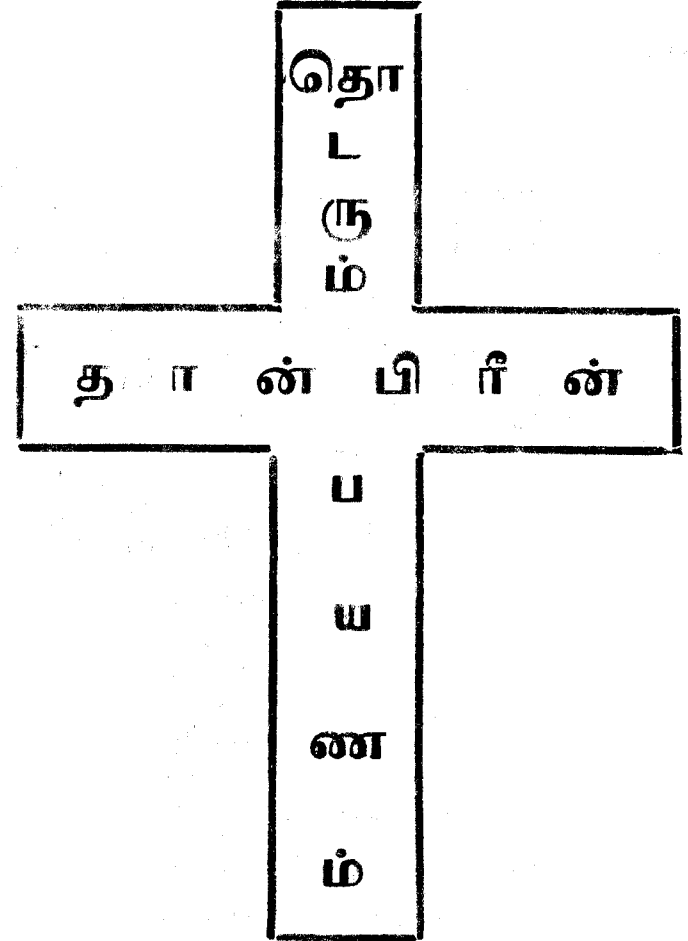

தூண்டி : சிறுநீர் குழாய்

மறுமலர்ச்சி கழகம்

பட விளக்கம்

முன் அட்டை

அயர்லாந்தின் அவலம் பற்றி ஓர் ஒவியனின் சித்தரிப்பு: துண்டாக்கக் கிழிந்த நிலையில் எரிந்துகொண்டிருக்கும் கொடியானது, மிகவும் இளம்வயதிலேயே அச்சத்தினையும் வெறுப்பினையும் அதன் முழு அர்த்தத்திலும் எதிர்கொள்ள நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டுள்ள இளைஞன் ஒருவனின் அவல முத்தினை வெளிப்படுத்துகிறது. (PLAIN TRUTH சஞ்சிகையிலிருந்து)

பின் அட்டை

1981 மே மாதத்தில் Belfast இல் உள்ள Maze சிறைச்சாலையில் 27 வயதான பொபி சான்ட்ஸ் (Bobby Sands) உண்ணாவிரதம் இருந்து மரணத்தை நெருங்கிக்கொண்டிருக்கும் அதேவேளை, வட அயர்லாந்து முழுவதும் கொந்தளித்துக்கொண்டிருந்தது. ஆங்காங்கே கிளர்ச்சியாளருக்கும் ராணுவம், பொலிஸாருக்குமிடையே மோதல்கள் நிகழ்ந்தன. அவ்வாறான தொரு சந்தர்ப்பத்தில் பொலிஸாரின் குட்டுக்கு இலக்கான 15 வயதுச் சிறுவன் போல் விற்றர் (Paul Witter) என்பவனின் மரண ஊர்வலம், பெருந் திரளான மக்கள் ஊர்வலத்தில் கலந்துகொண்டனர். (NEWSWEEK சஞ்சிகையிலிருந்து)

தான்பிரீன் : தொடரும் பயணம்

ப. சாமஸ்வாமி

மறுமலர்ச்சிக் கழகம்
யாழ். பல்கலைக் கழகம்
யாழ்ப்பாணம்.

புரட்டாதி, 1985

விலை ரூபா 12.00

வெலிக்கடை வெஞ்சிறையில்
மனித உரிமை மீறல்களுக்கு எதிராக

8.8.85 இலிருந்து

சாகும்வரை உண்ணாவிரதம்

இருக்கத் தொடங்கிய

போராளிகளுக்கு

இந்நூல்

சமர்ப்பணம்

பதிப்புரை

தமிழீழ விடுதலைப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்ட

ள்ள நாம், உலகின் பல நாடுகளிலும் கடந்த காலங்களில் நிகழ்ந்த பல்வகை விடுதலைப் போராட்டங்கள், புரட்சிகள் பற்றிய வரலாறுகளையும் அனுபவங்களையும் அறிந்திருப்பது மிகவும் அவசியமானது. அதன்மூலமே நாம், எமது போராட்டத்தினை தடைகளை மீறியும், சரியான திசையிலும் முன்னெடுத்துச் சென்று, எமது இலக்கினை அடைய முடியும்.

விடுதலைப் போராட்டங்களும் புரட்சிகளும் பல்வகைப்பட்டன. குடியேற்றவாதத்திற்கு எதிராகப் போராடி விடுதலை பெற்ற நாடுகளில் முதலாவது நாடு ஐக்கிய அமெரிக்காவாகும் அது, இரு நூற்றியொன்பது ஆண்டுகளுக்கு முன், 1776இல், பிரித்தானியாவின் ஆதிக்கத்திலிருந்து விடுதலை பெற்றது.

ஆசிய, ஆபிரிக்க நாடுகள் பல, மேற்கத்தைய குடியேற்ற ஆதிக்கத்தினை எதிர்த்து விடுதலை பெறுவதற்காகத் தேசிய விடுதலைப் போராட்டங்களில் ஈடுபட்டன. அவ்வாறு போராடி விடுதலை அடைந்த நாடுகளுள் இந்தியா, வியட்நாம், இந்தோனேசியா என்பன அடங்கும்.

ஏகாதிபத்திய சகாப்தத்தில் முதலாளித்துவம், பிரபுத்துவம் என்பவற்றை எதிர்த்து வெற்றிபெற்ற சோசலிசப் புரட்சி என்ற வகையில் ரஷ்யப் புரட்சி உலகின் சகல புரட்சிகளுக்கும் முன்னுதாரணமாகும்.

மேற்கத்தைய அரைக் காலனித்துவம், யப்பானிய ஏகாதிபத்தியம், உள்நாட்டுப் பிரபுத்துவம் ஆகியவற்றிற்கு எதிரான சோசலிசப் புரட்சியாக அமைந்தது சீனாவில்.

அமெரிக்காவின் நவகாலனித்துவத்திற்கு எதிரான தேசிய விடுதலைப் போராட்டமாகவும் சமூக மாற்றத்திற்கான புரட்சியாகவும் அமைந்தது கியூப் புரட்சி.

ஆசியாவில், நவகாலனித்துவத்திற்கு எதிரான விடுதலைப் போராட்டமாக அமைந்த வகையில் ஈரானியப் புரட்சி முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது. இந்த வரிசையில் நிக்கரகுவா புரட்சியும், எல்சல்வடோர் போராட்டமும் அடங்கும்.

பல்தேசிய இன அரசமைப்புகளைக் கொண்ட நாடுகளில் தேசிய இன ஒடுக்குமுறை நிகழும் போது, அவ்வாறு ஒடுக்கப்படும் தேசிய இனம் ஒன்றோ, பலவோ அந்த அரசிலிருந்து பிரிந்து தமக்கென ஒரு புதிய அரசை நிர்மாணிப்பதற்கான போராட்டம் அகக் காலனித்துவ எதிர்ப்புப் (Anti Internal Colonialism) போராட்டம் ஆகும். அயர்லாந்து, பங்களாதேஷ் விடுதலைப் போராட்டங்களும், சைப்பிரஸில் துருக்கிய இனப் போராட்டமும், பிலிப்பைன்ஸில் மிந்தனா போராட்டமும் மேற்கூறிய பிரிவுள் அடங்கும். இந்த வரிசையில் எமது தமிழீழ விடுதலைப் போராட்டமும் இடம் பெறுகிறது.

ஆக, விடுதலைப் போராட்டங்களும், புரட்சி அனுபவங்களும் கூட காலத்திற்குக் காலம், நாட்டிற்கு நாடு மாறுபடுகின்றன. இவை காலம், இடம் என்பவற்றிற்கும் மேலாக சர்வதேச அரசியல் சூழல், புவியியல் அமைப்பு, அரசியல், சமூக அமைப்பு போன்ற பல்வேறு காரணிகளையும் பொறுத்து மாறுபடுகின்றன.

எனவே, அத்தகைய வரலாறுகளையும் அனுபவங்களையும் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டுள்ள ஒரு நாட்டு மக்கள் அறிவதன் மூலம், அத்தகைய வரலாறுகளிலிருந்தும் அனுபவங்களிலிருந்தும் எந்தெந்த அம்சங்களை நேரடியாகவே தாமும் பிரயோகிக்கலாம், எந்தெந்த அம்சங்களைத் தமக்கேற்ப

மாற்றத்துடன் பிரயோகிக்கலாம், எந்தெந்த அம்சங்கள் தவிர்க்கப்பட வேண்டும், அல்லது செய்யத் தக்கவை எவை செய்யத் தகாதவை எவை போன்ற அம்சங்களை அறிந்துகொள்ளலாம்.

அவ்வாறு நோக்குமிடத்து, ஐரிஷ் (அயர் லாந்து) விடுதலைப் போராட்டத்திற்கும் தமிழீழ விடுதலைப் போராட்டத்திற்குமிடையே நிறைந்த ஒற்றுமை உண்டு. பிரித்தானிய ஆதிக்கத்தை எதிர்த்துக் கிளர்ந்த அந்தப் போராட்டம் 750 ஆண்டுகளாகியும் இன்னும் தொடர்கிறது. அந்த நீண்ட வரலாற்றில் பல அரசியல் தலைவர்களும் விடுதலைப் போராளிகளும் அப்போராட்டத்தை முன்னெடுத்துச் சென்றதன்மூலம் தத்தம் பங்களிப்புகளை நல்கியுள்ளனர். 1916-48 காலப் பகுதியில் சிறப்புப் பெற்ற தலைவர்கள் ஆர்தர் கிரிபித், மைக்கேல் கொலின்ஸ், டி.வலெரா இவர்களுக்கு இணையாகக் குறிப்பிடத் தகுந்த ஒரு போராளி தான் பிரின். வீரம் செறிந்த அவனது போராட்டம், இந்நூலில் இடம் பெறுகிறது.

'பாம்பின் கால் பாம்பறியும்' என்ற முது மொழிக்கிணங்க, தான் பிரின் போராட்ட உணர்வினை எமது போராளிகள் மத்தியிலும் தொற்றவைக்கும் நோக்கில் தான் பிரின் பற்றிய நூலை எங்கிருந்தோ 'முத்துக் குளித்து' கண்டெடுத்தவர், தமிழீழப் போராளிகளின் தளபதிகளில் ஒருவர். அதனை மக்களிடையே பரப்பும் நோக்கில் நூலாக்கம் செய்யவென, பிரதி எடுத்து வைத்திருந்தார் மற்றுமொரு தமிழீழப் போராளி. ஆனால் துரதிஷ்டவசமாக, அவர்கள் எண்ணம் நிறைவேறுமுன்பாகவே, வீரமரணமடைந்துவிட்டனர்; அந்த இருவர் வாழ்க்கையும் கூட இன்று வரலாறுகிவிட்டது. எனினும், அவர்களின் அந்த உணர்வு பல்லாயிரம் போராளிகளை உருவாக்கியுள்ளது என்பதில் சந்தேகமில்லை. அவ்விருவரதும் உடனடி நோக்கமான நூல் வெளியீடு இன்று கைகூடுகிறது. இதுபோலவே அவர்களதும், அவர்களை ஒத்த பலரதும், பரந்துபட்ட மக்களதும் இலக்கான விடுதலையை அடைந்தே தீருவோம் என்பது திண்ணம்.

பிரதியெடுக்கப்பட்ட கையெழுத்துப்பிரதியே எமக்குக் கிடைத்த நிலையில் — அதன் ஆசிரியர் பற்றி அதிற் குறிக்கப்படாமையால் நூலாசிரியர் பெயர் தெரியாதிருந்தது. எனினும் நூலில் இடம்பெற்ற ஒரு ஊர்த்தை, முன்னுரை ஆகியவற்றின் ஊடாக, 1932-34 காலப் பகுதியில் நூலாசிரியர் திருச்சிச் சிறையில் அரசியல் கைதியாக இருந்த காலத்தில் எழுதியுள்ளார் என்பது புலனாகிறது. மேலும், முன்னுரையிலிருந்து, நூலாசிரியர் தான் பிரின் நூலைத் தவிரவும் மைக்கேல் காலின்ஸ் பற்றியும், டொரென்ஸ் மாக்ஸ்வினியின் சுதந்திரத்தத்துவங்கள் பற்றியும் எழுதியிருப்பமை தெரிய வந்தது. இதனடிப்படையில் தேடிப்பார்க்கையில் மைக்கேல் காலின்ஸ் கிடைத்தது. அதனைப் படித்துப் பார்த்ததில் அந்நூலில் உள்ள குறிப்புகளினூடாகவும், தான் பிரின் பற்றிய நூலையும் மைக்கேல் காலின்ஸ் நூலை எழுதிய திரு. ப. ராமஸ்வாமி என்பவரே எழுதினார் என்ற முடிவிற்கு வரவேண்டியுள்ளது.

மேலும், இந்நூல் பிரசுரமான ஆண்டு எது வென்பது தெரியாவிடினும், 1947 ஆம் ஆண்டு இரண்டாம் பதிப்பாக வெளிவந்த மேற்படி மைக்கேல் காலின்ஸ் என்ற நூலில், சுதந்திரவீரன் தான் பிரின் என்ற தலைப்பில் இந்நூல் வெளிவந்திருந்ததற்கான ஓர் அடிக்குறிப்புக் காணப்படுவதால், 1947 ஆம் ஆண்டுக்கு முன்பே இந்நூல் வெளிவந்திருந்தது என்பது தெளிவு. நூலின் தலைப்பையும் பொருத்தம் கருதி நாம் மாற்றியுள்ளோம்.

இந்நூலில் இடம்பெற்றுள்ள ஒரு ஊர்த்தை, முன்னுரை ஆகிய பகுதிகளையும், நூலாசிரியரே எழுதியுள்ளார் அதேவேளை, தான் பிரின் போராட்டத்தினை, அயர்லாந்தின் விடுதலைப்போராட்டத்தின் பின்னணியில் இணைத்துப் பார்க்கும்போதே முழுமை ஏற்படும் என்ற நோக்கில் அயர்லாந்து, விடுதலைப் போராட்டம் பற்றிய ஒரு சுருக்கமான வரலாறும்,

மேலும் தான்பிரீன் பற்றிய ஒரு குறிப்பும் இந்தப் பதிப்பில் எம்மால் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. இவ்விரு பகுதிகளையும் உதயன் எழுதியுள்ளார். மேலும் ஆங்காங்கே முக்கியத்துவம் கருதி தடித்த எழுத்துக்கள் எம்மால் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

தவிரவும், தமிழகத்தில் வழக்கில் உள்ள ரஸ்தா, தானூக்காரன் போன்ற சொற்கள் எம்மிடையே வழக்கில் இல்லாத காரணத்தால் தெரு அல்லது வீதி, பொலிஸ்காரன் போன்ற சொற்களை இங்கு நாம் கையாண்டுள்ளோம் என்பதனையும் குறிப்பிடுவது அவசியம். நூலின் இறுதியில் காணப்படும் இரு கவிதைகளும் பொருத்தம் கருதி எம்மால் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

மக்களை அரசியல்மயப்படுத்தும் நோக்கில் மறுமலர்ச்சிக் கழகம் அவ்வப்போது நூல்களை வெளியிட்டுவருகிறது. அந்த வரிசையில் தான்பிரீன் பற்றிய இந்நூலை வெளியிடுவதில் நாம் மகிழ்ச்சியடைகிறோம்.

விடுதலைப் போராட்ட வரலாற்று நூல்கள் தமிழில் மிக அரிதாகவே காணப்படுகின்றன. நாமறிந்த வரையில் இந்திய சுதந்திரப் போராட்டம் தொடர்பாக தமிழில் கணிசமான நூல்கள் வெளிவந்துள்ளன என்றபோதும் விஞ்ஞானபூர்வமான நூல்கள் மிகச் சிலவே. அவையும் கூட இப்போது இங்கு கிடைப்பது அரிது.

இந்நிலையில் மறுமலர்ச்சிக் கழகம் ஏற்கனவே மிந்தை பற்றி ஒரு சிறுபிரசுரத்தினையும், கியூபா - புரட்சிகர யுத்தம் என்ற நூலினையும் வெளியிட்டுள்ளமையை நினைவுகூருகிறோம். மேலும், நிக்கரகுவா பற்றிய நூலொன்று அச்சவேலை முடியுந் தறுவாயில் அச்சகத்திலிருந்து சிறீலங்காராணுவத்தினால் கைப்பற்றப்பட்டதும் குறிப்பிடத்தக்கது. அந்நூலினை விரைவில் மீண்டும் அச்சிட்டு வெளியிடுவோம் என்பதையும் கூற விரும்புகிறோம்.

மறுமலர்ச்சிக் கழகம்

யாழ் பல்கலைக் கழகம்

யாழ்ப்பாணம்

1983

அயர்லாந்து விடுதலைப் போராட்டம் :

ஒரு சுருக்கமான வரலாற்று அறிமுகம்

ஐரிஷ் விடுதலைப் போராட்டம் 750 வருடங்களுக்கு மேலான நீண்ட நெடும் வரலாற்றைக் கொண்டது. துப்பாக்கி என்னும் ஆயுதம் உபயோகத்திற்கு வருமுன்னரே வெட்டுக் கருவி என்பவற்றின் துணை கொண்டு ஆங்கிலோ -- நோமன்லினரால் அயர்லாந்து கைப்பற்றப்பட்டது. கத்தி, கோடரி கொண்டு நாட்டைக் கைப்பற்றிய வர்களால், பின்பு வீறுகொண்டெழுந்த விடுதலைப் போராட்டத்தைத் துப்பாக்கி, பீரங்கி, ஏவுகணை என்பன கொண்டும் கூட நசுக்கிவிட முடியவில்லை. உலக வன்லரசான அமெரிக்காவின் நவீன ஆயுதங்கள் கையடந்தாயில் மண்கவ்வின; ஈரானில் ஷாமன்னர் தரித்திரிந்த அமெரிக்க ஆயுதங்கள் ஈரானிய மக்களின் புரட்சிப் பிரவாகத்தாற் சரிந்து வீழ்ந்தன. ஆயுத பலத்தால் மக்களை ஒடுக்கி நசுக்கிவிட முடியாது; மக்களை வரலாற்றின் நாயகர்கள் என்ற உண்மையை ஆயுத பலம் கொண்ட சாத்தான்களுக்கு மக்கள் பலம் எப்போதும் பாடம் புகட்டிக் கொண்டிருக்கின்றது. மக்கள் பலத்துடன் பேராளிகளின் ஆயுதங்கள் ஒருபடி உயரும்போது சாத்தான்களின் ஆயுதங்கள் ஓராயிரம் படிகள்

வீழ்கின்றன. இந்தவகையில் பிராக்ஸனின் கையிலுள்ள ஆயுதக் களைச் சரியவைப்பதற்கு எழுந்த ஆயுதம் தாங்கிய விடுதலைப் போராட்டங்களுள் ஐரிஷ் விடுதலைப் போராட்டமும் ஒன்றாகும்.

அயர்லாந்து பிரித்தானியாவிற்கு மேற்கே 50 மைல் தொலைவில் உள்ள ஒரு தீவாகும். அயர்லாந்தில் அல்ஸ்டர் (Ulster), முன்ஸ்டர் (Munster), லின்ஸ்டர் (Leinster), கொன்னாச் (Connacht) என நான்கு பிராந்தியங்கள் உள்ளன. இன்று இவ் அயர்லாந்து இரண்டு பகுதிகளாகப் பிரிவினை செய்யப்பட்டுள்ளது. ஒன்று அல்ஸ்டர் என்னும் பிராந்தியத்தைக் கொண்ட வட அயர்லாந்தும் மற்றது ஏனைய மூன்று பிராந்தியங்களையும் கொண்ட தென் அயர்லாந்துமாகும். வட அயர்லாந்து பிரித்தானியாவின் ஆதிக்கத்தின் கீழுள்ள ஒரு பகுதியாகவும், தென் அயர்லாந்து, அயர்லாந்துக் குடியரசாகவும் இன்று அமைந்துள்ளன. அயர்லாந்துக் குடியரசின் பரப்பளவு 26, 650 சதுரமைலாகும். மக்கள் தொகை 30, 00, 000 ஆகும். (1971ஆம் ஆண்டுக் கணிப்பீடு). வட அயர்லாந்தின் பரப்பளவு 5, 462 சதுர மைல். சனத்தொகை 15, 00, 000 ஆகும். 1922 ஆம் ஆண்டு தென் அயர்லாந்து பிரித்தானிய முடிக்குக் கீழான சுதந்திர அரசு (Irish Free State) என்ற உரிமையைப் பெற்றது. பின்பு இது 1948ஆம் ஆண்டு குடியரசாகியது. ஆனால் வட அயர்லாந்து ஆங்கில ஆதிக்கத்தின்கீழ் ஒரு மாகாணமாகத் தொடர்ந்தும் இருந்து வருகின்றது.

இனி அதன் வரலாற்றைச் சற்று நோக்குவோம். கி. பி. 1166ஆம் ஆண்டு ஆங்கிலோ - நோமன்ஸினர் அயர்லாந்தின் மீது படையெடுத்தனர். 1170ஆம் ஆண்டு இங்கிலாந்து மன்னர் இரண்டாம் ஹென்றியின் ஆதிக்கத்தின் கீழ் அயர்லாந்து கொண்டு வரப்பட்டது. கடலரசியென்றும், உலக வல்லரசென்றும், சூரியன் அஸ்தமிக்காத சாம்ராச்சியமென்றும் நாம் கேள்விப்பட்ட ஆங்கில நாட்டை எதிர்த்து அயர்லாந்து மக்கள் தாம் கைப்பற்றப்பட்ட காலத்திலிருந்தே தொடர்ந்து போராடிவந்தனர். காலத்துக்குக் காலம் சில கட்டங்களில் போராட்டம் உக்கிர மடைந்தும், சில கட்டங்களிற் தொய்வடைந்தும் வந்துள்ளது. இப்போராட்டத்தில் மிதவாதம், சமரசம், ஆட்சியாளரோடு கூட்டுச்சேர்வு, காட்டிக் கொடுப்பு, இயக்கங்களிடையேயான முரண்பாடு போன்ற பல அரசங்கள் இருந்தன. இவற்றால் ஸ்தம்பிதங்கள் ஏற்பட்டபோதிலும் இவற்றையும் மீறி வரலாறு முன்னேறத்தான் செய்தது.

இங்கிலாந்து ஒரு பெரும் வல்லரசாக வளர்ச்சி அடைவதற்கு அயர்லாந்தை முழுமையாக இங்கிலாந்தின் பிடிக்குள் வைத்தி

ருக்க வேண்டியது, புலியியல் இட அமைவு, யுத்தக் கேந்திரம் என்பன பொறுத்தும், இங்கிலாந்திற்குத் தேவையான உணவுப் பண்ட உற்பத்தி பொறுத்தும் அவசியமாயிருந்தது. மேலும் பிற்காலத்தில் இங்கிலாந்தின் கைத்தொழிற் பொருட்களுக்கான சந்தையாகவும் அயர்லாந்தை வைத்திருக்க வேண்டியிருந்தது. இந்தவகையில் அயர்லாந்தைத் தனது ஆதிக்கத்தின் கீழ் வைத்திருப்பதற்கான சகல முயற்சிகளையும் இங்கிலாந்து தொடக்கத்திலிருந்தே கையாண்டு வந்தது.

கைப்பற்றப்பட்ட காலத்திலிருந்தே ஆட்சியாளர் மேற்கொண்ட நடவடிக்கைகளையும், மக்கள் மேற்கொண்ட எதிர் நடவடிக்கைகளையும் இங்கு கருக்கமாகப் பொதுமைப்படுத்தி நோக்குதல் பொருத்தமானதாகும். கைப்பற்றிய ஆரம்ப காலத்தில் ஆங்கிலோ - நோமன்ஸ் படையினர் குறையாடல்களில் ஈடுபட்டனர். இப்படைகளை எதிர்த்து மக்கள் ஆங்காங்கே தம்மாவியன்ற போராட்டங்களைச் செய்தனர். அனியனியாகக் கூதிரைகளிற் செல்லும் இராணுவத்தினை பதுங்கியிருந்து மக்கள் கொலைசெய்வதில் ஈடுபட்டனர். இராணுவம் தனக்குத் தேவையான தானியங்களைச் சூறையாடிவிட்டு மிகுதியான தானியங்களுக்கும் பயிருக்கும், குடிசைகளிற்கும் தீவைப்பதுண்டு. இதனால் மக்கள் இராணுவத்தினரின் கையிற் தானியங்கள் அகப்படாதிருப்பதற்காகத் தமது தானியத்திற்கும் பயிருக்கும் தாமே தீவைப்பதுமுண்டு. மக்கள் பலவேளைகளில் இராணுவத்தை உணவின்றி இறக்க வைத்திருக்கிறார்கள். மக்களும் பஞ்சத்தால் இறந்திருக்கிறார்கள்.

அயர்லாந்தை தமது ஆதிக்கத்தின் கீழ் வைத்திருப்பதற்குக் குடியேற்றங்களை ஸ்தாபிப்பதே சிறந்த வழியென ஆட்சியாளர் எண்ணி கைப்பற்றப்பட்ட பிரதேசங்களிற் குடியேற்றங்களை ஸ்தாபிக்க முற்பட்டனர். ஒரு மக்கள் கூட்டத்தின் தேசியத் தன்மையை அழித்தொழிப்பதற்கும் போராட்டங்கள் எழுண்டிவது ஊடறுப்பதற்கும் ஒரு சிறந்த வழியாக குடியேற்ற முறைமை அமைந்துள்ள தென்பது தெளிவாகும். அரசியற் சிந்தனையாளன் மாக்சியவ்ஸ்கி என்பவர் குடியேற்றம் சம்பந்தமாகக் குறிப்பிட்ட கருத்தினை இங்கு நோக்குதல் பொருத்தமாகும். "அரசன் தான் கைப்பற்றிய பகுதியைத் தனது ஆதிக்கத்தின் கீழ் தொடர்ந்து வைத்திருக்க வேண்டுமாயின் அங்கு தனது குடியேற்றங்களை ஸ்தாபிப்பது, இராணுவ முகாம்களை ஸ்தாபிப்பதைவிட மேலானதாகும். ஏனெனில் இராணுவத்துக்கு அரசனே உதயம் மிகாடுக்க வேண்டும்; அதே போல இராணுவத்தினர் அந்த பண்ணுக்கு பரிச்சயமானவர்களல்ல; ஆனால் குடியேற்றம் அவ்வாறில்லை. அவர்கள் அந்த மண்

ணுக்குப் பரிசீலனாக்கிவிடுவார்கள், அவர்களுக்கு அரசன் ஊதியம் கொடுக்க வேண்டியதில்லை. அவர்கள் கூலிக்காக மாரடிப்பவர்களாகவன்றி சந்ததி சந்ததியாக தமது உயிர் வாழ்விக்காக உணர்ச்சியோடு நின்று தாக்கப்பிடிக்கக் கூடியவர்கள். எனவே குடியேற்றம் இராணுவத்தைவிட மேலான நிரந்தர இராணுவமாகும் என்று குறிப்பிட்டார். இந்நகலையில் குடியேற்றமென்பது கைப்பற்றப்பட்ட மக்கள் பொறுத்து மிகவும் அபாயகரமானதென்பது உண்மையாகும். பொதுவாக உலகிலுள்ள படையெடுப்பாளர்கள் கூனவரும் குடியேற்றங்களைத் ஸ்தாபிப்பதில் முக்கிய கவனம் செலுத்தியுள்ளார்கள். அவ்வகையில் இங்கிலாந்தும் அயர்லாந்திற்கு குடியேற்றங்களைத் ஸ்தாபிக்க முற்பட்டது.

ஆங்கிலேயர் அயர்லாந்திற்கு குடியேற்றங்களை ஸ்தாபிக்கும் போதெல்லாம் ஐரிஷ் மக்கள் தீரத்துடன் அதனை எதிர்த்துவந்தார்கள். குடியேற்றுபவர்களை ஆங்காங்கே கொலைசெய்தார்கள். பலரை உயிருடன் பிடித்து காது, நாக்கு என்பவற்றை அறுத்து விடுகிறார்கள். இவ்வாறு காது, நாக்கு என்பவற்றை அறுத்து விட்டு அனுப்புவதன் நோக்கமென்ன வெனில் இவர்களைக் காணும் ஆங்கிலேயர் யாரும் குடியேற வரமாட்டார்கள் என்பதுதான். சந்தர்ப்பம் கிடைக்கும் போதெல்லாம் இராணுவத்தினரையும், குடியேற்றக்காரரையும் கொன்று தொலைப்பதில் மக்கள் அக்கறை காட்டினர்.

இங்கிலாந்திலிருந்து கொலைக்குற்ற வாளிகள், திருடர்கள், காரணிகள், வீதிகளில் அலைந்து திரிந்தோர் முதலான சளங்கள் அயர்லாந்திற்கு குடியேற்றப்பட்டும், இராணுவ சேவைகளில் அமர்த்தப்பட்டும் வந்தார்கள். இங்கிலாந்திலுள்ள குற்றவாளிகளின் வேட்டைக் களமாக அயர்லாந்த ஆக்கினார்கள். ஆனால் ஐரிஷ் மக்கள் இந்த குற்றவாளிகளுக்குத் தமது புனிதமண்ணில் தண்டனை வழங்குதல் ஆர்வம் காட்டினார்கள். எப்படியோ ஆங்கிலேயரின் சவகருழியாய் அயர்லாந்து இருந்தது.

மத்தியகால ஐரோப்பாவிற்கு தோன்றிய மதப்பிளவுக்கும் மதப்போருக்கும் அயர்லாந்து விதிவிலக்காகவில்கலை. இங்கிலாந்து புரட்டஸ்தாந்து மதத்தைத் தழுவினது. அயர்லாந்தில் ரோமன் கத்தோலிக்க மதமே வேரூன்றி இருந்தது. இந்தநிலையில் ஆங்கிலேயருக்கும் ஐரிஷ்காரருக்குமிடையிலான போராட்டம் மதப்போராட்டமாகவும் மாறிவிட்டது. ஆட்சியாளர் புரட்டஸ்தாந்து மதத்தையும் ஆங்கில மொழியையும் ஐரிஷ் மக்கள் மீது திணிக்க நடவடிக்கைகளை எடுத்து வந்தனர்.

ஒரு வல்லரசாக எழுச்சி பெற்று வந்த இங்கிலாந்து திட்டமிட்டு அயர்லாந்துக்கெதிராக ஒருங்கிணைந்த நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டு வந்தது. அதேவேளை ஐரிஷ் மக்கள் திட்டமின்றி ஒருங்கிணைப்பில் லிச் சிதறுண்ட நடவடிக்கையையே மேற்கொண்டு வந்ததால் ஆங்கிலேயர் மொழிமாற்றம், மதமாற்றம், குடியேற்றம் என்னும் அம்சங்களிற் குறிப்பிடத்தக்களவு வெற்றிகளை அடைந்தனர். வட அயர்லாந்திற்கு குடியேற்றம் கணிசமானளவு இடம் பெற்றது. அயர்லாந்து முழுவதிலும் ஐரிஷ் மொழி (Gaelic Language) கைவிடப்பட்டு ஆங்கில மொழி உபயோகத்திற்கு வந்தது. சிறுதொகையினர் புரட்டஸ்தாந்து மதத்தைத் தழுவிக்கொண்டனர். இவ்வாறான மாற்றங்கள் நிகழத் தொடங்கிய ஆரம்ப கட்டங்களில் ஐரிஷ் மொழியைக் கைவிட்டோர், ஆங்கிலக் கலாசாரம், உடைகள் என்பவற்றைப் பின்பற்றுவோர், மதம் மாறுவோர் என்போர் கத்தோலிக்க ஐரிஷ் மக்களால் ஆங்காங்கே கொல்லப்பட்டு வந்தனர். இவ்வாறான நடவடிக்கைகளால் இம் மாற்றங்களைத் தடுத்து நிறுத்த முடியவில்லை. ஆனால் இந்நடவடிக்கைகள் தடைகளை ஏற்படுத்த மட்டுமே உதவின.

ஐரிஷ் மக்கள் தமது சொந்தப் பூமியிலேயே தமது நிலங்களை தீழ்ந்து வந்தார்கள். கத்தோலிக்க ஐரிஷ் மக்களின் சையிலிருந்து முதலில் ஆங்கிலேயர் கைக்கும், புரட்டஸ்தாந்தினரின் கைக்கும் நிலங்கள் மாறிவந்தன. 1703 ஆம் ஆண்டு 14% நிலங்கள் மட்டுமே ரோமன் கத்தோலிக்க ஐரிஷ் மக்களின் சையிலிருந்தது. ஐரிஷ் மக்கள் தமது நாட்டைவிட்டுப் படிப்படியாக வெளியேறி அமெரிக்கா, அவுஸ்திரேலியா போன்ற நாடுகளில் குடியேறத் தொடங்கினர். 1847 ஆம் ஆண்டு அயர்லாந்திற்கு பெரும் பஞ்சமேற்பட்டது. இதில் இரண்டரை லட்சம் மக்கள் பட்டினியால் இறந்தார்கள். ஏறக்குறைய 7½ லட்சம் மக்கள் அயர்லாந்தைவிட்டுக் குடிபெயர்ந்தார்கள்.

19 ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியிலிருந்து தேசிய விழிப்புணர்ச்சி பெரிதும் ஏற்பட்டது. 1847 ஆம் ஆண்டு ஏற்பட்ட பஞ்சம் ஆங்கிலேயர் மீது அதிக வெறுப்புணர்ச்சியை ஐரிஷ் மக்கள் மத்தியில் உருவாக்கியது. ஐரிஷ் மொழி, கலாசாரம் என்பவற்றைப் புதுப்பித்தல் என்பதற்கான இயக்கம், நிலச்சீர்திருத்தங்களுக்கான இயக்கம் என்பன தோன்றின. அயர்லாந்து தனி அரசாக அமையவேண்டுமென்ற சிந்தனை வலுவடையத் தொடங்கியது. அயர்லாந்து தனியரசாக அமைய வேண்டுமா வேண்டாமா என்ற வாதப் பிரதிவாதங்கள் கூட எழுந்தன. அயர்லாந்து ஒரு தனியரசாக அமையக்கூடாதென்ற கருத்தினை கார்ல் மாக்ஸ் 1850

களிலும், 69 களில் மத்தியிலும் கொண்டிருந்தார். ஆனால் அக்டோபர் 1837 ஆம் ஆண்டு இக்கருத்தினை மாற்றி அயர்லாந்து பிரித்தானியாவிடமிருந்து ஒரு தனியரசாகப் பிரியவேண்டுமென்ற கருத்தினை வெளியிட்டார். [Previously I thought Ireland's separation from England impossible. Now I think it inevitable..."] Marx (1967)] மேலும் மார்க்ஸ் 1869 ஆம் ஆண்டு இதுபற்றி குறிப்பிடுகையில் ஆழமான ஆய்வின் மூலம் அயர்லாந்து பிரிவு தான் சரியென்ற நம்பிக்கை என்னிடம் ஏற்பட்டுள்ளது என்றார். [“Deeper study has now convinced me of the opposite”... Marx (1869)] இதனைத் தொடர்ந்து மார்க்ஸ் அயர்லாந்து விடுதலை அடைவேண்டுமென்பதற்காகத் தன்னுடைய உழைத்தார். அயர்லாந்துப் போராட்டம் தனியரசுக் கோரிக்கையை நோக்கி வளர்ந்து சென்றது.

20 ஆம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் அயர்லாந்தில் பல இயக்கங்கள் தோன்றின. அவற்றைப் பண்பு ரீதியாக மூன்று வகையாகப் பிரிக்கலாம். ஒன்று, அயர்லாந்து பிரித்தானியாவுடன் ஐக்கியமாக இருக்கவேண்டுமென்ற ஐக்கியவாதிகள் (Unionists). சுயாட்சிக் கோரிக்கை ஆணையினர் (Home Rule Party), அடுத்து குடியரசுவாதிகள் (Republicans என்பனவாகும். போராட்டம் அதிகரித்துவரும் வேளையில் மட்டுப்படுத்தப்பட்ட சுயாட்சியை வழங்கலாமென விபரல் அரசாங்கத்தில் ஒரு பகுதியினர் 1830 களின் நடுப்பகுதியில் குறிப்பிட்டனர். இதற்காக 1833 ஆம் ஆண்டு சுயாட்சி மசோதா (Home Rule Bill) பொதுமக்கள் சபையில் கொண்டுவரப்பட்டது. இம்மசோதா பொதுமக்கள் சபையிலேயே தோற்கடிக்கப்பட்டது. ஆயினும் இதனை நிறைவேற்றத் தான் முயலும் என விபரல் அரசாங்கப் பிரதமர் குறிப்பிட்டார். பின்னர் 1893 ஆம் ஆண்டு பொதுமக்கள் சபையில் இம்மசோதா நிறைவேற்றப்பட்ட போதிலும் பிரயுக்கள் சபையில் இது நிகரகரிக்கப்பட்டது. பரிஷாட்டும் முறையால் சுயாட்சிக் கொள்கையை அழித்துவிடு (Kill Home Rule by Kindness) என்ற கருத்தினை முன்வைத்து கொண்டுவந்த கட்சியினர் செயற்பட்டனர்.

இதன் மத்தியில் பேச்சு வார்த்தையாற் பயனில்லையென்றும் ஆயுதப் போராட்டத்தின் மூலமே அயர்லாந்தை விடுவிக்க முடியுமென்ற கொள்கை உறுதிபெறுகின்றது. இன்னொரு தீவிரமாக அரசியலில் ஈடுபடத் தொடங்கினர். ஐர்ஷ் மக்களின் உரிமைகளை மூற்றாக மறுப்பதன் மூலம் போராட்டம் உக்கிரமடைந்து இறுதியில் அயர்லாந்து விடுதலை அடைந்து விடுமென்பதையும் உணர்ந்த

ஆங்கில ஆட்சியாளர் போராட்டத்தைத் தணிப்பதற்காகச் சில உரிமைகளைக் கொடுக்கும் சீர்திருத்தங்களைச் செய்ய முன்வந்தனர்.

பெரும் வரையறைகளுடன் 1914 ஆம் ஆண்டு சுயாட்சி மசோதா (Home Rule Act) சட்டமாக்கப்பட்டது. இச் சுயாட்சிச் சட்டம் குடியரசுவாதிகளைத் திருப்திப்படுத்தவில்லை. அவர்கள் மூரண குடியரசுக் கொள்கையையே முன்வைத்தனர். இச்சட்டம் அயர்லாந்துக்குள் பிரச்சினையைத் தோற்றுவித்து விட்டது. சுயாட்சிவாதிகளுக்கும், குடியரசுவாதிகளுக்கும் இடையே முரண்பாடுகள் பெரிதும் ஏற்பட்டன. சமரசத் தலைமை மக்களைப் பெரிதும் ஏமாற்ற முனைந்தது. குடியரசுக் கொள்கையை முன்னணிக் குள் கொண்டுவரக் குடியரசுவாதிகள் பெரிதும் முயன்றனர். இந்நிலையில் 1916 ஆம் ஆண்டு குடியரசை விரும்பும் தீவிர இயக்கங்கள் சில ஆயுதம்தாங்கிய கிளர்ச்சியில் ஈடுபட்டன. இவ்வாயுதம்தாங்கிய எழுச்சி அடக்கப்பட்டது. இக் கிளர்ச்சிகளில் ஈடுபட்ட முக்கிய முன்னணிப் போராளிகள் 15 பேருக்கு மரண தண்டனை நிறைவேற்றப்பட்டது. இம் மரணதண்டனை நிறைவேற்றப்பட்டதைத் தொடர்ந்து குடியரசுக் கொள்கை பெரிதும் செல்வாக்குப் பெற்றது. இதன்பின்பு 1918 ஆம் ஆண்டு அயர்லாந்தில் பொதுமக்கள் சபைக்கான பொதுத் தேர்தலின்போது மொத்தம் (அயர்லாந்தில்) 105 ஆசனங்களில் 73 ஆசனங்கள் குடியரசுவாதிகளுக்கும், 26 ஆசனங்கள் ஐக்கியவாதிகளுக்கும், 6 ஆசனங்கள் சுயாட்சிவாதிகளுக்கும் கிடைத்தன. இதனைத் தொடர்ந்து குடியரசுவாதிகள் பொதுமக்கள் சபையைப் பகிஷ்கரித்து டி வலெரா (De Valera) என்பவரை ஐரோப்பியாகக் கொண்ட அயர்லாந்துக் குடியரசைப் பிரகடனப்படுத்தினர். ஆங்கில ஆதிக்கத்திற்கு எதிரான தாக்குதல்கள் இடம்பெற்றன. 1919—21 வரை Anglo - Irish War என வர்ணிக்கப்படும் யுத்தம் திகழ்ந்தது.

குடியரசுப் போராளிகள் கெரில்லாத் தாக்குதல்களில் ஈடுபட்டனர். பதிலீந்து பேர் தொடக்கம் இருபத்தைந்து பேர் வரையான வீரர்கள் அடங்கிய குழுக்கள் ஒவ்வொரு தாக்குதலிலும் ஈடுபடுத்தப்பட்டன. மறைந்திருந்து இராணுவத்தைத் தாக்குதல், அரசின் பிரதான மையங்களைத் தகர்த்தல், அரசு படைகளுக்கான தொடர்புகளைத் துண்டித்தல், இராணுவத்தினருக்கான உணவு விநியோகங்களைத் தடைசெய்தல் போன்ற தாக்குதல்கள் இடம்பெற்றன. அரசுபடை வீசர்நாய்போல நடந்து கொண்டது. அரசுபடை கிளிகொண்டது. கெரில்லாக்கள் என்ற சொல்லைக் கேட்டாலே அரசுபடை திகைக்கும்ளவு கெரில்லாத்

தாக்குதல்கள் இடம்பெற்றன. இந்நிலையில் போராட்டத்தைக் கைவிட்டு பேச்சுவார்த்தைக்கு வருமாறு குடியரசுவாதிகளின் பிரதான கோரிக்கைகளுக்குச் செவிசாய்ப்பதாயும் அரசாங்கம் அறிவித்தது. குடியரசுவாதிகளும் பேச்சுவார்த்தையிற் கலந்து கொள்ள முன்வந்தனர்.

பேச்சுவார்த்தையிற் கலந்துகொள்ள ஆர்தர் கிரிபித் (Arthur Griffith), மைக்கேல் கொலின்ஸ் (Michael Collins) ஆகிய தலைவர்கள் அனுப்பப்பட்டனர். இவ்வாறு பேச்சுவார்த்தையின் கலந்துகொள்வதற்கு டி.வலெராவுமீ சம்மதித்தார். பேச்சுவார்த்தையின் போது முழு ஆயர்லாந்துக்கும் சுதந்திரம் தரமுடியாதென்றும், வட ஆயர்லாந்தில் புரட்டஸ்தாந்து மதத்தினரே பெரும்பான்மையினர் ஆகையால் அது பிரித்தானியாவுடன் இணைந்ததொரு மாகாணமாகவே இருக்க மென்றும், கனடாவிற்கு வழங்கப்பட்ட சுதந்திரத்தைப்போல (பிற்காலத்தில் 1938 ஆம் ஆண்டு இலங்கைக்குப் பிரித்தானியர் வழங்கிய சுதந்திரம்போல) பிரித்தானிய முடியல்கீழ் தென் ஆயர்லாந்துக்கு சுதந்திரம் வழங்கலாமெனவும் ஆட்சியாளர் குறிப்பிட்டனர். இது Irish Free State திட்டம் என்று குறிப்பிடப்பட்டது. இவ்வாறு ஆயர்லாந்து கடக்கு, தெற்கு என இரண்டாகப் பிரிக்கப்படுவதையும், தொடர்ந்தும் பிரித்தானிய முடியல்கீழ் ஆயர்லாந்து இருக்கவேண்டுமென்பதையும் ஆயர்லாந்திற் பிரித்தானிய இராணுவத் தளங்கள் இருப்பதையும் டி.வலெரா உட்படக் குடியரசுவாதிகளின் ஒரு பிரிவினர் வன்மையாக எதிர்த்தார். ஆர்தர் கிரிபித், மைக்கேல் கொலின்ஸ் போன்றோர் Irish Free State திட்டத்தை ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டுமென்று வாதிட்டனர். இறுதியில் குடியரசுவாதிகளின் பெரும்பான்மையினரால் Irish Free State திட்டம் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. 1931 ஆம் ஆண்டு Irish Free State உடன்படிக்கையை ஏற்று ஆர்தர் கிரிபித், மைக்கேல் கொலின்ஸ் என்போர் கைச்சாத்திட்டனர். 1922 ஆம் ஆண்டு Irish Free State என்ற பெயரில் தென் ஆயர்லாந்தில் கிரிபித், கொலின்ஸ் என்போரின் தலைமையில் அரசாங்கம் அமைக்கப்பட்டது. வட ஆயர்லாந்து (Ulster) பிரித்தானியாவுடனேயே இணைக்கப்பட்டது. டி.வலெரா உட்படக் குடியரசுவாதிகளின் ஒரு பிரிவினர் Irish Free State ஐயும்வட ஆயர்லாந்து தென் ஆயர்லாந்திலிருந்து பிரிக்கப்பட்டதையும் எதிர்த்துப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டனர். Irish Republican Army யில் (IRA) ஒரு பிரிவினர் புதிய அரசாங்கத்தின் உத்தியோகபூர்வ இராணுவமாகினர். மறுபிரிவினர் இத்திட்டத்தினை எதிர்த்து ஆயுதப்போரில் கிளர்ச்சியில் ஈடுபட்டனர். இதனால் ஓர் உள்

போராட்டமே உருவாகிவிட்டது. இதுதான் Irish Civil war (1922 - 23) என வரலாற்றுசிரியர்களால் வர்ணிக்கப்படும் போராய் இடம்பெற்றது. உள்நாட்டுப் போர் திகழ்ந்து கொண்டிருக்கையிலே ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றிருந்த இரு தலைவர்களில் ஒருவரான கிரிபித் 1922 செப்டம்பர் முதல் வாரத்தில் இயற்கை மரணமெய்தினார். அதேமாதம் பிற்பகுதியில் மற்ற வரான கொலின்ஸ் அரச இராணுவ முகாமினைப் பார்வையிடச் சென்றுகொண்டிருக்கையில் குண்டுத் தாக்குதலுக்கிலக்காகி மரணமடைந்தார். விடுதலைக்காக ஒன்றாக இணைந்து தோளோடு தோள் நின்று போராடியவர்கள் இரு அணிகளாகப் பிரிந்து ஒருவரை ஒருவர் கொல்வதில் ஈடுபட்டனர். இந்த உள்நாட்டு யுத்தத்தில் எதிர்ப்புக் குழுவினர் தோல்வியுற்றனர். ஆயினும் அவர்கள் தமது கோரிக்கைகளை முற்றாகக் கைவிடவில்லை.

1932 ஆம் ஆண்டு டி.வலெரா ஆயர்லாந்தின் பிரதமரானார். பிரித்தானிய முடிக்கு விசுவாசம் பிரமானம் செலுத்துதல் என்பது நீக்கப்பட்டது. மேலும் 1938 ஆம் ஆண்டு ஆயர்லாந்திலிருந்து பிரித்தானியத் தளங்கள் அகற்றப்பட்டதுடன் தேசாதிபதிக்குப் பதிலாக ஆயர்லாந்துக்குப் பொறுப்பான ஜனாதிபதி என மாற்றம் கொண்டுவரப்பட்டது. 1938 ஆம் ஆண்டு Irish Free State என்பதற்குப் பதிலாக ஆயர்லாந்து என்று பெயர் மாற்றம் செய்யப்பட்டது. இறுதியாக 1948 ஆம் ஆண்டு ஆயர்லாந்துக் குடியரசு எனப் பிரகடனப்படுத்தப்பட்டது. டி.வலெரா 1932 தொடக்கம் 1948 வரை தொடர்ந்து பிரதமராயிருந்தார். டி.வலெரா பதவிக்கு வந்தபோதிலும் சுவரையும் IRA எதிர்த்தது. இவரின் ஆட்சியின் கீழ்க்கூட பல IRA உறுப்பினர் கைதுசெய்யப்பட்டுத் தண்டனை விதிக்கப்பட்டனர். இறுதியாக 1948 ஆம் ஆண்டு குடியரசுப் பிரகடனத்தைத் தொடர்ந்து தமது ஒரு நோக்கம் நிறைவேறிவிட்டதாகக் கூறி ஆயர்லாந்து அரசுக்கெதிரான போரைவிடுத்து வட ஆயர்லாந்தை தென் ஆயர்லாந்துடன் இணைப்பதற்கான போராட்டங்களில் IRA தொடர்ந்தும் ஈடுபடத் தொடங்கியது. இந்தவகையில் வட ஆயர்லாந்துப் பிரச்சினை தொடர்ந்தும் நீடிக்கும் ஒரு பிரச்சினையாக இன்று வரை இருந்து வருகின்றது.

தான்பரின் பற்றி

போராட்டம் வளர்ச்சியடையும்போது அதனைத் தணிப்பதற்குக் காலம் கடத்தல், சில சலுகைகளைக் கொடுத்தல் போன்ற ஏமாற்றுகளை செய்வதில் ஆங்கில ஆட்சியாளர் மிகவும் கைவந்தவர்கள் Kill by Kindness என்ற கொள்சுவேட்டில் ஆட்சியின் சொந்தொடர் இங்கு கவனிக்கத்தக்கது. முதலாளித்துவ வர்க்கம் பற்றிப் பொதுவாகவும், அதில் ஆங்கில ஆட்சியாளர் பற்றிக் குறிப்பாகவும் ஸி. ஐ. லெனின் தனது The Task of the Proletariat in our Revolution என்னும் நூலிற் குறிப்பிட்ட கருத்தினை இங்கு அவதானித்தல் பொருத்தமுடையதாகும். "பூர்சுவா, நிலப்பிரபுத்துவ அரசாங்கங்கள் உலகளாவிய அனுபவத்திலிருந்து அவை பொது மக்களை அடக்கி ஆள்வதற்கு இரண்டுவித வழிகளைக் கையாள்கின்றன. முதலாவது வழி பலாத்காரமாகும். முதலாம் நிக்கல்ஸ், இரண்டாம் நிக்கல்ஸ் ஆகிய ரஷ்ய மன்னர்கள் கையாண்ட அலுகோஸ் நடைமுறைகள் எதெதெனவே இந்தப் பலாத்கார வழி மூலம் சாதிக்கலாம், அதன் எல்லை வரம்புகள் என்ன என்பதை இரத்தம் தோய்ந்த முறையில் எடுத்துக் காட்டியுள்ளனர். ஆனால் இன்னொரு வழியும் இருக்கின்றது. இதனை ஆங்கில, பிரஞ்சு பூர்சுவா வர்க்கங்களே மிகவும் நேர்த்தியாக வளர்த்தெடுத்துள்ளன. இவர்கள் தொடர்ச்சியாக நடைபெற்றுவந்த மாபெரும் புரட்சி

கள் மூலமும் ஜனங்களின் புரட்சிகர நியக்கங்களின் மூலமும் பாடத்தைக் கற்றுக் கொண்டனர். இந்தவழி ஏமாற்று வித்தைகளையும் முகஸ்துதிகளையும், அழகான சொந்தொடர்களையும் கையாள்கின்றது. இந்தவழி இலட்சக் கணக்கில் வாக்குறுதிகளை அள்ளிவிசும், ஆனால் கொடுப்பதோ ஒரு சில எலும்புத் துண்டுள், சில சலுகைகள். அதேவேளை "நின்றியமையாதவற்றை பூர்சுவா வர்க்கத்தினர் கைவிடாது தயவசமே கைத்துதுக்கொள்வர்." என்று குறிப்பிட்டார்.

இங்கு லெனின் சுட்டிக்காட்டிய இந்த இரண்டாவது வழி முறை மிகவும் ஆபத்தானது. இது மாயாஜால வலைகளை விரித்துப் பல முழுநிரங்களைக் கொண்டிருக்கும். போராட்டத்தின் கூர்மையைத் தணிப்பதிலும், மக்களை ஏமாற்றுவதிலும் இம் முறை அணிசமரணவடிவ வெற்றிகளை ஈட்டுவது. எனவே பூர்சுவாக்களின் இந்தக் கபடத்தனமான சூழ்ச்சியை உடைப்பதில், அஃற்றைச் சூழப்புவதில் கெரில்லாப் போர்முறை ஒரு பலம் பொருந்திய மார்க்கமாய் உள்ளது. இந்த வகையில் அயர்லாந்தில் ஆங்கில ஆதிக்கத்திற்கெதிராக தான்பரின் மேற்கொண்ட கெரில்லா நடவடிக்கைகள் ஆங்கிலேயரின் சூழ்ச்சிகளையும், சமரசங்களையும் சூழப்புவதில் ஒரு பெரும் பங்களிப்பை ஆற்றியுள்ளது. ஏதாவது 1900 ஆம் ஆண்டுவரின் ஆரம்ப வகை ஆங்கிலேயர், ஐரிஷ் மிதவாதத் தலைவர்களையும், ஐரிஷ் மக்களையும் தொடர்ந்து காலம் கடத்தல் நடவடிக்கைகள் மூலம் ஏமாற்றி வந்தனர். இந்த நிலைகளை விரக்தியுற்ற இளைஞர் ஆயுதம் தாங்கிய போராட்டத்தில் தீவிரமாய் ஈடுபடத்தொடங்கினர். அந்த வகையில் 1913 ஆம் ஆண்டு தொண்டுகிய ஆயுதம் தாங்கிய இயக்கமே ஐரிஷ் தொண்டர்படை (Irish Volunteers), பிற்காலத்தில் 1919 ஆம் ஆண்டு இதனை அடியொட்டி ஐரிஷ் குடியரசு இரணுவம் (Irish Republican Army - IRA) மலர்ந்தது.

இவ்வாறு 1913 ஆம் ஆண்டு தோன்றிய அயர்லாந்துத் தொண்டர்படையில் 1914 ஆம் ஆண்டு தான்பரின் ஓர் உறுப்பினராகச் சேர்ந்து கொண்டார். தொடர்ந்தும் காலம் கடத்தி ஏமாற்ற முடியாதென்ற அளவிற்குப் போராட்டம் வெடித்து வந்ததும் ஆங்கில ஆட்சியாளர் சில விட்டுக்கொடுப்பு ஏமாற்றுக்களைச் செய்ய முன்வந்தனர். அந்தவகையில் தான் 1914 ஆம் ஆண்டு சுயாட்சிச் சட்டம் (Home Rule Act) நிறைவேற்றப்பட்டது. இம்மனோதா 1886 ஆம் ஆண்டு முதல் பூறையாக ஆங்கில ஆட்சியாளரால் பொதுமக்கள் சபையிற் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட போதிலும் 1914 ஆம் ஆண்டு வரை நிறைவேற்றாத காலம் கடத்தி

வந்தனர் என்பது குறிப்பிடக்கூது. இந்த ஏமாற்றை ஏற்று ஐரிஷ் மிதவாதத் தலைவர்களும் பின்செல்லத் தொடங்கினர். ஏனெனில் இச்சட்டத்தில் அவர்களுக்குச் சில எலும்புத் துண்டுகள் கிடைத்தமையாகும். எனவே இந்த ஏமாற்றத்தையும், சமரசத்தையும், மிதவாதத்தையும் உடைத்து நூறு பூத்த நெருப்பாய் உள்ளே மறைந்திருக்கும் பிரச்சினையின் நிறைத் தட்டி நெருப்பை வெளிக்காட்டவேண்டியது ஒரு தலையாய பணியேயாகும். இந்த வகையில் தான்பரின் இந்தச் சமரசங்களையும், மயாஜாணங்களையும் உடைத்துப் பிரச்சினையை எரிநிலைக்குக் கொண்டு வர கெரில்லா நடவடிக்கைகள் மூலம் பெரும்பணியாற்றினார்.

தூங்கிக்கிடந்த மக்களைத் தட்டியெழுப்புவதிலும், எதிரியை நெருக்கடிக்குத் தள்ளியதிலும், மிதவாதத் தலைமையை சீர்குலைத்ததிலும், பிரச்சினையை எரிநிலைக்குக் கொண்டுவந்ததிலும், சர்வதேச ரீதியாகப் பிரச்சினையைப் பிரபலப்படுத்தியதிலும் தான்பரின் 1914 ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் 1922 ஆம் ஆண்டு வரை கையாண்ட கெரில்லா நடவடிக்கைகள் மகத்தளவமான பங்களிப்பை ஆற்றியுள்ளன. அதேவேளை அவர் மறுபக்கத்தில் ஸ்காபன அமைப்பிலும், சோசலிச சிந்தனையிலும் சரியான கவனம் செலுத்தாமை அவர் விட்ட ஒரு பக்கக் குறைபாடாகும். பொதுவாக ஆங்கில ஏகாதிபத்தியத்தின் கால்களை உடைத்து முடமாக்குவதில் தான்பரின் கையாண்ட கெரில்லா நடவடிக்கைகள் தந்திரோபாய ரீதியில் வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்தனவே.

ஒரு வார்த்தை

தான்பரின் என்ற ஐரிஷ் விடுதலைப் போராளி பற்றித் தமிழில் எழுதப்பட்ட வரலாற்றினை சிறையில் நண்பர்கள் யாவரும் நாவல்களைப் படிப்பதால் ஆர்வத்தோடு படித்தார்கள் பலர் அதனைப் பிரதி எடுத்து வைத்துக்கொண்டார்கள். காகிதம், பேனா, மை எதுவும் கிடையாது. எங்களைப்போலவே இந்தப் பொருள்களும் சட்டத்தை மீறி ஜெயிலுக்குள் வந்தன.

தான்பரின் தானே ஒரு நூல் எழுதியிருந்தான். அயர்லாந்தின் விடுதலைக்காக எனது போர் என்பது அதன் பெயர். அர சாங்கத்தால் தடைசெய்யப்பட்டிருந்தும் அந்த நூல் எப்படியோ கடல்களையெல்லாம் தாண்டித் தானும் சட்டத்தை மீறி, திருச்சிச் சிறைக்குள் எங்களிடம் வந்து சேர்ந்தது. அதை ஆதாரமாக வைத்துக் கொண்டே இந்த நூலை எழுதினேன்.

நான் எழுதிய தாள்களையெல்லாம் ஒன்று சேர்த்து என் உயிர் நண்பர் திரு.

வை. சிவராமன் என்ற சைவப்பிள்ளை, முத்துப் போன்ற தம் கையெழுத்தில் ஒரு நல்ல பிரதி எடுத்திருந்தார். அதைப்போல் வேறு சில நூல்களிற்கும் அவர் பிரதி எடுத்திருந்தார். சட்டவிரோதமான இந்தச் சரக்குகள் எல்லாம் சிறையில் நான் அடைபட்டிருந்த சிறு அறைக்குள் இருந்தன. சிறைக்காவலர்களோ (warder) அதிகாரிகளோ கண்டால் அவைகள் யாவும் கண்டோடு கைலாசம் போய்விடும்.

எப்படியோ பல மாதங்களாக என் புத்தகக் கட்டுகள் "கொன்விக்ட். வோர்டர்" களும் (Convict Warder - சிறைக்காவலருக்கு உதவியாக நியமிக்கப்பட்ட, சுழியத் தண்டனை மேற்கொண்டுள்ள கைதி) சிறை முழுவதும் சோதனைபோட ஆரம்பித்து விட்டார்கள். விசில்களின் ஓசை! பொலிஸ் தடல் புடல் வேறு கைதிகள் இருந்த இடங்களை விட்டு வெளியே வரமுடியாமல் அறைகளில் தள்ளிவிடப்பட்டனர். நானும் என் அறைக்குள்ளே இருந்து கதவுகளின் இரும்புக் கம்பிகளைச் சரிபார்த்துக் கொண்டிருந்தேன். கதவுகளிலுள்ள கம்பிகளின் வழியாகக் கைகளை வெளியே நீட்டி வராதாவிருந்த விளக்கின் ஒளியில் நள்ளிரவுகளில், நான் எழுதி முடிந்த அநேகம் நோட்டுப் புத்தகங்கள் எல்லாம் அன்று ஒரு நொடியில் பறி முதலாகும் நிலை.

எனக்கு அடுத்த அறையில் சைவப்பிள்ளை இருந்தார். என் அறையில் இருந்த படியே சப்தம் கொடுத்தேன். நோட்டுப் புத்தகங்களை என்ன செய்ய என்று கேட்டேன். நானும் அதைப் பற்றித்தான் யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறேன். எவ்வாறு வது வருகிறாது என்று பார்ப்போம் என்

றார். சிறிது நேரத்தின் அவருக்குத் தெரிந்த ஒரு கொன்விக்ட் வோர்டர் வராதா வழியே வந்தான். நண்பர் அவனிடம் விபரம் சொல்லி எப்படியாவது எங்கள் சொத்தைப் பாதுகாத்துச் சோதனை முடிந்த பிறகு திரும்பத் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டார். அவன் தயாராயிருந்தான். ஆனால் அதிகாரிகள் எங்கும் அலைந்து திரிந்துகொண்டிருந்ததால் அதிகமாய் பயந்து நடுங்கினான். என் அறைவாசலுக்கு வந்து, சாமி கட்டு, கட்டு; சீக்கிரம் கட்டு என ருன்.

நான் கட்டவேண்டியது ஒன்றுமில்லை. கட்டியிருந்தவைகளை அவிழ்க்கத் தான் வேண்டியிருந்தது. எப்படியோ மிக விரைவாக எல்லாம் வெளியேறிவிட்டன. அவன் எல்லாவற்றையும் அள்ளிக்கொண்டு ஒரே ஓட்டமாகப் போய் விட்டான். என் அறைக்கு நேராக வெகுதூரத்தில் ஒரு பெரிய கிணறு உண்டு. அவன் அதை நோக்கியே ஓடினான். என் எழுத்துக்கள் சிறைக்காவலர் வீடுகளிலே அடுப்பின் நெருப்புக்கு இரையாகும் என்று இதுவரை பயந்திருந்தேன். இப்போது அவை வருண்பகவானுக்கு இரையாகும் போலக் காணப்பட்டது.

கொன்விக்ட் வோர்டர் ஒரு பெரிய கயிற்றை எடுத்து எல்லா நூல்களையும் ஒன்றாகக் கட்டி, அந்தக் கட்டைக் கிணற்றின் நடுவிலிருந்த கல்லோடு சேர்த்துக் கட்டித் தொங்கவிட்டான். நூல்கள் கிணற்றுக்குள் தொங்கிக் கொண்டிருந்தன. வேறு எங்கு வைத்திருந்தாலும் அன்று நடந்த சோதனையில் அவை அகப்பட்டிருக்கும். சோதனை முடிந்ததும் எல்லா நூல்களும் ஒழுங்காக என் அறையில், முன் இருந்த இடத்திலே திரும்பி வந்து அமர்ந்துவிட்டன.

முன்னுரை

ஒரு நாட்டின் சுதந்திரப்போரை நடத்துவதற்கு ஈடுபடுபவர்கள் மட்டும் இருந்தால் போதாது. சுதந்திரத்தைப் பற்றி ஆனந்தக் கவிவுகள் கண்டு வீரக்கவிதை பாடக்கூடிய புலவர்கள் வேண்டும்; அறிவாளிகள் வேண்டும்; தீரக்கதரிசிகள் வேண்டும். உணர்ச்சியற்றுக் கிடக்கும் உயிர்ப்பிண்டங்களை உருவாகக் கிடக்கும் உயிர்ப்பிண்டங்களும் பத்திரிகைகளும் நூல்களும் வேண்டும். மலைபெயர்ந்தாலும் நிலை பெயராத தீரர்கள் வேண்டும். அயர்லாந்து அதையும் பெற்றிருந்தது ஐரிஷை புதுப்பித்து அரியாசனத்தில் அமர்த்துவதற்குத் திறமையுள்ள புலவர்கள் சிலர் முன்வந்தனர். தொழிலாளிகளையும் குடியானவரையும் பிரபுக்களையும் ஒன்று சேர்த்து வெறியூட்டி ஆட்டுவிப்பதற்கு ஆர்தர் கிரிபீத், பார்னல் மைக்கேல் கொலின்ஸ், ஜிமன்டி வெலரா, தான்பிரின் டெரன்ஸ் முதலிய ராஜதந்திரிகளும் அறிஞர்களும் வீரர்களும் முன்வந்து உழைத்தனர். இவர்களுடைய உழைப்பாலும் மக்களின் ஒத்துழைப்பாலும் 300 ஆண்டு அடி

மைத் தலை உடைந்து. சிதறிப் பொடிப் பொடியாகப் பறந்து போயின.

அயர்லாந்து புரிந்த அரும் போரின் அடிப்படைத் தத்துவங்களைப் பற்றித் தலைவர் டிவெரா பலமுறையாக எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார். அவருடைய வாக்கியங்களில் சிலவற்றைக் கவனித்தாலே உண்மை எளிதில் புலப்படும்.

“நாமும் ஆங்கிலேயரும் பக்கத்து வீட்டுக்காரர் ஆயினும் அவர்கள் நமது வீட்டில் குடிபுக ஒரு நாளும் சம்மதிக்கமாட்டோம். ‘நமக்கு வழி, நமது பாஷை.’” அதே நமக்குணமாக அமைகிறது. உண்மையான ஐரிஷ் காரன் யார்? ஆங்கிலேயரால் கலகக்காரன் என்று அழைக்கப்படுகின்றவனே.”

அயர்லாந்து விடுதலைப்போரில் ஈடுபட்டிருந்த சிலரைப்பற்றி தமிழில் எழுத வேண்டிய அவசியம் எனக்கு ஏற்பட்டது. 1932-ஆண்டு முதல் இரண்டு வருடம் திருச்சியில் மூன்றாவது வகுப்புக் கைதிகளாக என்ஜேடு நூற்றுக் கணக்கான இளைஞர்கள் இருந்து வந்தனர். அவர்களில் ஆங்கிலப் படிப்பு இல்லாதவரே பெரும்பாலோர். அவர்களுக்கு நான் தமிழில் எழுதிய நூல்களில் அயர்லாந்தைப் பற்றியவை மூன்று; மைக்கேல் கொலின்ஸ் சரித்திரம், டெரன்ஸ் மாக்ஸ்ஸினியின் சுதந்திரத்தின் தத்துவங்கள், தான்பிரின் சரித்திரம்.

இந்த மூன்றில் முந்தியவை இரண்டும் முன்பே வெளிவந்து விட்டன. 1947 வரை நம்நாடு அடிமைப்பட்டிருந்ததால் தான் பிரின் சரித்திரத்தை வெளியிட இயலவில்லை. ஏனெனில் இதற்கு ஆதாரமான மூலநூல் இந்திய நாட்டில் வழங்கக் கூடாதென்று கடற் சங்கச் சட்டத்தின் படி ஆங்கில அரசாங்கம் தடை செய்திருந்தது.

போகவேண்டியவர்கள் பெரிய தெருவிலிருந்து வலது பக்கம் திரும்பவேண்டும். அதே இடத்தில் இடது பக்கமாக சென்றால் தெரு செல்லுகிறது. அந்தத் தெருவில் சிறிது தூரம் சென்றால் புசும்பெற்ற பீனிக்ஸ் தோட்டத்தைக் காணலாம். அந்தத் தோட்டத்தின் வாயிலில் முற்காலத்தில் எப்பொழுதும் ஒரு போர்ப்படை இருப்பது வழக்கம். பின்னால் அது நின்றுபோய் விட்டது.

அத்தோட்டத்தினுள்ளே வாசலிலிருந்து 100 யார் தூரத்தில் ஒரு பெரிய மாளிகை இருக்கிறது. ஆங்கில மன்னரின் பிரதிநிதியாக அயர்லாந்திலுள்ள பதில் ஆளுநர் (Viceroy) சில சமயங்களில் தங்குவதற்காக அது அமைக்கப்பட்டிருந்ததால் அதற்கு 'வைஸ்ராய் லொட்ஜ்' என்று பெயர். ஆண்டவனையும் அதனையும் தெருக்களையும் ரயில் நிலையத்தையும் பற்றி மேலே விரிவாகச் சொல்லப்பட்டிருப்பதன் காரணம் என்னவெனில் வெகு சீக்கிரத்தில் அங்கு ஒரு போராட்டம் நடப்பதைக் காண்போகிறோம். ஆதலால் முன்னதாகவே திசைகளை தெரிந்துகொள்வது நல்லதல்லவா?

ஆஷ்டவுன் போராட்டம்

அயர்லாந்துத் தலைநகரின் பெயர் டப்ளின். அந்தநகரின் மத்தியிலிருந்து நாலு மைல்களுக்கு அப்பால் ஆஷ்டவுன் என்ற ரயில் நிலையம் இருக்கிறது. அது டப்ளினிலிருந்து செல்லும் பெரிய தெருவிலிருந்து சுமார் 200 யார் தூரத்தில் உள்ளது. இரண்டுக்கும் இடையில் ஒரு கிளை வீதி செல்லும். ஆஷ்டவுன் பெரிய ஊர் என்று. அங்கு வீடுகளும் சில; வசிப்பவர்களும் மிகச் சிலர். டப்ளின் நகரவாசிகளில் அநேகர் அதைப் பார்த்திருக்க மாட்டார்கள். சூவ்வளவு சிறிய ஊரிலே ரயில் நிலையம் அமைக்கப்பட்டிருந்ததின் காரணம் பந்தய ஓட்டங்களுக்கும் வேட்டையாடுவதற்கும் குதிரைகளை இறக்குமதி செய்யவும் ஏற்றுமதி செய்யவுமேயாகும். அப்பக்கத்தில் குதிரைப் பந்தயத்திற்காக அமைக்கப்பட்டிருந்த மைதானங்கள் பல உண்டு வேட்டையாடுவதற்கு ஏற்ற வனங்களும் அதிகம். பந்தயத் தோட்டங்களின் சொந்தக்காரர் சிலருடைய வீடுகளும் அநாதை வீடுகளும் கன்னிகா மடங்களும் தவிர வேறு பெரிய மாடமாளிகைகளை அங்கே பார்க்க முடியாது.

ரயில் நிலையத்திற்குச் செல்லும் தெருவும் பெரிய தெருவும் கூடுகிற இடத்தில் அந்த விடுதி அமைந்திருந்தது. ரயிலுக்குப்

1919 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் 19 ஆம் திகதி வெள்ளிக் கிழமை காலை 11 மணியிருக்கும். டப்ளின் நகரிலிருந்து லாஸ்பர் கள் சிலர் துப்பாக்கி முதலிய ஆயுதங்களைத் தங்கள் உடைகளில் மறைத்து வைத்துக் கொண்டு சைக்கிள் வண்டிகளில் விரைவாக ஆஷ்டவுன் நோக்கி வந்தார்கள். எல்லோரும் வந்தால் பிறர் சந்தேகித்து விடுவார்கள் என்ற காரணத்தால் அவர்கள் தெருவில் இருவர் இருவராகப் பிரிந்து வந்தார்கள். ஆஷ்டவுனுக்கு வந்தவுடன் அவர்கள் யாவரும் கெல்லியத்திற்குள் சென்று ஊயர்ந்தார்கள். அவர்கள் மொத்தம் பதினொருபேர். மிகுந்த கம்பீரத்தாலும் வானமே இடிந்து விழுந்தாலும் கலங்காத உள்ளத்துடனும் விளங்கிய தான்பிரீன் அவர்களுக்கு தலைவன். அவன் முப்பது வயதுக் குள்ளிட்ட பிராயத்தினன். தலைநகருகிரிய அருங்குலைக்கையெல்லாம் அணிகலன்களாய் பெற்றவன். விண்டிரில், ரொபின்ஸன், லேராகன், டாலி, மக்டொன்னன், கியோக், வ்யூர்டு, கில்காயின், வைரன், லாவேஜ் என்பவர்கள் மற்ற பதிர்மாக்கள். இவர்களில் லாவேஜ்தான் வயதில் மிக இளையவன். அவன் பாலமனம் மாறாத பச்சிளங் குழந்தை. வீர உள்ளமுடும் தய்யுட்டின் மீது தணியாத காதலும் பெற்று விளங்குவது போன்ற முகத்தோற்றமுடையவன். அவனுடைய முழுப்பெயர் மார்டின் லாவேஜ்.

இந்தக் கூட்டத்தினரைச் சூழ்ந்து வேறு பல தொழிலாளர்களும் குடியானவர்களும் குடிததுக் கொண்டிருந்தார்கள். யாரும்

அவர்களைக் கண்டு சந்தேகப்படவில்லை. அவர்கள் எந்த நோக்கத்துடன் கூடியிருக்கிறார்கள் என்றே அவர்கள் அனைவரும் ஒரே கூட்டத்தார் என்றே எவருக்கும் தெரியாது. இவிய பாணவகைகளை வாங்கிக் குடிப்பதில் நேரத்தை போக்கிக்கொண்டிருந்தார்கள். ஒருவரை ஒருவர் அப்பொழுதுதான் சந்தித்தவர்களைப் போல் அவர்களது சம்பாஷணை இயற்கையாயிருக்கவில்லை. முழுதும் செயற்கையாகப்பட்டது. ஆடு, காடுகள், உழவு, நாற்று நடுகை, நிலங்கள் முதலிய பல விஷயங்கள் பற்றி அவர்கள் பேசினார்கள். ஆனால் மறந்தும் அரசியலைப் பற்றி ஒரு வார்த்தையும் பேசவில்லை. எல்லோரும் வெகு ஜாக்கிரதையுடன் இருந்தார்கள். ஏனெனில் பேசியவர்களுக்கு விவசாயத்தில் ஒன்றியே தெரியாது. ஆனால் குழ விற்றிருந்தவர்களோ வாழ்நாள் முழுதும் விவசாயத்தில் திளைத்த வாலிபர்கள் தவறுதலான வார்த்தைகள் வெளிவராது மிகுந்த நிதானத்துடன் பேசினார்கள்.

பேச்சு ஒருபுறமிருக்க யாவருடைய உள்ளமும் ஒரு விஷயத்தில் ஈடுபட்டிருந்ததாகக் காணப்படவில்லை. இவர்களிற் சிலர் அடிக்கடி தங்கள் கைக்கடிகாரங்களில் நேரத்தைப் பார்த்தனர். வெளியில் வீதிகள் ஈடுமிடத்தில் கண்ணோட்டஞ் செலுத்தி போகிறவர்களையும் வருகிறவர்களையும் நுட்பமாய்க் கவனித்தனர். முதலாவதாக டடின் நகரப் பொலிஸ்காரன் ஒருவன் தனது பருத்த உடலைத் தூக்கமுடியாமல் தூக்கிக்கொண்டு பீனிக்ஸ் தோட்ட வாயிலிலிருந்து வெளியே வந்தான். அவன் உருவம் பார்க்கத் தக்கதுதான்! திண்ணமான சீரம், சுட்டி போல் ஆகாயத்தில் துருத்திக்கொண்டிருந்த முனையுள்ள தெயம்பி, ஸ்பளபளவென்று ஒளிவிடும் பொத்தான்கள், மாசுமறலற்ற பூட்ஸ், திருப்பிலே றிவோக்வர். இத்தனையையும் சேர்த்து ஒன்றாய்க் கருதிப் பார்த்தால் தெரியக்கூடிய உருவந்தான் அந்தப் பொலிஸ் வீரன். அவன் வீதியில் நின்றுகொண்டு யாரையும் நடமாட விடாமல் தடுத்துக் கொண்டிருந்ததால், யாரோ ஒரு பெரிய அதிகாரி அங்கு வருவதற்கு ஏற்பாடு நடப்பதாகத் தோன்றியது.

ஆம்! அன்று ஒரு பெரிய அதிகாரி அங்கு விஜயம் செய்வதாக இருந்தார். அவர்தான் அயர்லாந்தின் பதில் ஆளுநர். அவர் அயர்லாந்திலிருந்து தமது தலைநகருக்கு அப்பொழுது விஜயஞ்செய்ய ஏற்பாடாயிருந்தது. இந்த ஏற்பாடு பொதுஜனங்களுக்கும் இதர அதிகாரிகளுக்கும் பல ரகசியப் பொலிஸாருக்குமே தெரியாது. பதில் ஆளுநரின் மெய்க்காப்பாளர், எவர் எவருக்குத் தெரியவேண்டியது அவசியமோ அவர்களுக்கு மட்டும்

அவரது வருகை கடைசி நேரத்தில் அறிவிக்கப்பட்டிருந்தது. பதில் ஆளுநரின் விஜயம் இத்தனை ரகசியமாக்கப்பட்டது ஏன்? ஏனெனில் காலநிலை அப்படி இருந்தது. அயர்லாந்து முழுதும் ஆங்கிலேயர் மீதான துவேஷம் உச்சநிலையடைந்திருந்தது. புரட்சிக்காரர்கள் பொலிஸ் அதிகாரிகளை எங்கு கண்டாலும் சுட்டுத்தள்ளி வந்தனர். சாதாரண வெள்ளையர்களில் இவ்வளவு வன்மம் செலுத்தி வந்த அவர்கள் அயர்லாந்தின் அரசாங்கத்தலைவரான பதில் ஆளுநர் மீது அது தப்பமுடியுமா? அப்பொழுதிருந்த பதில் ஆளுநர் அயர்லாந்தில் பிறந்தவரையினும் ஆங்கில ஏகாதிபத்தியத்திற்காகவே உழைத்தவர். தாம் புறப்படும் நேரத்தையும் செல்லும் பாதையையும் முன்கூட்டித் தெரிவிப்பார். கடைசி வேளையில் எல்லாவற்றையும் மாற்றிவிடுவார். ரயினில் போவதாகச் சொல்லி மோட்டாரில் போய்விடுவார். பல வேஷங்கள் தரித்துப் பிறர் அறியமுடியாமல் செல்வார். ரஷ்யச் சக்கரவர்த்தியான ஜார் அரசன் இதுபோல்தான் செய்வது வழக்கமாக. ஜாருக்கு நாடெங்கும் பகை, பிரஜைகள் எல்லோரும் விரோதிகள் அவன் உயிரை யார் எந்த நேரத்தில் பழிவாங்குவார் என்பது நிச்சயமில்லாமல் இருந்தது. அதனாலேயே அயர்லாந்து ஜனங்கள் தங்கள் தேசத்தின் ஏற்பட்டிருந்த ஆங்கில அரசாங்கத்தைப் பகைத்து வெளிப்படையாகக் கலாஞ் செய்யக் கிளம்பி விட்டதால் லோர்ட் பிரெஞ்ச் மிகுந்த கவனத்துடன் நடமாட வேண்டிய அவசியம் நேர்ந்தது. அவர் வருகை மிகவும் அந்தரங்கமாக வைக்கப்பட்டிருந்த போதிலும், அது சம்பந்தமான இடம் காலம் முதலியவை எவர்களுக்குத் தெரியக்கூடாதோ அவர்களுக்கு மட்டும் எப்படியோ தெரிந்திருந்தது. கெல்லியின் விடுதியில் தங்கிக்கொண்டிருந்த பதினொரு பேர்களுக்கும் பகல் 11 - 40 மணிக்கு ஆஷ்டவுண் ரயில் நிலையத்தில் பதில் ஆளுநர் தங்குகிறார் என்பது தெரியும். அதற்காகத்தான் அரைமணி நேரத்திற்கு முன்னதாகவே அவர்கள் புறப்பட்டு வந்து விடுதியில் காத்திருந்தனர்.

பதில் ஆளுநரின் ரயில் வருவதற்குச் சில நிமிஷங்களுக்கு முன்னால் துப்பாக்கிகள் ஏந்திய பட்டாளத்தார் நான்கு ராணுவ மோட்டார் லொறிகளில் பீனிக்ஸ் தோட்ட வாயிலிலிருந்து வெளியேறி கெல்லியின் விடுதிப் பக்கமாக ரயில் நிலையத்திற்குச் சென்று அணிவகுத்து நின்றனர். இவர்களைத் தவிர வேறு பல ஆயுதந்தாங்கிய டடின் நகரப் பொலிஸார் பீனிக்ஸ் தோட்ட வாயிலிலிருந்து வைஸ்ரோய் லெட்டீஜ் வரையிலும் வீதியைப் பாதுகாத்து வந்தனர். குறித்த நேரத்தில் ரயில்கண்டி ஆஷ்டவுண் ஸ்டேஷனில் வந்து நின்றது. இரண்டு முன்று நிமிஷங்கள்

கழிந்தன. ஸ்டேஷன் வீதியில் மோட்டார் கார் கிர்... கிர் என்று வேகமாய் ஓடிவரும் சத்தம் கேட்டது. விடுதியிலிருந்த பதினொரு பேர்களும் மெதுவாக வெளியே வந்து முன்னதாகவே ஏற்பாடு செய்திருந்தபடி, தத்தமக்குரிய இடத்தில் போய் நின்றனர். அவ்விடுதிக்குப் பின்னால் நிறுத்தப்பட்டிருந்த ஓர் உரவண்டியின் பக்கம் தான்பிரீனும், டியோக்கும், ஸாவேஜும் சென்று அதை இழுத்தனர். அது மிகக் கனமான வண்டியாதலால் மிகவும் சிரமப்பட்டு இழுக்கவேண்டியிருந்தது. அவர்கள் அதைப் பலமாக இழுத்து ஸ்டேஷன் வீதிக்குக் கொண்டு சென்றனர். அப்பொழுது முதன் முதலில் அங்கு வந்து நின்று கொண்டிருந்த பொலிஸ் காரன் கூக்குரல் போட ஆரம்பித்தான். யார் அங்கே? 'கவர்னர் - ஜெனரல்' வரப்போகிறார் விலகு! விலகு! என்று அவன் கூறினான். அந்த ஆசாயிகளோ, தாங்கள் மட்டுமன்றி உரவண்டியையும் சேர்த்து இழுத்தச் சென்றனர்.

அவர்களுக்கு பதில் ஆளுநர் வரப்போவது நன்றாய்த் தெரியும். தெரிந்ததினால்தான் சரியான சமயத்தில் வண்டியை இழுத்தார்கள். அவர்களுக்கு பதில் ஆளுநரிடத்தில் வேலை இருந்தது. அது பொலிஸ்காரனுக்கு எப்படித் தெரியுமா? நேரமோ பறந்து கொண்டிருந்தது ஒரு விநாடி ஒரு யுகமாகத் தோன்றியது. கடினம் தப்பினால் மரணம். உரவண்டியைச் வீதியின் மத்தியில் உருட்டினால் தான் பதில் ஆளுநரின் கார் நிற்கும். அதற்குத் தடை ஏற்பட்டால் அவர்கள் காரியம் வீணாகிவிடும். பொலிஸ் காரன் கண்டித்து ஏசிக்கொண்டேயிருந்தான். தான்பிரீன் இடைவிடாது வண்டியை இழுத்துக்கொண்டேயிருந்தான். அவனும் நண்பர்களும் கைகளில் துப்பாக்கி வைத்திருந்ததைப் பொலிஸ் காரன் கண்டுபிடிக்கவில்லை.

அக்காலத்தில் ஜனங்கள் துப்பாக்கிகள் வைத்துக் கொள்ள உரிமை கிடையாது. பொலிஸ்காரனோடு வாதாடுவதில் பயனில்லை யெனினும் அவன் வாயை மூடுவதாகவும் இல்லை. துப்பாக்கியை எடுத்து அவன் வாயை அடக்கலாம் என்றால் ஒரு விஷயமும் அறியாத அவனைச் சுடுவதால் என்னபயன்? மேலும் குண்டோசை கேட்டவுடன் பதில் ஆளுநரின் பாதுகாப்புக்காக நிற்கும் பட்டாளத்தார் அங்கு ஓடிவந்திருப்பார்கள். இவ்வாறெல்லாம் எண்ணமிட்டான் தான்பிரீன். பொலிஸ்காரனை வார்த்தைகளால் பயமுறுத்திக்கொண்டே வேலையை நிறைவேற்றி வந்தான். அவன் வேலை என்ன? உரவண்டியை வீதியில் இழுத்துச்சென்று ஸ்டேஷனிலிருந்து காரர்கள் வரும்பொழுது முதல் மோட்டாரை விட்டு விட்டு, இரண்டாவது மோட்டாருக்கு முன்

சூல் வண்டியைத் தள்ளி வழியை மறித்து நிறுத்திவிட வேண்டும். அதற்கு உதவியாக மற்ற இரு நண்பர்களும் கூட இருந்தனர். பொலிஸ்காரன் கடைசியரை தன்னுடைய கூக்குரலை நிறுத்தாததைக் கண்டு வீதியின் பக்கத்தில் நிறுத்தப்பட்டிருந்த ஒருவன், தான்பிரீனுக்கு உதவியெய்ய வேண்டுமென்று தன் கையிலிருந்த ஒரு வெடிகுண்டைப் பொலிஸ்காரன் மீது குறிவைத்து எறிந்துவிட்டான். இது பொருத்தமில்லாத வேலை. ஏனென்றால் குண்டோசை கேட்டால் லோர்ட் பிரெஞ்ச் அந்தப் பாதையிலேயே வராமல், வேறு ஸ்டேஷனுக்குப் போய்விடக் கூடும் அல்லது ராணுவத்தார் அங்கு வந்து கூடிவிடக்கூடும்; முன்னேற்பாடுகள் எல்லாம் மாற்றப்பட்டுவிடும். இவை ஒன்றையும் கவனியாது அவ்வாலிபன் ஆத்திரத்தில் குண்டை எறிந்து விட்டான். நல்ல வேளையாக அது பொலிஸ்காரனுக்கு அதிக காயத்தை உண்டாக்கவில்லை. அவன் தலையில் மட்டும் சிறிது காயப்படுத்தியது. தான்பிரீனும் அவன் நண்பர்களும் ஒரு நிமிஷத்தையும் வீணாக்கக் கூடாதென்றும், வருவது வரட்டும் என்றும் துணிந்து நின்றனர். பதில் ஆளுநரின் சாரணன் ஒருவன் மோட்டார் சைக்கிளில் முன்னதாகச் சென்றான். அடுத்தாற் போல் ஒரு கார் வந்தது. பதினொரு பேர்களும் பல திசைகளிலிருந்தும் அதன்மேல் சுட ஆரம்பித்தனர். உடனே வண்டியிலிருந்தவர்களும் எதிர்த்துச் சுட்டனர். ஒரு குண்டு தான்பிரீனுடைய தலையில் பட்டு அவனுடைய தொப்பியை அடித்துக் கொண்டு போய்விட்டது. தலையில் காயமில்லை. கார் சென்ற வேகத்தில் அதனுள் யார் யார் இருந்தனர் என்பதைக் கவனிக்குமுடியாது போயிற்று. வெளியே நின்றவர்களுக்கு அவர்களைப் பற்றிய கவலையும் இல்லை. ஏனெனில் இரண்டாவது காரில்தான் பதில் ஆளுநர் வருவார் என்று அவர்களுக்குத் தெரியும். முதல் காரைச் சுட்டால் அதிலுள்ளவர்கள் அதை வேகமாய் ஓட்டிச் சென்று விடுவார்கள். பின் சாவகாசமாக இரண்டாவது காரை எதிர்க்கலாம் என்பது அவர்கள் எண்ணம். அவர்கள் எண்ணியபடியே முதல் கார் வாயு வேகத்தில் பறந்து சென்றது. தான்பிரீன் உரவண்டியை வீதியை மறித்து நிறுத்தி விட்டான். இரண்டாவது காரும் வந்துவிட்டது. தான்பிரீனும் அவனுடைய கூட்டத்தாரும் நாலு பக்கத்திலுமிருந்து அதன்மேல் திவோல்வர்களால் சுட்டனர். வெடிகுண்டுகளையும் வீசி எறிந்தனர். காரமீது நெருப்பு மழை பெய்வது போலிருந்தது. ஆனால் காருக்குள்ளிருந்தவர்களும் பதிலுக்குச் சுட ஆரம்பித்தார்கள். காரிலிருந்தவர்களிடம் யந்திரத் துப்பாக்கியும் இருந்தது. அதனாலும் நீண்ட துப்பாக்கிகளாலும் அவர்கள் சுட்டனர். வெளியே நின்றவர்களிடம் திவோல்வர்களும் வெடிகுண்டுகளும்

இருந்தன. தான்பிரீனும் அவனுடன் வண்டிப் பக்கம் தின்ற இருவரும் மிகுந்த அபாயகரமான நிலையிலிருந்தனர். பகைவருடைய துப்பாக்கிகள் அவர்களைக் குறிவைத்துச் சுட்டன. அத்துடன் ஓடாப்புறத்திலும், மற்ற இடங்களிலும் குழ்ந்து நின்று கொண்டிருந்த அவர்களுடைய நண்பர்களின் குண்டுகளே அவர்களைக் கொன்றுவிடக்கூடும். ஆயினும், அவர்கள் பகைவர்களுக்கு மிக நெருக்கமாக நின்று போராட வேண்டியிருந்தது.

இவர்கள் மூவரும் வண்டிக்குப் பின்னால் மறைந்து நின்று கொண்டிருந்தார்கள். அந்த வண்டி எதிரிகளுடைய குண்டுகளால் தூள் தூளாகப் பிய்ந்து ஆகாயத்தில் பறக்க ஆரம்பித்தது. ஒரு பக்கம் கூரிய அம்புகள் போன்ற மரக்குச்சிகள் பாய்ந்தன. ஆனால் குண்டுகள் ஆட்களைத் தவிர மற்றெல்லாவற்றையுமே துளைத்தன. அந்த வேளையில் எதிர்ப்பக்கத்திலிருந்து பகைவர்களுக்கு உதவியாக வேறொரு கார் விரைந்து வந்தது. அதிலிருந்தவர்களும் கூட ஆரம்பித்தார்கள். தான்பிரீன் கூட்டத்தார் இரண்டு கொள்ளிக்கட்டைகளுக்கு இடையில் அகப்பட்ட எறும்புக் கூட்டத்தைப்போல் ஆகிவிட்டனர். ஆயினும் சிறிதும் மனம் தளராது அவர்கள் அரும்போர் புரிந்து வந்தனர். அப்பொழுது திடீரென்று பகைவரின் குண்டொன்று தான்பிரீனுடைய இடது காலில் பாய்ந்தது. அவன் காலில் குண்டு பாய்ந்ததை உணர்ந்த தானேயொழிய அது பாய்ந்த இடத்தைக்கூடக் குனிந்து பார்க்கவில்லை. சுடுவதிலேயே கண்ணும் கருத்துமாயிருந்தான். கார்களிலிருந்த ஆங்கிலேயர் பன்னிரண்டு நீண்ட குழல் துப்பாக்கிகளாலும் ஒரு யந்திரத் துப்பாக்கியாலும் சுட்டு வந்தனர். தான்பிரீன் கூட்டத்தார் றிவோல்வர் முதலிய சிறு ஆயுதங்களுடன் சிறிதும் தளராமல் எதிர்த்து நின்றனர். ஆங்கிலேயர் சரியாகக் குறிவைத்துச் சுட்டால், வெளியே நின்ற பதிகொரு பேர்களும் ஒரு கணத்தில் இறந்து விழத்திருப்பார்கள். ஆனால் அவர்களுடைய கைகளும் கால்களும் நடுங்கும்பொழுது அவர்களுக்குக் குறி எப்படி வாய்க்கும்!

இவ்வாறு வெகுநேரம் அருஞ்சமர் நடந்தது. திடீரென பகைவரில் ஒருவன் குறிபார்த்து மார்ட்டின் ஸாவேஜைக் சுட்டு விட்டான். குண்டு அவன் உடலில் தைத்து, அவன் குற்றுயிராய் சாய்ந்து விட்டான். சில நிமிஷங்களுக்கு முன்னால் அயர்லாந்தைப் பற்றியும் அதன் விடுதலையைப் பற்றியும் ஆனந்தகாய்ப் பாடிக்கொண்டிருந்த இளஞ்சிங்கம் போன்ற ஸாவேஜ் ஆங்கிலேயரின் குண்டால் அடிப்பட்டு அருகே நின்ற தோழன் தான்பிரீனுடைய கைகளில் சாய்ந்தான். தான்பிரீன் அவனை மார்போடு அணைத்துக்

கொண்டான். சுற்றுமுற்றும், எங்கனும் குண்டு மழை பொழிந்து கொண்டிருந்தது. அந்த நெருப்பு மழையின் நடுவே தாய் சாட்டுக்காகப் போராடி, அந்நிமிஷமே குண்டை மார்பிலேநிதி வீரமரணம் அடைய வேண்டுமென்று விரும்பிய ஸாவேஜ் தன் தோழனின் கைகளிலே விழ்ந்து கிடந்தான். தான்பிரீன் அவனை விதிப்புறத்தில் கொண்டு கிடத்தினான். ஸாவேஜின் மெல்லிய இடங்கள் அசைவதைக் கண்டு அவன் ஏதோ சொல்ல விரும்புவதாக எண்ணி, அவன் வாயில் செவி வைத்துக் கேட்டான். “என் காரியம் முடிந்துபோயிற்று! தோழா! போரை விடாது நடத்துங்கள்!” என்று மெல்லிய குரலில் ஸாவேஜ் கூறினான். ஆயிரம் இடிகள் விழுவதுபோல் நாலுபக்கத்திலும் குண்டுகள் விழுமின்றன. காது செவிடுபடும்படியான ஒசை இரத்த வெள்ளத்திலே ஒரு வாலிபன் மிதந்து கொண்டிருக்கிறான். சில நிமிஷங்களில் அவன் அந்தமில்லாத உறக்கத்தில் ஆழ்ந்துபோகின்றான். இடையில் தோழா போரை விடாது நடத்துங்கள்! என்று மெல்லக் கர்ஜிக்கிறான். இந்தக் காட்சியை யாரால் மறக்கமுடியும். இருபத்தொரு வயதான இளஞ்செவ்வன் ஸாவேஜ் தேசத்திற்கு உழைக்கவே ஜன்மமெடுத்ததாகக் கருதி, தேசத்திற்காக உயிர்ப்பலி கொடுக்க முன்வந்தவன் மூன்று வருடங்கள் அரும் போராட்டங்கள் செய்துவிட்டு இப்பொழுது மார்பிலே குண்டு தாங்கி விழ்ந்துவிட்டான்.

இறந்த தோழனுக்கு அனுதாபம் காட்டி நிற்கவேண்டிய நேரம் அதுவன்று. ஆகலால் தான்பிரீன் மறுபடியும் போராடச் சென்றான். அவனுடைய காலிலிருந்து ரத்தம் ஓடிக்கொண்டிருந்தது. எவ்விடத்தில் தப்பி நின்று போராடலாம் என்று பார்த்தால் எங்கும் வழி காணப்படவில்லை எனினும் தைரியத்தைக் கைவிடாது அவன் கெல்லியன் விடுதிக்குப் பின்னால் சென்று அங்கிருந்து கூட ஆரம்பித்தான். அவனுடைய நண்பர்களிடம் வெடி குண்டுகள் தீர்ந்துபோயின. சிலருடைய றிவோல்வர்களில் குண்டுகளில்லை. ஆனால், எதிரிகளிடமிருந்தும் குண்டு வரக் காணோம். ஆங்கிலத் துருப்புகள் பீனிக்ஸ் தோட்டத்தைப் பாதுகாக்க விரைந்தோடிவிட்டன.

அவ்வளவு நேரம் நடந்த போராட்ட முடிவு களத்தில் உடைந்து சிதறிப்போன இரண்டாங்கு தோட்டார் வண்டியும் அதை ஒட்டுபவனான மாக்குலாய் என்றவனும், முதன் முதல் குண்டுப்பட்ட பொலிஸ்காரன் ஒருவனும், இறந்துபோன மார்ட்டின் ஸாவேஜின் உடலுமே தான்பிரீன் கூட்டத்தார் கையில் சிவிய பொருள்கள். டிரைவருக்கு மிகுந்த காயம் ஏற்பட்டிருந்ததால் அவனை அவர்கள் விடுதலை செய்து விட்டார்கள்.

தான்பிரீனும் தோழர்களும் பதில் ஆளுநரைச் சுட்டுத்தீர்த்து விட்டதாக உறுதியுடன் நம்பினர். அவரைத் தெளிவாக அறிந்து கொள்ள முடியாத முறையில், பதில் ஆளுநர் பலருக்கு மத்தியிலே மாறுவேஷத்துடன் இருந்தார். இறந்தவர் யார் யாரென்றும் விலக்கப்பட்டவர்கள் விவரம் என்ன என்றும் தெரியவில்லை. போராட்டம் முடிந்தவுடனே தான்பிரீன் கூட்டத்தார் ஒரு வீரநாயகியும் வீண்போக்காது நகருக்குள் சென்றுவிட வேண்டும் என்று கருதினர். ஏனென்றால் சில நிமிஷ நேரத்தில் அங்கு பல்லாயிரம் பட்டாளங்கள் வந்துவிடும். எங்கும் லோர்ட்பிரெஞ்ச் சுடப்பட்ட செய்தியே காட்டுத்தீ போல் பரவிநிற்கும். எனவே அவர்கள் சைக்கிள் வண்டிகளில் ஏறிக்கொண்டு ஆஷ்டவுளை விட்டு வெகு வேகமாய் வெளியேறினர். ஸாவேஜ் களப்பலியாசக் களத்திலேயே விடப்பட்டான். அவன் உடல் கெல்லியின் வீடுதியில் வைக்கப்பட்டது. தோழர்கள் புறப்படுமுன்னால் அவனுடைய ஆன்மா சாந்தியடையும்படி பிரார்த்தித்தனர் அதுவே அந்தப் போர் வீரனுக்குத் தோழர்கள் செலுத்திய கடைசி மரியாதை.

பதில் ஆளுநரைத் தாக்கச் சென்ற பதினொரு வாலிபரில் ஒன்பது பேருக்காக காயமில்லை; ஸாவேஜ் வீரசுவர்க்கம் புகுந்தான்; தான்பிரீன் காலில் அடிபட்டு ரத்தம் பெருகிக்கொண்டே யிருக்கவும், சைக்கிளில் சவாரி செய்துகொண்டு சென்றான். உயிர் தப்பிய பதின்மரில் ரொபின்ஸனுடைய சைக்கிள் இடையில் உடைந்து பிரயாணத்திற்கு உதவாது போயிற்று எனவே அவன் ஸிக்டிரீஸியின் சைக்கிளில் அவனுக்குப் பின்னால் ஏறி நின்று கொண்டு சென்றான். ஒரு சைக்கிள் இருவரைத் தாங்கி வேகமாகச் செல்லமுடியாது. வேகமாய்ச் செல்லாவிடின் பகைவர்கள் எட்டிப் பிடித்து விடுவார்கள். அந்நிலையில் எதிரே ஒருவன் சைக்கிளில் வந்து கொண்டிருந்தான். ரொபின்ஸன் கீழே குதித்து, நிவோல்வரை அவனுக்கு நேராகப் பிடித்து, அவனைக் கீழ் இறங்கும்படி உத்தரவிட்டான். வந்தவன் மறுபேச்சில்லாமல் சைக்கிளைக் கொடுத்துவிட்டான். ரொபின்ஸன் தான் திருடனில்லை என்றும், தனக்கு அந்த சைக்கிள் தேவை என்றும், அன்று மாலை யில் அதை 'கிரெஷாம் ஹோட்டல்'லில் வைத்து விடுவதாயும், அங்கு வந்து அவன் எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்றும் கூறினான். பிறர் சைக்கிளைப் பிடுங்கினாலும் அதிலும் ஒரு மரியாதை இருந்தது! திருட்டுச் சொத்து வேண்டாமென்று ரொபின்ஸன் சொன்ன வாக்குப்படியே பின்னால் செய்து விட்டான். சொந்தக் காரன் அந்த ஹோட்டலுக்குச் சென்று சைக்கிளை எடுத்துக் கொண்டானே, இல்லையோ என்பது தெரியாது. பிறகு பத்துப்

பேர்சனும் சௌக்கியமாக டப்ளின் நகருக்குள் சென்று மறைந்து விட்டனர்.

இவர்கள் யார்? எதற்காக இம்மாதிரிக் காரியங்களைப் புரிந்தார்கள்? இவர்கள் ஐரிஷ் புரட்சிக் கூட்டத்தார். அயர்லாந்தைக் கொடுமையாக ஆண்டுவந்த ஆங்கில அரசாங்கத்தை சிழித்து, அங்கு குடியரசை ஸ்தாபிக்கும் நோக்கத்துடன் புரட்சி செய்து வந்த கூட்டத்தாரில் இவர்கள் முக்கியமானவர்கள். தான்பிரீன் இவர்களுடைய தலைவன். இவர்கள் அனைவரும் யுத்தப் பயிற்சி பெற்றது, புரட்சிப் பட்டாளத்தில் பதவிகள் வகித்து வந்தார்கள்.

லோர்ட் பிரெஞ்ச் அரசாங்கத் தலைமைப் பதவி வகித்து வந்ததால், அவரைச் சுட்டுக் கொன்றுவிட்டால், ஆங்கில அரசாங்கத்தை அயர்லாந்து மக்கள் விரும்பவில்லை என்பது உலகமெங்கும் விளக்கமாய்த் தெரிந்ததும் என்பதும், அதிலிருந்து உச்சநாட்டில் புரட்சி கொழுந்து விட்டெரியும் என்பதும் புரட்சிக்காரர்களின் கருத்து.

புரட்சிக்காரர்களை பதில் ஆளுநரைச் சுட்டுக் கொன்றதாக எண்ணிக் கொண்டார்களே தவிர, பதில் ஆளுநர் இறக்கவில்லை, காயப்பட்டவரில்லை. ஏனெனில், அவர் வழக்கத்திற்கு விரோதமாக அன்று முநல் காரிலேயே சென்று விட்டார்.

2

தொண்டர் படை

ஐரோப்பிய யுத்தம் 1914 ஆம் ஆண்டு ஆரம்பமாயிற்று. மனித சமூகத்தின் வளர்ச்சியில் - நாகரிகத்தில் - இந்த யுத்தம் மிகமுக்கியமான இடம் பெற்றிருக்கிறது. இஐக்காரும் நாம் சரசியல் புரட்சிகளையும், சமூகப் புரட்சிகளையும், தாழ்த்தப்பட்டோர் புரட்சிகளையும், பொதுவாகத் தேசப் புரட்சிகளையும் பற்றியே கேட்டிருக்கிறோம். ஐரோப்பிய யுத்தம் உலகப் புரட்சிக்கு வித்தாக அமைந்ததே விந்தையாகும். அதை ஆரம்பித்தவர்களும், நடாத்தியவர்களும் அவ்வாறு ஏற்பட வேண்டுமென்று கனவிலும் கருதவில்லை. சிறிய தேசத்தார்களுடைய சுதந்திரங்களைப் பாதுகாக்கவும், உடன்படிக்கைகளின் புனிதத்தன்மையைப் பாதுகாக்கவும், உலக சமாதானத்தைப் பாதுகாக்கவும் அவர்கள் போராடுவதாகக் கூறி வந்ததில் எவ்வளவு உண்மை உண்டென்பதை உலகம் தெரிந்து கொண்டது. யுத்தத்தில் பலநாடுகள் தங்களுடைய உடன்படிக்கைகளைக் காற்றில் பறக்க விட்டதை நாம் கண்ணாற் கண்டோம். சிறு நாட்டார்களின் சுதந்திரத்தைப் பாதுகாக்கத் தொடுக்கப்பட்ட அறப்போரில் பெரிய நாட்டார்களின் சுதந்திரம் பறிக்கப்பட்டது. யுத்தத்தில் சம்பந்தப்பட்ட வல்லரசுகள், தாங்கள் முன்னதாக அடிமைப்படுத்தி வைத்திருந்த நாடுகளுக்குப் பிறப்புரிமையாகிய சுதந்திரத்தைக் கொடுக்க மறுத்துத்

தங்களுடைய பிடியைத் தளர்த்துவதற்குப் பதிலாக உறுதிப்படுத்தின. புதிய நாடுகளைப் பிடிப்பதில் தங்களுக்குள்ள ஆசையையும் வெறியையும் அவைகளை மறைக்கவும் இல்லை. அறத்தை நிலைநாட்டவும் மானிட சமுதாயத்தின் சுதந்திரத்தைக் காப்பாற்றவும் யுத்தம் தோன்றியதாகக் கூறினார்கள். யுத்தத்தில் கலந்து கொண்ட அயெரிக்கா (ஐக்கிய மாகாணம்), பிரிஸ்பைன்ஸ் தீவுகளின் சுதந்திரத்தைப் பறித்து அவற்றை அடிமைப்படுத்திக் கொண்டிருந்தது. ஜப்பான், கொரியா தேசத்தின்மேல் ஆக்கிரமிப்புச் செய்தி வந்தது. ஜெர்மனி, ஆபிரிக்கா முதலிய நாடுகளில் தன் கைவசமுள்ள பிராந்தியங்களை விடுவிக்கப் பிரியப்படவில்லை. ஜார் சக்கரவர்த்தியின் ரஷ்யா மண் வெறியே உருவாக விளங்கியது. இந்தியா, எகிப்து, அயர்லாந்து நாடுகளை இங்கிலாந்து அடிமைப்படுத்தி வைத்திருந்தது. இதனை வல்லரசுகளும், சுதந்திரனைப்போல் தங்கள், குறைதெரியாமல், பிறர் குறைகளைக் கண்டும் நோக்கத்துடன், போராடின. இடைவிடாது நாண்கு ஆண்டுகள் போராடி உயிரையும் பொருளையும் ஆற்று நீரைப்போல் ஆள்ளிக்குடித்தன. ஐரோப்பிய யுத்தத்தில் 97, 43, 914 பேர் மடிந்தனர். 2, 09, 27, 456 மக்கள் காலிழந்தும், கையிழந்தும், கண்ணிழந்தும் அங்கங்களை யிழந்தனர். மூப்பது இலட்சம் பேர் போன இடமே தெரியவில்லை. மொத்தம் ஏழாயிரம் கோடி பவுண்ட் செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இவ்வளவு உதிரத்தையும் போன்றையு் பலியாக விழுங்கிய யுத்தத்தின் முடிவு என்ன?

பிரிட்டிஷ் பிரதம மந்திரியான லொய்ட் ஜோர்ஜ் உலகத்தில் யுத்தத்தைத் தொலைப்பதற்கே இந்த யுத்தம் தொடுக்கப்பட்டதாக ஒருமுறை, இருமுறையல்ல 76 முறை உலகநியக் கூறினார். பிறநாடுகளை அடிமைப்படுத்தி வைத்திருக்கும் வல்லரசுகள் உண்மையில் உலக சமாதானத்திற்காக உழைக்க முடியுமா? உழைத்தாலும் அது பலிக்குமா? யுத்தத்திற்கு இந்தியா பதினான்கு இலட்சம் மனிதர்களையும் இருபதினாயிரம் பவுண்டையும் கொடுத்து உதவியது. அயர்லாந்து 1, 34, 000 வீரர்களை யுத்தத்திற்குக் கொடுத்தது ஆனால் யுத்த முடிவில் இந்தியாவும் அயர்லாந்தும் என்ன நிலைமையில் இருந்தன? இந்தியா யுத்தத்திற்கு பின்புதான் அதன் பாடத்தைக் கற்றுக்கொண்டது. அயர்லாந்து யுத்த ஆரம்பத்திலேயே உண்மையைத் தெரிந்துகொண்டது. முதல் ஆண்டிலேயே அது தனது சுதந்திரப்போராட்டத்தைத் தீவிரமாய் நடத்த ஆரம்பித்து விட்டது.

அயர்லாந்து சிறிய தீவு. உலகில் பெரிய ஏகாதிபத்தியத்தை யுடைய "கடலரசி" இங்கிலாந்தை எதிர்த்து அயர்லாந்து சுதந்திர

திரத்தைப் பெறுவது எங்ஙனம்? இங்கிலாந்துக்கு வெளியிலிருந்து ஒரு பெரிய ஆயத்து ஏற்படும்பொழுது சந்தியர் அதைத் தாக்கும்பொழுது, அயர்லாந்து அதை எதிர்த்துப் போராடினால் ஒரு வேளை வெற்றியடையக்கூடும். ஏனெனில் இங்கிலாந்து தன் முழுவலிமையுடன் அதை எதிர்த்து நிற்க அப்பொழுது இயலாது போகும். இந்த நோக்கம் கொண்டே அயர்லாந்து 1914 ஆம் ஆண்டு முதல் தனது போராட்டத்தை ஆரம்பித்தது. அதன் தலைவர்கள் ஆங்கில ராஜதந்திரிகளுடைய பசப்பு வார்த்தைகளை நம்பவில்லை. ஒரு வல்லரசு துன்பத்தில் ஆழ்ந்திருக்கும்பொழுது அதன் வாயில் இருந்து உண்மை, உரிமை, உடன்படிக்கை முதலிய இனிய சொற்கள் வெளிவந்தபோதிலும், பின்னால் துன்பம் நீங்கிய காலையில் அவை காலடியில் மிதிபட்டு இழிவடையும் என்பதை அவர்கள் உணர்ந்திருந்தார்கள். அவர்கள் போரை விருப்பினரின் போரையும் உடனேயே வேண்டினார்கள்.

1914 ஆம் ஆண்டு அயர்லாந்தில் மூன்று விதமான பட்டாளங்கள் இருந்தன. ஒன்று அயர்லாந்தை அடக்கிப் பிரிட்டிஷ் ஆதிக்கத்தை நிலைநாட்ட உபயோகிக்கப்பட்ட ஆங்கில ராணுவம்; மற்றொன்று ஆரஞ்சுப்படை; மூன்றாவது ஐரிஷ் தொண்டர்படை. அயர்லாந்தின் வட பக்கத்தில் உள்ள அல்ஸ்டர் மாகாணத்தார் தங்களுக்குத் தனி உரிமைகள் வேண்டுமென்று, மற்றப் பக்கத்தார் ரோடு சேர்ந்து வாழமுடியாதென்றும் கூறி, தம் நாட்டாரையே எதிர்ப்பதற்காக ஆரஞ்சுப் படையை வைத்துக்கொண்டிருந்தனர். ஆங்கில அரசாங்கத்தார் அல்ஸ்டர்வாசிகளைத் தங்களுக்குப் பக்கபலமாக வைத்துக் கொண்டிருந்தனர். ஐரிஷ் தொண்டர்படை என்பது தேசியவாதிகளான மிதவாதிகளுடைய ராணுவம். அதை ஸின்பீன் படை என்றும் சொல்வதுண்டு. அயர்லாந்து பூரண சுதந்திரம் பெற்றுக் குடியரசை அமைப்பதற்காக அரசாங்கத்துடன் போராடுவதற்காக அந்தப் படை அமைக்கப்பட்டிருந்தது.

யுத்த ஆரம்பத்தில் பிரிட்டிஷ் பார்லிமெண்டார் அயர்லாந்துக்கு ஒரு சுய ஆட்சி மீளாதாவை நிறைவேற்றி வைத்திருந்தனர். அந்தச் சொற்பச் சீர்திருத்தத்தைக்கூடக் கொடுக்கக்கூடாது என்று அல்ஸ்டர்வாசிகள் எதிர்த்தனர். டப்ளின் நகரத்தில் ஒரு பார்லிமென்ட் ஏற்படுத்தப்பட்டாலும், தங்கள் உயிருள்ளவரை அதை எதிர்த்துப் போராடுவதாக அவர்கள் கூறினார்கள். தங்களுக்கு ஒரு தனியான பார்லிமென்டும் தனி அரசியலும் வேண்டுமென்று கோரினார்கள். அயர்லாந்துக்கு சுயராஜ்யமே கொடுக்கக்கூடாதென்று பிடிவாதமாகக் கூறிவந்த பெருஞ்செல்வர்களான

ஆங்கிலக் கொன்ஸர்வேட்டிவ் கட்சிபார் அல்ஸ்டர் வாசிகளுக்குப் பொருளுதவியும் பிற உதவிகளும் செய்து அவர்களைப் பிரிட்டிஷ் பார்லிமென்ட்டுக்கே விரோதமாகத் தூண்டி விட்டார்கள். அல்ஸ்டர்வாசிகள் துணீவுடன் முன்வந்து வெளிப்படையாக யுத்தப் பயிற்சி பெற்று, ஆயுதம் தாங்கி, ஆரஞ்சுப்படையை அமைத்துக் கொண்டார்கள். அக்காலத்தில் ஸின்பீன் இயக்கம் அயர்லாந்தில் அதிகச் செல்வாக்கைப் பெற்றிருக்கவில்லை. டப்ளின் தலைநகருக்கு வெளியே அதைப்பற்றி ஜனங்களுக்கு அதிகம் தெரியாது. ஐரிஷ் பிரமுகர்களில் பெரும்பாலார் பார்லிமென்ட்டில் சென்று கிளர்ச்சி செய்யவேண்டும் என்ற கொள்கையையுடையவர்கள். அவர்களுக்கு ஜான் ரெட்மண்டு என்பவர் தலைவர். யுத்த ஆரம்பத்தில் அவர் தமது அமிதவாதத்தை எல்லாம் பறிக்காடுத்துவிட்டு, பிரிட்டிஷர்களுக்கு உதவிப்படடாளம் சேர்த்து அனுப்பிக்கொண்டிருந்தார். அவரைப் பின்பற்றியவர்களும் அதே வேலையில் ஈடுபட்டார்கள். ஆரஞ்சுப் படையோ, முறறிலும் ஆங்கிலேயருக்கு அநுகூலமானது. இந்நிலையில் அயர்லாந்தின் சுதந்திரத்தைப் பெறவும், ஆங்கிலேயப் படையையும் ஆரஞ்சுப்படையை யு எதிர்த்து நின்று போராடவும் ஒரு தேசியப்படை அவசியம் என பிரிசி, மக்னீல் முதலிய தலைவர்கள் கருதுனார்கள். அவர்களுக்கு நாட்டில் அதிகச் செல்வாக்கு இல்லாதிருந்தபோதிலும் ஐரிஷ் வாலிபர்கள், அவர்களுடைய கருத்தை உற்சாகத்துடன் ஏற்றுக்கொண்டு, ஐரிஷ் தொண்டர்படையை அடைந்தனர். ஜேர்மனியுடன் இங்கிலாந்து போராடுவது தர்மதத்திற்காக அன்று என்பதை அவர்கள் தெரிந்துகொண்டிருந்தார்கள். அவர்களுடைய ஒரே கவை தாய்நாடு விடுதலை பெற்று சுதந்திரக் காறிய வீசவேண்டும் என்பதே.

டோனலூவில் என்னும் கிராமத்தில் தான்பிரீன் 1914 ஆம் ஆண்டு ஐரிஷ் தொண்டர்படையில முதன் முதலாகச் சேர்த்து கொண்டான். அவனுடைய சொந்த ஊர் திப்பெரி நகரம். அவனுக்கு அப்பொழுது வயது இருபது. அக்காலத்திலேயே அவனைப் பொலிஸார் புரட்சிக்காரன் என்று கவனித்து வர ஆரம்பித்தனர். அவனும் அவன் நண்பர்களுக்கும், ஜான் ரெட்மண்ட் ஆங்கிலப்படையில சேரவேண்டுமென்று கூறிவந்ததைச் சிறிதும் கவனியாமல், தங்களுடைய வேலையில் ஈடுபட்டு வந்தனர். அவர்கள் மைதானங்களில் கூடி வெளிப்படையாகத் தேகப்பயிற்சி, யுத்தப் பயிற்சி முதலியன செய்து வந்தார்கள். எப்பொழுதாவது ஒரு காலம் வரும், அக்காலத்தில் தங்கள் பகைவனை ஒரு கை பார்க்கலாம் என்பதே அவர்களுடைய நம்பிக்கை. அவர்களுடைய பகைவன் இங்கிலாந்தைத் தவிர வேறெவருமில்லை.

யுத்தம் வளர் வளரப் பொலிஸார் அவர்களை மிகவும் நெருக்கமாகக் கவனித்து வந்தனர். அவர்கள் ஜேர்மனியர்களிடம் அறுதாபமுடையவர்கள் என்று பறை சாற்றப்பட்டது பத்திரிகைகளில் ஜேர்மனியர்கள் மனிதத்தன்மையையே கைவிட்டு அநாகரிகமான கொடுமைகளைச் செய்து வந்ததாகப் பெய்யும் புரட்டும் பிரச்சாரம் செய்யப்பட்டு வந்ததால், ஐரிஷ் ஜனங்கள் அவர்களை வெறுத்து, ஆங்கிலேயரிடம் அனுதாபம் காட்டி வந்தனர். பணக்காரர்களும், கொழுத்த ஷ்யாபாரிகளும், பெரிய குடியானவர்களும் பிரிட்டிஷ் துருப்புக்களுக்கு வேண்டிய உதவிகளைச் செய்து வந்தார்கள். ஆனால் ஐரிஷ் தொண்டர் படையிலுள்ளவர்கள் ஆங்கிலேயருக்கு எவ்வித உதவியும் செய்ய மறுக்கவிட்டனர். ஆங்கில யுத்த வீரர்களுக்குச் சௌகரியங்கள் அமைத்துக் கொடுப்பதாக ஐரிஷ் பொலிஸார் சில நிதிகள் சேர்த்து வந்தனர். தான்பீன் அந்த நிதிக்கு உதவி செய்ய மறுத்து விட்டான். அதனால் பொலிஸார் அவனிடம் வெறுப்படைந்தனர். அப்பொழுது தான்பீன் ஒரு பெரிய ரெயில்வே தம்பனியின் வேலை பார்த்துக்கொண்டிருந்தான் பொலிஸார் அவனுடைய மேலதிகாரிகளிடம் இதுபற்றிப் புகார் செய்தனர்.

ஐரிஷ் பொலிஸ் படையைப்பற்றி நாம் தெரிந்துகொள்ள வேண்டியது அவசியம். மற்ற நாடுகளிலுள்ள பொலிஸ் படையைப் போலீஸ்மாமல் அது விசேஷ ராணுவம் பயிற்சி பெற்று அயர்லாந்தில் சாதாரணமான குற்றங்கள் அதிகமாயில்லாமையால் சுதந்திர வீரப்பம் கொண்ட தொண்டர்களைப் பின்பற்றிச் சென்று துப்பறிவதே பொலிஸாரின் முக்கிய வேலையாக இருந்தது. அவர்கள் கோயில்களில் பாதிரிமார்கள் செய்த மதப் பிரசங்கங்களைக்கூட கருக்கெழுத்தில் எழுதிக்கொண்டு போவது வழக்கம். அவர்கள் மொத்தம் சுமார் பதினாயிரம் பேர்கள் இருந்தனர். ஒவ்வொரு கிராமம் அல்லது நகரத்தினுடைய அளவுக்குத் தக்கபடி இரண்டு முதல் திருபது பேர்வரை நாடெங்கும் பொலிஸார் பிரித்து வைக்கப்பட்டிருந்தனர்.

இந்தப் பொலிஸாரின் உதவி இல்லாவிடின் அயர்லாந்தில் இருந்த நாற்பதினாயிரம் ஆங்கிலத் துருப்புக்களும் எவ்வித வேலையும் செய்ய முடியாது. ஏனென்றால் படை வீரர்களுக்கு நாட்டைப் பற்றியும் நாட்டிலுள்ள ஜனங்களின் பழக்க வழக்கங்களைப் பற்றியும் ஒன்றும் தெரியாது. ஜனங்களோடு நெருங்கிப் பழகி உள்வறிந்து சொல்வதற்கு ஐரிஷ் பொலிஸாரின் உதவி இன்றியமையாததாக இருந்தது. எனவே ஐரிஷ் பொலிஸரையே 'ஆங்கில அரசாங்கத்தின் மூளை' என்று சொல்லலாம். இந்தப்

படை 19 ஆம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் சேர் ரொபர்ட் பீல் என்பவரால் அமைக்கப்பட்டதால், ஐரிஷ் பொலிஸாரை ஜனங்கள் பீலர்கள் என்று ஏளனமாக அழைப்பது வழக்கம்.

இனி நம்முடைய சரித்திரத்தைக் கவனிப்போம். யுத்த ஆரம்பமாதல் தான்பீரினும் அவனுடைய தோழர்களும் தங்களுடைய சொந்த வேலைகளுக்கிடையே அடிக்கடி கூடி யுத்தப்பயிற்சியை முடையிடாது நடாத்திவந்தார்கள். அத்துடன் துப்பாக்கி றிவோல்வர் முதலிய ஆயுதங்கள் எங்கெங்கு கிடைக்குமென்று தேடிச் சேர்த்து வந்தார்கள். அக்காலத்தில் தொண்டர்களிடம் ஆயுதங்கள் மிகச் சருக்கமாகவே இருந்தன. 1915ஆம் ஆண்டு முழுவதும் 1916ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் வரையிலும் இவ்வாறு பயிற்சி செய்வதிலும் ஆயுதங்கள் சேர்ப்பதிலும் கழிந்தன. 1916ஆம் ஆண்டு ஈஸ்டர் விழாவின் போது அயர்லாந்தில் சுதந்திரத்திற்காக ஒரு பெரிய கலகம் நடந்தது. அக் கலகத்தில் லிப்பெரரித் தொண்டர்கள் அதிகம் பங்கெடுத்துக் கொள்ள முடியாமல் போயிற்று. ஏனென்றால் அக் கலகத்தை நடத்திய மேலதிகாரி அவர்களுக்குச் சரியான உத்தரவுகள் அனுப்பவில்லை, ஒன்றாகக் கொண்டு புரண்ட பல உத்தரவுகளினால் அவர்கள் தீவிரமாக எதையும் செய்ய முடியாது போயிற்று.

1916ஆம் ஆண்டு வருடத்துக் கலகம் ஜனங்களிடையே ஒரு பெரிய மாறுதலை உண்டுண்ணிவிட்டது. அதுவரை லின்பீனர் களை மதியாமல் இருந்தவர்கள் திடீரென்று அவர்களிடம் அதிக அபிமானம் காட்ட ஆரம்பித்தார்கள். ஆனால் தொண்டர்களுடைய படை அப்பொழுது போதியவல்லமை பெற்றிருக்கவில்லை. ஆயிரக்கணக்கான தொண்டர்களை அரசாங்கத்தார் பிடித்து நாடுகாத்தி இங்கிலாந்துக்கு அனுப்பி விட்டனர். தொண்டர்களுடைய ஆயுதங்கள் பலவற்றைப் பொலிஸாரும் ராணுவத்தாரும் பறித்துக் கொண்டு போய்விட்டனர். தொண்டர்கள் வெளிப்படையாகப் பயிற்சி பெறவே, அணிவகுத்துச் செல்லவோ கூடாது என்றும் 'தொண்டர் படை சட்டவிரோதமான ஸ்தாபனம் என்றும் நாடெங்கும் விளம்பரஞ் செய்யப்பட்டது. சிறிது காலத்திற்குத் தொண்டர்களிடையே சழப்பமும் அயர்வுமே காணப்பட்டன. ஆனால் ஈஸ்டர் கலகத்தில் சம்பந்தப்பட்டுப் போராடிய தொண்டர் பலர் ஆங்கில ராணுவத்தார் வலையில் அகப்படாது தப்பி, தொண்டர் படையைச் சீர்திருத்தி அமைப்பதற்காக டப்ளின் நகரில் இரண்டு ரகசிய மகாநாடுகளை நடாத்தினர். சில வாதங்களில் மீண்டும் தீவிரமான வேலை ஆரம்பமாயிற்று. தான்பீரினும் அவனுடைய தோழர் லிண்டர்னியும் தங்களுடைய தொண்டர்

படைவயச் சீர்திருத்தி அமைக்க முயன்றார்கள். எக்காரியத்தை யும் ரகசியமாகவே செய்யவேண்டியிருந்தது. வாரத்திற்கு இரு முறை அவர்கள் ஒரு சிறிய வனத்தில் கூடிப் பயிற்சி செய்வது வழக்கம். இவ்வாறு 1917 ஆம் ஆண்டு மே மாதம் வரையில் நடந்து வந்தது. அப்பொழுது தான் பிரீலுடைய படையில் 13 பேர்கள் இருந்தார்கள். அவர்களில் பாருக்கும் போர் முறை களைப் பற்றித் தெரியாது. வேறு ராணுவப் பயிற்சி உள்ளவர்கள் ஆங்கிலப் பட்டாளத்தில் சேர்ந்து கொண்டிருந்ததாலும் கண்ட வர்களை யெல்லாம் நம்புவது அபாயமானதாலும் அவர்களது ராணுவப் பயிற்சி முற்போக்கு அடையமுடியவில்லை. எனினும் தேகப் பயிற்சி செய்தல், கொடி, சூழல் ஊதுதல் முதலியவற்றால் அடை யாளங்களைக் கற்றுக் கொள்ளுதல், நிவோல்வரால் குறிபார்த்தல் சுடுதல் முதலியவற்றால் அவர்கள் விசேஷப் பழக்கம் பெற்று வந்தனர். இவற்றையெல்லாம் கற்றுக்கொள்ள அவர்களுக்குப் புத்தகங்களைத் தவிர வேறு உதவியில்லை. அந்தப் புத்தகங்களும் அரசாங்கத்தாரால் ஆங்கிலத் துருப்புக்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டவை. அவர்களை எதிர்ப்பதற்கு அவர்களுடைய புத்தகங்களே உதவி புரிந்தன. தான் பிரீன் கூட்டத்தார் பிரிட்டிஷ் துருப்புக்கள் பயிற்சி செய்யும் இடங்களுக்கு அடிக்கடி சென்று கவனிப்பது வழக்கம். அதன்மூலம் அவர்களை பல விஷயங்களைத் தெரிந்து கொண்டார்கள். அத்துடன் எங்காவது, யாிடமாவது ஒரு நிவோல்வார் கிடைக்குமென்று அவர்கள் கேள்விப்பட்டால் என்ன விலை கொடுத்தாவது அதை வாங்கி விடுவது வழக்கம். அந்த நேரத்தில் தேவையுள்ள பணமும் எப்படியாவது கிடைத்துவிடும்.

1917 ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டு மாதம் தான் பிரீன் படையினர் நகரெங்கும் தெரியும்படியாக அணிவகுத்துச் சென்றனர். அக்காலத்தில் ஈஸ்டர் கலக சம்பந்தமாக நாடுகடத்தப்பட்ட பலர் அயர்லாந்திற்கு மீண்டும் வந்து வாலிபர்களுக்குப் பயிற்சி கொடுக்க ஆரம்பித்தனர். அரசியல் விவகாரங்களிலும் குடியரசுக்காரர்களுக்குச் செல்வாக்கு அதிகரித்து வந்தது. குடியரசின் பெயரால் நின்ற இரண்டு அபேட்சகர்களுக்குத் தேர்தலை வெற்றி கிடைத்தது. சில மாதங்களுக்கு முன்னால் வீபூஸ் சிறையிலிருந்து விடுதலை யடைந்த இமண்டி வெலராலும் குடியரசுக் கட்சியின் சார்பாகப் பார்லிமெண்டின் ஸ்தாபனம் ஒன்றுக்கு அபேட்சகராக நின்றார். அவர் தாம் தோந்தெடுக்கப்பட்டால் ஆங்கிலப் பார்லிமெண்டிற்கே செல்வதில்லை என்று உறுதி கூறினார். அவருக்கு மகத்தான வெற்றி ஏற்பட்டது. தேர்தலுக்குப் பின்னர் அவர் திப்பெரரி நகரில் பிரமாண்டமான பொதுக்கூட்டத்தில் பிரசங்கம் செய்தார். அப்பொழுது தான் பிரீன் உடைய படையினர் அணிவரும் ஒரே

மாதிரியான பச்சை நிற உடை தரித்து டிவலைராவுக்கு மெய்க் கூட்டாளராக நின்றனர். அப்பொழுது திப்பெரரியில் ஆயிரத்திற்கு மேற்பட்ட பிரிட்டிஷ் சிப்பாய்கள் தங்கியிருந்தனர். அதனால் தான் பிரீன் படையினர் துப்பாக்கிகளை ஏந்திச் செல்லமுடியவில்லை. அவற்றிற்குப் பதிலாக நீண்ட தடிக்கம்புகளை வைத்திருந்தனர். அக்காலத்தில் ராணுவத்தைப்போல் அணிவகுத்துச் செல்வதும், ஒரேமாதிரியான ராணுவ உடையணிவதும், கைகளில் தடிக்கம்பு வைத்திருப்பதும், குற்றமென்று அரசாங்கம் விளம்பரப்படுத்தியிருந்தது. தடிகளையும் தடைசெய்து விளம்பரஞ் செய்யப்பட்டது மிகவும் வியப்பாகும்! அதன் வரலாற்றைக் கவனிப்போம்.

டர்ளின் நகரத்திலே ஒரு ஞாயிற்றுக்கிழமை மாலை யில் பொதுக்கூட்டம் ஒன்று நடந்தது. இங்கிலாந்திலுள்ள ஹிரிஷ் கைதிகள் மிகவும் கேவலமாக நடத்தப்படுவதைக் கண்டிக்கவே அக்கூட்டம் கூடியது. பிளங்கெட் என்பவரும் கதால் புருகா என்பவரும் பிரசங்கம் செய்தார்கள். அப்பொழுது டர்ளின் நகரப் பொலிஸைச் சேர்ந்த இன்பெக்டர் மில்ஸ் என்பவர் அந்த அமைதியான கூட்டத்தைக் கூடவிடாமல் கலைக்க முயன்றார். அக்கூட்டத்தில் 'ஹெக்கி' விளையாட்டிற்குச் செல்லக்கூடிய வாலிபர்களும் வீணாயாடி விட்டுத்திரும்பிய வாலிபர்களும் பலர் இருந்தனர். இன்ஸ் பெக்டர் கூட்டத்தைக் கலைத்துப்போகிறவர்களைக் கைது செய்ய வேண்டுமென்று முயற்சித்தபொழுது அவர் மீது ஒரு ஹெக்கிக் கம்பு எறியப்பட்டது. அவர் காயங்களடைந்த பின்னால் அக்காயங்களால் இறந்து போனார். இதிலிருந்து அயர்லாந்திலுள்ள பிரிட்டிஷ் துருப்புக்களின் சேனாதிபதியாகிய சேர் பிரியான் யாக்ஸ் யாரும் தெருக்களில் ஹெக்கிக் கம்புகளைக் கொண்டுசெல்லக் கூடாது என்று சட்டம் போட்டு விட்டார்! மனிதர்கள் கம்பு ஊன்றி நடக்கக்கூடாது என்று சட்டமிடுவது எவ்வளவு கேவலமோ, அதைப்போன்றது இந்த அநாகரிக உத்தரவும். இந்தச் சட்டம் போடுவதற்கு முன்னால் ஜனங்கள் அதிகமாய்த் தடிகள் வைத்திருப்பதில்லை. ஆனால் அதற்குப்பின்னால் நாடு, நகரம் எல்லா இடங்களிலும் ஜனங்கள் ஹெக்கிக் தடிகளைத் தாங்கிச் சென்றனர். முன்பின் தடிகள் வைத்திருக்காதவர்களும் அவற்றை வாங்கி வைத்துக்கொண்டனர்.

தான் பிரீன் கூட்டத்தார் திப்பெரரியில் ஹெக்கிக் தடிகள் தாங்கி ராணுவ உடையில் அணிவகுத்துச் சென்றது, பகைவர்களுக்குக் கலகத்தை உண்டாக்கியதைப் போலவே நண்பர்களுக்கும் கலகத்தை உண்டாக்கியது. உக்ளரில் இருந்த விண்

பீரர்கள் அதைக்கண்டு திடுக்கிட்டுப்போயினர். அப்பொழுது எரின் பீன்கடசிக்கு மிகுந்த ஆதரவு ஏற்பட்டிருந்தது. ஆயிரக் கணக்கான ஜனங்கள் அதில் சேர்ந்தனர். ஆனால் அவர்கள் தீர்மானங்களைத் தவிர வேறு அயுதங்களை உபயோகிக்கத் தயாராக இருக்கவில்லை. திப்பெரரியிலிருந்த எரின் பீனர்கள் தான் பீரின் கூட்டத்தாரிடம் அதிருப்தி கொண்டதன் காரணம் என்னவெனில் அவர்கள் கூட்டம் சுடித் தர்க்கம் செய்து ஒரு நீண்ட தீர்மானம் இயற்றாமலே ராணுவ உடை தரித்து அணிவகுத்துச் சென்றது தான். இத்தகைய மந்தபுத்திக்காரர்களால் பின்னாலும் பல தடைகள் ஏற்பட்டன. ஆனால் தான் பீரின் கூட்டத்தினர் அவைகளைப் பொருட்படுத்தவில்லை.

திப்பெரரியில் நடந்த இச்சம்பவத்தைச் சிவ்வறை உத்தியோகஸ்தர்கள் பேலதிகாரி-ஆக்டுத் தெரியப்படுகின்றனர். உடனே குற்றவாளிகளைக் கைது செய்யப்படி உத்தரவு பிறந்தது. தான் பீரின் மாட்சிமை தங்கிய சக்கரவர்த்தியின் வீருந் தீரரச்சி சிறை செல்வதற்கு விருப்பங்களை வெளியிலே பல வேலைகள் காத்து நிற்கும் பொழுது, மாமனார் வீட்டில் வீருந்துண்ண என்ன அவசரம்? அவனும் என்டியரிளியும் வீட்டைவிட்டு வெளியேறி வெளியிடங்களுக்குச் சென்று பொலிஸ் புலிகளின் கண்ணில் படாமல் மறைந்தனர். ஆனால் சில நாட்களில் எரின் பொலிசாரால் கைது செய்யப்பட்டான். அவன் கார்க் நகரத்த ஜெயிலில் கொண்டு வைக்கப்பட்டான். அங்கே வேறு பல புரட்சித் தலைவர்கள் இருந்தனர். எரின் அவர்களோடு சேர்ந்து பின்னால் செய்ய வேண்டிய காரியங்களுக்குத் திட்டங்கள் வகுத்துக் கொண்டிருந்தான். புரட்சிக்காரர்களைச் சிறைகளில் அடைத்து வந்தது அவர்களுக்கு விசேஷ உதவியாக இருந்தது. பல திறப்பட்ட அபிப்பிராயங்களுடைய புரட்சிக்காரர்கள் வெளியிலேயே ஒன்று கூடுவதற்கு வழியில்லாதாகையால் சிறைகளுக்குள்ளே ஒருவருக்குகொருவர் கலந்து பேசிக்கொள்வதற்குப் பிரிட்டிஷார் உதவி செய்து வந்தனர். பல புரட்சிக்காரர்கள் சிறையில் வைத்துத்தான் ராணுவப் பயிற்சி பெற்று வெடிகுண்டு செய்யவேண்டிய கழிவுகளைத் தெரிந்து கொண்டார்கள். ஆதலால் சிறைச்சாலையே புரட்சிக்காரர்களின் சர்வகலாசாலை என்பது பொருந்தும்.

என்டியரிளீ ராணுவ நீதி மன்றத்தில் விசாரிக்கப்பட்டு இரண்டு வருஷம் தண்டனை அடைந்தான். ஆனால் எட்டு மாதத்திற்குப் பிறகு விடுதலை செய்யப்பட்டான். இந்த விசாரணையெல்லாம் என்ன ஆடம்பரத்தைத் தவிர வேறில்லை. ஏனென்றால் தேசியத் தொண்டர்கள் எதிர் வழக்காடுவதில்லை. பிரிட்டிஷ நீதி மன்ற

திற்கத் தங்களை விசாரிப்பதற்கு உரிமையே கிடையாது என்று அவர்கள் கூறி வந்தார்கள். விசாரணை நடந்து கொண்டிருக்கும்; சாட்சிகள் பொலிஸார் கட்டிக் கொடுத்த பொய் மூட்டைகளை அழித்து அளந்து கொண்டிருப்பார்கள். அதேசமயத்தில் குற்றஞ் சாட்டப் பெற்றதக் கைதிக் கூண்டில் நிற்கும் தொண்டர்கள் பத்திரிகைகளைப் படித்துக் கொண்டிருப்பார்கள். அவை இன்பகரமான சிதங்களைப் பாடிக்கொண்டிருப்பார்கள். விசாரணையையும் தண்டனையையும் அவர்கள் ஒரு துரும்பாகக்கூட மதிக்கவில்லை. மிகுந்த தாமரை மலர் போன்ற முகத்துடன் அவர்கள் சிறை சென்றவண்ணமாயிருந்தனர். அடிமை நாட்டிலும் அந்த ஆட்சியுள்ள நாட்டிலும் கண்ணியமானவர்கள் இருக்க வேண்டிய இடம் சிறைதானே!

சிறைக் கோட்டங்கள் மண்ணுலகில் மனிதனால் படைக்கப்பட்ட நகரங்கள். பெரும்பாலும் கொலை, களவு செய்து சிறை செல்லுவோர் வாழ்க்கையில் மிகுந்த மூத்தபடியிலுள்ளவர்கள். அவர்களுக்கே சிறைத் தண்டனை நகரவேதனையாகும் ஆனால் அரசியல் போராட்டத்தில் உயர்ந்த ஒரு கொள்கைக்காக பிறப்புரிமையாகிய சுதந்திரம் பெறுவதற்காக வாழ்வு, செல்வம், பெருமை அனைத்தையும் துறந்து வெளியேறும் தியாகிகளையும் சிறையில் வைப்பது எவ்வளவு அநாகரிகம்! ஆனால் உலகம் தோன்றிய நாள முதல், அரசியலில் மாறுபட்ட கருத்துக்கொண்டவர்களுக்கும் நூலத்திற்கு மூப்பான உண்மைக்கருத்துக்கள் கொண்டவர்களுக்கும் நூழைமூப்படைந்த மூடக் கொள்கைகளை எதிர்ப்பவர்களுக்கும் சிறையே வீடாக அமைந்துள்ளது. விதை கொட்டும் முளை வராது. பிறர் மூலம் பேணுவோர் சிலுவையைத் தாங்கித் துன்பு மல் முடியாது. ஆலால் நல்லோருடைய யாத்திரா மார்க்கத்தில் சிறை ஒரு கதாரமாகும். தேசிய போர் வீரர்களுக்குச் சிறை ஒரு வீடாய்; பயிற்சி நிலையம். ஆனால் சிறையில் தேசபக்தர்களுக்கு, ஆடும் நூடும் உண்ண மறுக்கும் ஆபாசமான உணவு கொடுக்கப்பட்டால், அவர்கள் வன்னிலங்குசுளிலும் கேவலமாக நடாத்தப்பட்டால் யாரிடம் முறையிடமியும்? உண்ணாவிரதம் என்னும் உயரிய ஆதயும் மட்டுமே மட்டுமே அவர்களுக்கு ஆபத்தில் உதவுகிறது. இந்த ஆயுதத்தை அயர்லாந்தின் வீரர்களும் பல சமயம் உபயோகிக்கும் படி நேர்ந்தது.

எனில் முதலிய ஐரிஷ் தேசபக்தர்கள் தாங்கள் அந்நிய அரசாங்கத்தால் மிகுந்தவர்களும் கேவலமாக நடக்கப்பட்டதை எதிர்த்துப் போராட உண்ணாவிரதத்தையே மேற்கொண்டனர். அவர்கள் யுத்தக் கைதிகள். யுத்தக் கைதிகளுக்குரிய மரியாதையையே

அவர்கள் கொண்டுவர்தார்கள். ஆனால் அரசாங்கத்தார் அவர்களை டப்ளின் நகரைச் சிறையில் கொண்டுபோய் வைத்தார்கள். உண்ணா விரதம் நின்றபாடிவலை. அங்கு அதிகாரிகள் அவர்களுக்குப் பல வந்தமாய் உணவு ஊட்டினார்கள். இக்கொடிய முறையால் மிக்க வீரமுள்ள புரட்சித் தலைவரும் 1916 ஆம் வருடத்திய கலசத்தில் தலைமை தாங்கி நின்றவருமான தளகர்த்தர் டாம் ஆன் உயிர் துறந்தார் இந்தக் கொலை தேசத்தை எழுப்பி விட்டது ஜனங்கள் கோபங்கொண்டு பொங்கினர். ஐரிஷ் தேசபக்தர்கள் எண்ணியதை நிறைவேற்கும் உறுதியுடையவர்கள் என்பதையும் அப்பொழுது முதல்முறையாக அரசாங்கத்தார் தெரிந்து கொண்டார்கள். இதன் பின்பு அரசாங்கத்தார் உண்ணாவிரதம் இருந்தவர்களோடு ஒப்பந்தம் செய்து கொள்ள சூசைந்தனர். அது முதல் அவர்களை அரசியல் கைதிகளாக யுத்தக் கைதிகளாக நடத்துவதாக அரசாங்கத்தார் உறுதி கூறினர். பின்னால் டலேர்ஜமாக உணவூட்டும் முறை கையாளப்படவில்லை.

ஸீன் சிறையில் புழங்கிய காலத்தில் அவன் தோழன் தான் பிரீன் சுமமா இருக்கவில்லை அவன் சுற்றியிருந்த பல கிராய்ங் களுக்கும் சென்று, தொண்டர் படைகளைத் திரட்டிப் பயிற்சி கொடுத்து வந்தான். அதே வேளையில் நாடு முழுவதிலும் தொண்டர்படைகள் மிசவும் மிகத் திறப்பட்டுப் பயிற்சி பெற்று வந்தனர். 1916 ஆம் வருடத்திலிருந்த நிலைமையைப் பார்க்கிலும் அடபொழுது ஐரிஷ் தொண்டர்படை மிசவும் உயர்ந்து விட்டது. ஆனால் இடையில் பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்தார் தங்களுடைய பரம்பரை வழக்கிய சைதினாளுக்குக் கொடுத்த வாக்குறுதியைக் காற்றில் பறக்கவிட்டனர். அடபொழுது டண்டாக் சிறைக்கு மாற்றப்பட்டிருந்த ஸீனும் அவன் தோழர்களும் மீண்டும் உண்ணாவிரதத்தை மேற்கொண்டனர். அவர்கள் பின்னால் விடுதலை செய்யப்பட்டனர்.

இவ்வளவு காலமாகத் தொண்டர் படையின் பயிற்சி ரகசியமாகவே நடந்து வந்தது. திடீர் திடீரென்று பிரிட்டிஷ் படைகள் கிரமங்களுக்குச் சென்று சில தொண்டர்களைப் பிடித்துக் கொண்டு சென்றன. ஆனால் ஸீன் விடுதலையாகி வெளிவந்த பின்பு தொண்டர் பயிற்சி வெளிப்படையாகவே நடக்க வேண்டுமென்று ஒவ்வொரு தொண்டர்களையும் அரசாங்கம் கைது செய்து விட்டபே திலும் கவலைப்படக்கூடாது என்றும் கூறினான். ஏனென்றால் அரசாங்கம் தொண்டர்களை ஒழுங்காகக் கைது செய்ய ஆரம்பித்தால் பல்வாயிரக்கணக்காக முன்வரும் தொண்டர்களை வைப்ப

தற்கு அயர்லாந்திலுள்ள சிறைகளும் போதாது. பின் உலகமெல்லாம் இங்கிலாந்தைக் கண்டு எள்ளி நகையாடும். எனவே இங்கிலாந்தும் சுமமாகிடந்த சங்கை ஊதிக்கொடுக்க விரும்பவில்லை.

ஐரிஷ் தொண்டர்களுக்கு ஆயுதம் இல்லாமையே பெருங் குறையாக இருந்தது. 1916 ஆம் வருஷம் நடந்த கலசத்தில் இருந்து அரசாங்கம் முன்னால் இருந்ததைப் பார்க்கிலும் அதிக வலிப்புடைய ஆயுதச் சட்டத்தை அமுல் நடத்தியது தேசத்தில் யாருடைய அரசாங்க உத்தரவிடலாமல் துப்பாக்கி வைத்திருக்கக் கூடாது என்று உத்தரவு போடப்பட்டது. அடுத்த கலசம் வைரவிருவியில் வந்துவிடும் என்பதை அரசாங்கம் மோப்பம் பிடித்து அறிந்து கொண்டிருந்தது. ஆனால் யாருக்கும் புலப்படாத சில மாய வழி என்ன மூலம் தொண்டர்கள் துப்பாக்கிகளை யும் தேசட்டாக்களையும் வரவழைத்துக் கொண்டிருந்தார்கள்!

அரசாங்கத்தார் அடக்குமுறை ஆவேசத்தில் ஸீன் யூரினியை மீண்டும் கைது செய்தார்கள். கைது செய்யப்பட்டது முதலே அவன் உண்ணாவிரதத்தை மேற்கொண்டான். சிறையில் வேறு பல நண்பர்களும் அவனுடன் சேர்ந்து கொண்டனர் அவர்களில் முக்கியமானவர்கள் மைக்கேல் பிரைன், ஸீமாஸ், ஓரீல், ஸீன் சிறைப்பட்ட காலத்தில் தான் பிரீன் தொண்டர் படையில் படிப்படியாக உயர்ந்த ஸ்தாபனங்களைப் பெற்று கடைசியில் 'பிரிண்ட் கமாண்டன்ட்' என்ற படைத் தளகர்த்தர் பதவியையும் பெற்றான். தொண்டர் படையில் ஒவ்வொரு அங்கத்தினரும் வாக்குரிமை பெற்றுத் தத்தம் பிரிவுளுக்கு ஒரு உலைவணைத் தேர்ந்தெடுத்துக்கொள்வது வழக்கம். படையிலும் சூடியரகக் கொள்கையை அவர்கள் கையாண்டு வந்தனர்.

அக் காலத்தில் ஐரோப்பிய யுத்தத்தில் ஆங்கிலேயர் மிசந்த கஷ்ட நஷ்டங்களை அடைந்து வந்தனர். 1981-ஆம் ஆண்டு மார்ச்சு மாதம் ஜெர்மனிப் பிரிட்டிஷ் படைக்குள் புருந்து அவதாரம் சிவ்ரு பிணைப்படுத்தினர். இங்கிலாந்து மிகவும் அவலமடைந்து மூச்சுத்திணறும் அவ்வேளையில், ஆங்கிலேயர் அயர்லாந்து ஜனங்களைக் கூட்டாயப்படுத்தி யுத்தத்திற்கு இழுத்துக் கொண்டு வர வேண்டும் என்று கூறினர். மண்ணு பேசுகக்கு மறுபேச்சு ஏது? ஆய்மிலேயர் அனைவரும் அயர்லாந்தின் மன்னரளவே! சில வாரங்களில் தேவையான சட்டம் பார்லிமெண்டில் நிறுவேற்றப்பட்டது. ஐரிஷ் மக்கள் விருப்பினாலும் வருமபாவிடினும் அவர் களைப் போர்க்களத்திலே பஸிகுக் கொண்டு நிறுத்தும் அதிகார

ரத்தை அகட்டம் ஆங்கிலேயருக்கு கொடுத்தது. அப்பொழுது முன் அத்தியாயத்திற் சொல்லப்பட்ட லோர்ட் பிரெஞ்சு டப்ளின் நலில் பதில் ஆளுநராக இருந்தார்.

பிளவுபட்டு அயர்ந்து கிடக்கும் ஒரு தேசத்தை ஐக்கியப் படுத்தி எழுப்பிவிட வேண்டுமானால் அதற்கு சிறந்த உதவி அடக்கு முறையைப் போல் வேறில்லை கட்டாய ராணுவச் சட்டம் அயர் லாந்தின் கண்ணைத் திறந்துவிட்டது. அதுவரை ஐரிஷ் ஜனங்கள் பிரிட்டிஷாரை அவ்வளவு கடுமையாய் எதிர்த்ததில்லை ஆண், பெண், குஞ்சுகள் யாவரும் அச்சட்டத்தை எதிர்த்தனர். பாமரர் முதல் பாதிரிமார் வரை அனைவரும் அதைக் கண்டித்தனர். அது வரை பிளவுபட்டிருந்த கட்சிகளெல்லாம் மந்திரத்தில் கட்டுண்டதுபோல் ஒன்று சேர்ந்து உழைத்தனர். தாங்களெண்ணாத துன்பம் தடுமேல் விழப்போவதை அறிந்த ஜனங்கள் தொண்டர் படையினர் என்ன செய்கின்றனர்? அவர்கள் துப்பாக்கியும் றிவோல்வரும் கொண்டு பயிற்சி செய்தது வெறும் பாவனைக்காகவோ? என்று கூவினர். இங்கிலாந்தை எதிர்க்கக்கூடியவர்கள் அவர்களே என்று யாவரும் உணர்ந்தனர். ஒரு தொண்டன் உயி ரேர்டிருக்கும் வரை கட்டாய ராணுவச் சட்டம் அமுலுக்கு வர முடியாது எதுபதை அயர்லாந்தும் அதை ஆண்டு அடக்கிய இங் கிலாந்தும் நன்கு அறியும்.

தொண்டர் படையில் ஆட்சளுக்குக் குறைவில்லை; ஆயுதத் திற்கே முடை! பல்லாயிரம் வாலிபர்கள் அப்படையில் சேர்ந்து கொண்டனர். ஆனால் காற்றுக்கூடப் புக முடியாதபடி பாதுகாக்கும் ஆங்கிலேயர் கண் முன்பு அத்தனை டேருக்கும் ஆயுதங்களைச் சேர்ப்பது எங்ஙனம்? தொண்டர்கள் திகைத்துத் தவித்துக்கொண்டிருந்தனர். அவர்கள் கைகள் ஆயுதத்தங்கத் தடித்துக் கொண்டிருந்தன. கால்கள் போர்க்களத்திற்கு செல்ல முனைந்து நின்றன. அந்நிலையில் அவர்கட்டு ஒரு வீஷயம் ஞாபகத்திற்கு வந்தது அயர் லாந்தின் அரசாங்கத்தின் நடவடிக்கைக்குப் பாத்திரமான சில பணக் கர்ரர்களும் ராஜ விசுவாசியும் துப்பாக்கிகளையும், சிவாலகர்களை யும், பட்டாக்கத்திகளையும், ஈட்டிகளையும் தங்கள் மாளிகைகளில் சும்மாவைத்துக் கொண்டிருந்தனர். ராஜவிசுவாசியருக்கு இத்தனை ஆயுதங்களுட எதற்கு? புரட்சிக்காரருக்கே அவை தேவை! தொண்டர் இதை அறிந்து கொண்டு, ஊருராய்ப் பிரிந்து சென்று ஆயுதம் சேகரிக்க ஏற்பாடு செய்தார்கள். முதலாவது எந்த ஊரில், யாரிடம், எத்தனை ஆயுதங்கள் உண்டு என்பதற்குக் கணக்கெடுத்தார்கள். கணக்குப்படி ஆயுதங்களைக் கீழே வைக்கும்

படி ஆங்கிலருக்கு இரவில் சென்று கேட்டார்கள். பலர் சமாதானமாகவே ஆயுதங்களைக் கொடுத்து விட்டார்கள். பலர் தங்களிடமுள்ள ஆயுதங்களை விரைவாக வந்து பெற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று அழைப்பும் அனுப்பினார்கள்! சிலர் மட்டும் மறுத்தார்கள். மறுத்தவர்கள் மார்புக்கு நேராகத் தொண்டர்கள் துப்பாக்கிகளைப் பிடித்தவுடன், சந்த மறுப்பும் ஒழிந்தது. ஓர் உயிரையும் வதையாமலே தொண்டர்களுக்குத் தேசத்திலிருந்த ஆயுதங் கெல்லாம் வந்து சேர்ந்தன. ஆனால் அதிகாரிகள சும்மா இருக்கவில்லை. இந்நிலை ஏற்படும் என்று தெரிந்ததால் அவர்கள் பொலிஸாரை அனுப்பி ஜனங்களிடமுள்ள ஆயுதங்களை வாங்கி வரும்படி பணித்தார்கள். போலிஸார் போன இடமெல்லாம் சில நிமிஷங்களுக்கு முன்னதாகவே புரட்சி வாலிபர்கள் ஆயுதங்களைப் பறித்துக்கொண்டு போன செய்தியைத் தெரிந்து கொண்டு வெறுங் கையுடம் திரும்பினார்கள். இருக்கும் சர்க்காருக்கும் எதிர்காலச் சந்திர சர்க்காருக்கும் எவ்வளவு வித்தியாசம்!

இங்கிலாந்து ஐரிஷ் மக்களின் உறுதியைக் கவனித்து வந்தது. கட்டாய ராணுவச் சட்டத்தை அமுலுக்குக் கொண்டுவருவதா அல்லது அயர்லாந்தை இழப்பதா என்ற பிரச்சினை ஏற்பட்டது. ஓரெனவில் மக்கள் எல்லோரும் கலகத்துக்குத் தயாராக நின்றார்கள். இங்கிலாந்து பேசாதிருந்து நாட்டின் நிலைமையை ஆராய்ந்து வந்தது. தொண்டர்களும் தீவிரமாகவும் இடைவிடாமலும் தங்களுடைய பிரசாரத்தை நடாத்தி வந்தார்கள்.

தான்பிரீன் இயற்கையான யுத்தம் வருவதற்கு முன்னே தன் படையினருக்குள்ளே ஒத்தினை யுத்தங்களுக்கு ஏற்பாடு செய்தான். அவர்களில் சிலர் தீப்பெரி நகரில் ஒரு பாகத்தைப் பாதுகாப்பார்கள். மற்றும் சிலர் அதை முற்றுசெய்யிட்டுப் பிடிப்பார்கள் இருகட்சியாருக்கும் தீவிரமான போராட்டம் ஏற்படுமே; அதிலிருந்து அவர்கள் நல்லடயிற்சி பெற்று வந்தார்கள். தொண்டர்கள் தீப்பெரி நகரின் சில பாகங்களைத் தங்களுடைய ராணுவஸ்தலங்கள் என்று குறிப்பிட்டு அங்கே ஆங்கிலப் பொலிஸரும் சிப்பாய்களும் வராமல் பாதுகாத்து வந்தனர். அவர்களுடைய இந்த நடவடிக்கைகளின் போதெல்லாம் நடக்கும் பொழுது, அந்நகரில் ஆயிரத்துக்கும் மேற்பட்ட பிரிட்டிஷ் சிப்பாய்கள் இருந்தனர் என்பதை நாம் மறந்துவிடக்கூடாது.

3

முதல் வெடிமருந்துச்சாலை

கட்டாய ராணுவச் சட்டம் பார்லிமென்டில் நிறைவேற்றப்பட்டதால் அயர்லாந்தின் ஜனங்கள் மிகுந்த கலகமடைந்தார்கள். பல்லாயிரக்கணக்கான வாலிபர்களும் வயோதிபர்களும் அரசாங்கத்தை எதிர்ப்பதற்காக ஐரிஷ் தொண்டர் படையில் வந்து சேர்ந்துகொண்டனர். பதினாறிலிருந்து ஐம்பது வயது வரையுள்ளவர்கள் நூற்றுக்குத் தொண்ணூறு போ ஏதாவதொரு தொண்டர் படையைச் சேர்ந்திருந்தார்கள். பெண்கள் தனியாக ஒரு சங்கத்தை வைத்துக் கொண்டார்கள். பெயர்கள் வானர சேனைகளை அமைத்துக்கொண்டு தொண்டர் படைக்கு உதவி செய்ய முன்வந்தனர். தொண்டர் படையின் முக்கிய அதிகாரிகளிற்பலர் சிறையில் இருந்ததால் வெளியிலிருந்த சிலர் இரவு பகலாக உழைத்து அவர்களுடைய வேலைகளையும் சேர்த்துப் பார்க்க வேண்டியிருந்தது. கட்டாய ராணுவச் சட்டம் அயர்லாந்தை ஒற்றுமைப் படுத்தவதற்காகக் கடவுள் அருளிய ஒரு பாக்கியம் என்று கருதினார்கள். அதன் மூலமாகவே வேற்றுமைகள் ஒழிந்து அயர்லாந்து நிரந்தரமான ஒற்றுமையை அடையுமென்று தான்பிரீன் முதலானவர்கள் எண்ணினார்கள்.

சில சமயங்களில் இங்கிலாந்து யுத்திசாவித்தனமாக நடந்து கொள்வது வழக்கம். அது தன் கைக்கு எட்டாவிட்டால் குழியினை விட்டுவிடும். கட்டாய ராணுவச் சட்டத்தால் அயர்லாந்திலிருந்து ஒரு மனிதனைக்கூட ராணுவத்திற்குச் சேர்க்க முடியாது என்பதை அது தெரிந்து கொண்டது ஆதலால் அச்சட்டம் அமுலுக்குக் கொண்டுவரப்படாமலே ஒழிந்தது. இதனால் ஐரிஷ் தொண்டர் படைக்கு மிகவும் ஷேடமேற்பட்டது. பல்லாயிரக்கணக்கான அதில் வந்து சேர்ந்து கொண்டிருந்த மக்கள் படிப்படியாக ஒதுகிவிட்டு வந்தார்கள். சட்டம் ஒழிந்தவுடன் அவர்களுடைய கவலை யும் ஒழிந்து விட்டது! அவர்கள் ஆங்கில அரசாங்கத்தின் கட்டாயத்தினால் ஆங்கிலப் படையில் சேர்ந்து பிரான்ஸ், டார்டன் ஸீஸ் முதலான யுத்த அரங்கங்களில் சாவதை கெடுத்து அதற்குப் பதிலாகத் தங்களுடைய நாட்டிலே ஆங்கில அரசாங்கத்தை எதிர்த்து மடிய விடுப்பினார்கள். சட்டம் ஒழிந்த பிறகு அவர்களுக்குத் தொண்டர் படையில் விருப்பமில்லாமல் போய் விட்டது. அவர்கள் அயர்லாந்தின் சுதந்திரத்திற்காக ஆயுதநடவடிக்கைப்போராடத் தயாராகவிருக்கவில்லை. சுதந்திரத்திற்காக ஒரு மொட்டு ரத்தம் சிந்துவது கூட அவர்களுக்குப் பிடிக்கவில்லை.

பழைய அரசியல் தலைவர்களும் இதே கருத்தைதான் கொண்டிருந்தார்கள். ஆனால் வாலிபர்கள் பலர் தங்கள் உறுதியை சிறிதும் தளராது அயர்வாந்து பூரண சுதந்திரத்தைப் பெறும் வரையிலும் போராடியே தீர்வேண்டுமென்று கங்கணம் கட்டிக் கொண்டிருந்தனர். தான்பிரீனும் அதே கருத்தை கொண்டிருந்தான்.

அச்சமயத்தில் ஸீன் டிரீனி டண்டாக் சிறையில் உண்ணாவிரதம் இருந்து வந்தான். பதின்மூன்று நாட்களாக அவன் உணவு கொள்ளவில்லை அதிகாரிகள் அவனைச் சாகவிட்டு விடுவார்கள் என்று தோன்றிற்று. வெளியே இருந்த தான்பிரீன் முதலானவர்கள் அச்சமயத்தில் தீர்மான ஒரு காரியத்தைச் செய்து அவனை மடிவட்டமால் பாதுகாக்கவேண்டுமென்று கருதினார்கள். தான்பிரீனுக்கு ஒரு யோசனை தோன்றியது. ஸீன் அரசாங்கத்தார் சிறை வைத்திருப்பது போல் தானும் அவர்களுடைய பொலிஸ்காரன் ஒருவனைப் பிடித்துக்கொண்டு வந்து ஒரு ரகசியமான வீட்டில் அடைத்து வைத்து, அவனைப் பலவந்தமாய் உண்ணாவிரதம் இருக்கும்படி செய்ய வேண்டும் என்றும், ஸீன் விடுதலை செய்தால் தான் பொலிஸ்காரனையும் விடுதலை செய்ய முடியும் என்று அறிவித்து விடவேண்டுமென்றும் அவன் தீர்மானம் செய்தான் மற்ற நண்பர்களும் அதை ஏற்றுக் கொண்டார்கள். அக்காலத்தில் விமெரிக் ஜங்ஷன் என்னுமிடத்தில் இருப்புப் பாதைப் பக்கம் ஒவ்வொரு நாள் மாலையிலும் சில பொலிஸ்காரர் காலலுக்காக நிற்புது வழக்கம். தான்பிரீனும் அவனுடைய தோழர்களும் மொத்தம் 40 பேர்கள் ஒரு நாள் அவ்விடத்திற்குச் சென்று அருகே இருந்த மலையடிவாரத்தில் மறைந்திருந்தார்கள். தற்செயலாக அன்றைக்கு ஒரு பொலிஸ்காரனும் அவ்விடத்திற்கு வரவில்லை. பின்னால் தான்பிரீனுடைய யோசனை ஐர்ஷ் குடியரசுச் சகோதர சங்கத்தால் நிராகரிக்கப்பட்டது. அச்சங்கம் மிகவும் ரகசியமானது. மிகுந்த நம்பிக்கைக்குப் பாத்திரமான தொண்டர்கள் பலர் அதில் இருந்தனர். தொண்டர் படைகளை மேற்பார்க்கும் அதிகாரம் அச்சங்கத்திற்கே உண்டு. இச்சம்பவத்திற்குப் பிறகு தான்பிரீன் சங்கத்திலிருந்து விலகி விட்டான்.

1918ஆம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் ஸீன் டிரீனி விடுதலை செய்யப்பட்டான். அவன் வெளியே வந்தவுடன் தொண்டர் படை சம்பந்தமான பல திட்டங்களைப் பற்றித் தான்பிரீனிடம் விவாதித்தான். தான்பிரீன் திட்டங்கள் போட்டுப் போட்டுச் சலிப்படைந்து இருந்ததால் உடனே சண்டையை ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று கூறினான். ஸீனுக்கும் அவனுக்கும் அபிப்பிராய பேதமேற

பட்டது. இருவரும் தங்கள் நட்புக்கு எவ்விதக் குறைவும் ஏற்படாதபடி தத்தம் கருத்துப்படி வேலைசெய்ய ஆரம்பிக்கார்கள். தான்பிரீன் பாட்ரிக் கியோக் என்னும் நண்பனுடன் சேர்ந்து ஒரு வெடிமருந்தச் சாலையை ஏற்படுத்தினான். அதன்பூலும் ஏராளமான வெடிமருந்தைத் தயார்செய்ய வேண்டுமென்பது அவன் நோக்கம். தொழிற்சாலையில் வேலைசெய்தவர்கள் அகனும் கியோர்க்குமே. அத்தொழிற்சாலை டாம் ஓட்டியர் என்பவருடைய குடிசையின் ஒரு பாகத்தில் அமைக்கப்பட்டிருந்தது. தான்பிரீனிடம் வெடிமருந்து செய்வதற்குத் தக்க கந்திரங்கள் இல்லை. கையாலேயே வெடிமருந்தும் குண்டுசூரும் தயார் செய்ய வேண்டியிருந்தது. செய்யப்பட்ட குண்டுசூரும் மழையிலும் காற்றிலும் வெளியே கொண்டுபோனால் வெடிக்கக்கூடிய உடையில்தான் வெடி குண்டுகள் தயார்செய்யவேண்டுமென்று அவர்கள் தோட்டாக்களும் தயார் செய்து வந்தார்கள் அவர்கள் வெளியிடங்களில் இருந்து துப்பாக்கிகளையும் நிவோல்கர்களையும் அபகரித்து வருவதையும் நிறுத்திவிடவில்லை. ஆங்காங்கே சிபரிடம் கூன்னும் துப்பாக்கிகள் பாக்கியிருந்தன தான்பிரீன் அடிக்கடி அவர்கள் வீடுகளுக்கு விஜயம் செய்வது வழக்கம்.

ஒரு சமயம் ஆயுதக் கொள்ளைக்காசுச் சென்று வரும்பொழுது தான்பிரீன் பகைவர்களுடைய கையில் சிக்கும்படி நேர்ந்தது. அவனும் டிரீனி முதலான நண்பர்களுடன் திப்பெரியிலிருந்து திருப்பிவந்து கொண்டிருந்தார்கள். அப்பொழுது தான்பிரீனுடைய சைக்கிளில் காற்றுக் குறைந்து போய்விட்டதால் அது ஓடாது நின்று விட்டது அவன் கீழே இறங்கி மற்றவர்களை முன்னால் செல்லுபடி விட்டு சைக்கிளுக்குக் காற்றடிக்க ஆரம்பித்தான். முன்னால் சென்ற தொண்டர்களை பொலிஸார் பார்த்து விட்டனர் அவர்கள் போகும் வழியிலே பொலிஸ் படை வீடுகள் இருந்தன. ஆனால் பொலிஸார் அந்த ஆறு தொண்டர்களிடம் நெருங்கத் துணியவில்லை. அவர்களுக்கு வழக்கமாயிருந்த தைரியத்துடன் விலகியிருந்து விட்டார்கள். தொண்டர்கள் வாயு வேகமாக மறைந்து விட்டார்கள். அந்நிலையில் தான்பிரீன் சுற்றடித்துக்கொண்டிருக்கும் பொழுது ஒரு தடித்த பொலிஸ்காரன் அவனுடைய சட்டையைப் பிடித்து இழுத்தான் அதுவரை பொலிஸ் புலி அவன் பக்கத்தில் இருப்பதை தான்பிரீன் உணர்வில்லை அகனுடைய இடது கையில் பூட்டுக்களை உடைப்பதற்கு உபயோகிக்கப்படும் இருப்புப் பட்டையொன்று இருந்தது. அவன் அதைக் கொண்டு பொலிஸ்காரன் மண்டையிலே அடித்து, மண்டை சரியாக இருக்கிறதா என்று பரீட்சை பார்த்தான்.

ஆசாமி அப்படியே அமர்ந்து விட்டான். உடனே தான்பிரீன் றிலோர்வரை உருவி மற்றப் பொலிஸார் முன்பு அதை நீட்டிக் கொண்டு புறப்பட ஆரம்பித்தான். பொலிஸ் அதிகாரி "மரியாதையாகப் பணிந்துகொண்டு அல்லது சுட்டுவிடுவேன்!" என்று பயமுறுத்தினார். தான்பிரீன், "கைகளைக் கீழே போடுங்கள்! இல்லாவிட்டால் உங்களைக் கூட்டத்தோடு சுவர்க்கத் திற்கு அனுப்பி விடுவேன்!" என்று பதிலுரைத்தான். பொலிஸார் அந்த உத்தரவுக்குப் பணிந்தனர். அச்சமயத்தில் தான்பிரீன் திடீரென்று தன் சைக்கிளில் ஏறி ஒரு முடுக்கு வழியாகப் பாய்ந்து சென்று விட்டான். அவன் அன்று தப்பியது மிகவும் ஆச்சரியம். ஏனென்றால் சில நிமிஷங்களுக்குள் அபாய அறிவுப்புக் கொடுக்கப்பட்டு, நாளைச் சந்திரமும், தெருக்களிலும் சந்தாசனிலும் ஏராளமான பட்டாளங்கள் தொண்டர்களையே பிடிப்பதற்காக நிறுத்தப்பட்டன. ஆனால், அன்றை தான்பிரீன் தவறு வெடிமருந்துச் சாலையில் தோழர்களுடன் செளகரியமாக அமர்ந்திருந்தான்.

தான்பிரீனுடைய வெடிமருந்துச் சாலை நெடுநாள் நின்று நிற்கவில்லை. அங்கு தொண்டர்கள் தங்களுக்கு வேண்டிய செளகரியங்களைத் தாங்களே தேடிக்கொள்ள வேண்டியிருந்தது. சமையல் செய்ததற்கும், தண்ணீர் கொண்டு வருவதற்கும் வேறு உதவியாவில்லை. ஒருநாள் தான்பிரீன் ஒரு வாளி தண்ணீர் கொண்டுவருவதற்கு வெளியே சென்றிருந்தான். அவன் திருப்புசையில் குடிசையில் இருந்து சுமார் ஐம்பது யார் தூரத்தில் வருபொழுது திடீரென்று குடிசையின் கூரை ஆகாயத்தில் எழும்பு அதைக் கண்டான். அதே சமயத்தில் இடி இடித்தது போல் பல வெடிக்குண்டுகள் வெடிப்பதையும் கேட்டான். ஒரு நிமிஷத்தில் வீடு முழுவதும் தீப்பற்றிக்கொண்டது. அவன் உள்ளேயிருந்த தன்னுடைய தோழருக்கு என்ன நோந்ததோ என்று கவலையுற்றான். சையில் இருந்த வாளியைக் கீழே வைத்தனட்டுக் குடிசைக்குள் விரைந்ததாயினான். மாடியில் ஏற்பார்த்தான். அங்கே பாடிகியோக் பேச்சற்றுக் கீழே கிடந்தான். தான்பிரீன் அவனைக் கைகளில் ஏந்திக்கொண்டு மேலிருந்து விழுந்துகொண்டிருந்த கொள்ளிக்கட்டைகளின் நடுவே எத்தனென்று அங்கேயிருந்த மட்டின் ஒடைக்கரையில் கொண்டு வைத்தான். வாளியைக் கொண்டு வந்து அதில் இருந்த குளிர்ந்த நீரை அவனுடைய முகத்தில் இரண்டுமுறை தெளித்தான். உடனே கியோக் எழுந்து நின்று "ஏ முட சிகாமணியே! என்னைத் தண்ணீரை அம்முத்திவிடுவாய் போலிருக்கிறதே!" என்று வேடிக்கையாகக் கோபித்துக்கொண்டான். தான்பிரீன்

எப்படியாவது நண்பன் பிழைத்துக் கொண்டானே என்று ஆசை தங்கி கொண்டான். அவர்கள் இருவருக்கும் குடிசையும் வெடிமருந்துச் சாலையும் அழிந்துபோன கவலை மட்டும் தணியவில்லை.

தான்பிரீன் கையிலிருந்த காசைசெல்லாம் வெடிமருந்துச் சாலைக்காகச் செலவழித்திருந்தான். இப்பொழுது ஒட்டிவருடைய வீடு எரிந்து போனதற்கு நஷ்டசுடும் கொடுக்கவேண்டியிருந்தது. தோழர்களின் உதவியால் வீடு முன்னம்பார்க்கிலும் அழகாக அமைக்கப்பட்டுவிட்டது. எனினும் தான்பிரீனுடைய தொழிலுக்கு அவ்வீடு பின்னால் கிடைக்கவில்லை. அதனால் அவன் இப்பெரிவாசியான ஓ கானல் என்பவருடைய வீட்டில் தனது தொழிற்சாலையை அமைத்துக்கொண்டான். அவ்விடத்தில் அவனுக்கு அதிக வெற்றியும் கிடைத்தது. ஏனென்றால் மீண்டும் வீடு வெடித்துவிடாமல் இருப்பதற்கு அவன் மிகுந்த முன்னெச்சரிக்கை எடுத்துக்கொண்டான்.

அந்த வீட்டில் இருக்கும்பொழுது தொண்டர்களுக்குச் சந்தோஷம் ஏற்படவில்லை. ஏனென்றால் அங்கு ஒருவிதமான செளகரியமும் கிடையாது. படுக்கை, பாய், தலையணை எதுவும் கிடையாது. அவற்றை வாங்கப் பணமும் இல்லை. பக்கத்து வீட்டுக்காரர்களிடம் இரண்டு கம்பளங்களை இரவல் வாக்கி வைத்தக்கொண்டு தரையிலே வைக்கோலை விரித்து அதன்மேல் ஒரு கம்பளத்தை விரித்துத் தொண்டர்கள் கிடப்பது வழக்கம்; மேலேயிருந்துவரும் பனிவைத் தாங்கமுடியாமல் அவர்கள் ஏராளமான பழைய பத்திரிகைகளை உடல்சளிள் மீது போர்த்துக் கொண்டு அவற்றிற்கு மேலாகக் கம்பளத்தை மூடிக்கொள்வார்கள். கொஞ்சம் உருண்டு புரண்டு படுத்தால் பத்திரிகைகள் கிழிந்துபோகும்; மீண்டும் குளிர் ஆரம்பித்ததுவிடும். ஆதலால், அவர்கள் அசையாமலே ஒரே நிலையில் படுத்திருந்து தினம் மூன்று மணிநேரம் உறங்குவது வழக்கம். குளிரைத் தவிர வேறு சில தொந்தரவுகளும் இருந்தன. வீடு முழுவதும் சுண்டெலிகள் நிறைந்திருந்தன. இரவில் அவைகள் படுத்திருந்தவர்களின் தலைகளைக் கடித்துக் கடித்து எழுப்பிவிட்டுவிடும். தான்பிரீன் சில சமயங்களில் கோபத்துடன் எழுந்து அவற்றை அடிப்பது வழக்கம். அப்பொழுது வீன் டிரீஸி, "அண்ணா அவைகளை ஏன் அடிக்கிறாய்? நாஸ்தான் கஷ்டப்படுகிறோம்! அவைகளாவது சந்தோஷமாயிருக்கட்டும்! உன்னுடைய தலையில் இருந்து கொஞ்சம் ரோமத்தை அவை கொண்டு போய்விட்டால் ஒன்றும் முழுக்கிப் போய் விடாது! என்று சாந்தப்படுத்துவது வழக்கம். தான்பிரீன்

“இந்த கண்டெலிசனாக்குப் பொலிஸாரிடம் என்ன உறவு? அவர் சீர்ப் போலவே நாம் போன இடமெல்லாம் வந்து தொந்தரவு செய்கின்றனவே!” என்று கூறிப் பரிசுசிப்பான்.

சிறிது காலத்திற்குப் பிறகு கியோக் வேறு வேலை காரணமாக வெளியேறிவிட்டான். தான்பிரீனுக்கு உதவியாக லீன் ஹோகன் என்னும் நண்பன் வந்து சேர்ந்தான். அந்நிலைநிலை ஐந்து வருட காலம் அவர்கள் இணைபிரியாமல் இருந்தார்கள். ஹோகன், டிரீனி, தான்பிரீன் மூவரும் மூன்று உடலும் ஒருயிரும் போல் ஐக்கியமாக வாழ்ந்து வந்தார்கள். அவர்களுக்குள் ஒரு கோபமான வார்த்தையோ, மனஸ்தாபமோ ஏற்பட்டதில்லை. அவர்கள் ஒரே கானல் வீட்டில் இருக்கும் பொழுது லீமாஸ் ரொயின்ஸன் என்னும் உயரிய நண்பன் அவர்களோடு சேர்ந்து கொண்டான். இந்நாள்வரும் வயது, நோக்கம், குணம் முதலியவற்றில் ஒத்திருந்தார்கள். அயர்லாந்தைச் சுதந்திர நாடாக்கவேண்டும் என்று அவர்கள் கண்ட கனவுகளுக்கும் தயாரித்த திட்டங்களுக்கும் அளவேயில்லை. இதன் பிறகு ஒரே கானல் தமது வீட்டைத் திருப்பித் தர வேண்டுமென்று அவர்களுக்கு அறிவித்தார். அவர்கள் காலி செய்வதைத்தவிர வேறு வழியில்லை. சட்டபூர்வமான உரிமைகளைப்பற்றி அவர்கள் அப்பொழுது வாத்தியக்கொண்டிருக்கமுடியவில்லை. வாடகை கொடுத்தாலும் வேறு வீடுகளை அமர்த்தலாமென்றால் கண்ட வீடுகளில் வசிப்பது அபாயகரமாயிருந்தது ஏனென்றால் பொலிஸார் ஆங்கில ஆட்சியில் வெறுப்புக்கொண்ட ஐரிஷ் சாரர்களைப் பிடிக்கவேண்டும் என்று தேடித் திரிந்து கொண்டிருந்தனர். அந்தச் சமயத்தில் தான்பிரீன் கூட்டத்தாருக்கு ஒரு நல்ல அதிர்ஷ்டம் பிறந்தது. லீன் ஹோகனுடைய உறவினர்களில் சிலர் தங்களுடைய பால் பண்ணை ஒன்றை அவர்களுடைய உபயோகத்திற்காகக் கொடுத்தனர்; அங்கே படுக்கை முதலிய வசதிகள் இருந்தன. ஆனால் வேளைக்குச் சாப்பாடு மட்டும் கிடைக்கவில்லை. தான்பிரீனுக்கு இதெல்லாம் பழக்கமாகிவிட்டது. முன்னால் தொண்டர் படையைச் சேர்ந்தபொழுது அவன் பலநாள் உண்ண உணவின்றிப் படுக்க இடமின்றிக் கஷ்டப்பட்டுப் பழக்கமடைந்திருந்தான்.

பால் பண்ணை நாளடைவில் பொலிஸாருடைய கவனத்திற்குட்பட்டது. அவர்கள் ‘தகர வீடு’ என்று அதை அடையாளம் சொல்லி அழைப்பது வழக்கம்.

ஒரு சமயம் லீன் டிரீனியும் தான்பிரீனும் டப்ளின் நகரி லிருந்து சில ஆயுதங்களைக் கொண்டுவருவதற்காக சைக்கிளில்

சென்றனர். அவர்கள் கையில் பணமிருந்தால் ரயிலில் சென்றிருப்பார்கள். அத்துடன் குறிப்பிட்ட நேரத்திற்கு அங்கே செல்ல வேண்டியிருந்தது. காலை எட்டுமணிக்குப் புறப்பட்டு, அன்று மாலை ஆறு மணிக்கு டப்ளின் சேரவேண்டியிருந்தது. அவர்கள் நூற்றுப்பத்து மைல் பிரயாணம் செய்து குறிப்பிட்ட நேரத்தில் டப்ளின் அடைந்தனர் அங்கு பில் ஷூஹான் என்னும் நண்பனுடைய வீட்டில் தங்கியிருந்தனர். அதுமுதல் பில் ஷூஹான், அவர்களுக்குப் பணத்தட்டுப்பாடு ஏற்படாமல் உதவியெடுத்து வந்தார்.

அவர்கள் டப்ளினிக்குச் சென்றது திங்கட் சிழமை. சனிக்கிழமை வரை அவர்களுக்கு அங்கு வேலையிருந்தது. சனிக்கிழமை காலை 8.10 மணிக்கு அதை விட்டுப் புறப்பட்டு அன்று மாலை திப்பெரரியில் கூடலிருந்த தொண்டர் படை அதிகாரிகளுடைய கூட்டத்திற்குக் குறித்த நேரத்தில் அவர்கள் வந்து சேர்ந்தனர். அவர்களுடைய கையில் ஆறு றிவோல்வர்களும், ஐந்நூறு துப்பாக்கி குண்டுகளும், ஆறு குண்டுகளும் இருந்தன. அவ்வளவையும் சுமந்துகொண்டு அவர்கள் மற்ற அங்கத்தினர்கள் வருவதற்கு முன்னதாகவே கூட்டத்திற்கும் வந்துவிட்டனர்!

தேர்தல் வெற்றி

1918 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் அயர்லாந்தில் பொதுத் தேர்தல் நடந்தது. அதிர்ஷ்டவசியின் இயக்கத்திற்கும் ஐர்ஷ் தொண்டர் படைக்கும் மசத்தான வெற்றி ஏற்பட்டது. மேலும் தேர்தலின் மூலம் அயர்லாந்தின் உள்ளகக் கருத்து உலகிற்குத் தெளிவாக அறிவிக்கப்பட்டது.

அயர்லாந்துக்கென்று தனியான சட்ட சபையோ, பார்லிமெண்டோ கிடையாது. பிரிட்டிஷ் பார்லிமெண்டுதான் அதற்குச் சட்ட சபை. பார்லிமென்டில் அயர்லாந்துக்கு 103 ஸ்தானங்கள் ஒதுக்கி வைக்கப்பட்டிருந்தன. பார்லிமெண்டுக்குப் பிரதிநிதிகள் தேர்தெடுக்கப் பொதுத் தேர்தல் நடக்கும் பொழுது, அயர்லாந்திலும் அத்தேர்தல் நடப்பெறும். அதிலுடும் பெற்ற நூற்றுக்கு மேற்படாது ஐர்ஷ் பிரதிநிதிகள் தங்கள் தாய்நாட்டுக்காக விசேஷ நன்மை செய்யமுடியும் என்று சிலர் எண்ணியிருக்கலாம். இது உவரூண எண்ணம். ஏனெனில் பார்லிமென்டிலுள்ள 700 அங்கத்தினரில் ஐர்ஷ் பிரதிநிதிகள் ஏழில் ஒரு பங்குதானே. "ஆராவணனுக்குப் பத்துத் தலை, இங்கிலாந்தின் பாபிலிமெண்டுக்கு எழுநூறு தலை" என்று ஐர்ஷ் மேதைபான அலலி பெஸண்ட் அயமையார் கூறுவது வழக்கம். இந்த 700

தலைகள் அயர்லாந்துக்கு வீரோதமாக நிற்கும் பொழுது, ஐர்ஷ் பிரதிநிதிகள் என்ன செய்ய முடியும்? அவர்கள் செஞ்சிப் பார்த்தார்கள். பரஸ்பர ஒத்துழையாமையைக் கையாண்டு பார்த்தார்கள். ஒன்றும் பயன்படவில்லை.

யுத்த காலத்திலும் அதற்கு முன்னும் மொத்தம் ஏழு வருட காலம் அயர்லாந்தில் பொதுத் தேர்தலே நடக்கவில்லை 1918 ஆம் ஆண்டுதான் புதிதாகத் தேர்தல் ஆரம்பமாயிற்று. இடையில் மக்களுடைய மனோபாவத்தில் விசேஷ மாறுதல் ஏற்பட்டிருந்தது. அவர்கள் இங்கிலாந்திடம் கொஞ்சமும் நம்பிக்கை வைக்கவில்லை; தங்களுடைய பிரதிநிதிகளைச் சீமைப் பார்லிமெண்டுக்கு அனுப்புவதில் எவ்வித பயனுமில்லை என்பதை உணர்ந்திருந்தார்கள். அயர்லாந்துக்குச் சுயாட்சி கொடுக்கும் விஷயமாக இங்கிலாந்து செய்த நம்பிக்கை மோசமும், அது தடவு தாட்சண்ய மின்றி இடற்றிய கட்டாய ராணுவச் சட்டமும் மக்களுடைய மனதில் புகழரத்தாணி போல் பதிந்திருந்தன. 1916 ஆம் ஆண்டு நடந்த சுதந்திரக் கலகம் அவர்களிடையே ஒரு பெரும் எழுச்சியை உண்டாக்கிவிட்டது அதனால் அவர்களுக்குப் புத்துயிருப் புதிய தைரியமும் உண்டாயின. தங்களுடைய மற்ற பரீபூர்ணமான சுதந்திரத்தையே அவர்கள் வேண்டினார்கள். யுள்ளும் நடந்த உபத்தேசங்களாலேயே இக் கருத்தை அவர்கள் வெளியிட்டார்கள். ஏனென்றால் அவர்கள் தேர்ந்தெடுத்த ஒரு பிரதிநிதிகளும் கூட யாசக் கொள்கையுடையவர்கள். இப்பொழுது பொதுத் தேர்தலின் மூலம் மக்கள் குடியரசையே ஆகீர்த்த நின்றுர்கள் என்பதை அறிவிக்க ஓர் அரிய சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டது.

1918 ஆம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் 11 ஆம் திதி ஐரோப்பிய யுத்தம் முடிந்தது. அதற்கு ஒரு வருத்திற்குப் பின்னால் டிசம்பர் 14 ஆம் திகதி பொதுத் தேர்தல் நடைபெறும்பொழுது அறிவிக்கப்பட்டது. அந்தத் தேர்தலில் முதல் முதலாக வலது வந்த சகல மக்கும் வாக்குரிமை வழங்கப்பட்டிருந்தது. ஆதலால் ஐர்ஷின் இயக்கத்திற்கு மக்கள் எல்லாவு ஆதரவு காட்டினார்கள் என்பதைப் பரீட்சித்துப் பார்க்க அதுவே தக்க சந்தர்ப்பமாயிற்று.

மக்களிடையே மிகுந்த பிரசாரம் செய்யவேண்டியிருந்தது. லிபெர்டியக் கருத்தைப் பற்றி அவர்களிடையே உலக வளமுள்ள அபிட்பிராயங்கள் ஏற்பட்டிருந்தன அவர்கள் அரசியல் கட்சியான லிபெர்டியும், பட்டாளப் படிநிலைபெற்ற ஐர்ஷ் தொண்டர் படைவையும் நன்றாய்ப் பாடுபாடு செய்து தெரிந்துகொள்ள

வில்லை. 1916ஆம் ஆண்டு நடந்த கலகம் எரிப்பின் கலகம் என்று வழங்கப்பட்டது. தொண்டர்கள் எரிப்பின் தொண்டர்கள் என்று கருதப்பட்டனர். இவ்வாறு எரிப்பினுக்கும் கொண்டர் படைக்கு முள்ள வித்தியாசத்தை மக்கள் தெரிந்துகொள்ளாமலிருந்ததால், பெருந்த நஷ்டமொன்றும் ஏற்பட்டுவிடவில்லை. ஏனென்றால் நாளடைவில் எரிப்பின் கட்சியார் குடியரசுக் கொள்கையை ஒப்புக்கொண்டு வந்தனர். தேர்தல் காலத்தில் எல்லாக் கிராமங்களிலும் நகரங்களிலும் எரிப்பின் சங்கங்கள் தோன்றின. ஒரு சங்கத்தினுடைய தலைவரோ காரியதரிசியோ உள்ளூர் தொண்டர் படையின் தாக்கத்தரசாகவும் இருப்பது சகஜம். எரிப்பின் கட்சியிலிருந்து பெரும்பாலான வாலிடர்கள் தொண்டர் படையிலும் ஊழியர்களாய்ப் பதவி செய்து கொண்டிருந்தார்கள்.

தேர்தலில் மக்களுக்கு 'எரிப்பின் வெறி' பிடித்துவிட்டதென்ற சொல்லலாம். பாதிமாமர்களில் பலர் அதில் சேர்ந்து கொண்டனர். எரிப்பின் கொள்கைகள் காட்டுத்தீபோல் நாட்டெங்கும் பரவின. நாட்டிலும் நகரத்திலும் எங்கு பார்த்தாலும் திறமையுள்ள சொற்பாழிவாளர்கள் மேடைகளில் ஏறி மக்களுடைய கடமையைப் பற்றிப் பல்லாயிரம் பிரசங்கங்கள் செய்து வந்தார்கள் எங்கும் உற்சாகத்திற்கும் உழைப்பிற்கும் குறைவேயில்லை. தேர்தலில் ஏற்பட்ட உற்சாகத்தினால் ஐரிஷ் கொண்டர் படையின் தொகை குறைய ஆரம்பித்தது பலர் அதிலிருந்து பிரிந்துவிட்டனர். ஆனால் எஞ்சி நின்றவர்கள், தேர்தலுக்குப் பின்னால் படையை மீண்டும் திறம்பட அமைத்துக் கொள்ளலாம் என்று கருதித் தேர்தலில் தீவிரமாக இறங்கி உழைத்தார்கள். எல்லோரும் குடியரசு அபேட்சகர்களுக்காகப் பிரசாரம் செய்தனர். நாட்டில் ஒரு வீடு, சுவர், மரம் பாக்கியில்லாது விளம்பரங்கள் ஒட்டப்பட்டன. அறிக்கைகள் எழுதப்பட்டன. எந்தப் பக்கம் திரும்பிப் பார்த்தாலும், 'குடியரசுக்கே வாக்களியுங்கள்!' 'எரிப்பினையே ஆதரிப்பீர்கள்!' '1916 ஆம் வருடத்திய வீரரை மறவாதீர்!' என்ற வீளம்பரங்களே காணப்பட்டன. குடியரசை ஆதரிப்பவர்கள் வெற்றி பெற்றால், பார்விமெண்டுக்குச் சென்று பதவி ஏற்படுத்திவிடும் என்றும், அபர்லாந்திலேயே தங்கித் தனிக் குடியரசை அமைத்து உழைப்பர் என்றும் மக்களுக்கு அறிவிக்கப்பட்டது. மக்களும் அத்திட்டத்தில் மோகங்கொண்டுவீட்டனர்.

பொதுத் தேர்தலில் உழைத்த பல வாலிப வீரர்கள் வேறு பல காரணங்களுக்காகப் பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்தால் தூக்கிவிடப்

பட்டுத் உள்நாட்டுக் கலகத்தில் கடப்பட்டுத் இறந்துபோயினர். அவர்களுடைய காலவாற்ற உழைப்பினாலேயே அபர்லாந்து முன்னேறிச் செல்வெயுந்தது. தேர்தலில் குடியரசுக்காக நின்ற எரிப்பினர்களுக்குப் பெரியதொர் வெற்றி கிடைத்தது. 'பிரிட்டிஷ் ஆட்சி வேண்டாம், ஐரிஷ் குடியரசைவே ஆதரி. போய்!' என்று கூறியவர்களுக்கே வெற்றி கிடைத்தது. பொதுக் நூற்றாண்டுத் தாண்டலில் எழுபத்தியெழுவதுக்குக் குடியரசுக்காரர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர்.

இந்தப் பிரதிநிதிகள் 1919ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 31ஆம் திதி டப்ளின் நகரிலேயே அபர்லாந்து குடியரசாட்சி விட்டது, என்று உலறிப்பப் பிரகடனப்படுத்தினார்கள். அத்திட்டம் பதிய தேசிய அரசாங்கத்தையும் அமைத்தக் கொண்டார்கள். இவ்வாறு குடியரசுபுத்திரவர் கூட்டமே பெயில் ஐரான என்ற ஐரிஷ் பார்விமெண்டு. இதற்கும் ஆங்கில அரசு வந்ததற்கும் சம்பந்தமில்லை. பெயில் ஐரான் அபர்லாந்தை ஆள்வதற்குத் தனக்கே உரிமை உண்டென்று கூறிவிட்டது. இந்த நோத்தில் தான் பிரீனும் தோழர்களுள் தங்கள் நகரங்கே அருடில் இருந்த வேலோ ஹாட்பக் என்னுமிடத்தில் தங்களுக்குத் தெரிக்க முறையில் ஒரு போராட்டத்தை ஆரம்பித்தார்கள். அது ஆங்கில அதிகாரத்தைக் கிள்ளி எறித்துவிடத் தக்கதாக இருந்தது. நாட்டில் வாலிபர்கள் தயாராயிருக்கும் போழுது அவர்களுக்கு ஒரு வழியைக் காட்டிவிட்டால் பின் காரியங்களை அவர்கள் கூனித்துக் கொள்வார்கள் என்று அவர்கள் எண்ணினார்கள். கூட்டாய ராணுவச் சட்டம் அமுலுக்கு வராததால் பல தேர்தல்கர்கள் முதலிலேயே பிரிந்து விட்டனர். தேர்தலுக்குப் பின்னால் மற்றும் பலர் படையில் இருந்து விலகி வெறும் அரசியல்வாதிகளாகப் போய்விட்டனர். இந்நிலையில் தீவிரமான சில காரியங்களைச் செய்து தேசத்தை எழுப்பிவிடவேண்டுமென்று தான் பிரீன கூட்டத்தார் எண்ணினார்கள். அதனால் தான் ஸெபலாஹெட்பக்கில் தங்கள் முதற் போரைத் தொடங்கினார்கள்.

அது இப்படித்தான் சண்டை செய்வது வழக்கம். அடிமை நாட்டில் அந்நியர் வலியராகி நிற்கும் பொழுது மக்கள் இத்தகைய கெரில்லாச் சண்டையே செய்யமுடியும். பல கெரில்லாச் சண்டைகளுக்குப் பின்னால் பெரும் புரட்சி ஏற்படும். கெரில்லாச் சண்டைக்கு ஆட்களின் தொகையைப் பார்க்கிலும் அவர்களின் தீரமும் திறமையுமே முக்கியம். தான்பிரீன் இதையறிந்து தன்னிடமிருந்த நண்பர்கள் சிலரைத் தயார்செய்து வைத்துக்கொண்டான்.

வெடிமருந்துடன் வரும் பொலிஸாரைச் சுடுவதா அல்லது ஆயுதங்களை மட்டும் பறித்துக் கொண்டு அவர்களை விட்டு விடுவதா என்ற பிரச்சனையைப்பற்றி அவன் நண்பர்களுடன் யோசனை செய்தான். ஸீன் அநாவசியமாய் அவர்களைக் கொல்ல வேண்டாம் என்றும் ஆயுதங்களே தங்களுக்குக் குறி என்றும் எடுத்துக் கூறினார்.

ஸோலோஹெட்பக் திப்பெரிமியிலிருந்து ஓரண்டரை மைல் தூரத்திலுள்ள ஒரு சிறிய நகரம். லிபெரிக் ஜங்ஷனுக்கும் அதற்கும் இடையில் உள்ள தூரம் ஒரு மைல். கல்லுடைக்கும் இடம் ஒரு கிளை வீதியின் மேல் இருந்தது. அங்கு ஏராளமான பாறைகள் உண்டு. அந்தப் பகுதி மலைப்பாங்கான பிரதேசம். வெகு சமீபத்தில் ஊர் அளவில்லை. நிலங்களின் மத்தியில் சில வீடுகள் மட்டும் கட்டப்பட்டிருந்தன. கல்லுடைக்கும் இடம் கிளை வீதியின் வலது பக்கத்திலிருந்தது. அதன் இரண்டு பக்கத்திலும் உயர்ந்த மரக்கிளைகள் இருந்தன. அவற்றிற்குப் பின்னால் புட்டபுதர்கள் அடர்ந்து வளர்ந்திருந்தன. ஒளித்திருப்பதற்கு அவை மிகவும் உதவியாயிருந்தன.

தான்பிரீன் கூட்டத்தாருக்கு வெடிமருந்து வண்டி வரும் நிச்சயமான தேதி தெரியவில்லை. வரப்போகின்ற நாளைக்கு ஐந்து தினங்களுக்கு முன்னதாகவே அது வருவதாக அவர் அறியுத்தகவல் கிடைத்திருந்தது. அந்த ஐந்து தினங்களிலும் அவர்கள் புதர்களில் மறைந்து காத்திருந்து ஏமாந்தனர்.

வெடிமருந்துக்காகக் கடைசிவரை காத்து நின்றவர்கள் பின் கண்ட ஒன்பது பேர்கள்; தான்பிரீன், ஸீன் டிரீஸி, ஸீம்ஸ் ரெபின்ஸன், ஸீன்ஹோகன், ஜக் ஓயீரா, பாட்ரிக் மக்கார்டிக், மைக்கேல் ரியான், பாட்ரிக் ஓவியர், டிம்குரோ.

எவரும் அறியாதபடி அவர்கள் மறைந்திருக்க வேண்டியிருந்தது. காலம் மிகக் குழப்பமானது. கண்டவர்களை யெல்லாம்

5

ஸோலோஹெட்பக்

அரசர்களுக்கு எரிப்பணம் எவ்வளவு அசெய்யுமா புரட்சிக்காரருக்கு அவ்வளவு அசெய்யுமான கொள்கை வெடிமருந்து தான்பிரீன் முதலாளிகள் அதைத் தேடுதல் முதலில் கருத்தைச் செலுத்தினார். 1919 ஜனவரி ஆரம்பத்திலேயே ஸோலோஹெட்பக் கல்லுடைக்கும் பாசறைகளுக்கும் பக்கம் வெடிமருந்து கொண்டு வரப்படும் என்ற செய்தி அவர்களுக்கு எட்டியது. ஆனால் வெடிமருந்து எண்டியுடன் அதன் பாதுகாப்புக்காக ஆயுதநிகரங்கிய பொலிஸ்காரர்களும் வருவார்கள் வெடிமருந்து வேண்டாமாணம் அவர்களிடமிருந்து அதைப் பறிக்கத்தான் வேண்டியிருந்தது தான்பிரீனும் ஸீனும் இதைப்பற்றி அடிச்சடி செய்து பேசினார்கள். அவர்களிடம் ஆட்கள் அதிகமில்லை ஆனால் இருந்த சிலிரா மிகுந்த எதிரியசான்கள். அச்சிலரை வைத்துக்கொண்டு விரைவாக மருந்துக் காரியத்தை முடிக்காவிட்டால் வெளியிலுள்ள மற்றத் தொண்டர்களும் உற்சாகங் குன்றிக்கிடப்பார்கள்.

எதிரிகளோடு நேராக நின்று இடைவிடாது போராடாபல் மறைந்து நின்று சமயம் வாய்த்தபாடெல்லாம் எதிரிகளைத் தாக்கிவிட்டு மீண்டும் மறைந்து கொள்வது கெரில்லாச் சண்டை என்று சொல்லப்படும். "கெரில்லா" என்பது மனிதக் குரங்கு.

பொலிஸார் சந்தேகிப்பது வழக்கம். சல்லுடைக்கும் இடத்தில் வேலை செய்தவர்களை நூற்றுக்கணக்கான தொழிலாளர்களோடு நேரலும் அந்நிபர்கள் உட்புகத்தி நடமாடுவதைக் கண்டால் சந்தேகம் பொலிஸார் சந்தேகம் சத்தருக்களுக்குக் காட்டிக் கொடுத்தவரும். ஆகலால் அங்கு காத்திருந்தவர்கள், அதிகாலையில் பொழுது விடிய மணிபு வந்து புதர்களுக்குப் பின்னால் மறைந்து கொள்வது வழக்கம் எந்த நேரத்திலும் ஆயுதங்களைக் கைகளில் வைத்துக் கொண்டு பகைவரின் வரவை அவர்கள் எதிர்த்தேகிக்கொண்டே யிருந்தனர். இரண்டு மணிக் துப் பின்பு பொலிஸார் வரமாட்டார் கள் என்பது அவர்களுக்குத் தெரியும் ஏனெனில் பொலிஸார் அங்கிருந்து நகரத்திற்கு இருட்டு முன்பே திரும்ப வேண்டியிருக்கும். இரண்டு மணிக் துப் பின்பு தான்பிரீன் தேயூர்களுடன் தன் வீட்டுக்குச் சென்றுவிடுவான் வீட்டில் அனனுடைய அண்ணையாவருக்கும் உணவு சமைத்துப் போடுவது வழக்கம். அதிகாலையில் நாளுக்கு மணிக்கே காலை ஆகாரம் தயாரித்துக் கொடுத்தல் அவள் அவர்களை வழிநுப்புவாள். ஆறுவது நாள் காலை அவள் காலை உணவு கொடுக்கும்பொழுது 'இன்று காரியத்தை முடிக்காமல் வந்தீர்களானால் நாளை முதல் நாள் உங்களுக்குச் சோறு படைப்பது சந்தேகந்தாகும்!' என்று எச்சரிக்கை செய்து னுப்பினாள்.

கடைசியாக ஜனவரி 21 ஆம் திசதி வந்து சேர்ந்தது. அன்றைய தினம் அயர்லாந்தின் சரித்திரத்தில் மிக விசேஷமானதாகும். சர்வ வல்லமையுள்ள பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியத்திலிருந்து அயர்லாந்து விடுபட்டுத் தனது உயிரினும் இனிய குடியரசை அன்றதான் ஸ்தாபித்துக் கொண்டது. டடனினில் டெயில் ஐரான் ஏற்பட்டதும் அன்றதான். உலகத்திலுள்ள சசல சதந்திர நாடுகளுக்கும் அயர்லாந்து யாருக்கும் அடியையில்லை என்று அறிவிக்கப்பட்டது. அந்தத் தினத்தில் தான்பிரீன் கூட்டத்தார் ஸேலோஹெட்டைப் புதர்களில் பகைவரை எதிர்பார்த்து வெகு நேரம் காத்திருந்தனர். அவர்கள் அனுப்பியிருந்த தூதுவன் களை வீதியில் நடமாடிகொண்டு திப்பெரரி வீதியில் வண்டி வருகின்றதா என்று மிகுந்த கவனத்துடன் பார்த்துக்கொண்டிருந்தனர். அவன் திடீரென்று ஓடிவந்து கூடர்விடும் கண்களுடன், 'ஆசா மிகள் வந்துவிட்டனர், வந்து விட்டனர்!' என்று கூவினான்.

உடனே ஒவ்வொருவனும் முன்னரே குறித்தபடி தனது இடத்திற்குச் சென்று தயாராய் நின்றனர். அவர்களில் யாருக் காவது கூச்சமோ அதிர்ச்சியோ ஏற்பட்டிருந்தாலும் ஒருவரும்

அதை வெளிக்காட்டவில்லை. மின்னல் பாய்வதுபோல் ஒவ்வொருவரும் விசைந்து சென்று கடமையில் ஈடுபட்டனர். வெகுசீக்கிரத்தில் போராட்டத்தில் அவர்களுக்கு வாழ்வு அல்லது மரணம் ஏற்படக் காத்திருந்தது. தூதன் மீண்டும் ஓடிவந்து வருகிறவர்களுடைய எண்ணிக்கையையும் எவ்வளவு தொலைவில் வருகிறார்கள் என்பதையும் அறிவித்தான். வண்டி நெருங்கி வந்துகொண்டிருந்தது. சக்கரங்கள் வீதியில் 'சடசட' வென்று உருளும் ஒசை கேட்டது. குதிரைக் குளம்புகளின் ஒசையும் கேட்டது.

தான்பிரீன் பரபரபடைந்தான். மிகவும் அமைதியுடன் நிற்க வேண்டுமென்று விரும்பினாலும் அது மிகக் கஷ்டமாயிருந்தது. கூடியவரை ஆக்திரத்தை அடக்கிக்கொண்டு, புதரை விலக்கி வெளியே வீதியில் ஈட்டிப்பார்த்தான். குதிரை வண்டி வெகு சமீபத்தில் வந்துவிட்டது. குதிரையின் இரண்டு பக்கத்திலும் இருவர் வந்துகொண்டிருந்தனர். அவர்களில் ஒருவன் வண்டிக் காரன், மற்றவன் ஒரு 'முனிசிப்பல்' வேலைக்காரன். வண்டிக் குப் பின்னால் சிறிது தூரத்தில் ஆயுதந்தாங்கிய இரண்டு பொலிஸாரும் வந்துகொண்டிருந்தனர்.

பொலிஸார் வெகுசமீபத்தில் வந்தவுடன் புதரில் தங்கியிருந்தவர்கள் அனைவரும் ஒரே தொனியில் 'தூக்குங்கள் கைகளை!', என்று உரக்கக் கூவினார்கள். ஆனால் பொலிஸார் இருவரும் கைகளைத் தூக்குவதாகக் காணப்படவில்லை. தான்பிரீன் முதலியோர் அவர்களை வீணாகக் கொன்றுள்ள மனமின்றி, மீண்டும் தூக்குங்கள் கைகளை!' என்று உத்தரவிட்டனர். பொலிஸார், கைகளைத் தூக்குவதற்குப் பதிலாக, யுத்த வீரர்களைப்போல், துப்பாக்கிகளைக் கையில் பிடித்துச் சடுவதற்குக் குறிப்பார்த்தனர். அவர்களும் ஐரிஷ் காரர்கள் அல்லவா! மரியாதையாகப் பொலிஸார் துப்பாக்கிகளைத் தூர எறிந்திருந்தால், உயிர்ப் பிச்சை பெற்றிருப்பார்கள். அந்நிய அரசாங்கத்திடம் வாங்கிய கூலிக் காக அவர்கள் உயிரை விடத் துணிந்து நின்றனர்; ஒரு நிமிஷம் தாமதித்திருந்தால் புரட்சிக்காரர்கள் மடிந்திருப்பார்கள். ஆதலால் அவர்கள் கண்கொட்டு முன்னால் பொலிஸாரைக் குறிவைத்துத் துப்பாக்கி வீசைகளை இழுத்துவிட்டனர். குண்டுகள் ஏக காலத்தில் குறிதவறாமல் பாய்ந்தன. இரண்டு பொலிஸாரும் மூச்சற்றுக் கிழே சாய்ந்தனர். ஐரிஷ் தேசிய வீரர்கள் தங்களுடன் பிறந்த ஐரிஷ் சகோதரர்களை வீழ்த்தி விட்டனர்!

யம் செய்ய ஆரம்பித்தான். ஏனெனில் வண்டியில் இருந்தவர்
எருடைய உயிர்கள் அவனிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டிருந்தன.
ஹோகன் லாரீன இழுத்தவண்ணமாகவே இருந்தான். வழி
யிலே வண்டியிலுள்ளவர்களைக் கண்டு பள்ளிக்கூடப் பிள்ளைகளும்
குடியானவர்களும் ஆச்சரியப்பட்டுக்கொண்டே சென்றனர்.
வண்டி இடையில் நிற்கவில்லை.

டோனால்டி என்னுமிடத்தை நோக்கி வண்டி சென்றது.
வழியில் வெகுநேரம் வரை தொண்டர்களில் ஒருவரும் வாய்திறக்
கவில்லை, கரடுபுரடான மலைப்பாங்கான வீதியில் வண்டி கற்
களில் தூக்கிப்போடும்பொழுது கூடல் தெறித்துவிடும்போலி
ருந்தது. ஆனால் வெடிமருந்து மட்டும் எப்படியோ வெடிக்காம
லிருந்தது. வண்டியிலுள்ளோர் தாங்கள் தேடிக்கொண்ட
ண்டமே தங்களைத் தீர்த்துவிடுமோ என்று பயந்துகொண்டே
சென்றனர்.

6

பதினாயிரம் பவுண் பரிசு

நாட்டுப்புறத்திலே, வீதி நடுவிலே, குண்டோசை கேட்டது
வயல்களிலும் பண்ணைகளிலும் வேலை செய்துகொண்டிருந்தவர்
கள் திடுக்கிட்டுப் போயினர். ஆங்காங்கே சிதறிகிடந்த வீடு
களின் வாயில்களில் ஆண்களும் பெண்களும் மொய்த்து நின்று,
என்ன விசேஷம் என்று கவனித்தனர். மாணுகிடந்த பொலி
ஸாரைப் பார்த்து வழிப்போக்கர்கள் பிரமித்து நின்றனர். வண்
டிக்காரன் ஜேம்ஸ் காட்பிரேயும், முனிசிப்பல் வேலைக்காரன் பாட்
ரிக் பிளினும் சாலை ஓரத்திலே மெய்மறந்து கிடந்தனர். ஒரு
மணி நேரத்தில் அதிகாரிக்குத் தகவல் தெரிந்தவுடன் பல்லாயி
ரம் பட்டாளத்தார் அங்குவந்து விடுவார்கள். சந்துகன், பொந்
துகள் வீதிகள் எல்லாம் ராணுவ வீரர்கள் மொய்த்து விடுவார்கள்.

தான்பிரின் ஒரு வினாடியேனும் வீண்போகக்கூடாதென்று
அறிந்து பொலிஸார் கையிலிருந்த ஆயுதங்களையும் தோட்டாக்க
ளையும் பறித்துக்கொண்டு, இரண்டு பேரைத் தவிர மற்றத்
தொழர்களை எல்லாம் பல திசைகளிலும் பறந்தோடும்படி உத்
தரவிட்டான். அவனுடன் இருந்த நண்பர்கள் எரின் டிரீவியும்,
எரின் ஹோகனும். வெடிமருந்து வண்டியின் பின்பக்கத்தில் தான்
பிரினும், டிரீவியும் அமர்ந்து கொண்டனர். ஹோகன் சாரத்தி

கடைசியாக அவர்கள், முன்றை ஏற்பாடு செய்திருந்த
இடத்தை அடைந்தனர். அங்கே தயாராக வைக்கப்பட்டிருந்த
குழியில் வெடிமருந்தைக் கொட்டி மூடிவைத்தனர். தான்பிரின்
இரண்டு வெடிமருந்தைக் குச்சுகளை மட்டும், பொலிஸார் கண்
னில் மண்ணள்ளிப்போடுவதற்காகக் கையில் வைத்துக்கொண்
டான். குதிரையை அவிழ்த்து ஓட்டிவிட்டு அந்த இடத்திற்
அவற்றைப் போட்டு வைத்தான். பின்னால் பொலிஸரும்
ராணுவத்தாரும் அப்பக்கத்தில் மாதக்கணக்காய் சேடும்
பொழுது, வெடிமருந்து புதைக்கப்பட்ட இடத்தின் மேலே பல
தடவை நடந்துவந்த போதிலும் அதைக் கண்டுபிடிக்கவே முடிய
வில்லை. ஆனால் வெகுதூரத்திற்கு அப்பால் கிடந்த இரண்டு
குச்சிகளையும் சுற்றிச் சுற்றிப் பல நூறு சுரங்கங்களைத் தோண்டி
விட்டார்கள். வெடிமருந்து பூமிக்குள் இருப்பதாகக் கருதி அதை
எடுப்பதற்காக அவர்கள் வெட்டிய குழிகளை, ஆயிரக்கணக்கான
சிப்பாய்கள் பாசறைகளாக உபயோகிக்கலாம். அவ்வளவு சிரமப்
பட்டு, அவர்கள் நாட்டுப்புறம் எங்கும் குழிதோண்டி விட்ட
னர்! ஆனால் மருந்தள்ள இடம் மட்டும் அவர்கள் கண்ணுக்குப்
புலப்படவில்லை. வெளியே போடப்பட்டிருந்த இரண்டு குச்சி
களும் அவர்களை முற்றிலும் ஏமாற்றிவிட்டன.

தொண்டர்கள் தென்பக்கத்தில் காட்ட மலைகளை நோக்கி
நடந்து சென்றனர். அம்மலைகளில் பிறர் அறியாமல் மறைந்
திருக்க முடியும் என்பது அவர்கள் நம்பிக்கை. நான்கு மைல்

களுக்கு அப்பால் அவர்கள் பிட்ஸ்ஜெரால்டு என்ற ஒருத்தி வீட்டில் சிறிது நேரம் தங்கி உணவெடுத்துக்கொண்டனர். காலை யில் வீட்டில் சப்பிட்ட பிறகு அதுதான் அவர்களுடைய இரண்டாம் வேளை உணவு. அங்கு அதிக நேரம் தங்காது மீண்டும் வழி நடக்கத் தொடங்கினர். குளிர் தாங்கமுடியாமல் இருந்தது. வழியில் இரண்டு மலை ஆடுகள் நின்றதைத் தவிர வேறு உயிர்ப் பிராணிகள் எதுவும் அப்பக்கத்திலே காணப்படவில்லை. அவர்களுக்கு மலைப் பாதைகள் சரியாகப் புலனாகவில்லை. வழியிலே இருந்த இரண்டொரு வீட்டாரிடம் பாதையை விசாரிக்கலாம் என்றால் அவர்களுடைய வாய் சும்மா இருக்காது. அப்பக்கத்தில் மூவர் சென்றதாக அவர்கள் யாரிடத்திலேனும் சொல்லி விடக் கூடும். ஆதலால் மூவரும் யாரையும் கண்டு கேளாமல் கால்கள் போன இடமெல்லாம் சுற்றிக்கொண்டிருந்தனர். வட்டங்கள் சுற்றினர். வழி தெரியாமல் திகைத்தனர். இடையில் வீண் டீர்னி இருபதடி ஆழமுள்ள ஓர் ஓட்டையில் வீழ்ந்துவிட்டான். அவன் மடிந்தான் என்றே மற்றவர்கள் கருதினார்கள். அனால் அவர்கள் அவனைத் தூக்கி வெளியே விட்டபொழுது அவன், 'இன்னும் எத்தனை பேரையோ சுட்டபின்பல்லவா நான் சாக வேண்டும்!' என்று கர்ஜித்தான். அவர்கள் மீண்டும் மலையுச்சியை நோக்கிச் சென்றனர் அம்மலையைத் தாண்டி மறுபக்கத்திற்குப் போய்விட்டால், அவர்களுடைய கலை ஒழியும். உயரே போகப் போகக் குளிர் அதிகமாயிருந்தது. கோடை நடுவீலையே அம்மலையில் பனி பெய்யும். அந்த மாரிக்கால இருளிலே அங்கு குளிர் தாங்கமுடியவில்லை. மூன்று மணி நேரம் அவர்கள் மலையில் ஏறிச் சுற்றிய பின்னால் முன்னால் பார்த்த இரண்டு மலை ஆடுகள் நின்ற இடத்திற்கே திரும்பிவந்துவிட்டனர்! அதைக் கண்மணம் வருந்தினர். இனி அம்மலையைத் தாண்டுவது இயலாது என்று மலைத்தனர். அப்பொழுது வீண் ஹோகன் 'கவிபாடுகிற புலவர்கள் மட்டும் மலைகள் மாண்புடையவை என்றும், அழகின் உறைவிடம் என்றும் வர்ணிக்கிறார்களே! அவர்கள் வீட்டில் இருந்துகொண்டே ஆனந்தமாய்ப் பாடிவிடுகிறார்கள்: நம்மைப் போல் பட்டினியும் பசியுமாய்க் குளிரில் வந்து நடந்தால், அவர்கள் ஏழு ஜம்மத்திலும் இயற்கை அழகைப் பற்றிப்பாடவே மாட்டார்கள்!' என்று வேடிக்கையாகப் பேசினான்.

பின்னர் அவர்கள் வேறு வழியில் செல்லவேண்டுமென்று தீர்மானித்தனர். இருப்புப் பாதை வழியாகக் காஹிரி என்ற இடத்தை நோக்கிப் புறப்பட்டனர். இந்த யோசனை தோன்றியது அவர்களுடைய நலவெதலுடமே. ஏனென்றால், வீதி வழியாக எந்தப்

பக்கம் சென்றிருந்தாலும், அவர்கள் பட்டாளத்தார் கையில் சிக்கி யிருப்பார்கள். நாலு பக்கத்தாலும் பட்டாளத்தார் மோட்டார் லொறிகளில் சுற்றிக்கொண்டேயிருந்தனர்.

வழி நடப்பதில் இருப்புப்பாதை வழியாகச் செல்வதைப் போல் கஷ்டமானது வேறில்லை. அதிலும் இரவு, அந்த அந்தகாரத்தின் நடுவே அவர்கள் மன்னும் பின்னும் எச்சரிக்கையுடன் கவனித்துக்கொண்டே சென்றனர். தான்பிரீன் திடீரென்று முன்னால் சிறிது தூரத்தில் கறுப்பாக ஓர் உருவம் நிற்பதைக் கண்டான். உடனே றிவோல்வரைக் கையில் பிடித்துக்கொண்டு, 'யாரது? கைகளை மேலே தூக்கு!' என்று உத்தரவிட்டான். அந்த உருவம் உத்தரவை அசட்டை செய்து விட்டு, அசைவற்று நின்றது. தான்பிரீன் நீட்டிய றிவோல்வருடன் நெருங்கிச் சென்று பார்த்தான். அந்த நெடிய உருவம் ஒரு ரயிவே கம்பி! அதைக் கண்டதும் அவன் அடைந்த வெட்சத்திற்கு அளவே யில்லை. அந்தக் கம்பத்தில், 'உத்தரவிடலாமல் சூங்கு பிரவேசிப்பவர்கள் கைது செய்யப்படுவார்கள்' என்ற ஓர் அறிக்கை தொங்கிக்கொண்டிருந்தது. கூட இருந்த நண்பர்கள் இருவரும் சிரிப்பை அடக்கமுடியாமல் கொக்கரிப்பதைக் கண்டு, தான்பிரீனும் அவர்களுடன் சேர்ந்து சிரிக்கலானான்.

சிறிது தூரம் சென்றதும் வீண் ஹோகனுடைய பூட்ஸுகளில் ஒன்று அறுந்து சிழிந்தபோய்விட்டது. அடிக்கடி நின்று அதைக் கட்டவேண்டியிருந்தது. இத்தகைய கஷ்டங்களையெல்லாம் மறந்து நடக்கும்படி வீண்டீர்னி வழியெங்கும் வேடிக்கையான கதைகள் கூறி நண்பர்களை மகிழ்வித்து வந்தான். காஹிரி எவ்வளவு தூரம் என்று யாராவது கேட்டால், அடுத்த வளைவு திரும்பியதும் வந்துவிடும் என்று அவன் கூறிவந்தான். ஒரு வளைவிலிருந்து மற்றொரு வளைவுக்குச் சுமார் மூன்று மைலுக்குக் குறைவில்லை. அடுத்த வளைவுக்குப் போனவுடன், அவன் அதற்கடுத்த வளைவென்று கூறி வந்தான். வருந்தி, வாடும் உள்ளத்திற்கு அவனுடைய வேடிக்கைச் சொற்கள் அமிர்தம் போலிருந்தன. வழியில் ஆங்காங்கே சில மணல் மேடுகளில் ஐந்து நிமிஷ நேரம் இளைப்பாறிக்கொண்டு அவர்கள் முன்னேறிச் சென்றனர்.

முடிவில் காஹிரி வந்து சேர்ந்தனர். அவர்களுடைய களைப்புக்கும் உடல் வலிக்கும் அளவேயில்லை. எந்த நிமிஷம் எலும்புகள் ஒரே குவியலாக வீழ்ந்து விடுமோ என்று எண்ணும்படி

அவர்கள் விளங்கினார்கள். ஆதலால் மேற்கொண்டு யோசிப்பதில் பயனில்லை என்றும், எங்காவது இளைப்பாற வேண்டுமென்றும் கருதி நேராக ஊருக்குள் சென்றார்கள். காஹிரே ஸோலோஹெட்பக் கிலிருந்து பதினைந்து மைல் தூரத்திலிருந்தது. யாரிடம் சென்று இருப்பிடம் கேட்பது என்று அவர்களுக்குப் புலப்படவில்லை. பசி கொடுமையிருந்தது. சூளிரோ உதிரத்தைக் கட்டியாக உறையும் படி செய்து விட்டது. காக்கள் கொஞ்சித் தடுமாறின. தான்பிரீ லுக்கு ஒரு நண்பனுடைய ஞாபகம் வந்தது. டாபின் என்ற ஒரு மாதின் வீட்டிற்கு அவன் நண்பர்களை அழைத்துச் சென்றான். அவன் வந்த விருந்தினரை மிக்க உவகையுடன் உபசரித்தான். அவர்களுக்கு வேண்டிய படுக்கை முதலானவற்றைக் கொடுத்தான். அந்நிலையில் அப்புவரும் அங்கு சிறிது இளைப்பாறினார்கள்.

மறுநாள் காலை யில் அவர்கள் எழுந்தவுடன் பத்திரிகைகளை வாங்கி ஆவலுடன் பார்த்தனர். ஸோலோஹெட்பக் விஷயமாய் என்ன செய்திகள் வெளிவந்திருக்கின்றன என்பதைக் கவனித்தனர். 'திப்பெரரி அக்கிரமம்!' 'பயங்கரமான செயல்!' 'இரட்டைப் பொலிஸார் கொலை!' முதலிய தலைப்புகள் கொட்டை எழுத்துக்களில் பொறிக்கப்பட்டிருந்தன. இறந்த பொலிஸாரின் பெயர்கள் மக்டொன்ஸல், ஓ'கானல் என்று அச்சிடப்பட்டிருந்தன. அவர்களுடைய மரண விசாரணையும் வெளிவந்திருந்தது.

பின்னால் நாட்கள் போகப்போக, நம் தொண்டர்களுக்குப் பல தகவல்கள் தெரியவந்தன. கொலைகள் சம்பந்தமாக இரண்டு வாலிபர்கள் கைது செய்யப்பட்டனர். இரண்டு மாணவர்களுக்கும் சிறையிலிடப்பட்டார்கள். எங்கும் பொதுக்கூட்டங்களில், மாதா கோயில்களிலும் கொலைகளைப் பற்றிய கண்டவங்கள் கூறப்பட்டன. அவைகளைக் கண்டிக்காத பத்திரிகையே கிடையாது. லின்பீன் சங்கங்கள் கூடக் கண்டனத்தில் கலந்து கொண்டன!

திப்பெரரியின் தென்பாகம் ராணுவப் பிரதேசமாக அறிவிக்கப்பட்டது அதாவது அரசாங்கத்தார் அங்கு ராணுவச் சட்டத்திற்கு நிகரான கொடிய சட்டத்தை அமுல் நடத்த ஆரம்பித்தனர். எங்கும் பொலிஸும் ராணுவமும் குழுவி நின்றன. கண்ட இடமெல்லாம் பாணத்தடிசளும் துப்பாக்கிகளும்! நின்றுவர், நடந்தவர், சந்தேகிக்கப்பட்டவர், யாவரும் சோதிக்கப்பட்டனர். வீடுதோறும் சோதனை, தெருக்கள் தோறும் பாதுகாப்பு! சந்தை

கள், கூட்டங்கள், விழாக்கள் யாவும் தடுக்கப்பட்டன. ஒரு சிறு சரபவம் ஆங்கில அரசாங்கத்தின் சகல சக்திகளையும் கிளப்பி விட்டது! அதன் கோர உருவத்தை உலகுக்குத் திறந்து காட்டி விட்டது.

மேற்கொண்டு பத்திரிகைகளில் வெளிவந்த செய்திகளில் இருந்து தான்பிரீன் முதலியோர், தங்களைப் பிடித்துக் கொடுப்பவர்களுக்கும், பிடிப்பதற்குத் துப்புக் கூறுவோர்க்கும் ஆபிரம் பவுண் பரிசு கொடுப்பதாக அரசு விளம்பரப்படுத்தியிருந்ததைத் பதறித்து கொண்டனர். பின்னால் இந்தப் பரிசு பதினாயிரம் பவுண் உயர்த்தப்பட்டது. அவர்களுடைய தலைகளின் விலை பதினாயிரம் பவுண் என்று தீர்மானிக்கப்பட்டு விட்டதால், அவர்கள் அதிக எச்சரிக்கையுடன் நடமாட வேண்டியிருந்தது. மக்களில் யாரும் அவர்களைக் காட்டிக்கொடுக்க முன்வரவில்லை. ஆனால் பொலிஸாரில் சிலர் மட்டும் பரிசு பெறும் நோக்கத்துடன் ஊரு சாய்த் தேடினார்கள். நாளடைவில் அவர்களும் சிரத்தை குறைந்து ஒதுங்கிவிட்டனர்.

0

சிப்பாய்களின் சிறந்த உதவி

டாபீன் அப்மாளுடைய வீட்டில் இரண்டு நாள் தங்கிவிட்டு, தான்பிரீன் முதலானவர்கள் வேறிரண்டு நண்பர்களுடைய வீடுகளுக்குச் சென்றனர். அங்கிருந்து டும்பிரிட் என்னும் இடத்திலிருந்து ரியான் என்பவருடைய வீட்டுக்குச் செல்ல நினைத்திருந்தார்கள். அங்கு வரப்போவதாகத் தகவல்களும் சொல்லி விட்டிருந்தார்கள். அதிஷ்டவசமாக அவர்கள் அங்கு செல்லாமல், கடைசி நேரத்தில் மிச்செல்ஸ் நகரத்திற்குப் புறப்பட்டுவிட்டனர். அவர்கள் ரியான் வீட்டுக்குச் செல்வதற்காகத் தீர்மானித்திருந்த நேரத்தில், அங்கு எட்டுப் பொலிஸார் அந்த வீட்டைச் சூழ்ந்து ரியானையும் கைது செய்துகொண்டு போயினர்.

மிச்செல்ஸ் நகருக்குப் போகும்பொழுது அவர்கள் இடையில் ஓபிரியன் என்பவருடைய வீட்டில் விருந்தினராக இருந்தனர். அவர்கள் மேல் மாடியிலே படுத்திருந்தனர். அப்பொழுது திடீரென்று பல பீலர்கள் (ஐரிஷ் பொலிஸார்) கிழே வீட்டுக்குள் நுழைந்து உரத்த குரலில் பேசிக்கொண்டிருந்தனர். தொண்டர்கள் சண்டை நெருங்கி விட்டது என்று எண்ணித் துப்பாக்கிகளைக் கையிலெடுத்துக்கொண்டனர். மாடிப்படியிலே பீலர்கள் காலெ

டுத்து வைக்கவேண்டியதுதான் தாமதம். அவர்களை எமலோகத் திற்கு அனுப்பிவிடவேண்டுமென்று துடித்துக்கொண்டிருந்தனர். ஆனால், பீலர்கள் மாடிப் படிகளில் ஏறவுமில்லை, எமலோகத் திற்குப் போகத் தயாராகவும் இல்லை. பின்னால் விசாரித்ததில், நாய்களின் அனுமதிச் சீட்டுக்கு (லைசென்ஸுக்கு)ப் பணம் செலுத்தவது பற்றி விசாரிக்கத் தான் அவர்கள் வந்ததாகத் தெரிந்தது!

பிறகு தொண்டர்கள் மிச்செல்ஸ், கிழக்கு லிமெரிக் நகர்களைத் தாண்டி லாகெல்வி நகரையடைந்தனர். அங்கு ஒரு வாரம் தங்கியிருந்தனர்.

அங்கே அவர்கள் இருந்த நிலைமையைக் கண்டால், கல்லும் கசிந்துருகும், அவர்களை ஒத்த பிற வாலிபர்கள், தங்கள் அறிவையும் ஆற்றலையும் விற்று, அந்நிய அரசாங்கத்தின் கிழே வேலை பார்த்தும், வேறுபல தொழில்கள் செய்து ஏராளமாகச் சம்பாதித்துப் பெற்றோர், பெண்கள், பிள்ளை குட்டிகளுடன் இன்ப வாழ்க்கை நடத்துவையில் அவர்கள், துப்பாக்கியும் தேச பக்தியுமே துணையாய்க் கொண்டு, காடும் மடையுமாக அலைந்து கொண்டிருந்தனர். உணவுக்கும், உடைக்கும், உட்காரும் இடத்திற்கும் அவர்கள் பிறர் கையை எதிர்பார்க்க வேண்டியிருந்தது. கையில் ஒருசதமேனும் காசு இல்லை. சொந்த நாட்டில் பகலில் வெளியே தலைநீட்ட வழியில்லை. திருடர்களைப் போல் நள்ளிரவில் நடக்கவேண்டியிருந்தது. இரண்டு இரவுகளை ஒரே ஊரில் கழிக்க வழியில்லை. குட்டிப்பாட்ட பூனைபோல், ஊருராய்த் திரியும்படி நேர்ந்தது. இதைப் பார்க்கலும் இன்னும் எதனைக் கஷ்டங்களையும் அவர்கள் தாய்த்திருநாட்டிற்காக ஏறறுக்கொள்ளத் தயாராயிருந்தனர். ஆயினும் ஒரு விஷயத்தை மட்டும் அவர்கள் நெஞ்சு பெற்றுக்கவில்லை. நாட்டில் அவர்களை ஆதரிப்பார் எவருமில்லை. அவர்களைப் பற்றி மலைமலையான கண்டனங்கள் குவிந்தனவேயன்றி, அணுவளவு ஆதரவுமில்லை. விபிணர்கள் அவர்களை ஆதரிக்கவில்லை. அவர்களுடைய பழைய நண்பர்களில் பலரும் அவர்களைக் கைவிட்டுவிட்டனர். அவர்களைக் கண்டவுடன் நண்பர்கள் நடுங்கி விலகினார்கள். எனினும் ஒரு விஷயத்தை மட்டும் தொண்டர்கள் மறக்காது ஆறுதலடைந்து வந்தனர். "காலம் மாறும், இன்று நாம் செய்ததைக் கண்டிப்பவர்கள் நாளை உண்மையை அறிந்து நம்மைப் போற்றிப் பின்பற்றுவார்கள். 1893 இல் கலகம் செய்தவர்களையும், 1867 இல் புரட்சி செய்தவர்களையும், 1916 இல் சுதந்திரப் போர் தொடுத்தவர்களையும் ஆக்காலத்து மக்கள் கண்டித்தார்கள்; பின்னால் அவர்களே ஆதரித்தார்கள். குடியரசை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று மக்கள் உறுதி கொண்ட

குள்ளார்கள். ஆனால் அதற்காக வேண்டிய காரியத்தை ஆரம்பித்தால் கண்டிக்கிறார்கள். பின்னால் எல்லோரும் நம்முடன் சேருவார்கள். அப்பொழுது நமது கொள்கை வெல்லக் காண்போம்! என்ற நம்பிக்கைதான் அவர்களுக்கு உற்ற துணையாயிருந்தது.

சில இடங்களிலே அவர்களுக்கு ஓர் இரவு தங்குவதற்குக் கூட இடம் கிடைக்கவில்லை. மிகக் குளிரான இரவுகளில், நாய் வந்து ஒதுங்கினாலும் இடம் கொடுக்கக் கூடியவர்கள், அவர்களைத் தாட்சண்யமின்றி வெளியேற்றி விட்டனர். ஒரு சமயம் அவர்கள் ஒரு குடியானவன் வீட்டில் தங்கியிருந்தார்கள். வெளியே யாரோ கதவைத் தட்டும் ஓசை கேட்டது. குடியானவன், 'யாரது?' என்று கேட்டான். 'பொலிஸ்!' என்று பதில் வந்தது. அவ்வார்த்தையைக் கேட்டவுடன் உள்ளேயிருந்த திருக்கூட்டத்தார் எழுந்து துப்பாக்கிகளைத் தூக்கிக்கொண்டு தயாராய் நின்றனர். கதவு திறக்கப்பட்டது. அடுத்த வீட்டுக்காரன் ஒருவனே ஏதோ காரியமாக அங்கு வந்திருந்தான். அவன் விளையாட்டாகவே 'பொலிஸ்' என்று சொன்னான்! அவன் போனவுடன் தொண்டர்களுடைய கைகளில் துப்பாக்கிகளைக் கண்ட குடியானவன், 'துப்பாக்கி ஆசாமிகளுக்கு இங்கு இடமில்லை, வெளியேறுங்கள்!' என்று கண்டிப்பாகச் சொல்லி விட்டான். அவர்களுக்கு வேறு வழி இருக்கவில்லை. வானமே கூரையாகப் பூமியைப் பாயாகக் கொண்டு, அவர்கள் வெளியேறினர். வழக்கம்போல் வழி நடையை மேற்கொண்டனர். கீழிந்த உடைகளும், கேடற்ற பூட்ஸ்களும், அவர்களைக் குளிரில் வாட்டி வருத்தின. அவர்கள் எதிர்பார்த்துச் சென்ற நண்பர்களில் பலர் தங்கள் மாட்டுத்தொழுவங்களிலே கூடத் தங்க இடம் கொடுக்கவில்லை. துன்பம், துணுக்கம், பசி, காக்வனி, விழிப்பு இவற்றைத் தவிர வேறென்றும் அவர்களுக்குத் துணை நிற்கவில்லை. எவ்வளவு சுற்றியும் அவர்கள் ஸோலாஹெட்பக்கிலிருந்து பத்து மைல் தூரத்திற்குள்ளாகவே நடந்து கொண்டிருந்தனர்.

டோனோ என்னும் கிராமத்தில் அவர்கள் தங்கியிருக்கையில் அவர்களுடைய பழைய நண்பன் எரிமஸ் ரொபின்ஸன் அவர்களுடன் வந்து சேர்ந்து கொண்டான். ரொபின்ஸன் வெடிமருத்து வேட்டையில் அவர்களுடன் இருந்தவன். பல வருஷங்கள் பிரிந்த நண்பனை மீண்டும் கண்டபோது யாவரும் ஆனந்தம் கொண்டனர். பாடி ரியான் என்னும் தேசபக்தரான வர்த்தகர் ஒருவர் அவர்களுக்கு மிகுந்த உதவி செய்தார். அக்காலத்தில் அவர்கள் மக்களைத் தங்கள் வசப்படுத்தித் தேசத்தில் பெரும் போராட்டத்தை ஆரம்பிப்பதற்குத் திட்டங்கள் போடுவதில்

பொழுதைப் போக்கிவந்தனர். அவர்களுடைய தீவிரமான திட்டம் எதையும் டப்ளின் தலைநகரில் இருந்த தலைமைக் காரியாலயத்தார் ஏற்றுக்கொள்ள வழியில்லை. ஆயினும் தலைநகரில் இருந்த நண்பர்கள் சிலர் தான்பிரீன் கூட்டத்தாரை அமெரிக்காவுக்கு ரகசியமாக அனுப்பிவிட வேண்டும் என்று ஒரு கப்பலைத் தீர்மானித்து வைத்து அவர்களைத் தயாராய் இருக்கும்படி கவலும் சொல்லி விட்டனர். தான்பிரீன் அதைக் கேட்டுக் கோபமடைந்தான். தன்னையும் நண்பர்களையும் தேசப்பிரஷ்டம் செய்வதற்கே இந்தச் சதி செய்யப்பட்டதாக எண்ணி, மனம் வாடினான். தலைமை நிலையத்தார் அவர்களுக்கு உதவி செய்து போரை மேலும் நடத்த வேண்டியிருக்க அதை விட்டொழித்து, அவர்களையும் நாடு கடத்தத் துணிந்து விட்டாரே என்று தொண்டர்கள் மனக் கசப்படைந்தனர். எது நேர்னும் அவர் லாந்தை விட்டு வெளியேற முடியாது என்று அவர்கள் மறுத்து விட்டனர்.

டோனோவினிருந்து 'அப்பர் சேர்ச்' வழியாக அவர்களை நகருக்குச் சென்றனர். அங்கே தங்களுடைய யுத்த சபைக் கூட்டம் ஒன்றை நடத்தினர். தலைமைகள் அதிகாரிகள் உத்தரவு கொடுக்கா விட்டாலும், தாங்களாகவே வேலையை ஆரம்பித்து விட முடிவு செய்தனர். திப்பெரரியில் தங்கியிருந்த ராணுவத்தார் உடனே அந்த எல்லையை விட்டு வெளியேறிவிட வேண்டுமென்றும், ஓல் லாவிடில் அவர்களுடைய உயிர் அவர்களுக்குச் செந்தமிழ்லை என்றும் ஓர் எச்சரிக்கை விளம்பரத்தைத் தயார் செய்தார்கள். அந்த விளம்பரம் தேசம் முழுவதும் ஒட்டப்பட்டது. பத்திரிகைகள் அந்த விளம்பரத்தை வெளியிட்டு ஏளனம் செய்து எழுதின. அந்த எச்சரிக்கை கானல் நீராகக் கருதப்பட்டது. ஆனால், அது உண்மையாகி விட்டதாகப் பிற்காலச் சரித்திரத்திலே காணலாம்.

சில நாட்களுக்குப் பிறகு தொண்டர்கள் தலைமை அதிகாரிகளுடைய உத்தரவை மீறித் தலைநகரான டப்ளினுக்கே சென்று விடவேண்டும் என்று துணிந்து புறப்பட்டனர். ரொபின்ஸனும், டிரீஸியும் முன்னதாகவே டப்ளினில் இருந்தனர். அங்கு மிகுந்த எச்சரிக்கையுடன் நடமாட வேண்டியிருந்தது. ஏனெனில் பொலிஸ் கெசட்டில் ஸொலோஹெட்பக் கொலைகளில் சம்பந்தப்பட்டவர் ஒவ்வொருவரைப் பற்றிய விவரமும், அங்கு அடையாளங்கள் முதலியவையும் வாரந்தோறும் விளம்பரமாகி வந்தன. பிடிபவர்களுக்குப் பரிகம் கிடைக்கும்.

தான்பிரீஸ் தானும் விரைவாக டப்ளின் செல்ல வேண்டும் என்று துடித்துக் கொண்டிருந்தான். அங்கு சென்றால்தான் பல கஷ்டங்களுக்கும் நீங்கும் என்று கருதினான். டிம் ரியான் என்னும் தோழன் ஒரு மோட்டார் காருடன் உதவிக்கு வந்து சேர்ந்தான். டாம்பி என்பவன் காளை ஒட்டுவதற்கு முன்வந்தான். தான்பிரீஸும் ரியானும் காரின் பின் பக்கத்திலும், ஹோசனும் டாம்பியும் முன்பக்கத்திலும் அமர்ந்து கொண்டு, வட திசை நோக்கிப் புறப்பட்டனர். அவர்கள் லிமெரிக் நகருக்குச் செல்லும் வரை ஒரு விசேஷமும் ஏற்படவில்லை.

லிமெரிக் நகர வீதியில் நூற்றுக்கணக்கான ராணுவ வீரர்கள் மோட்டார் லொறிகளில் வந்து கொண்டிருந்தனர். அத்தனை பேர்களும் ஏதோ பெருங் கூட்டங்களைக் கைது செய்யப்போவதாகத் தோன்றியது. தான்பிரீஸ் கூட்டத்தாரைப் பிடிக்கவே ராணுவத்தார் லொறிகளில் சுற்றிக் கொண்டிருந்தனர். தொண்டர்கள் எங்கோ பக்கத்தில் ஒளிந்து கொண்டிருந்ததாகக் கேள்விப்பட்டு அவர்களைப் பிடிப்பதற்காகவே ஏராளமான ஆயுதங்களையும், யந்திரத் துப்பாக்கிகளையும் எடுத்துக் கொண்டு வந்திருந்தனர்.

தான்பிரீஸும் பெரிய அபாயம் ஏற்படப்போவதாக எண்ணினான். ஒரு சிப்பாய் சிறிது சந்தேகம் கொண்டவிட்டாலும், அவனுடைய கூட்டத்தாருக்கே ஆபத்துத்தான். சிப்பாய்களில் பலர் அவர்களுடைய அங்க அடையாளங்களைப் பற்றி நன்றாகப் படித்து வைத்திருந்தனர். எப்படியாவது பதினாயிரம் பவுண்ட் பரிசைப் பெற வேண்டும் என்பதும் பல சிப்பாய்களின் ஆசை. அத்துடன் மற்றக் குற்றவாளிகளைப் பார்க்கிலும், ஸோலோஹெட்பக் ஆசாமி களைப் பிடிக்கவேண்டும் என்பது அவர்களுடைய நோக்கம்.

எல்லா சிப்பாய்களும் தான்பிரீஸுடைய காருக்குள் உற்றுப் பார்த்துக் கொண்டே சென்றனர். தான்பிரீஸும் தோழர்களும் கலக்கமடைந்தால், காரியம் கெட்டுவிடும். அவ்விடத்தை விட்டுத் திரும்பிச் சென்றாலும், சிப்பாய்களுக்கு வேறு சந்தேகமேண்டியதில்லை. எனவே தொண்டர்கள் ஒரு பாவமும் அறியாதவர் போல் அமைதியாக இருந்து விட்டனர்.

இருபது லொறிகளைக் கடந்தாயிற்று. பட்டிக்காட்டின் யானை பார்ப்பது போல் அவர்கள் பட்டாளத்தாரை விடப்பேர்ப்பு பார்த்துக் கொண்டே சென்றனர். அவர்களுடைய பார்வை, 'அளவற்ற கிருபையுடன் எங்களை ஆண்டடக்கும் துரைமீர்களே'

எவ்வளவு அலங்காரமான உடைகளை அணிந்து செல்கிறீர்கள்!' என்று பரிகசிப்பது போல் தோன்றிற்று. எல்லா லொறிகளையும் தாண்டியாகி விட்டது. ஒரு சிப்பாய் கூட அவர்களைச் சந்தேகிக்கவில்லை. ஆனால், வீதியில் ஒரு மூடையிலே சென்றவுடன், அங்கு காவலுக்காக நிறுத்தப்பட்டிருந்த சிப்பாய் 'நிறுத்தங்கள் காலை!' என்று ஒரு போடு போட்டான்! கார் உடனே நிறுத்தப்பட்டது!

காருக்குள்ளே இருந்தவர்கள் நெருக்கடி ஏற்பட்டு விட்டதாய்க் கருதினார்கள். மற்ற சிப்பாய்கள் எல்லோரும் வேண்டுமென்றே தங்களை விட்டுவிட்டுப் பின்னால் தாங்கள் ஓடி விடாதபடி சூழ்ந்து கொள்ளவே சூழ்ச்சி செய்திருப்பதாக அவர்கள் எண்ணினார்கள். இருக்கும் நிலையில் என்ன செய்வது என்று யோசித்தனர். தான்பிரீஸ் துப்பாக்கியை எடுத்து வெளிக்குத் தெரியாமல் மறைவாகப் பிடித்துக் கொண்டான் முதல் குண்டையார் தலையில் செலுத்த வேண்டும் என்று குறிபார்த்துக் கொண்டான். அவ்வேளையில் ஓர் அதிகாரி அங்கு விரைந்து ஓடி வந்தார்.

'கனவான்களே, உங்களைத் தாமதப்படுத்தியதற்காக மன்னிக்க வேண்டும்!' என்று அவர் கூறினார். 'மன்னிப்பு!' என்ற சொல்லைக் கேட்டவுடன், தான்பிரீஸ் தடுக்கிட்டுப் போனான். மறைவாகத் துப்பாக்கியைக் கீழே வைத்துவிட்டான். அந்த அதிகாரி காவற் சிப்பாய்களின் தலைவர். வீதியில் இரண்டு லொறிகள் உடைந்து கிடப்பதாயும், அவை குறுக்கே அடைத்துக் கொண்டிருந்ததால் அந்தப் பக்கமாய் கார் செல்ல முடியாதென்றும், எல்லோரும் கீழே இறங்கி நடந்து செல்வது நல்லது என்றும் அவர் கூறினார்.

இதற்குள் தான்பிரீஸ் மனம் அமைதி பெற்று விட்டது. அவன் மரியாதையாக அதிகாரியைப் பார்த்து, 'ஐயா! மிக முக்கியமான வேலையின் நிமித்தம் நாங்கள் அவசரமாகப் போக வேண்டியிருக்கிறது. நீண்ட தூரம் காரில் வந்ததால் களைப்படைந்திருக்கிறோம். அத்துடன் என் காலில் வாதநோய். நான் எப்படி நடக்கமுடியும்? நீரே யோசித்துச் சொல்லு!' என்று கூறினான். அதிகாரி இரக்கமடைந்து நாலேந்து சிப்பாய்களை அழைத்து, துப்பாக்கிகளைக் கீழே வைத்துவிட்டுத் தான்பிரீஸுடைய காலைத் தன்விக் கொண்டு போய் மறுபக்கத்தில் விடும்

படியாக உத்தரவிட்டார். அவர்கள் இருநூறு யார் தூரம் காரைத் தள்ளிக்கொண்டுபோய் விட்டனர்.

அந்தச் சிப்பாய்களுக்குத் தான்பிரீன் சொன்ன வந்தனங்களுக்கு அளவேயில்லை! சிப்பாய்களும் திரும்பத் திரும்ப 'சலாம்' செய்து விட்டு எங்கோ மறைந்திருப்பதாய்க் கேள்விப்பட்ட தான்பிரீன் கூட்டத்தாரைக் கண்டு பிடிக்க மற்றச் சிப்பாய்களோடு சென்றுவிட்டனர்!

சிப்பாய்கள் விடைபெற்றுச் சென்ற மறுகணத்திலேயே தான்பிரீனுடைய கார் வேகமாய்ப் பறக்க ஆரம்பித்தது. சிறிது தூரம் சென்ற பின்பு தொண்டர்கள் ஒருவரையொருவர் தழுவிக்கொண்டு வயிறு வெடிக்கும்படி சிரித்தனர். அதுவரை உள்ளத்தில் கட்டுப்பட்டிருந்த சந்தோஷம் வெள்ளப் பெருக்கெடுத்தது போலிருந்தது.

8

தாயின் தரிசனம்

லிமெரிக் நுகரில் தேசியப் பற்றுள்ள பாதிரியார் ஒருவர் இருந்தார். புரட்சிக்காரர்களிடம் அவருக்குப் பிரியம் அதிகம். பொதுநல ஊழியம் செய்யும் அவருக்கும் அவர் தோழர். அவரைக் காணவே தான்பிரீன் முதலானவர்கள் காரில் பிரயாணம் செய்து வந்தனர். லிமெரிக் வந்ததும் அவர்கள் நேராகப் பாதிரியாருடைய வீட்டுக்குச் சென்றனர்.

பாதிரியார் அவர்களைக் கண்டதும் அளவற்ற ஆனந்தங்கொண்டார். அவருக்குக் கடுகளவு பயமும்ல்லை. அவருடைய வீட்டில் வேலைபார்த்து வந்த மோல்லி என்னும் மாது புதிய வாஸிப விருந்தினர்களிடம் விசேஷ அன்பும் மரியாதையும் காட்டினாள். அவர்களுக்குப் பசித்தப்பாது நல்ல உண்டிசொரும, பாணங்களும் தயாரித்துக் கொடுத்தாள். சில சமயங்களில் கவையுள்ள பண்டங்களைச் செய்து, அவற்றை உண்டு தீரவேண்டும் என்று மோல்லி கண்டிப்பான உத்தரவும் போடுவதுண்டு. அங்கிருந்த பபாமுது தான்பிரீனும் ஹோசனும் இரண்டு நாள் இரவும் பகலும் படுத்த படுக்கைவிட்டு எழுந்திராமல் ஓய்வெடுத்தக் கொண்டனர். மோல்லி அடிக்கடி அங்கு வைக்கப்பட்டிருந்த சிலுவையின் பக்கம் சென்று, அவர்கள் நீடுழி வாழவேண்டும் என்று

பிரார்த்தித்தது வந்தாள். சிலுவையின் முன்னால் அணையா விளக்கு ஒன்று போட்டாள். ஐய மாலையைக் கையில் பிடித்து, அவர்களைப் பகைவர்களிடமிருந்து இறைவன் காக்க வேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தாள். அவன் அவர்களிடமிருந்து வந்து 'இனி கலையை ஒழியுங்கள்! உண்மையான தர்மவாக்களைத் தெய்வம் காட்டிக் கொடுக்காது!' என்று ஆறுதல் சொல்வது வழக்கம்.

லிமெரிக்கிலிருந்து தான்பிரீனும் ஹோசனும் வரகெல்லிக் குச் சென்றனர். அங்கே வந்திருந்த டிரீஸியையும் ரொபின்ஸனையும் சந்தித்தார்கள். அவர்கள் சந்தித்த காட்சி பள்ளிக்கூடத்துப் பிள்ளைகள் போட்டிப் பந்தய விளையாட்டில் ஆனந்தக் கூத்தாடுவது போல் இருந்தது. நாலையும் ஒன்று கூடிவிட்டதால் அவர்களுடைய கயல்கள் சிதறிப் போயின. தான்பிரீன், பாதிரியார் தங்களுக்குச் செய்த உதவிகளையும், லிமெரிக்க வீதியில் பட்டாளத்தாரா செய்த உதவிகளையும் நண்பர்களுக்கு விரிவாக எடுத்துரைத்தான். டிரீஸியும், ரொபின்ஸனும் டடளின் நகரில் தங்கியிருந்த சந்தேகிக்கக்கூடிய என்பதையும் வேறுபல அதிகாரங்களைப் பற்றியும் எடுத்துக் கூறினார்கள்.

லாகெல்லி ஸோலோஹெட்பக்கிலிருந்து ஆறு அல்லது ஏழு மைல் தூரத்திலுள்ளது. அவ்விடத்திற்குத் தான்பிரீன் வந்து சேர்ந்தது வரை ஸோலோஹெட்பக் சம்பவம் நடந்து மூன்று மாதங்கள் ஆகிவிட்டன. பட்டாளத்தாரும், பொலிஸாரும் அந்தப் பக்கங்களில் வெடிமருந்துப் புதைவைத் தேடிக்கொடுக்கிற தோண்டுவதை நிறுத்தியபாடில்லை. தான்பிரீன் எங்கெங்கு போவது வழக்கம் என்று அறிந்து, அங்கங்கிலாம் சோதனை போடப் பட்டது.

தான்பிரீனும் தோழர் மூவரும் நான்கு சைக்கிள்களை வாங்கிக் கொண்டு, டப்ளினுக்குச் செல்லும் நோக்கத்துடன், டோடோ ஹிலுக்குச் சென்றனர். வழியில் முன்னால் பொலிஸாரர் சுட்ட இடத்தைத் தாண்டிச் செல்ல வேண்டியிருந்தது. அவ்விடத்தில் அவர்கள் கிழிமங்கிச் சில நிமிஷங்கள் தங்கி விட்டுச் சென்றனர். டோடோ ஹிலிலிருந்து தான்பிரீனுடைய வீடு அரை மைல் தூரத்திலிருந்தது. அவன் மூன்று மாத காலமாய்ப் பாராத தன் அன்மையைப் பார்க்கவேண்டும் என்று ஆவல் கொண்டான். பூவையில் அவளுக்கு ஒரு கடிதம் கூட எழுதவில்லை. ஆதலால் அவன் நேராக வீட்டை நோக்கச் சென்றான். அன்னையின் திருவடிகளைப் பணிந்தான். அந்த மாதரசியின் துயரங்களுக்கு அள்

வில்லை. தான்பிரீன் போன்ற பிள்ளையைப் பெற்று வீரத்தையும் தேசாபிமானத்தையும் புகட்டிய ஒரு குற்றத்தினால் அவன் பட்ட கஷ்டங்களை வேறு யாரால் சிக்கமுடியும்? அவனுடைய சிறுவீடு 24 மணி நேரத்தில் மூன்று முறை சோதனை போடப்பட்டு வந்தது. அதிகாலையில் விடிவதற்கு முன்னால் 'பீலர்'கள் வந்து சோதனை போடுவார்கள்; நள்ளிரவில் பட்டாளத்தாரர் திடீரென்று புருந்து சோதனை போடுவார்கள். அந்தத் தாய் அவ்வளவையும் சகித்துக் கொள்வாள். பிற்காலத்தில் 'பிளாக்கு அண்டு டான்' என்னும் பட்டாளத்தாரர் அயர்லாந்தில் சொல்ல முடியாத கொடுமைகளைச் செய்து வந்த கர்லத்தில், அவனுடைய வீட்டைத் தீவைத்துப் பொசுக்கி, அவனுடைய கோழிகளையும் குஞ்சுகளையும் கூடக் கத்தியால் குத்திக் கொன்றார்கள். பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்தின் கோபம் கோழிக் குஞ்சுகளின் தலையிலும் பாய்ந்தது!

எத்தனை துன்பங்கள் நேர்ந்தாலும், அந்த வீரத் தாய் தைரியத்தை மட்டும் கைவிடவில்லை. வீரப் பிள்ளையைப் பெற்றதே பாக்கியம் என்று அவன் கருதிவந்தான். பீலர்களும் பட்டாளத்தாரர்களும் அடிக்கடி அவளிடம் சென்று, 'உன் மகன் எங்கே?' என்று கேட்பார்கள். அவள், 'என் மகனுள்ள இடத்தில் நீங்கள் கூசாமல் செல்வீர்களா?' என்று கேட்பது வழக்கம். ஒரு சமயம் பட்டாளத்தாரர் வந்து தான்பிரீனைத் தேடும்பொழுது, 'அவன் வீட்டு மாடியிலே இருக்கிறான், போய்ப் பார்த்துக்கொள்ளுங்கள்! என்று அவள் விளையாட்டாகச் சொன்னாள். பட்டாளத்தாரர் அதை உண்மை என்று எண்ணி, உடனே துப்பாக்கிகளைத் தூக்கிக்கொண்டு, திரும்பி ஓடிப் பக்கத்தில் மறைந்து கொண்டார்கள்! பின்னால், தான்பிரீன் வீட்டிலில்லை என்று தெரிந்துகொண்டுதான் அவர்கள் வெளியே வந்தார்களாம்.

தான்பிரீன், வீரத் தாயின் வீர மகன். தாயைப் போல்தானே பிள்ளையும் இருப்பான்!

0

பொலிஸாரிடம் பிடிபட்ட தொண்டன்

தான்பிரீன் அண்ணையிடம் அரிதில் விடைபெற்றுக் கொண்டு நண்பர்களுடன் கிளாண்டெல் நகருக்குச் சென்றான். அதுதான் ஐரிஷ் பொலிஸாரின் தலைமை இடம். அங்கிருந்த தொண்டர் படைத் தலைவர்களைக் கண்டு பேசி, விரைவாகக் காரியங்களை ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று தான்பிரீன் வற்புறுத்தினான். நகரத் தொண்டர்களையும் உற்சாகப் படுத்தினான். பிறகு அங்கிருந்து அவனும் நண்பர்களும் ரோஸ்முரை அடைந்தனர்.

ரோஸ்முரில் ஒரு நண்பர் பக்கத்து ஊரான பல்லாக் என்னும் இடத்தில், இமன் ஒரு பிரினுடைய வீட்டில் ஒரு நடனக் கச்சேரி நடக்கப் போவதாகத் தெரிவித்தார். தான்பிரீனும் அவன் தோழர்களுக்கும் களைப்பை மறந்தனர். அங்கு போவதில் ஏற்படக் கூடிய அபாயத்தையும் கருதவில்லை. பல வருஷங்களாக அம்மா திரியான கச்சேரிகளில் அவர்கள் கலந்து கொண்டதில்லை. ஆதலால் கிடைத்த சந்தர்ப்பத்தை நழுவ விடக்கூடாது என்று தீர்மானித்தனர். அதன்படி கச்சேரி நடக்கும் இடத்திற்குச் சென்றனர். போனவுடன், விருந்துண்ணும் கூட்டத்தோடு கலந்து கொண்டனர்.

அங்கு பாடப்பட்ட கீதமும், அளிக்கப்பட்ட உணவுகளும் மிகவும் இனிமையாக இருந்தன. தொண்டர்கள் தாங்கள் 'சட்டங்ரோதமான' நபர்கள் என்பதை அடியோடு மறந்து உண்பதிலும், ஆடுவதிலும், ஆனந்தமாய்ப் பேசுவதிலும் பொழுது போக்கி வந்தனர். பீலர்களும், ராணுவத்தாரும் வெளியே பல மூடங்களில் அவர்களைத் தேடி அலைந்து கொண்டிருக்க, அவர்கள் இங்கே 'டான்ஸ்' ஆடிக்கொண்டிருந்தார்கள்!

இரவு முழுவதும் நடனஞ் செய்துவிட்டு விடியப் போகிற நேரத்தில், தான்பிரீன் சில பையன்களுடன் ரோஸ்முருக்குத் திரும்பினான். மற்ற மூவரும் அணுடன் செல்லாது அங்கு நடனம் ஆடிக் கொண்டிருந்தனர். தான்பிரீன் இருப்பிடத்திற்குச் சென்ற பிறகு, சிறிது நேரத்தில் டிரீஸியும், ரொபின்சனும் அங்கு வந்து சேர்ந்தனர். ஸீன் ஹோகன் மட்டும் வரவில்லை. அவன் பின்னால் வந்து சேருவான் என்று எண்ணிக்கொண்டு அவர்கள் படுக்கச் சென்றனர்.

ஐந்து தினங்களாக உறக்கமில்லாதிருந்ததாலும், அன்றிரவு முழுதும் நடனமாடியதாலும் மூவரும் மிகவும் களைப்புற்றுப் படுத்தவுடனே உறங்கி விட்டனர். தொழுவங்களிலும் தோட்டங்களிலுமே அவர்கள் நன்றாகத் தூங்குவார்கள். படுக்கைகளுக்கும் கிணையணிகளும் அலங்காரமாகப் போடப்பட்ட இடத்தில் நித்திரைக்குக் குறைவிருக்குமோ!

தான்பிரீன் உறங்கும் பொழுது யாரோ ஏதோ கூறுவது செவியில் பட்டது. தூக்கத்தில் ஒன்றும் சரியாக புலனாகவில்லை. பாட்ரிக் கின்னான் என்னும் பழைய நண்பர் திடீரென்று அங்கு ஏதோ சொல்லிக் கொண்டிருந்தார். தான்பிரீன் கண்ணை விழிக்க முடியாமல் அயர்ந்து கிடந்தான். ஆனால், கின்னான், 'பீலர்கள் ஹோகனைப் பிடித்துக் கொண்டு போய் விட்டார்கள்! என்று தெளிவாகக் கூறிய சொற்களைக் கேட்டவுடன், அவன் திடுக்கிட்டு எழுந்துவிட்டான். அவ்விஷயத்தை அவனால் நம்ப முடியவில்லை. ஹோகன் பீலர்களால் சுடப்பட்டு இறந்தான் என்றால், அதை நம்பியிருப்பான். ஆனால், எதிரிகளைச் சுட்டுத் தள்ளாமல், பேடித்தனமாக அவன் பீலர்களுடைய கையில் சிக்கினான் என்பதை அவனால் நம்பவே முடியவில்லை. கின்னான் வேடிக்கையாய்க் கூறியிருப்பாரோ என்று சந்தேகித்து அவன் டிரீஸியைத் திரும்பிப் பார்த்தான். டிரீஸியின் முகத்தில் துக்கம் நீரம்பி ஒழிந்து கொண்டிருந்தது. ஒரு வரையிலே மூலும் எழுந்து நின்று கடுத்தாற்போல் என்னை செய்வதென்று யோசிக்கவாயினர்.

தான்பிரீனுடைய தலை கிறுகிறுத்துக் கொண்டிருந்தது. உடம்பு முழுதும் உணர்ச்சியற்றிருந்தது. ஆயினும் ஆரூயிர் தோழன் ஹோகன் பகைவர் கையில் சிக்கிவிட்டான் என்றதைக் கேட்டு அவன் நிலை கொள்ளவில்லை. அவனும் தோழர்சனும் ஹோகனைப் பீலர்சனாடைய கையிலிருந்து உடனே விடுவிக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று தீர்மானித்தனர். 'ஹோகனை விடுவிக்க வேண்டும், அல்லது நாம் மடிய வேண்டும்' என்று முடிவு செய்தனர்.

ஹோகன் எப்படிப் பிடிபட்டான் என்பதைப்பற்றி அவர்கள் விசாரித்தார்கள். அவன் அவர்களுக்குப் பின்னால் தொடர்ந்து வந்து கொண்டிருந்தான். இடையில் பத்து பீலர்கள் அவனைச் சூழ்ந்து பிடித்துக் கொண்டனர். அவன் தும்பாக்கியைத் தொடுவதற்குக் கூடச் சந்தர்ப்பம் கிடைக்கவில்லை. பிற்காலத்தில் பீலர்கள் புரட்சிக்காரர்களைப் பிடிப்பதானால், பிடித்தவுடன் சுட்டுக் கொல்வது வழக்கமாயிற்று. 'கைதிகள் ஓட ஆரம்பித்தார்கள், அதனால் சுட்டுவிட்டோம்!' என்று அவர்கள் மழுப்பிவிடுவார்கள். ஆனால் அந்த வழக்கம் ஹோகன் பிடிபடுமபோது அமுலில் இல்லை.

ஹோகன் எங்கே வைக்கப்பட்டிருக்கிறான் என்ற தகவலொன்றும் கிடைக்கவில்லை. வழிப்போக்கர் யாரிடமாவது கேட்டுத் தெரிந்து கொள்ளாமென்றால் அக்காலத்தில் நன்றும் விடிவதற்குமுன்னால் எவரும் வீதியில் நடமாடுவதில்லை. அவனைப் பற்றிய தகவல்களைத் தெரிந்து வரச்சில வாரிப நண்பர்கள் சைக்கிள்களில் சுற்றித் திரிந்தனர். ஒரு புலனுந் தெரியவில்லை. பீலர்கள் ஹோகனை மிகவும் எச்சரிக்கையாய் மறைத்துக் கொண்டு போயிருந்தனர். வெகு நேரத்திற்குப் பிறகு, அவன் தர்லஸ் பொலிஸ் நிலையத்தில் இருப்பதாய்த் தகவல் கிடைத்தது.

தர்லஸ் பொலிஸ் நிலையத்தைத் தாக்கி அதிலிருந்து ஹோகனை மீட்பது நடக்க முடியாத காரியம். ஏனெனில் ஏராளமான பொலிசும் பட்டாளமும் எந்த நேரத்திலும் தயாராய் வைக்கப்பட்டிருந்தன. பொலிஸ் நிலையத்தைச் சுற்றிலும் பெரிய கோட்டை ஒன்று இருந்தது. பெரலிஸார் இமைக்கூடாது பாராக் கொடுத்து வந்தனர். புரட்சிக்காரருடைய வேலைகள் அவர்களுக்கு மிக நன்றாய்த் தெரியும். அதிலும் வெடிமருந்து வழக்

கில் சம்பந்தப்பட்ட ஹோகன் அவசேளிடம் கைதியாக இருக்கும் பொழுது அவர்கள் அதிக எச்சரிக்கையாயிருந்தது ஆச்சரியமில்லை.

பொலிஸ் நிலையத்தைத் தாக்கமுடியாவிட்டால் வேறு என்ன செய்வது? இதைப் பற்றிக் தான்பிரீன் தீவிரமாக யோசித்து ஒரு முடிவு செய்தான். அக்காலத்தில் கைதிகளை 'ரிமாண்டு' வாங்குவதற்கும் ஆரம்ப விசாரணை செய்வதற்கும் இரண்டொரு நாள் தான் பொலிஸ் நிலையத்தில் வைப்பது வழக்கம். பிறகு அவர்கள் மவுண்ட் ஜாய், கார்ட், மேரிபரோ, டண்டாக், பெல் பாஸ்டு முதலிய பெரிய சிறைச்சாலைகளில் ஒன்றுக்கு மாற்றப் படுவது வழக்கம். திப்பெரர்க் கைதிகளை கார்ட் நகர ஜெயிலுக்கு கொண்டு போவார்கள். எவ்வே ஹோகன் தர்லஸ் நிலையத்திலிருந்து ரயிலில் கார்ட்டுக்குக் கொண்டு போகப்படுவான் என்று தான்பிரீன் ஊகித்தான்.

அதற்குத் தக்கபடி திட்டம் அமைத்தான். எமிலி என்ற ஸ்டேஷனுக்குப் போய், அங்கு ரயில் வந்தவுடன் உள்ளே பாராக் காரர்களைச் சுட்டுவிட்டு, ஹோகனை மீட்க வேண்டும் என்பது அவன் யோசனை. எமிலி சிறிய ஸ்டேஷன். அங்கு பட்டாளம் கிடையாது. ஆனால் ரயிலை நிறுத்திக் சைதியை மீட்பது மூன்று பேர் செய்யக்கூடிய காரியமில்லை. ஆதலால், தான்பிரீன் உதவியாளர்கள் வேண்டுமென்று திப்பெரரி நகரிலிருந்த தனது படைக்குத் தகவல் சொல்லிவிட்டான். திப்பெரரியில் இருந்து எமிலி ஏழாவது மைலில் இருந்தது.

முன்னேற்பாடுகள் யாவும் செய்யப்பட்டு முடிந்தன. 1919 மே மாதம் 12ஆம் திகதி தான்பிரீனும் நண்பர்களும் தங்களுடைய சைக்கிள்களை எடுத்துக்கொண்டு எமிலியை நோக்கிப் புறப்பட்டனர். கோபத்தினாலும், ஆக்திரக்தாலும், கவலையாலும் அவர்களுடைய உதிரம் கொதித்துக் கொண்டிருந்தது.

நேர் பாதையிலே சென்றால், எமிலி முப்பது மைல் தூரத்தில் தான் இருந்தது. ஆனால் நேர் பாதையிலே பொலிஸ் தோழர்கள் அடிக்கடி நடமாடிக்கொண்டிருப்பார்கள் அல்லவா? காட்டுப் பாதையில் ஐப்பது மைல் பிரயாணம் செய்ய வேண்டியிருந்தது. பாதையோ சீர்கெட்டது. எங்குபார்த்தாலும் மேடும், பள்ளமும் குழியும், கல்லுமாயிருந்தது. சைக்கிள்களில் அவர்களுடைய உடல்

இருந்தனவேயன்றி, உறக்க மயக்கத்தால் மூவருடைய தலைகளும் நாலு பக்கத்திலும் ஆடிக்கொண்டேயிருந்தன. நண்டனை மீட்க வேண்டும் என்ற ஆத்திரம் மட்டுமே அவர்களுக்கும் சைக்கிள்களை யும் தள்ளிக்கொண்டு சென்றது.

இடையிலே என் டிரீஸி வழக்கம் போல் கதைகள் சொல்ல ஆரம்பித்தான். வழியிலிருந்த ஊர்களின் சரித்திரங்களையும் அவற்றில் வசித்த வீரர்களைப் பற்றியும் அவன் விரிவாக எடுத்துச் சொன்னான். திடீரென்று ஏதோ வீழ்வதாகச் சத்தங் கேட்டது. டிரீஸியும், தான்பிரீனும் பின்னால் திரும்பிப் பார்த்தனர். ரொபின்ஸன் சைக்கிளிலிருந்து தூங்கிக் கிழே விழுந்து விட்டான்! விழுந்தவன் எழுந்திராமல், மறுபடி சைக்கிளைக் கட்டிக்கொண்டே விதியில் உறங்குவதைக் கண்டனர். அவன் உடலில் அவ்வளவு களைப்பு இருந்தது. அவர்கள் அவனைத் தட்டி எழுப்பி அழைத்துக் கொண்டு சென்று மே மாதம் 13 ஆம் திகதி காலை எயிலியை அடைந்தனர்.

10

ரயில் நிலையத்தில் ரகளை

○

தான்பிரீன் கூட்டத்தார் காலை 3.30 மணிக்கே எயிலியை அடைந்தனர். முதல் ரயில் மதியத்தில்தான் வரும் என்று தெரிந்து கொண்டு அவர்கள் திப்பெரியிலிருந்து உதவியாட்கள் வருவதை எதிர்பார்த்துக் காத்திருந்தனர். திப்பெரி விதியில் வழிமேல் விழிவைத்துப் பார்த்துக் கொண்டேயிருந்தனர். ஒருவரும் வரக் காணாமல் வழியில் என்ன நேர்ந்ததோ என்று கவலையுற்றனர். மணி பதினொன்று அடித்தது. ஒவ்வொரு நிமிஷமும் ஒரு நாளாகத் தோன்றிற்று. எந்த ஆசாமியும் வரக் காணாமல், ரயில் வரக் கூடிய நேரம் நெருங்கி விட்டது.

உதவிக்கு நண்பர்கள் வந்தால் என்ன, வராவிட்டால் என்ன? என் ன ஹோகன் பகைவர்கள் கையில் அகப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும்போது, அவனுடைய நண்பன் கம்மா இருப்பதா? அது நடப்புக்குத் துராகம் அல்லவா? இவ்வாறெல்லாம் தான்பிரீன் எண்ணமிட்டான். எப்படியாவது முயற்சி செய்து பார்த்துவிட வேண்டியது. தங்கள் கடமை என்று தீர்மானித்தான். ஹோகனுக்குப் பாதுகாப்பாகச் சுமார் நான்கு முதல் எட்டுப் பொலிஸார் தக்க ஆயுதங்களுடன் வரக்கூடும். அதே ரயிலில் வேறு பொலிஸாரும் ஒரு வேளை வரக்கூடும். ஆனால் அவைகளைப்பெல்லாம் பற்றி

போகித் தோண்டர்களுக்கு மனமில்லை. 'ஹோகன் மீட்க வேண்டும் அல்லது அவனுக்காகத் தங்கள் உயிரைப்பலியிட வேண்டும்! வருவது வரட்டும்!' என்று அவர்கள் துணிந்து நின்றுனர். சரியாகப் பன்னிரண்டு மணிக்கு ரயில் வந்து விட்டது. உடனே மூவரும் ஸ்டேஷனுக்குள்ளே பாய்ந்தனர்.

உள்ளே பாய்ந்த வேதத்தில் தான்பிரீன் ஒரு கிழவியை இடித்துத் தள்ளிவிட்டான்; தானும் கீழ் விழுந்தான். கிழவியைத் திரும்பிப் பாராமலே தள்ளி எழுந்து ரயிலடிக்கு ஓடினான். ஒவ்வொரு நிமிஷமும் அவனுடைய கைவிரல் சட்டைக்குள் மறைந்திருந்த திவோல்வரின் குதிரையைப் பிடித்த வண்ணம் தயாராக இருந்தது.

ரயில் வந்ததேயொழிய அதில் ஒரு கைதியையும் காணோம்! மூவரும் ஏமாற்றமடைந்து திகைத்தனர். ஆனால் அதுவும் நல்லது தான் என்று கொஞ்சம் சந்தோஷமும் அடைந்தனர். ஏனெனில் ஹோகன் அடுத்த ரயிலில் கொண்டுவரப்பட்டால், அதற்குள் திப்பெரரி ஆட்கள் வந்துவிடக்கூடும் என்று அவர்கள் நம்பினார்கள். அடுத்த ரயில் வரும்வரை காத்திருப்பதுதான் மிகவும் கஷ்டமாயிருந்தது. போராட்டத்தில் தீவிரமாய்க் குதிப்பது எளிது. ஆனால் எதையும் எதிர்பார்த்துக் காத்திருப்பதுதான் கஷ்டம்.

திப்பெரரி நண்பர்கள் ஆபத்துக்கு உதவத் தவறி விட்டனர். தான்பிரீன் வேறு எங்கிருந்து உதவி பெறலாமெனச் சிந்தித்தான். பக்கத்து மாவட்டங்களிலிருந்த கால்ட்டி தொண்டர் படைக்குத் தகவல் கொடுத்தால் பல வீரமுள்ள வானியர்கள் உடனே உதவி செய்வார்கள் என்று கருதினான். அவ்வண்ணமே அவர்களுக்குச் செய்தி அனுப்பி உதவிக்கு வரும்படி வேண்டினான். கால்ட்டி வீரர்கள் தகவல் கிடைத்த மறுநிமிஷமே ஐந்து பேர்களை அனுப்பி வைத்தனர்.

கால்ட்டி தொண்டர்களுடைய பெயர்களாவன: இமன் ஓபிரியன், ஜேம்ஸ் காஸ்லன், ஜே. ஜே. ஓபிரியன், என் லிஞ்சி, மார்ட்டின் போல். அந்த வானியர்கள் அன்றைய தினம் நடந்த போராட்டத்தில் கலந்து கொண்ட காரணத்தால் அவர்களில் மார்ட்டின் போல் என்பவன் பின்னால் பொலிஸாரால் பிடிக்கப்பட்டு, இரண்டு வருஷங்கள் கழித்து மவுண்ட் ஜாய் சிறையில் தூக்கிலிடப்பட்டான். அவன் மட்டுமல்ல, அந்தப் போராட்டத்தில் எவ்வித சம்பந்தமும் இல்லாத மாஹெர் என்னும் வானியரும்

பனும் குற்றஞ் செய்ததாகப் பொய்க்காரணம் சொல்லி தூக்கிலிடப்பட்டு மடிய நேர்ந்தது. அந்த இரு வானியரும் அயர்லாந்துக்காகச் சிரித்த முகத்துடன் உயிரைப் பலி கொடுத்தனர்.

கால்ட்டி துணைவர்களைச் சேர்த்து தான்பிரீன் படையில் கொத்தம் எட்டுப் பேர்களை இருந்தனர். ஐந்து பேர்களுக்கு ஆயுதங்கள் இருந்தன; மூவர் நிராயுதபானிகள். எல்லோரும் கூடி ஆலோசித்தேதில் முன் போட்ட திட்டம் சிறிது மாற்றப்பட்டது. எர்சு டிரீலியும், எர்மன் ரொபின்ஸனும், தான்பிரீனும் அடுத்த ஸ்டேஷனுள் நாக்லாங்குக்கு சைக்கிள்செறிச் சென்றனர். நாக்லாங் எயிலியிலிருந்து முன்னுவது மைலில் இருந்தது மற்ற ஸ்டேஷன்களில் எப்பொழுதும் பொலிஸாரும் பட்டாளத்தாரும் தங்கியிருப்பார்கள் என்பதால் நாக்லாங் ஸ்டேஷனுக்கே செல்ல வேண்டும் என்று அவர்கள் புறப்பட்டார்கள். அதன் பக்கத்தில் இரண்டு மைல்களுக்கு இடையில் பொலிஸ் நிலையமே கிடையாது. நாக்லாங்கிலும் காரியம் பலிக்கல்கையானால், அடுத்த ஸ்டேஷனுள் பினாரினிக்கு மோட்டாரில் செல்வது என்று அவர்கள் தீர்மானித்திருந்தனர். மற்ற நாக்லாங் எயிலிக்குச் சென்றனர். அவர்கள் அங்கு ரயிலில் வந்தவுடன் அதில் ஏறிக்கொண்டு, யாரும் சந்தேகிக்காதபடி ஹோகனிருந்த இடத்திற்குப் பக்கத்தில் அமர்ந்து கொள்ள வேண்டும் என்றும், நாக்லாங் வந்தவுடன் அங்கு காத்திருந்த தான்பிரீன் முதலானவர்களுக்கு அந்த வண்டியை அடையாளம் காட்ட வேண்டும் என்றும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தது.

தான்பிரீனும் தண்பர் இருவரும் நாக்லாங் ஸ்டேஷனை அடையும் பொழுது முதல் மணி அடிக்கப்பட்டது. ரயில் எயிலியை விட்டுப் புறப்பட்டுவிட்டது என்பதை அது அறிவித்தது. தொண்டர்கள் ரயில் நிற்கக்கூடிய மேடைக்குச் சென்று உலாவிக்கொண்டிருந்தனர். அவர்கள் சாதாரண மணிதர்கள் போலவே காணப்பட்டார்கள். ஆனால் அவர்களுடைய கைகள் மட்டும் சட்டைப்பைக்குள் திவோல்வரைப் பற்றிய வண்ணமாயிருந்தன.

தாரத்தில் எஞ்ஞாண்டைய புகை ஆகாயத்தில் தெரிந்தது. அடுத்த நிமிஷத்தில் வண்டி ஸ்டேஷனில் வந்து நின்றது. அதே சமயத்தில் காரக் நகரிலிருந்து வேறொரு வண்டியும் வந்து அடுத்த தண்டவாளத்தில் நின்றது. அந்த வண்டியில் ஏராளமான பட்டாளத்தார்கள் இருந்தனர் என்பது தொண்டர்களுக்கு மறுநாள் தான் தெரியவந்தது. அன்று நடந்த சூழ்நிலையில் எக்காரணத்தால்

நாளை பட்டாளத்தாரி கீழே இறங்கிக் கலந்து கொள்ளவில்லை. ஒருவேளை அவர்களுக்குத் தகவல் கிடைப்பதற்கு முன்னரே கைகம் முடிந்து விட்டது போலும்.

ரயில் தண்டவாளத்தில் நிற்குமுன்பே வண்டியிலிருந்து தொழில்கள் ஆசாமி இருக்குமிடத்தைச் சுட்டிக்காட்டினார்கள். ரயில் ஒரு நிமிஷத்தான் நிற்கும் அதற்கு மேல் நிற்க வேண்டுமானால் எஞ்சின் ஓட்டியவர்களைச் சுடவேண்டியிருக்கும். அதற்கு அவசியமில்லாமல், அந்த ஒரு நிமிஷத்திற்குள் காரியத்தை முடித்து விடவேண்டுமென்று தான்பிரீன் தீர்மானித்தான்.

ஹோகன் இருந்த வண்டி மிக நீளமானது. அதில் பன்னிரண்டு தனி அறைகள் இருந்தன. அந்த அறைகளுக்கு வெளியே எல்லாவற்றிற்கும் பொதுவான பாதையிருந்தது. காட்டில் அசாமிகள் அந்தப் பாதையிலே நின்று கொண்டிருந்தனர். ரீன் ஹோகன் கைவிலங்கிடப்பட்டு எஞ்சின் இருந்த திசையைப் பார்த்து உட்கார்ந்து கொண்டிருந்தான். அன்றுக்கு இரு பக்கத்திலும் ஒரு சார்ட்ஜென்டும், ஒரு பொலிஸ்காரனும் இருந்தனர். அன்றுக்கு முன்னால் வேறு இரண்டு பொலிஸ்காரர்கள் அமர்ந்திருந்தனர். நான்கு காப்பாளர்களும் துப்பாக்கி சத்தி முதலிய ஆயுதங்களையும் தயாராய் வைத்துக் கொண்டிருந்தனர். அன்றைய நேரப்பட்டத்தை ரீன் டிரீனிய தலைமை வகித்து நடத்தவேண்டுமென்று தீர்மானிக்கப்பட்டிருந்தது. அவன் உத்தரவு கொடுத்தது விட்டான். ரயில் வந்து நின்று ஐந்து விநாடிகளுக்குள் அவர்கள் அதை ஏறி நீண்ட பாதையின் வழியாக ஹோகனிருந்த அறைக்குள் பாய்ந்தனர். பாயும்பொழுதிட அவர்கள் 'தூக்குங்களைக் கைகளை!' என்று கூவிக் கொண்டு சென்றனர். அவர்கள் உள்ளே போவதற்கு ஒரு நிமிஷத்திற்கு முன்புதான் சார்ட்ஜென்ட்டு ஹோகனைப் பார்த்து, 'அடே! உன்னுடைய ரீன் டிரீனியும், தான்பிரீனும் இப்பொழுது எங்கடா போனார்களே?' என்று கேட்டுக் கேலி செய்தாராம். அந்தத் நிமிஷத்தில், அவன் விளையாட்டாகக் கேட்ட கேள்விக்கு உண்மையாகவே பதில் கூற, நீட்டிய ரிவோல்வர்களுடன் தான்பிரீனும், டிரீனியும் அங்கு புகுந்து விட்டனர். ஹோகன் அநாதையில்லை என்பதை நிரூபித்து விட்டார்கள்.

பொலிசார் புதிய ஆசாமிகளைக் கண்டவுடன் அவர்கள் வந்த தாண்டித்தைத் தெரிந்து கொண்டனர் என்ற கொன்ஸ்டபிள் தன் ரிவோல்வரை எடுத்து ஹோகனுடைய நெற்றிக்கு நேராக நீட்டிவிட்டான்! யாராவது கைதியை விடுவிக் க வந்தால் முதலில் கைதியைச் சுட்டுக் கொல்லும்படியாகப் பொலிஸ் மேதிகாரிகள் அவர்களுக்குச் சொல்லிவிட்டிருந்தார்கள். என் கொட்டு முன்னால் அப்பாதைச் சேலாகளைச் சுட்டிடுப்பான். ரிவோல்வரின் விசையை இழுக்கப் போகும்பொழுது, அன்னுடைய ரெஞ்சில் படைபெற்று குண்டு பாய்ந்து விட்டது! அவன் கரண்டி விழுந்து இறந்து போனான். அந்தக் குண்டு புரட்சிக்காரனுடைய முதல் குண்டு.

வண்டியிலிருந்த மற்றப் பிரயாணிகள் புரட்சி வாலிபர்களுடைய நோக்கத்தைத் தெரிந்து கொண்டார்கள். அங்கிருந்த பட்டாளத்தான் ஒருவன் கூட, பிரிட்டிஷ் காக்கி உடையை அணிந்து கொண்டே, 'குடியரசு நீடுழி வாழ்க!' என்று வாழ்த்துக் கூறி ஆர்ப்பரித்தான். அவன் சொந்த கைவிலங்கின் பொருட்டாகவே சென்று கொண்டிருந்தவன்.

முதல் குண்டில் ஒரு பொலிஸ்காரன் தீர்ந்துபோவதைக் கண்டு மற்றவர்கள் ஹோகன் மேல் கைவைக்க ஆஞ்சினர். அந்தக் குண்டினால் சேட்டவுடன் மற்றொரு பொலிஸ்காரன் உன்னல் வழியாகக் குதித்து, ஊரையிட்டுக் கொண்டே மாயப்பாய் மறைந்து போனான். மறுநாள் காரியமில்லாதான் அவன் கைவிடப் பொலிஸ் நிதியத்திற்குப் போய் முதல் நாள் ஸ்டேஷனில் நடந்ததைக் கூறினான்!

கொன்ஸ்டபிள் என்றைடும் இருந்து போனான்; மற்றொருவன் உண்டுடன் மறைந்தொழிந்தான். சார்ட்ஜென்ட்டு வாகன் என்பது, கொன்ஸ்டபிள் ரெய்லியுந்தான் பங்கிட்டுந்தாரர்கள் அவர்கள் தங்கள் உயிரைப் பாதுகாத்துக் கொண்டவற்றாகக் கூட ஆரம்பித்தார்கள். புரட்சிக்காரர்களும் சுட்டார்கள். அவர்கள் சுவதில் மிகவும் எச்சரிக்கையாய் இருக்க வேண்டியிருந்தது. ஏனெனில் அவர்களுடைய குண்டுகள் தங்கள் ஆட்களைக் கொன்று விடக்கூடும். அகலது ஹோகன் மேல் பட்டு விடக்கூடும். இடையில் கொன்ஸ்டபிள் ரெய்லி கீழே தரையில் சாய்ந்து விட்டான். இரக்கும் நிலைமையைக் கருதி, அவன் இறங்குகையைப் போல் பாசாங்கு செய்து கொண்டு தரையோடு தரையாய்க் கிடந்தான். சூனியை மேலே தூக்கியிருந்தால் அன்னும் விண்ணை எட்டிப் பார்த்திருப்பான். சார்ட்ஜென்ட்டு வாகன் கைவிலகரை தயக்கத்து தனியே நின்று போராடி வந்தான். அவன் அடைக்கலம் புகுந்தால் உயிர்ப்பிச்சை கொடுப்பதாய்ப் புரட்சிக்காரர்கள் பவமுறை சுட்டார்கள். அவன் கேட்டதாய்க்கே, கூட இருந்தவர்களை

தன்னைக் கார்ட்டிக்கொடுத்து விட்டுப் போனபின்பும் அவன் கைநீர் காது நின்று போராடினான். சுற்றிலும் பெருங்குழம்பும். இடமொழிகச் சிறிபது. வண்டியில் மக்கள் கூட்டம் அதிகம். அவ்வளவுக்குமிடையே புரட்சிக்காரர்கள் ஹோகனைக் கதவு வழியாக வெளியே தள்ளிக்கொண்டு போவதற்கு ஏற்பாடுகளைச் செய்தனர்.

சாட்சியில் ஹோகன் பந்தோபஸ்தாய் வெளியேற்றப்பட்டான். புரட்சிக்காரர்களும் வண்டியை விட்டு வெளியே குதித்தார்கள். வீரமிக் சார்ஜெண்டு அவர்களை விடுவதாயிற்று. அவனும் வெளியே குதித்து அவர்களைப் பார்த்துச் சுட்டுக்கொண்டேயிருந்தான். தான்பிரீன் திரும்பிப் பார்த்தான். அவன் உடம்பில் ஒரு குண்டு பாய்ந்து இரத்தம் பெருக்கெடுத்தது. ஆனால் குண்டு எந்த இடத்தில் பாய்ந்தது என்பது அந்த ஆத்திரத்திலும் அவசரத்திலும் அவனுக்குப் புலனாகவில்லை. சிறிது நேரத்திற்குப் பிறகுதான் சுயாசம்பையில் காயம் பட்டிருப்பதை உணர்ந்தான்.

டிரீவி, இம்ன் ஓபிரியன், ஸ்கான்லன் ஆகிய மூவருக்கும் காயங்கள் ஏற்பட்டிருந்தன அவர்களிடமும் தான்பிரீனிடமுமே றிவோல்வர்களை இருந்தன. ஆயுதங்கள் வைத்திருந்த நால்வருடைய உடம்புகளிலும் இரத்தம் பெருகிக் கொண்டிருந்தது. தான்பிரீனைத் தவிர மற்ற மூன்று பேர்மூலைய துப்பாக்கிகளும் சண்டையில் எங்கோ விழுந்து விட்டன. தான்பிரீன் ஒருவனே ஆயுதத் தாங்கிச் சண்டை செய்யக்கூடிய நிலைமையில் இருந்தான். அவனுக்கு எதிராக சார்ஜெண்டு வாலஸ் போராடிக் கொண்டிருந்தான். அத்துடன் இறந்து போனதாய் பாலனை செய்து கொண்டிருந்த கொன்ஸ்டபிள் ரெய்லியும் மெல்ல எழுந்து வந்து தான்பிரீனைப் பார்த்து ஓயாமல் சுட்டுக் கொண்டிருந்தான். தான்பிரீனுடைய வலது கையில் மீண்டும் ஒரு குண்டு பாய்ந்தது. அவனுடைய றிவோல்வரும் கீழே விழுந்து விட்டது. அவன் குனிந்து அதை எடுத்துக் கொண்டு மீண்டும் இரண்டு எதிரிகளையும் பார்த்து கடலானான். வலது கை பயனற்றுப் போனதால், இப்பொழுது இடது கையால் சுட்டு வந்தான். இத்தகைய சந்தர்ப்பம் ஏற்படுமென்றே அவன் முற்காலத்திலேயே இரண்டு கையாலும் ஒறி தவறாது சுடப்பழகியிருந்தான். அந்தப் பழக்கம் இந்த ஆபத்தில் மிக உதவியாக இருந்தது. எதிரிகளுடைய குண்டுகளுக்கு இடம் கொடாமல் தப்புவதானது அவர்களையும் சுட வேண்டியிருந்தது. இடையில் வேறு எதிரிகள் எங்கிருந்தாவது வருவதற்குள் போராட்டத்தை அவசரமாகவும் முடிக்க வேண்டியிருந்தது. கொன்ஸ்ட

பிள் கை பதறாமலிருந்தால் தான்பிரீனை ஒரு சணத்தில் சுட்டுக் கொன்றிருக்க முடியும். தான்பிரீன் விரைவாக றிவோல்வரை அவன் நெஞ்சுக்கு நேராகப் பிடித்தான். தனக்கு சாலுமணி அடித்து விட்டதென்று அஞ்சி அவன் அவ்விடத்திலிருந்து குதிரைபோல் துள்ளி ஓடிவிட்டான். சார்ஜெண்டுக்கு பலமான காயங்கள் ஏற்பட்டன. அவனும் தரைமேல் வீழ்ந்தான். தான்பிரீன் ரெய்லியை விடாத சுடவேண்டுமென்று பார்த்தான். ஆனால் அவனுடைய கண்களில் இரத்தம் வழிந்து பார்வை தெரியாமல் போய்விட்டது. இதற்குள் நண்பர்கள் ஹோகனை ஸ்டேஷனுக்கு வெளியே செளகரியமான ஓரிடத்திலே கொண்டு சேர்த்தனர்.

இறந்த கொன்ஸ்டபிளையும் இறந்து கொண்டிருந்த சார்ஜெண்டையும் தவிர அங்கு வேறு எதிரிகள் இல்லை. ஆதலால் தான்பிரீன் விரைவாகச் சென்று ஸ்டேசன் வாயிலே அடைந்தான். மக்கள் திகைப்படைந்து ரயிலிலிருந்து கீழே குதித்து வேடிக்கை பார்த்துக் கொண்டிருந்தனர். எஞ்சின் ஓட்டிக்குக்கூட சண்டை நடந்தது தெரியாது. எங்கோ குண்டோசை கேட்பதாக அவன் எண்ணிக் கொண்டான்.

அன்றிரவு இறந்து போன என்ரைட்டின் உடலும், காயம் பட்ட சார்ஜெண்டுமே ரயிலில் கில்மல்வக் என்ற ஊருக்குக் கொண்டு போகப் பட்ட திசை சார்ஜெண்டுமே மறுநாள் மாலை இறந்து போனான். பின்னால் பரண விசாரணையில் ரெய்லி வாக்குமூலம் கொடுத்தான். அவன் வாக்குமூலத்தை ஒருவரும் நம்பவில்லை. அந்த மரண விசாரணையில் முக்கிய அப்சம் என்னவெனில், ஜூரர்கள் கொலை என்று தீர்ப்புக்கூற மறுத்துவிட்டதேயாகும். கௌரவமான மனிதர்களை அரசாங்கம் கைது செய்தது, மக்களுக்கு ஆத்திரமுட்டியதும், தக்க பந்தோபஸ்தில்லாமல் பொலிஸாரை அனுப்பி வைத்ததும் குற்றமென்று அவர்கள் கூறினார்கள்! அத்துடன் புரட்சிக்காரர்களுக்கு இறந்து போன பொலிஸாரிடம் பணமை இல்லை என்பதையும், பொலிஸார் தங்கள் கடமையை மறந்து துப்பறிந்து கூறும் உளவாளிகளாக நடந்ததும், பட்டாளத்தின் வேலைகளைத் தாங்களே செய்தும் வந்ததால் இம்மாதிரிச் சண்டைகள் நடந்தன என்பதையும் அவர்கள் எடுத்துக் காட்டினார்கள்!

ராக்கலாங் சம்பவத்தைப் பற்றிப் பலர் பலவாறு கூறி வந்தனர். பாதிரிமார்சுளும், பத்திரிகைக்காரர்களும் வழுக்கப்போல் அதைக் கண்டித்து ஓடிவிட்டனர். ஆனால் இதே ஆசாயிகள் தான்பின்னால் 'வீரர்களே வாங்கித் தந்த சுயராஜ்யம்' என்று அவர்களைப் பாராட்டிப் புகழ்ந்தார்கள்.

பின் நிகழ்ச்சிகள்

மற்ற விஷயங்களைக் கவனிப்பதற்கு முன்னால் என் ஹோகன் பீலர்கள் கையில் அடைந்த துன்பங்களைச் சிறிது பார்ப்போம்.

பல்லாக் நகரில் நடனக் கச்சேரி மூடிந்ததும், அதிகாலையில் என் ஹோகன் ஆன்பிச்டில் இருந்த மீசர் குடும்பத்தார் வசித்து வந்த வீட்டுக்குச் சென்றான். அவனுடன் பிரிஜிட் என்னும் பெண்ணும் துணையாகச் சென்றாள். அவள் மீசருடைய உடலினால் அகலுடைய சொந்த வீட்டில்தான் டிரீஸி, தான்பீரின் முதலியோர் அன்றிரவு படுத்திருந்தனர்.

ஹோகன் காலியுணவு சாப்பிட உட்கார்ந்தான். உணவை மறந்து அப்படியே கண்ணயர்ந்த மேசையின் மேல் சாய்ந்து விட்டான். ஐந்து நாள் இரவு தொடர்ந்து தூக்கம் விழித்தாளைப்ப அலைக்கீழ் உருட்டி விட்டது. பின்னர் ஒருவாறு மீண்டும் கண்ணை விழித்துக் கொஞ்சம் உணவு அருந்திவிட்டு அவன் ஒரு சாய்வு நாற்காலியில் படுத்து உறங்க ஆரம்பித்தான். அன்று கடைசி நினைவுகளும் இடுப்பில் கட்டும் கச்சை வாரும் பக்கத்தில் கழற்றி வைக்கப்பட்டிருந்தன. மீசருடைய அவருடைய இரண்டு பெண்ணும் பால் கறப்பதற்காகத் தொழுவிற்குச் சென்றனர்.

"பொலிஸார் வீதியில் வருகிறார்கள். வருகிறார்கள்!" என்று திடீரென்று சத்தம் கேட்டது. ஹோகன் திடுக்கிட்டெழுந்து கச்சையை இறுக்கட்டி றிவோக்வரை எடுத்துக்கொண்டு வாயிற் படிக்குச் சென்றான்.

பொலிஸார் வெகுதூரத்தில் வருவதொழுகையோடே யாரோ ஓடி வந்து தகவல் கொடுத்துவிட்டதால், ஹோகன் தப்பி ஓடுவதற்குப் போதுமான நேரம் இருந்தது. அவன் வீட்டிலிருந்த வெளியில் எட்டிப் பார்த்தான். பொலிஸார் தென்படவில்லை. உடனே அவன் வெளியேறி, பொலிஸார் வடபக்கத்திலிருந்து வருவதாக எண்ணிக்கொண்டு தென்புறம் திரும்பி வயல்களில் குதித்து ஓடலானான். விதி மேட்டிலிருந்ததால், அங்கிருந்து பார்த்தால் வயல்களில் நடப்பது நன்றாகத் தெரியும். விதியில் ஆறு பொலிஸ்காரர் நின்று கொண்டு ஹோகன் ஓடிவருவதைக் கவனித்தனர். அவன் அதிவேகமாய் வயல்களைத் தாண்டி அவர்கள் நின்ற இடத்திற்கே போய் மேட்டில் ஏறிவிட்டான்! பொலிஸ்காரர்கள் உடனே அவனைப் பிடித்துக் கொண்டனர். ஹோகன் தனக்கு மேற்கொண்டு அபாயமில்லை என்று கருதியிருந்ததால் றிவோக்வரை இடுப்பில் மாட்டியிருந்தான். ஆதலால் அதை உடனே எடுக்க முடியவில்லை.

உடனே அவனுக்கு விலங்கிடப்பட்டது; அவனுடைய றிவோக் வர் பறிக்கப்பட்டது. பொலிஸார் அவனை மீசருடைய வீட்டுக்கு அழைத்துக்கொண்டு சென்றனர். அங்கே அதற்கு முன்னால் சென்று விட்டைச் சோதனை போட்டுக்கொண்டிருந்த பல பொலிஸார் விட்டை விட்டு வெளியே வந்தனர். அங்கு கூடியிருந்த பொலிஸார் அவைவருக்கும் தங்களிடம் கைதியாக அகப்பட இருந்த பேர்வழி யார் என்பதை தெரியவில்லை. அவன் பெயர் என்ன என்று கேட்டார்கள். ஹோகன் பீலர்களை மதித்துப் பதில் சொல்வது வழக்கமில்லை. பீலர்கள் அவனை வெளியே கொண்டு செல்லுமபோது அவனுடைய தோழி பிரிஜிட் அவ்விடத்திற்கு ஓடிவந்து, 'என்! போய்வா! வந்தனய!' என்று கூறினாள். அப்பொழுதுதான் பொலிஸாருக்கு அவனுடைய பாதிப் பெயர் தெரிய வந்தது!

அந்தப் பொலிஸ் கூட்டத்திற்கு சார்ட்ஜெண்டு வாலஸ்தான் தலைமை வகித்திருந்தான். கொன்ஸ்டபிள் ரேய்லியும் அவனுடன் இருந்தான். கடையில பொலிஸார் ஹோகனை தர்லஸ் பொலிஸ் நிலையத்திற்குக் கொண்டுபோய்ச் சேர்த்தனர். அங்கு ஒரு

பொலிஸ்காரர் ஹோசனைப் பார்த்தவுடன், அவன் சோனோ ஹெட்பக் கொலைச் சம்பந்தமாகப் பிடிபட வேண்டியவர்களில் ஒருவன் என்பதைக் கண்டுபிடித்து விட்டான்!

பீலர்கள் ஹோசனைப் பலவிதமாகத் துன்புறுத்தினார்கள். சைகனாலும் தடிகளாலும் அடித்தார்கள். அடிமேல் அடிவிழுந்தும், அவன் வாய் திறந்து ஒரு வார்த்தைகூடச் சொல்லவில்லை. ஒரு பொலிஸ்காரன் தான்பிரீனும், டிரீனியும் கைதுசெய்யப்பட்டிருப்பதையும் அவர்கள் உள்ளதையெல்லாம் ஒளியாமல் சொல்லி விட்டதாயும் தெரிவித்தான். அவனும் உள்ளதைச் சொன்னால் தூக்கிலிடப்படாமல் கண்டனனுக்குத் தப்பிப்போக வழி உண்டு என்பதையும் அவன் ஐழிப்பாக எடுத்துக்காட்டினான். ஸீன் ஹோசனைப் பொலிஸ்காரர்களின் வார்த்தைகளை நம்பலானா? அவனுடைய நண்பர்கள் உயிரை இழப்பினும் மானத்தையும், கொள்கைகளையும் சூழக்க மாட்டார்கள் என்பது அவனுக்கு வெகு நன்றாகத் தெரியும். ஆதலால் அவன் முற்றிலும் மௌனமாக இருந்து விட்டான். பொலிஸர் மேலும் பயமுறுத்தினார்கள், அடித்தார்கள், ஏசினார்கள், ஏமாற்றிப் பார்த்தார்கள். ஒன்றும் பயன்படவில்லை. பின்னால் 13 ஆம் திதி அவனைக் கார்க் ஜெயிலுக்குக் கொண்டுபோய்ச் சீதான் ரயிலில் தோழர்கள் வந்து அவனை விடுதலை செய்தனர்.

வழியில் சார்ஜெண்ட் வாலஸ் அடிக்கடி, 'தான்பிரீன் எங்கே? எங்கே? என்று கேட்டு, ஒவ்வொரு கேள்வி கேட்கும் போதும் அவனைக் கத்தி முண்டியால் குத்தி வந்தானும். ஹோசனனுடைய உடம்பிலிருந்து புண்களே பொலிஸரின் திருவிளையாடல்களை எடுத்துக்காட்டின. ஆனால் சார்ஜெண்ட் வாலஸ் மேற்கொண்டு உயர்ந்த உத்தியோகத்தைப் பெறமுடியாதபடி இவ்வுலகத்தை விட்டே புறப்பட நேர்ந்து விட்டது.

இனி, தான்பிரீன் முதலானவர்களைக் கவனிப்போம். கடைசியாக இகான்ஸ்டபிள் ரெய்லி ஓடிய பிறகு, தான்பிரீனும் நண்பர்களும் ஸ்டேஷனை விட்டு வெளியேறினார்கள். அவர்களுடைய உடம்புகளிலும் உடைகளிலும் ரத்தம் கொட்டுவதைக் கண்டு மக்கள் திடுக்கிட்டுப் பல இடங்களிலும் சிதறி ஓடி மறைந்தனர். அந்த ஸ்டேஷனில் இம்மாதிரியான சம்பவத்தை அவர்கள் முன்னர் கண்டதும்போல, கேட்டதும்போல, ஒருவரும் புரட்சிக்காரரை நெருங்கவேயில்லை. புரட்சி வீரர்கள் கைதியைச் சேர்த்து மொத்தம் ஒன்பது பேர்களுக்குத்தான்.

தான்பிரீனும் நடக்கவே முடியவில்லை. அத்துடன் அவனுடைய றிவோல்வரில் குண்டுகளும் காலியாகிவிட்டன. அவன் பக்கத்தில் யாராவது வருகிறார்களா என்று பார்த்தான். வெளியிலிருந்து ஸ்டேஷனைப் பார்த்து ஒரு மோட்டார் கார் வந்து கொண்டிருந்தது. உடனே அவன் வெற்று றிவோல்வரை நீட்டி அதை வழிமறுத்து நிறுத்தினான். அந்த நிலையில் அவனைக் கண்ணற்ற யாரும் இரக்கப்படாமலிருக்கமுடியாது. அவனுடைய தலை 'கிரூகிர்' என்று சுழன்று கொண்டிருந்தது; உடம்பெல்லாம் இரத்தம் வழிந்தது; வழியில் ஒரு சுவரில்முட்டித் தலையிலிருந்து கண்ணை மறைத்து இரத்தம் பொழிந்து கொண்டிருந்தது. அவனுடைய கால்கள் தள்ளாடி வீழ்ந்ததால் அவன் ஒரு கையால் பூமியைத் தடவிக்கொண்டே உருளலானான். அவனைப் பார்த்த சில மக்கள் அவறிக்கொண்டு ஓடினார்கள். கடைசியாக ஒரு புண்ணியலான் ஓடி வந்து உதவி செய்யலானான். அவன் காக்கியுடை தரித்திருந்த அரசாங்கப் பட்டாளச் சிப்பாய்! தான்பிரீன் அவன் கைமீது சாய்ந்து கொண்டே வீதியில் நடக்கலானான். அவனுடைய மூளையும் கலங்கியிருந்தது. முடிவில் றிவோல்வரைக் காட்டி நிறுத்திய காரை உபயோகிக்க அவனுக்கு ஞாபகமில்லை. வழியில் மற்ற நண்பர்கள் விதியோரமாகக் காத்திருந்தனர். அவர்கள் ஒரு கசாப்புக்கடைக்காரனுடைய கத்தியை வாங்கி ஹோசனனுடைய கைவிலங்குகளை உடைத்தெறிந்தனர். நான்கு தொண்டர்கள் அவனை மிகவும் பந்தோபஸ்தான இடத்திற்கு அழைத்துக் கொண்டு சென்றனர்.

தான்பிரீன், டிரீனி, இமன் ஒபிரீயன், ஸ்கான்லன் ஆகிய நால்வரும் ஷாகனனுடைய வீட்டை நோக்கிப் புறப்பட்டனர். சுற்றிலும் மையிருட்டாக இருந்ததால் பாதை சரியாய்த் தெரியவில்லை. இடையில் சில வாலிபர்கள் அவர்களுக்கு வழிகாட்டி உதவி செய்தனர்.

வீடு சேர்ந்ததும் தான்பிரீன் ஒரு படுக்கையில் படுக்கவைக் கப்பட்டான். அவனுக்கு ஆறுதல் சொல்ல ஒரு பாதிரியாரும் வைத்தியம் செய்யப் புகழ் பெற்ற ஒரு வைத்தியரும் அழைத்து வரப்பட்டார்கள். வைத்தியருடைய பெயர் டாக்டர் ஹென் னெஸ்ஸி. அவ்விருவரும் நோயாளி 24 மணி நேரத்திற்குமேல் ஜீவித்திருக்கமாட்டார் என்று அபிப்பிராயப்பட்டனர். ஏனென்றும் தான்பிரீனுடைய சுவாசப்பையில் குண்டு பாய்ந்து மறுபுறத்தால் வெளியே போயிருந்தது அத்துடன் உடலிலிருந்து ஏராளமான ரத்தம் வெளியாகியிருந்தது. தான்பிரீன் தான் உயி

ரோடிருக்கக்கூடிய 34 மணி நேரத்தினுமாவது அமைதியாய் இருப்பதற்கு வழியில்லையென்று வருந்தினான்.

அவன் படுத்திருந்த ஷாஹுதைய வீட்டைச் சுற்றிலும் கிளர்ந்றி என்பவனுடைய தலைமையின் கீழ் ஒரு தொண்டர் படை காவலுக்காக வைக்கப்பட்டிருந்தது. வேறு பல தொண்டர்கள் ஊரைச் சுற்றியுள்ள வீதிகளில் நிறுத்தப்பட்டிருந்தனர். பொலிஸாருடைய தலை எங்காவது காணப்பட்டால் உடனே தகவல் கொடுப்பதற்கு. அவர்கள் வீட்டுப் பக்கம் நெருங்கினால் எதிர்த்து போராடுவதற்குமே தொண்டர்கள் நிறுத்தப்பட்டிருந்தனர். தான்பிரீன் உயிரோடிருக்கும் வரை பகைவர்கள் அவனைத் தொட்டுவிடாமல் இருப்பதற்கு வேண்டிய எல்லா ஏற்பாடுகளையும் தொண்டர்கள் செய்து வைத்திருந்தனர். இங்கே இந்நிலையிருக்க, நாக்கலாங்கிலும் அதன் சுற்றுப்புறத்திலும் சீன், ஊலா, காசுபிவி முதலான பல கிராமங்களிலும் நகரங்களிலும் ஏராளமான பட்டாளத்தாரர்களும் பொலிஸ்காரர்களும் கொண்டுவரப்பட்டனர். தென் திபபெரியிலும், கிழக்கு விமெரிக்கிலும் வீடு வீடாய்ச் சோதனை போடப்பட்டது. புதிதாய் மண் போடப்பட்டிருந்த சவக்குழிகள் எல்லாம் தோண்டிப் பார்க்கப்பட்டன. ஏசென்றாக இரண்டு புரட்சிக்காரர்கள் படுகாயமடைந்ததாயும் அவர்கள் இறந்து போய்ப் புதைக்கப்பட்டிருப்பார்கள் என்றும் பொலிஸாருக்குத் தகவல் கிடைத்ததாயும்.

தான்பிரீன் அதிக நேரம் ஓய்வெடுத்துக்கொள்ள வழியில்லை. சில மணி நேரம் கழியும் முன்பே தொண்டர்கள் பொலிஸார் அங்கு வருவதாகத் தெரிந்து கொண்டார்கள். உடனே அவர்கள் ஒரு மோட்டார் காரைக் கொண்டுவந்து அதில் தான்பிரீனை ஏற்றி வைத்து கில்மெலக் நகரத்தின் வழியாக ஓட்டிச் சென்றனர். வழியில் பொலிஸாருடைய வீடுகளிருந்தன. அவற்றின் வழியாகவே கார் சென்றது. எப்படியாவது அவ்விடத்தை விட்டு வெளியேற வேண்டியது அவசியமாயிருந்தது. கடைசியாக அவர்கள் மேற்கு விமெரிக்கில் வீன்பின்னுடைய வீட்டையடைந்து அங்கு தான்பிரீனைச் சௌகரியமாய்ப் படுக்கவைத்தனர். வீன்பின் அவனுடைய பழைய நண்பன். ஆதலால் அவனும் அவன் தோழர்களையும் மிக்க அன்புடன் உபசரித்து வந்தான். பக்கத்திலிருந்த மற்றக் குடும்பத்தாரர்களும் அவர்களை அடிக்கடி வந்து பார்த்து வேண்டும் உதவிகள் செய்து வந்தார்கள்.

அங்கு தான்பிரீன் வெகுநாள் அமைதியாயிருக்க முடியவில்லை. பகைவர்கள் அவனைப் பற்றித் துப்பறிந்து நாலுபக்கத்திலும்

நெருங்கி வந்து கொண்டிருந்தனர். தொண்டர்களில் பலர் தாங்களுட்பல இடங்களிலிருந்து எதிரிகளைப் பற்றியரசிவங்களை அறிந்து வந்தனர். தான்பிரீன் அங்கிருந்து கொரிக்குக் கொண்டுசெல்லப்பட்டான். அங்கு போன பின்பு வெகுநேரவாகக் குணமடைந்து வந்தான். அவன் அடைந்த காயங்களால் இறந்தே தீரவேண்டும் என்பது இயற்கை வழியாகக் காணப்பட்டபோதிலும், அவன் பிடிவாதமாக இறக்க மறுத்து உயிர் வாழ்ந்து வந்தான். கொரியிலிருக்கும் பொழுது அவன் சிறிதுதூரம் நடக்கவும் முடிந்தது.

துன்பங்களின் நடுவே தான்பிரீனுக்கும் மற்றத் தோழர்களுக்கும் ஒரு பெரிய இன்பம் மட்டும் எப்பொழுதும் இருந்து வந்தது. எத்தனையோ துரையாளின் நடுவிலும் அவர்களுடைய ஆருயிர் நண்பன் வீன்பிரீன் வேடிக்கையாகப் பேசி அவர்களுடைய கவலைகளை மாற்றிச் சந்தோசப்படுத்தி வந்தான். நாக்கலாங்கில் டிரீனியின் வாயில் குண்டு பட்டதால், அவன் வெகுநாள் துன்பப்பட நேர்ந்தது. தான்பிரீனோ கவாசப்பையிலும் உடம்பிலும் குண்டு பட்டுக் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருந்தான். டிரீனி ஒருநாள் அவனைப் பார்த்து, 'நண்பா! உன்னுடைய தலையை எனக்குக்கொஞ்ச நாள் இரவல் கொடுத்து வாங்குவாயா? என்வாய் புண்ணாயிருப்பதால் சாப்பிட முடியவில்லை. உன்வாய் புண்ணாயில்லாவிட்டாலும் நீ சாப்பிட மறுக்கிறாய். நாம் வாய்களை மாற்றிக் கொள்வது நலம்!' என்று கூறினான். யாவரும் கொல்வென்று சிரித்தனர். மற்றொரு நாள் இரவில் அவர்கள் கல்வென் வழியாகத் திப்பெரிக்குச் சைக்கிள்களிற சென்று கொண்டிருந்தனர். அந்தப் பிரதேசம் முழுவதும் ராணுவச் சட்டம் அமுல் இருந்ததால் பட்டாளத்தார் எங்கும் திரிந்துகொண்டிருந்தனர். ஆதலால் அவனும் அந்நிலையில் டிரீனி திடீரென்று அவர்களை நிற்கும்படி சொன்னான். என்ன அபாயம் நேர்ந்ததோ என்று அவர்கள் கவலையுற்று நின்றவிட்டனர். டிரீனி, 'ஒரு குண்டுசெி வேண்டுமே! கழுத்தில் கட்டியுள்ள 'டை' காற்றில் பறக்கிறது. அதைச் சட்டையோடு சேர்த்துக் குத்துவதற்கு யாரிடமாவது ஒரு குண்டுசெி இருக்குமா?' என்று கேட்டான். கொஞ்சம் கூடப் பயமில்லாமல் நடுவீதியில் அவன் எல்லோரையும் நிறுத்தி விட்டதற்காக நண்பர்கள் வருத்தப்பட்டனர். ஆயினும் டிரீனியின் கவலையற்ற இன்பகரமான தமாஷை யாவரும் அனுபவித்ததிலும் குறைவில்லை! இதுபோல் டிரீனி தரடி திப்பற்றி எரியும்போது பிடிக்கு நெருப்புக் கேட்பது வெகுநாள் பழக்கமாய்ப் போய்விட்டது.

கொரியில் தான்பிரீன் முதலானவர்கள் அடிக்கடி பத்திரிகை படிப்பது வழக்கம். அவற்றில் நாக்கலாங் சம்பவத்தைப் பற்றிப்

பல பொறியும் புறங்களும் புனைந்துரைக்கப்பட்டிருந்தன. வழக்கம்போல் தொண்டர்களுடைய செயலைக் கண்டித்து அறிக்கைகளும் அபிப்பிராயங்களும் வெளிவந்தன. அரசர் பெருமான் தம்மிடம் கூலிக்கு வேலைபார்த்து நூக்கலாங்கில் உயிர் கொடுத்தவர்களுடைய பந்துக்களுக்கும் ஐரிஷ் பதில் ஆளுநருக்கும் அனுதாபச் செய்தி அனுப்பியிருந்தார்.

கெர்ரியிலிருந்து தொண்டர்கள் ஷண்னன் நதிக்கரையின் வழியாக மீண்டும் வீமெரிக்குத் திரும்பினார்கள். அங்கு தினசரி ஆற்றில் முழுவதும் ஓய்வெடுத்துக் கொள்வதும் பழைய விஷயங்களையும் புதிய விஷயங்களையும் பற்றிச் சிந்திப்பதுமாகப் பொழுதைப் போக்கி வந்தனர். அவர்களுடைய காயங்களும் விரைவாகக் குணமடைந்து வந்தன. சுமாமாயிருக்கும் நேரங்களில் அவர்கள் பிடித்து வந்த மீனுக்கு அளவேயில்லை. சுற்றிலும் ரகசியப் பொலிஸ், தடியடிப் பொலிஸ், பிரங்கிப் பட்டாளம், பற்பல அதிகாரிகள் அனைவரும் சேர்ந்து, அவர்களைப் பிடிப்பதற்காக எவ்விருக்கும் இடத்தையும் விடாது தேடிக்கொண்டிருந்தனர். அந்த வேளையில் அவர்கள் ஸ்நானமும் பானமும் தவறாமல் மிக்க மன அமைதியுடன் மீன் பிடித்து மகிழ்ந்து வந்தனர்!

12

பாதிரி வேஷம்

தொண்டர்கள் மேற் றீ விமெரிக்கில் இருக்கும்போது பொலிஸாரும் பட்டாளத்தாரும் அவர்களைப் பிடிக்க எத்தனையோ முயற்சிகள் செய்து கொண்டிருந்தனர். அந்தப் பிரதேசம் முழுவதையும் வளைத்துக்கொண்டு, வீடு வீடாகச் சோதனை செய்து வந்தார்கள். தொண்டர்களைப் பற்றிய தகவல் கொடுப்பவர்களுக்கு ஏராளமான பொன் பரிசளிப்பதாக நூடெங்கும் பறைசாற்றப்பட்டு வந்தது. அவர்களுடைய அங்க அடையாளங்களை மனப்பாடம் செய்து கொள்ள வேண்டும் என்று கண்டிப்பான உத்தரவு போடப்பட்டது.

1919 ஆம் ஆண்டு கோடை காலத்தில் பிரிட்டிஷ் கவண்மெண்டார் பழைய கிழட்டு ஐரிஷ் சிப்பாய்களையெல்லாம் ஒன்று சேர்த்து புதிய ரகசிய இலாகா அமைத்துப் பலப்படுத்திக் கொண்டனர். அடுத்த இரண்டு வருஷங்களில் அவர்கள் எத்தனை பேர் இந்த உத்தியோகம் பார்ப்பதற்காக உயிரை இழந்தார்கள் என்பதை அக்காலத்துப் பத்திரிகைகளைப் பார்த்தால் தெரியவரும். ஐரிஷ் தொண்டர்கள் தங்கள் தேசத்தாரே தங்களைக் காட்டிக் கொடுக்கும் நீசத் தொழிலைச் செய்வதற்கு முன் வந்ததைக் கண்டு சந்தித்த இடத்திலெல்லாம் அவர்களைப் பரவோகத்திற்கு

அனுப்பி வந்தனர். அரசின் ரகசிய இலாகாவிலுள்ளவர்கள் தீவிரமாக எதையும் செய்யமுடியாதபடி அந்த இலாகாவையே முறித்து வந்தார்கள்.

அக்காலத்தில் தெருப்புறங்களில் ரகசியப் பொலிஸாருடைய பிரேதங்கள் அடிக்கடி கிடப்பது வழக்கம். அவற்றின் சுழுத்துக்களிலே சீட்டுக்கள் கட்டப்பட்டிருக்கும். அச்சீட்டுக்களிலே 'ஜி.ஐ. தொண்டர் படையினரால் தண்டிக்கப்பட்டவர்கள். ஒற்றர்களே எச்சரிக்கை!' என்று எழுதப்பட்டிருக்கும். ஆனால் ஒற்றர்களா இல்லையா என்று சந்தேகப்படக்கூடிய நபர்களுக்கு மட்டும் உயிர்ப்பிச்சை கொடுத்தனுப்பி விடுவதே வழக்கம்.

கடைசியாகத் தொண்டர்கள் மீண்டும் ஷூனான் நதியைத் தாண்டித் தென் திப்பெரிக்குச் சென்றனர். அவர்களுக்குச் செலவுக்குப் பணம் இல்லாமல் கஷ்டமேற்பட்டது. பலர் பணம் கொடுக்கத் தயாராயிருப்பினும், அவர்களைப் பார்க்கச் சந்தர்ப்பம் கிடைக்கவில்லை. தொண்டர்கள் தங்களைப் போன்ற ஏழைகளுடைய வீடுகளிலேயே பெரும்பாலும் தங்கியிருந்தார்கள். பல்லாக நகர வசிப்பவர்கள் ஓடிப் பிர் அவர்களுக்கு வேண்டிய உதவிகளைச் செய்துவந்தார். அந்த நண்பருடைய வீட்டில்தான் முன்பு நடனக் கச்சேரி நடந்து, பின்னர் வீன் ஹோகன் வெளியேறும்போது கைதுசெய்யப்பட்டான்.

வெகு காலமாக மறைந்து திரிந்து கொண்டு, தீவிரமான காரியங்களைச் செய்வதற்கு வழியில்லாமல் பொழுதுபோவதைக் கண்டு தான்பிரீன் மனம் வருந்தினான். அவன் லேலோஹெட் பக்கிலும், நாக்கலாங்கிலும் ஆரம்பித்துக் கொடுத்த காரியங்களைத் தேசத்தார் பின்பற்றி ஆங்காங்கே பெரும் போர் தொடுப்பார்கள் என்று நம்பியிருந்தான். சிற்சில இடங்களில் மட்டும் பொலிஸ் நிலையங்கள் தாக்கப்பட்டும், உதிரியான பொலிஸாரிடமிருந்து றிவோல்வர்களும் துப்பாக்கிகளும் பறிக்கப்பட்டும் வந்ததே தவிர எங்கும் ஒரேபடியான வேலை நடக்கவில்லை. ஆதலால் மேலும் தீவிரமான காரியத்தை ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று தான்பிரீனும் தோழர்களும் முடிவு செய்தனர். டப்ளினுக்குப் போனால் தான் தொண்டர்படையின் நிலையும், தேசமக்களின் அபிப்பிராயமும் நன்கு புலப்படும் என்று அவர்கள் சகுதினர்கள். அதன் படி ரொபின்ஸனையும், ஹோகனையும் வட திப்பெரியில் விட்டு விட்டு தான்பிரீனும் டிரீஸியும் இரண்டு சைக்கிள்களை எடுத்துக் கொண்டு டப்ளினுக்குச் சென்றனர்.

டப்ளிளில் அவர்கள் ஷூனானுடைய வீட்டில் தங்கியிருந்தார்கள். ஷூனான் அவர்களுடைய பழம்பெரும் தோழன். எந்தத் தொண்டர் டப்ளினுக்குச் சென்றாலும் அவருடைய வீட்டுக்குத்தான் செல்வது வழக்கம். தொண்டர் படையின் சேனாதிபதிக்கு உதவியாகக் கடிதப் போக்குவரத்தைக் கவனித்து வந்தமைக்கேல் பொலிஸ்ஸைக் கண்டு தான்பிரீனும் டிரீஸியும் பல சமயம் விவாதம் செய்தார்கள். டப்ளிளில் தங்குவதற்கு அவர்களுக்கு வேண்டிய உதவி செய்வதாய் கொலின்ஸ் வாக்களித்தான். அவ்வுறுதியைப் பெற்றுக் கொண்டு அவர்கள் ரொபின்ஸனையும், ஹோகனையும் அழைத்துக்கொண்டு வருவதற்காக டப்ளிளும் நாட்டுப்புறம் சென்றனர்.

அச்சமயம் தான்பிரீன் ஒரு பாதிரியாரைப் போல வேஷம் போட்டுக் கொண்டிருந்தான். பல புரட்சிக்காரர்கள் பாதிரி வேஷம் பூணுவது அக்கால வழக்கம். அயர்லாந்தில் பொலிஸார் பாதிரிமார்களிடம் பண்புடன் நடப்பார்கள். ஆனால் புரட்சிக்காரர் பலரும், பாதிரினைப் போல் மாறு வேஷம் தரித்து வருகிற விஷயமும் அவர்களுக்குத் தெரியும். யாரை உண்மையான பாதிரி என்றும் யாரைப் போலிப் பாதிரி என்றும் நம்புவது? அவர்கள் ஒருவரையும் தடுத்துக் கேள்வி கேட்க விரும்பவில்லை. ஏனெனில் உண்மைப் பாதிரியை வழிமறித்தால், ஜனங்கள் மிகவும் கோபமடைவார்கள். போலிப் பாதிரியை வழிமறித்தால் துப்பாக்கிக்குப் பவியாக நேரும்!

டப்ளிளில் இருந்தபோது ஒருசமயம் தான்பிரீன் ரேனுவத் என்ற இடத்திற்கும் போக நேர்ந்தது. வழியில் அவனுடைய சைக்கிள்களில் ஒரு சக்கரத்தில் காற்று இறங்கி றப்பர் சக்கரம் சிறிது கிழிந்தும் போய்விட்டது. அதை ஒட்டுவதற்கு றப்பர் துண்டும், பசையும் தேவையாயிருந்தன. அவன் சைக்கிள் கடைக்குச் சென்று ஒட்டித் தரும்படி கேட்டான். சிலமணி நேரம் காத்திருந்தால்தான் முடியும் என்று கடைக்காரன் சொன்னான். பக்கத்தில் மேலூர்த்துக் கலாசாலையிருப்பதாயும், அங்கே இளம் பாதிரிமார்கள் படித்து வருவதாயும், அவர்களிடம் போனால் ஒட்டித்தருவார்கள் என்றும் தெரிவித்தான். போலிப் பாதிரியான தான்பிரீன் உண்மைப் பாதிரியார்களின் முன் எப்படிப் போக முடியும்? கடைக்காரனிடம் கோபப்பட்டுக் கொண்டு அவன் வெளியேறினான். சைக்கிள் திருத்தப்படா விட்டால் கொஞ்ச தூரங்கூட போவது கஷ்டம். ஆதலால் மேற்கொண்டு எங்கே செல்வதென்று தான்பிரீன் யோசித்தான், ஆபத்துக் காலத்தில் பொலி

ஸாரே தனக்கு உதவி செய்வது வழக்கம் என்பது அவன் ஞாபகத்திற்கு வந்தது. உடனே பக்கத்திலிருந்த பொலிஸ் நிலையத்திற்குச் சென்றான் அங்கு சென்றதும் காவலிலிருந்த பொலிஸ்காரன் முன்னால் ஓடிவந்து 'சலாம்' செய்தான். பாதிரியும் மிகந்த தாராள சிந்தையுடன் ஆசிரிசித்து, வந்த காரியத்தைக் கூறினான். உடனே பல பொலிஸாரும் ஓடிவந்து சைக்கிள் சக்கரத்தில் கிழிந்த இடத்தை ரப்பரை ஓட்டிக் காற்றடைத்துக் கொடுத்தனர். அவர்கள் வேலை செய்து கொண்டிருக்கும் பொழுது, பாதிரி நிலையத்துள் கவரில் ஓட்டப்பட்டிருந்த அச்சிட்ட அறிக்கைகளை யனைல் வழியாகக் கவனித்துப் பார்த்தான். அவற்றில் ஒன்றில் பிணகண்டவாறு எழுதப்பட்டிருந்தது.

**பொலிஸ் நிலையம்
1000 பவுண் இனம்**

அயர்லாந்தில் கொலை செய்த கொலைகாரன் தேவை
டலியல் பிரீன் [தான் பிரீன்]

முன்னுவது திப்பெரரித் தொண்டர் பட்டாளத்தின்
தளகர்த்தர் என்று அழைக்கப்படுகின்றவர்.

வயது 37, உயரம் 5 அடி 7 அங்குலம், சிறிது கபிலநிறம்
கறுத்த மயிர் (முன்னால் நீண்டிருக்கும்), சாம்பல் நிறமான
கண்கள், குட்டையான வளைந்த மூக்கு, தடித்த உருவம்,
கணம் சுமார் 12 ஸ்டோன் (168 ரூதத்), முற்றிலும் சுஷ்
ரம் செய்யப்பட்ட முகம், லோபமுள்ள 'புட்டாக்' தோற்றம்,
வேலை செய்தவிட்டு வருகிற கருமான் போன்ற உருவம்,
தொப்பி தெற்றிவரை இழுத்து மாட்டப்பட்டிருக்கும்.

அவரைக் கைது செய்வதற்கு உதவியாகப் 'பொதுணழிய
இலாகா' வைச் சேராத எந்த நபராவது துப்புச் சொல்லும்
பட்சத்தில் அகருக்கு மேற்படி பரிசு ஐரிஷ் அதிகாரிகளால்
கொடுக்கப்படும். தவலை எந்தப் பொலிஸ் நிலையத்திலும்
கொடுக்கலாம்.

அந்த அறிக்கையைப் படிக்கும் போது பாதிரி தான் பிரீன் சிறிதும்
சிரிக்கவேயில்லை. உள்ளதில தோன்றிய உவகையை மிகவும்
கஷ்டப்பட்டு அடக்கிக்கொண்டான். பிறகு பிரீனர்கள் செய்த
உதவிக்குப் பலமுறை வந்தனம் கூறிவிட்டு, மெதுவாக வெளியே
வந்து கம்பி நீட்டினான்.

பதில் ஆளுநரைக் குறிப்பார்த்தல்

நாசலாங் சம்பவத்ிலிருந்து அயர்லாந்தில் புரட்சிக்காரர்களு
டைய போராட்டம் தீவிரமாகி விட்டது. எங்கு பார்த்தாலும்
தொண்டர்கள் ஆயுதங்களுக்காக கொள்ளையிட்டனர். ஊர்க்கால
லுக்காகச் செல்லும் பொலிஸார் ஆங்காங்கே தாக்கப்பட்டனர்.
டப்ளின் நகரிலிருந்த இராசியப் பொலிஸார் திருடர்களையும்,
குதாடிர்களையும், சாதாரண கலகக்காரர்களையும் சண்டிபிடிப்பதை
விட்டு, அரசியல்வாதிகளையும் புரட்சிக்காரர்களையும் பின்
தொடர்ந்து சென்றனர். அவர்கள் உங்களுடைய துப்பறியும் வேலைக
ளுக்காகப் பழைய திருடர்களையும், குற்றவாளிகளையும் கையாட்க
ளாகச் சேர்த்துக் கொண்டனர். நகரிலிருந்து விலகினர்களுடைய
விடுகளில் நேரதனை போடவும், விலகிப் பின்பினர்களுடைய
பிரகரங்களையும் கொள்ளையிடவும் அவர்கள் பட்டாளத்தார்
கூடச் சென்று உதவி புரிந்து வந்தார்கள், டப்ளின் நகரிலுள்ள
மக்கள் அனைவருக்கும் அவர்களைத் தெரிந்திருந்த போதிலும்,
அவர்கள் அச்சமின்றி நடமாட முடிந்தது. ஒரு குற்றமும் செய்
யாதவர்களுக்கும், காற்பாள் முழுதும் ஒப்பாக்கியே தொட்டறி
யாதவர்களுமான மக்களுடைய விடுகளில் நாள் தவறாமல் சோத
னைகள் போடப்பட்டன. இந்த அற்பக் கொடுமைகளை மக்களை
அரசாங்கத்திற்கு விரோதமாய்த் துண்டிவிட்டன. ஐரிஷ்மொழி

யில் பாடல்கள் எழுதி வைத்திருப்பது போன்ற அற்பக்காரியங்களைக் காக்கப் பல ஆடவர்களும், பெண்களும், பையன்களும், சிறுமி+ளும் கூடச் சிறையில் அடைக்கப்பட்டார்கள். தொண்டர்களால் இக் கொடுமைகளைச் சேதித்திருக்க முடியவில்லை.

1919 ஆம் வருடக் கடைசியில் நிலைமை மாறிவிட்டது. முதுமை யான இரகசியப் பொலிஸார் நடுத்தெருக்களில் சுட்டுத்தள்ளப்பட்டார்கள். சுட்ட தொண்டர்கள் பகைவர்களிடம் சிக்காமல் தப்பிவந்தனர் பிற்காலத்தில் இரகசியப் பொலிஸ் வர்க்கத்தையே அழித்து விடவேண்டும் என்று தொண்டர்கள் உறுதி செய்தபின், அவர்கள் தங்கள் வீடுகளில் வசிக்கமுடியவில்லை. தெருக்களில் நடமாடவும் முடியவில்லை. கடைசியாக அவர்கள் அனைவரும் 'டப்ளின் மானிகை'க்குள்ளேயே பதுங்கிக்கிடக்க நேர்ந்தது. அங்கிருந்து அவர்கள் வெளியேறுவதனால் ஆயத்தநடவகிய பட்டாளத்தொருடன் வருவதே வழக்கம். அவர்களில் பலர் வேலையை ராஜினாமா செய்தனர்; மற்றும் சிலர் புரட்சிக்காரர்களுடைய கொந்தரவுக்குத் தப்பி வாழமுடிந்தது; ஏனென்றால் அவர்கள் புரட்சிக்காரருடைய வழிக்கு வருவதில்லை என்று அவர்களுடன் ஒய்ந்தம் செய்து கொண்டிருந்தனர். பின்னால்தான் இரகசியப் பொலிஸார் புரட்சிக்காரருடைய இரகசிய இலாகாவைச் சேர்ந்து கொண்டு, தங்களுக்குக் கிடைத்த அரசாங்க ஆவணங்களையும் தகவல்களையும் கொடுத்ததுப் பேருண்மை செய்தனர்.

திப்பெரரியிலிருந்து வந்திருந்த தான்பிரீன் முகலான நாள்வரும் டப்ளின் நகரில் நிலையாக இருப்பதற்கு வேண்டிய வசதிகளைச் செய்து கொண்டார்கள். அவர்களுக்கு நகரிலுள்ள சேதங்கள், கொந்துகள் உட்பட எல்லாப் பகுதிகளும் நன்றாய்த் தெரிந்திருந்தன. எவ்விதமான மாறுகேஷமும் அணியாமல், நினைத்த இடமெல்லாம் சுற்றித் திரிந்தனர். டப்ளின் பெரிய நகராதலால், அவர்கள் சுயேச்சையாகத் திரியவும், நண்பர்களைச் சந்தித்து மேற்கொண்டு நடக்க வேண்டிய காரியங்களைப் பற்றிக் கலந்து கொள்ளவும் வசதியாயிருந்தது இரகசியப் பொலிஸாரின் கொந்தரவைச் சிக்கமுடியாமல் தான்பிரீன் கூட்டத்தார் ஒற்றர்களுக்குப் பாடம் கற்பிக்க வேண்டுமென்று தீர்மானித்தனர். அவர்கள் சில ஒற்றர்களைச் சுட்டுத்தள்ளினார்கள்; மற்றும் சிலரைத் தாக்கித் தூரத்திலார்கள். தங்களைத் தொடர்ந்து வந்தால், என்ன வேலுமதி கிடைக்கும் என்பதை அவர்கள் செய்யையில் கூட்டிலார்கள். பிறகு ஒற்றர்களுடைய இடைபூறு குறைய ஆரம்பித்

திது திப்பெரரியிலிருந்து சில ஒற்றர்கள் டப்ளினுக்கு வரவழைக்கப்பட்டிருந்தார்கள். அவர்கள்தான் ஸோலோஹெட்பக் ஆசாமி சனை எனினும். அந்த ஒற்றர்கள் வந்த சில நாட்களுக்குள் பாடங்கற்று விட்டனர். அவர்கள் தான்பிரீன் கூட்டத்தாரைப் பின்பற்றிச் செல்வது தங்கள் உடம்புக்கு நல்லதில்லை என்று கண்டுகொண்டனர். குளிர்காய்வதற்கு, நெருப்போடு ஒட்டியிராமலும் வெகுதூரம் விலகிவிடாமலும் இருப்பது போல, அவர்கள் தொண்டர்களிடம் நடந்து கொண்டனர், சில சமயங்களில் அவர்கள் தொண்டர்களை வெகு சமீபத்தில் கண்டு விட்டாலும், காணாதது போல் வெகு விரைவாகச் சென்றுவிடுவார்கள்.

சிறிது காலத்திற்குப்பின் தான்பிரீனும் அவன் தோழர்களும் கொல்காற்றர்களையும், சிப்பாய்களையும் சுட்டுத்தள்ளி வந்ததைப் பற்றி நீண்ட விவாதங்கள் செய்து வந்தனர். முடிவில் அது போதாதென்றும், வேறு சிலமுறைகளைக் கையாள வேண்டும் என்றும் தீர்மானித்தனர். பெரிய அதிகாரிகள் பொலிஸாரைத் தங்களுடைய வில்லுக்கேற்ற அட்புகளாக உபயோகித்து வந்தால், எய்தவரை விட்டு அப்பை நோவதில் என்ன பயன்? சில பொலிஸாரைச் சுட்டுத் தள்ளிவிட்டால் அதிகாரிகள் வேறு சிலரை நியமித்து விடுகிறார்கள். அதிகப் படிப்பிலாத ஏழை மக்கள் ஏராளமாயிருக்கும் வரை தொப்பியும் சட்டையுமும் மாட்டி அவர்களைப் பொலிஸ் வேலைக்கு நியமிப்பது எளிதாக இருந்தது மேலும், பொலிஸாருடைய உயிர் பரிவாங்கப்படுவதை இங்கிலாந்து அதிகமாய்ப் பொருட்படுத்தவேயில்லை. எனவே பெரிய அதிகாரிகளை வதைத்தால்தான் இங்கிலாந்து கண்ணிழிக்கும் என்று புரட்சிக்காரர்கள் தீர்மானித்தார்கள். அரசாங்க தலைமை அதிகாரிகளைப் பழிசாங்கினால் தேசமெங்கும் தந்திகள் பறக்கும்; உலகமெங்கும் பததிரிகைகளில் செய்திகள் கொள்வரும்; சகல நாட்டார்களும் ஹிஷ் அரசாங்கத்தில் ஏதே கோளாறுகள் இருப்பதாகத் தெரிந்து கொள்வார்கள். ஆங்கில அதிகாரி மும் ராஜா தந்திரிகளும் துணுக்கமடைவார்கள். அயர்லாந்தில் ஆங்கில ஆட்சி ஒழுங்காக நடப்பெருமற் போகும். தொண்டர்கள் தீவ்வாறு பலவிதமாக யோசனை செய்து, அயர்லாந்தின் பதில் ஆளுநரான லோட் பிரெஞ்சைத் தாக்க வேண்டும் என்று முடிவு செய்தனர். அப்படிவைப் பல முகவியமான நண்பர்களுக்கு அறிவித்து அவர்களில் சிலரை உதவிக்கு வருமபடியாக அழைப்பனுப்பினர்.

லோர்ட் பிரெஞ்சைச் சூவுவது சாமானியமான விஷயமில்லை. தரிசனம் கிடைப்பதே கரிது. அவர் வெளியே செல்லும் பொழுது

தெலுங்கா ஓராளமான பட்டாளத்தார் பாதுகாப்பிற்குச் செல்வது வழக்கம். அவர் எங்கு எப்பொழுது செல்லப்போகிறார் என்ற விஷயம் இரகசியமாக வைக்கப்பட்டிருந்தது முக்கியமான விஷேசங்களிலும், விழாக்களிலும் அவர் அடிக்கடி கலந்து கொள்வதில்லை. இக்காரணங்களினால் தான்பிரீன் கூட்டத்தார் அவர் சம்பந்தமாகத் தங்களுடைய எண்ணத்தை நிறைவேற்ற முடியவில்லை. மூன்று மாத காலமாய் இரவு பசலாய் அவர்கள் திட்டங்கள் போட்டுப் பல இடங்களிலே அவரை எதிர்பார்த்துக் காத்துக் கொண்டிருந்தனர். அவர்களுடைய இரசியத் தூதர்கள் ஓடி அகந்து பதில ஆளுநர் செல்லுமிடங்களைப் பற்றி விசாரித்து அறிவித்து வந்தனர். 1919-ஆம் வருடத்தின் கடைசி மூன்று மாதங்களிலும் தொண்டர்கள் 18 இடங்களில் துப்பாக்கிகளையும், வெடிகுண்டுகளையும் வைத்துக் கொண்டு காத்திருந்து ஏமாந்தனர். பதில் ஆளுநர் வருகிற பாதையும் நேரமும் அவர்களுக்கு வெகு நன்றாய்த் தெரியும் எனினும் பதில் ஆளுநர் அவர்கள் சையில் சிக்கவில்லை. ஏனென்றால் அவர் கடைசி நேரத்தில் முன்னால் போட்ட பிரயாணத் திட்டங்களை அடியோடு மாற்றி விடுவார். தாம் செல்ல வேண்டிய இடங்களுக்கு மிஷவும் காலதாமதமாய்ச் செல்வார்; அவ்வது முன்னதாகவே சென்று விடுவார். அவ்வது போகாமலே நின்று விடுவார்!

பதில் ஆளுநரைத் தாக்குவதற்காகச் செய்யப்பட்ட முதலாவது முயற்சியில் பைக்கேல் கொலிங்ஸும் தான்பிரீனும் இருந்தனர். அவ்வாறே கார்க் நகரத் தொண்டர் படையின் தளகாத்தாவான டாம் மக்கர் டெயின் என்பவரும் பன்லூறை கூட இருந்து உதவி புரிந்தார். [அவர் அடுத்த வருஷம் கார்க் நகர சபைத் தலைவராக இருந்த பொழுது, பொலீஸார் அவரை அவர் வீட்டில் வைத்தே கொலை செய்தார்கள்]. நவம்பர் மாதம் 11-ம் திகதியுத்த சமாதான தினத்தில் புதிய ஆளுநர் கலந்து கொள்வதற்காக டிரீனிட்டி கலாசாலையில் ஒரு இப்பீய் இருந்து ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தது. தான்பிரீன் தனது தோழர்களுடன் கிரேட்டன் பாலத்தருகில் சென்று காத்துக் கொண்டிருந்தான். அந்தப்பாலம் பதில் ஆளுநர் கலாசாலைக்குச் செல்வதற்குப் பாதையில்தான் இருந்தது. தான்பிரீன் ஓராளமான கெடிகுண்டுகளைத் தோழர்களிடம் கொடுத்து வைத்திருந்தான். பதில் ஆளுநருடைய கார்க் வரவும் குண்டுகளை அதன் மேல் எறிந்து காசரயே தன்பொடியாகி விடவேண்டும் என்று அவன் ஏற்பாடு செய்திருந்தான். ஆனால் பதில் ஆளுநர் வரவில்லை. அவர்கள் குண்டுகளைக் கையில் பிடித்துக்கொண்டு காத்திருந்ததுதான் மிச்சம்.

அக்காலத்தில் பத்திரிகைகளுக்குக்கூட பதில் ஆளுநரின் சுற்றுப் பிரயாணத்தைப் பற்றி உண்மையான விவரங்கள் கிடைப்பதில்லை. அதிகாரிகள் பொய்ச் செய்திகளையே பத்திரிகைகளுக்கு அறிவித்து வந்தனர் பதில் ஆளுநர் கடைசியாகியிருக்கும் பொழுது, நாட்டுப்புறத்திலிருப்பதாகப் பத்திரிகைகளில் செய்தி வரும். தொண்டர்கள் இதை நம்பாமல் தங்களுடைய இரசிய இலாகாவின் உதவியால் உண்மையான தகவல்களை உடனுக்குடன் தெரிந்துகொண்டிருந்தனர். 1919 டிசம்பர் மாதத்தில் பதில் ஆளுநர் வடசடலில் ஓடும் விட்டு உல்லாசமாக வாழ்ந்து வருவதாகப் பத்திரிகைகளில் செய்தி வந்தது. ஆனால் உண்மையில் அவர் ரோஸ்கம்பரான் என்னுமிடத்தில் தமது நாட்டுப்புற பாசியில் கசித்துக் கொண்டிருந்தார். அங்கிருந்து அவர் டப்ளினிலுள்ள தமது 'வைஸ்ரோய் மாளிகை'க்குத் திரும்பும்பொழுது பீனிசஸ் தோட்டத்திலேயே அவரைத் தாக்கவேண்டுமென்று முடிவு செய்யப்பட்டது. பீனிசஸ் தோட்டத்திற்கு அருகே ஆஸ்டவுன் சயில் நிலையத்தின் பக்கத்திலே அவருடைய காலை மறிக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது.

ஆஷ்டவனுக்குப் பின்னாலு

ஆஷ்டவனுக்குப் பின் ஆளுநரைச் சுட்டு வீழ்த்துவதற்காகச் செய்யப் பெற்ற போராட்டத்தைப் பற்றி முதல் அதிபாயத்திலேயே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அப்போராட்டத்திற்குப் பின்னால் காய மடைந்த தான்பிரீன் தோர்களுடன் சைக்கிளில் விரைவாக வந்து டபுளின் நகரத்தின் வடபாகத்தில் தங்கியிருந்தான். மற்ற நண்பர்களை பல இடங்களுக்குப் பிரித்து அனுப்பிவிட்டான். பிறகு பிப்ஸ்பரோ வீதியிலிருந்து திருவிருட்டி அபமானூடைய வீட்டில் அவன் தங்கி வைத்திய சிக்ச்சை பெற்று வந்தான். ஜே. எம். ரியான் என்ற பெரிய வைத்தியரும், மேட்டர் ஆஸ்பத்திரியிலிருந்து மற்றொரு வைத்தியரும் அடிக்கடி அவனைக் கவனித்து வந்தனர். ரூமியின் அன்புக்கு அளவையிலை. அவன், இமைகள் கண்ணைக் காப்பதுபோல, தான்பிரீனைக் காத்துவந்தான். தான்பிரீன் படுத்த கட்டிலை விட்டு எழுந்திருக்க முடியாத நிலையில் மிகவும் தளர்ச்சியடைந்திருந்தான்.

ஆஷ்டவன் சம்பவத்திற்குப் பின்னால் வேர்ட்ட பிரெஞ்சுச் சூடுவதற்கு வேறு சந்தர்ப்பம் வாய்க்கவே இல்லை. அவர் பொது வாழ்க்கையிலிருந்து அடியோடு விலகி விட்டார். எந்த விசேஷத்திலும் அவர் பொது மக்கள் முன்னிலையில் தோன்றவதற்கு;

மாணிக்கொடுக்கிறேன் அடைந்துகொண்டு விட்டார். கடைசியாக அவர் சீமைக்குச் செல்லும் பொழுது கூட ஆயுதந்தாங்கிய வீரருடன் பலமோட்டார் கார்கள் வீதியின் இருபுறங்களிலும் பாதுகாப்புக்காகச் சென்றுகொண்டிருந்தன. பல்லாயிரம் சிப்பாய்கள் வழியங்கும் அணிவகுத்து நின்றனர். கப்பலிலும் அவருக்குப் பந்தோபஸ்து அதிகம். சீமைக்குச் சென்றபின்னும் அவரை ஆயுதந்தாங்கிய இரகசிய பொலீசார் காத்து வந்தனர்.

டபுளின் பத்திரிகைகளின் வாசகத்தைப் படிக்கும்பொழுது தெல்லாம் தான்பிரீன் மனக் கொதிப்படைந்தான். அவை தொண்டர்-ஊடைய செய்கையை, முக்கியமாக ஆஷ்டவன் போராட்டத்தை வெகு இழிவாகக் கண்டித்து வசைமாரி பொழிந்தவந்தன. அவற்றுள் 'ஐரிஷ் ரைம்ஸ்' என்ற ஆங்கிலேயருடைய பத்திரிகை ஒன்று. அது தன் இனத்தாரையே ஆதரித்திருந்தவது இயற்கை 'பிரீம்ஸ் ஜேர்னல்' என்ற பத்திரிகையை யுரட்சிக்காரர்கள் சையில் எடுத்துப் பார்ப்பது கூடக்கிடையாது. ஆனால், 'ஐரிஷ் இண்டிப்பென்டென்ட்' (ஐரிஷ் சுதந்திரம்) என்ற பத்திரிகை ஐர்ஷ் மக்களின் பண உதவியால் அவர்களுடைய நன்மைக்காகவே நடத்தப்படுவதாய்ச் சொல்லப்பட்டு வந்தது. அப்பத்திரிகை ஆஷ்டவன் போராட்டத்தைப் பற்றி எழுதும் பொழுது, 'கொலைகாரர்கள், கொடுங்குற்றம், அக்கிரமம், படு கொலை' முதலிய கடுமையான பதங்களை உபயோகித்திருந்தது. அவற்றைக் கண்ணுற்றவுடன் அப்பத்திரிகைக்கு ஒரு பாடம் கற்பித்து அதன்மூலம் மற்றப் பத்திரிகைகளும் திருந்துபடி செய்ய வேண்டும் என்று தான்பிரீன் தீர்மானித்தான். அப்பொழுது அவன் படுத்த படுக்கையாய்க் கிடந்ததால், மற்ற நண்பர்கள் அவ்வேலையை மேற்கொண்டனர். தேசத்திற்காக மார்ட்டின் சாவேஜ் உயர் நீதி அவனுடைய சார்பத்தை அடக்கச் செய்வதற்கு முன்னாலேயே, 'இண்டிப்பென்டென்ட்' அவனுடைய ஆண்மாவைப் பழித்துக் கூறியதற்குப் பழிவாங்க வேண்டும் என்று அவர்கள் துணிந்தனர். அப்பத்திரிகையின் ஆசிரியரைச் சுட்டுத் தள்ளிவிடலாமா என்று யோசித்தனர். பின்னர் அது வேண்டாம என்றும் பத்திரிகையைக் கொஞ்சம் அடக்கி வைத்தாலே போதும் என்றும் முடிவு செய்தனர்.

ஒரு ஞாயிற்றுக்கிழமை இரவு 9 மணிக்கு பீடர் கிளான்ஸியின் தலைமையில், சுமார் முப்பது தொண்டர்கள் 'இண்டிப்பென்டென்ட்' ஊரியாலயத்தை நோக்கிச் சென்றனர். அங்கு சென்றதும் வேலை செய்துகொண்டிருந்த தொழிலாளர்களையும் எழுது

வினாக்களையும் எழுந்து விவதி நிற்கும்படி உத்தரவிட்டார்கள். துப்பாக்கிகளைக் கண்டதும் எல்லோரும் லாய்பேசாது உத்தரவுக்குப் பணிந்து நின்றனர். ஆசிரியருக்கும் அதேகிதான் நேர்ந்தது. தொண்டர்கள் அங்கு வைக்கப்பட்டிருந்த அச்ச யந்திரங்களையும் எழுத்துக்கோர்க்கும் யந்திரங்களையும் தகர்த்தெறிந்தனர். மறுநாள்முதல் பத்திரிகை நடக்காமல் இருப்பதற்கு எவ்வளவு இடையூறு செய்யவேண்டுமோ அவ்வளவையும் செய்துவிட்டு, அவர்கள் வெளியேறிச் சென்றனர். ஆனால் மறுநாள் பத்திரிகை வெளிவந்து விட்டது! அதன் ஆசிரியர் வேறு அச்சக்கூடங்களின் உதவியால் அதை வெளியிட ஏற்பாடுகளைச் செய்தார். 'இண்டிப் பெண்டென்ட்' பத்திரிகாலயத்தில் வேலை செய்து கொண்டிருந்தவர்களில் பலர் புரட்சிப் பட்டாளத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். அவர்கள் தங்களைச் சேர்ந்த தொண்டர்கள் வந்தவுடன் அவர்களோடு ஒத்துழைப்பதுபோல், எதிர்காமல் பேசாதிருந்துவிட்டனர். எனினும் ஆசிரியர் அவர்களில் யாரையும் கேலியில் இருந்து நீக்கவில்லை.

'இண்டிப் பெண்டென்ட்' தாக்கப்பட்டதிலிருந்து மற்றப் பத்திரிகைகளைக் கணம் நல்ல பாடத்தைக் கற்றுக் கொண்டனர். அதன்பிறகு டப்ளின் பத்திரிகை எதுவும் தொண்டர்களுடைய செய்கைகளைப் பற்றி அவதூறாக எழுதவில்லை. 'இண்டிப் பெண்டென்ட்' பத்திரிகை கூட நாளடைவில் மாறுதலடைந்து, பிற்காலத்தில் பிரிட்டிஷார் செய்த கொடுமைகளுடையெல்லாம் கண்டித்து வந்தன.

மார்ட்டின் ஸாவேஜினுடைய பிரேத விசாரணைக்குப் பிறகு சீரம் ஆவன் உறவினரிடம் கொடுக்கப்பட்டது. டப்ளினிலிருந்த மாதாகோய்களின் அடுக்கிகள் அப்பிரேதத்தைத் தங்கள் பூட்டுகாடுகளில் புதைக்கக்கூடாது என்று தடுத்தவிட்டனர். பின்னர் அச்சடலம் பலிஸ்டேர் என்னும் இடத்திற்குக் கொண்டு போகப்பட்டது. அதுதான் ஸாவேஜின் ஊர். அங்கு மக்கள் பிரேதத்தைத் தொடர்ந்து பலகைப் நீளமுள்ள ஊர்வலமாகச் சென்றனர். அவ்வூர்ப் பாதிரியார் சைக்ரூழியின் பக்கத்தில் நிறைகடைசிப் பிரார்த்தனையைக் கூற்றார். அப்பொழுது பல ஐர்ஷ் கொன்ஸ்டபிள்கள் உருவிய கத்தியும், நீட்டிய துப்பாக்கியுமாகக் குழியைச் சுற்றி நின்றனர். கலவரமேற்படாமல் பாதுகாப்பதற்காகவே அவர்கள் அனுப்பப்பட்டிருந்தனர்.

சில நாட்களுக்குப் பின்னால் தான்பிரின் டூயி அப்மையாரின் வீட்டிலிருந்து புறப்பட்டு நேரந்தான் தெருவில் 13ஆம் எண்ணு

டைய வீட்டிற்குச் சென்று விடுத்துவந்தான். அங்கு மலோனும், அவருடைய மனைவியும், இரண்டு பெண்களும் தங்கியிருந்தார்கள்.

மலோன் 1916ஆம் ஆண்டு சன்டர் கலகத்தின் போதுபோராட்டத்தில் தமது மனை இழந்தவர். அதுமுதல் கணவனும், மனைவியும் இதர தொண்டர்களைத் தமது மகன் மைக்கேலப்போலவே பாவித்து அன்புடன் ஆதரித்து வந்தனர். சிலநாட்கள் கழிந்த பின் தான்பிரின் டிரீஸியையும், ஹோகனையும் அங்கு அழைத்து வந்து மலோன் குடும்பத்தாரை அறிமுகம் செய்தவைத்தான். மலோனின் பெண்களான பிரிஜிட்டும், எயினியும் பெண்களுடைய சுதந்திரச் சங்கத்தில் அங்கத்தினராக இருந்து தீவிரமாக வேலை செய்து வந்தவர்கள். அவர்கள் தான்பிரினுடைய தபால்களை விநியோகம் செய்வதற்கும் அங்கிருந்து திப்பெரரிக்கு அனுப்ப வேண்டிய வெடிமருந்தையும் துப்பாக்கியையும் கிங்ஸ் பிரிட்ஜ் ஸ்டேஷனுக்குக் கொண்டுபோய் ரயினில் அனுப்புவதற்கும் மிகக் உதவியாயிருந்தனர். தான்பிரின் தன் சையில் கிடைக்கும் சகல ஆயுதங்களையும் தோட்டாக்களையும் உடனுக்குடன் திப்பெரரிக்கு அனுப்பி விடுவது வழக்கம். ஆங்குள்ள சில விவாப்பாரிகளுடைய விலாசங்களுக்கே அவன் அனுப்புவான். விலாப்பாரிகளுக்குச் சாமான் வருகிற விபரம் முன்கூட்டியே அறிவிக்கப்படும். சாக் கார் அந்தச் சாமான் பெட்டிகளைப் பற்றிச் சந்தேகமே கொள்வதில்லை.

மீண்டும் திப்பெரி

1920 ஆம் ஆண்டு ஆரம்பத்தில் தான்பிரீஸ் மனோனுடைய காயம் குணமடைந்து உந்தகால் அவன் சென்ற ஆண்டின் நிழல்சிக்கைப் பற்றிச் சிந்தனை செய்யப் போதிய ஓய்விருந்தது.

ஸோலோஹெட்பக்கில் போடப்பட்ட வித்து முனைவிட்டு வளர்ந்து பலன் கொடுத்து வந்தது புரட்சிக்காரியங்களைப் பற்றி மக்களும் தொண்டர்களும் நன்றாய்த் தெரிந்துகொள்வதற்கு அரசாங்க அறிக்கைகள் மிகவும் உதவி புரிந்தன. 'அயர்லாந்தில் செய்யப்பட்ட குற்றங்கள்' என்று பிரிட்டிஷ் சர்க்கார் வெளியிட்ட அறிக்கைகளில் புரட்சிக்காரருடைய செய்கைகளின் வர்ணிக்கப்பட்டிருந்தன. சர்க்கார் 'குற்றங்கள்' என்று கூறிய பகுதியில் தொண்டர்களுடைய குரத்தனங்களை விவரித்தன.

இக்கொந்து வெளியிட்ட அறிக்கைகளில் தன்னுடையபட்டாளங்களும் பொலிஸும் செய்த குற்றங்களையும் கொடுமைகளையும் சிறிது கூட வெளியிடவில்லை எத்தனை நிரபராதிகளுடைய வடுகள் நள்ளிரவில் சோதனையிடப்பட்டன! ஒருபாவமும் அறிவாத மக்கள் எத்தனைபர் சிறையிடப்பட்டனர்! துன்புறுத்தப்பட்டனர்! எத்தனை ஊர்களில் ராணுவச் சட்டம் அமுல் செய்

யப்பட்டது! எத்தனை சங்கங்களும் கூட்டங்களும் சட்ட விளையாட்டுகளை ஏற்று கூறப்பட்டன! இவற்றையெல்லாம் சர்க்கார் உட்கிரக அறிவிக்க வெட்கப்பட்டு மௌனமாக இருந்தவிட்டது. அயர்லாந்தின் உண்மைப் பிரதிநிதித்துவமுள்ள மரபுமீட்டும் சபையான டெயில் ஐரான் சட்டவிரோதமான சபை என்று விளம்பரப்படுத்தப்பட்டது! டெயிலிக் மெழி அபிவிருத்தி கங்கம், பெண்களின் தேசிய உங்கம், ஐரீஷ் தொண்டர் படை, ஐரீஷ் வாலிபச் சாரணர்படை முதலிய யாவும் சட்டவிரோதமான சபைகள் என்று விளம்பரப்படுத்தப்பட்டன. சுருக்கமாய்ச் சொன்னால் ஐரீஷ் தலைவர் ஆதர் கிரிபித் கூறியது போல் 'ஐரீஷ் ஜனசமூகம் முழுமையும் சட்டவிரோதமான கூட்டம்' என்று விளம்பரப்படுத்தப்பட்டது!

மேற்சொல்லப்பட்டதில் இருந்து பிரிட்டிஷ் சர்க்கார் அயர்லாந்தில் சசல கொடுமைகளையும் செய்து தீர்த்துவிட்டதாக எண்ணிவிடவேண்டாம். மேலும் பல கொடுமைகளை அவர்கள் செய்யாமல் பாக்கி வைத்திருந்தனர். பிசுனூல் படிப்படியாக அவர்கள் எதற்கும் துணிந்து முன்வந்து விட்டார்கள்.

1921 ஆம் ஆண்டு ஆரம்பத்தில் தான்பிரீஸ் மனோனுடைய வீட்டிலிருந்தும் பொழுது முதலாவது 'ஊரடங்குச் சட்டம்' அமுலுக்கு வந்தது. அவ்வருடம் பெப்ரவரி மாதம் ஒருநாள் நள்ளிரவில் ஒரு பொலிஸ்காரன் ஐரீஷ் தொண்டர்களை எதிர்த்ததால் கிராட்டன் தெருவில் சுட்டுக்கொல்லப்பட்டான். உடனே பிரிட்டிஷ் ஆரம்பப்பட்டானதைத்தவிர வேறெந்த மக்களும் இரவு 12 மணிக்கும் காலை 5 மணிக்குமிடையில் வீட்டை விட்டு வெளியேறக் கூடாதென்று உத்தரவிட்டார்கள். சில மாதங்களில் சந்த உத்தரவு தென் அயர்லாந்திலுள்ள பல கிராமங்களிலும் நகரங்களிலும் அமுலுக்கு வந்துவிட்டது. அத்துடன் அது நாளுக்கு நாள் மிகக் கடுமையாகவும் செய்யப்பட்டது. விமெரிக்கில் இரவு 7 மணிக்கு மேல் யாரும் வெளியேறக்கூடாது என்று உத்தரவிடப்பட்டது கார்ட் நகரில் கொஞ்ச காலத்திற்கு மரலை 4 மணிக்கு மேல் உத்தரவு அமுலில் இருந்து, தெருக்களில் யார் சென்ற போதிலும் அதிகாரிகள் அவர்களைச் சுட்டுத்தள்ளி வந்தார்கள். இவ்வாறு 1920-21ல் நூற்றுக்கணக்கான ஆடவரும், பெண்டிரும் சூழந்தைகளும் ஈடுதெருக்களில் படுகொலை செய்யப்பட்டனர். பட்டாளத்தார் செய்த அக்கிரமங்களை யாரும் தெரிந்து கொள்ள

முடியாமலிருந்தது. ஏனெனில் கொலை நடக்கும் பொழுது 'கேர்பியூ' உத்தரவு அமுலில் இருந்தது.

1920-ஆம் வருஷம் வாந்தகாலத்தில் தான்பிரீனுக்கு ஒரு பெரும் பாக்கியம் கிடைத்தது. எப்போதும் சாரவதளின் விழுந்து குளிர்ச்சியாய் தாரா மலையிடுதேசத்தில் அவன் சில நாள் தங்க நேர்ந்தது. மிக நெருக்கமான டப்ளின் நகரத்தில் கிரந்தான் தெருவில் வசித்ததற்கும் மலையடிவாரத்தில் வசித்ததற்கும் மிகுந்த வேற்றுமை இருந்தது தாரா மலையிலுள்ள பசுந்தோட்டத்தில் தான் பழைய ஐரிஷ் அரசர்கள் சந்தகாலத்தில் தங்குவது வழக்கம். தான்பிரீன் அங்கு சென்ற முகநாளே குஷ்டம் ஏறி அதன் உச்சியில் ஒரு பணி நோய் நின்று சுற்றிலுமிருந்த இயற்கையின் வளப்பைக் கண்ணாரப் பருகிக்கொண்டிருந்தான். அந்நேரத்தில் பழைய ஐரிஷ் வீரர்களைப் பற்றியும் சுதந்திரத்துடன் கொலுவீற்றிருந்த கணங்கா முடி மன்னர்களைப் பற்றியும், அயர்லாந்தின் தேசியக் கொடி பகைவர்களை வெற்றி கொண்டு ஆகாயத்தில் துலங்கிக் கொண்டிருந்ததைப் பற்றியும், பின்னால் அயர்லாந்தின் மக்கள் அடிமை விலங்குகளால் பிணிய புண்டு கிடந்ததைப் பற்றியும், ஆகாயத்தில் வீசிய காற்றிலும் அடிமைத்தனத்தின் துர்நாற்றம் நாரியதைப் பற்றியும் அவன் உள்ளத்தில் அலை அலைபாடப் பல கண்ணங்கள் எழுந்தன. அக்குன்றின் மேல் பழம் பெருமையைக் காட்டக்கூடிய ஒரு பொருளும் காணப்படவில்லை. மன்னர்கள் வசித்த அரண்மனைகள் பண்டமேடுகளாகிவிட்டன. எல்லாம் மலைத்தொழிந்து விட்டன ஆனால் அயர்லாந்தை எதிர்த்த வெற்றி கொண்ட ஆங்கிலப் பகைவர்களின் சிப்பாய்கள் அவ்விடத்தில் போராடி இறந்ததற்கு சிறி குறியாக ஒரு சிலுவை மட்டும் நடப்பட்டிருந்தது. அவ்விடத்தில் 1898-ஆம் ஆண்டு அயர்லாந்தின் சுதந்திரத்தைக் காப்பதற்காக எந்தையோ ஐரிஷ் வீரர்கள் பகைவர்களை எதிர்த்துப் போராடி உயிர் நீத்தனர். அவர்களுக்குச் சிலுவையே ஞாபகக் குறியாக விளங்கியது. தான்பிரீன் அவ்விடத்தில் முழங்காற் பணியிட்டுக் கொண்டு பழைய ஐரிஷ் வீரர்களுடைய கணவற்றையேற வேண்டும் என்றும், அதை விரைவாக நிறைவேற்றுவதற்குத் தனக்கு வலிமையும் வீரமும் பெருகவேண்டும் என்றும் இறைவனைத் துதித்தான்.

மலையடிவாரத்தில் பழைய சிங்காரமான மாளிகைக்குப் பதிலாக நாட்டைப்பிடித்துக் கொண்ட அந்நியருடைய கோட்டை

களை காணப்பட்டன. அங்கு குடியானவர்களுள் யிசு. இடை யிடையே தொழிலாளர்களுடைய குடிசைகள் சில மைதானங்களின் மத்தியில் இருந்தன. வீதிளில் மக்களுடைய நடமாட்டமேயில்லை. அரசர்களுக்கும் குடியானவர்களுக்கும் பதிலாகக் கொழுத்த மாடுகளே அங்குமிங்கும் ஓடிக்கொண்டிருந்தன. அந்த மாடுகளும் ஆங்கிலியரின் உணவுக்காக வளர்க்கப்பட்டன.

கோடைகாலம் நெருங்கி வந்துகொண்டிருந்தது. தான்பிரீன் உடம்பு முற்றிலும் குணமாகி மீண்டும் வேலைக்குத் தயாராய் விட்டான். தேசத்தில் நெருக்கடி அதிகமாகிவிட்டது. பத்திரிகைகளில் பனம் புதறக்கூடிய பல செய்திகள் வெளிவந்தன அச்சமடைந்த அவன் போராட்டத்தின் மத்தியில் நிசலான மலையடிவாரத்தில் பொழுது போக்கவிரும்பவில்லை. ஐந்தாறு மாதங்களுக்கு முன்னால் டப்ளின் லோர்ட் பிரெஞ்சைச் சுடுவதற்கு ஆபத்தான தான்பிரீனுடன் காத்துக்கொண்டிருந்த கார்ட் நார மெயரான டாம் மக்கர் டெயின் என்பவர் அவருடைய வீட்டிலேயே அவரது மனைவியின் முன்னால் பிரிட்டிஷாரால் கொலை செய்யப்பட்டார். தர்வஸ் நகரிலும் இதுபோல இரண்டு மூன்று கொலைகள் செய்யப்பட்டன. இவற்றை கேட்டபொழுது தான்பிரீனுடைய இரத்தம் கொதித்தது. போர்! போர்! என்று அவனுடைய உள்ளம் துடித்தது. உடனே டப்ளினுக்குச் சென்று, பல நண்பர்களையும் கண்டு மீண்டும் செரிக்கலாச் சண்டையை அரம்பிக்க வேண்டும் என்று வற்புறுத்தினான். 'டிக் மக்கி, பீடர் கிளாஸ்லி முகலியர் அவனை ஆதரித்தனர். ஆனால் டெயில் ஐரானோ, தொண்டர் படையின் தலைமை அதிகாரிகளோ தான்பிரீனை ஆதரிக்கவில்லை. மைக்கேல் கொலின்ஸ் மட்டும் கொஞ்சம் ஆதரவு காட்டினான்.

உண்மை என்னவென்றால் தலைவர்களுக்குத் தீவிரமான எந்த வேலையும் பிடிக்கவில்லை. தொண்டர்கள் தங்களுக்கும் அவர்களுக்கும் இருந்த வேற்றுமைகளைப் பகைவர்களுக்குத் தெரியுபடியாக வெளியே காட்டிக்கொள்ளவில்லை.

பொது மக்களும் யுத்தத்தை விரும்பவில்லை. 1918ஆம் ஆண்டு கடந்த பொதுத் தேர்தலில் அவர்கள் கொடுத்த வாக்கிலேயே

முடிவரை ஏற்படுத்தும்படி முடிந்தது என்பதை அவர்கள் மறந்துவிட்டனர். பொலிஸாரைத் தாக்குவதால் சட்ட விரோத உத்தரவுகளும், கைது செய்யும் மேலும் அதிகரிப்பதைக் கண்டு அவர்கள் அஞ்சினார்கள்.

தான்பிரீன் பள்ளியில் அதிக நாள் தங்க விரும்பவில்லை. விரைவாகத் திப்பெரரிக்குச் செல்வதென்றும் என்று தீர்மானித்தான். அங்கு தொண்டர்கள் எதற்கும் தயார யிருந்தபாதினும் என்ன செய்வதென்று தெரியாமல் திகைத்துக் கொண்டிருந்தனர். அவர்களுக்கு ஒரு தலைவன் வழிகாட்ட வேண்டிய அவசியம் இருந்தது. அதனால் தான்பிரீனும் டிரீவியும் நூறு மைல்கள் சைக்கிளில் பிரயாணம் செய்து திப்பெரரியைடைந்தனர். பன்னிரண்டு மாதங்களுக்குப் பிறகு தான்பிரீன் அப்பொழுதுதான் திப்பெரரியை மீண்டும் கண்ணுற்றான்.

0

16

புதிய போர்முறை

1920 ஆம் வருஷம் ஆரம்பத்தில், அவர்லாந்து பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்துடன் நிச்சயமான போர் தொடுத்துவிட்டது என்பதை உலகத்திற்கு அறிவிப்பதற்காகத் தொண்டர்கள் புதிய போர் முறையைக் கைக்கொண்டனர். அவர்கள் பொலிஸ்காரர்கள் தங்கியிருந்த படைவீடுகளைத் தாக்கித் தேசம்முழுதும் குழப்பத்தை உண்டாக்கி வந்தனர். அக்காலத்தில் பீலர்கள் ஊர்க்காவலுக்காகச் சுற்றுவதை அடியோடு நிறுத்திவிட்டனர். அவர்கள் வெளியே சென்றால் உயிருடன் திரும்புவது நிச்சயமல்லாமல் இருந்தது. அவர்கள் தங்கள் படைவீடுகளை விட்டு வெளியேறமுடியாமல் உள்ளே அடங்கிக்கிடந்தனர். தொண்டர்கள் பீலர்களைச் சந்தித்துப் போராட வழியில்லாமையால் அவர்களுடைய படைவீடுகளிலேயே போய்ச் சண்டைக்கு இழுக்க வேண்டிய என்று தீர்மானித்தனர். பட்டிகளிலும் சாலைப்புறங்களிலும் முருந்த படைவீடுகளை வெல்லும் காலி செய்து பெரிய படைவீடுகளில் கூட்டங்கூட்டமாக வசித்து வந்தனர். தொண்டர்கள் தங்கள் எளிதில் வெல்ல முடியாதபடி ஏராளமான ஆயுதங்களைச் சேகரித்து வைத்துக் கொண்டனர். வீடுகளுக்கு சூறையுக் கைவுகள் போட்டுக் கொண்டதுடன் சுற்றிலுள்ள முட்கார்பி வேலிகளும் அமைத்துக்கொண்டனர். அந்தச் சமயத்தில் தொண்டர்களின்

திவிரமான போராட்டம் தேசம் முழுவதிலும் பரவியது. பீலர்கள் காலியெய்த ஆயிரம் படைவீடுகள் ஒரே நாள் இரவில் அக்கினிக்கு இரையாகப்பட்டன. அவற்றைத் தொண்டர்கள் ஏன் எரித்தனர் என்றால் பின்னால் பட்டாளத்தாரும் பீலர்களும் அவற்றில் வந்து தங்க இடமில்லாமல் செய்ய வேண்டும் என்பதற்காகவே.

அந்தச் சமயத்தில் பீலர்கள் தாங்கள் பொலிலார் என்பதை அறவே மறந்து விட்டனர். பொலிலார் பொது மக்களைத் துன்புறுத்தாமல் அவர்களைப் பாதுகாப்பதற்காக நியமிக்கப்பட்டவர்கள் ஆவர். ஆனால் அடிமை நாடுகளில் பொலிலார் கடமைகளை கைவிட்டுத் தேசபக்தர்களை அந்நிய அரசாங்கத்திடம் காட்டிக் கொடுத்து உளவு சொல்வதையும், சுதந்திரக் கிளர்ச்சியை அடக்க ஆயுதந் தாங்கிய பட்டாளத்தாரைப்போல் சண்டை செய்வதையுமே கடமையாகக் கொண்டிருப்பார்கள். கருங்கச் சோலைக்கு ஐர்ஷ் பீலர்கள் ஒற்றர்களாயிருந்தனர். அவை பட்டாளத்தாரைப்போல யுத்தம் செய்துவந்தனர். எனவே மக்கள் அந்நிய அதிகாரிகளின் ராணுவத்தாரைப் பகைத்ததைக் காட்டிலும் தங்கள் கடமையிருந்து கொள்ளி வைக்கும் பீலர்களை மிக அதிகமாய்ப் பகைத்தனர். தொண்டர்களும் பீலர்களுடைய வசதிகளைக் கருவறுத்துவிடவேண்டும் என்று முற்பட்டனர். பீலர்கள் எந்தெந்தக் கிராமத்தை விட்டு வெளியே திரும்பினால் ஆங்கெங்குலாம் தொண்டர்கள் தங்களுடைய பொலிலை நியமித்துக் கொண்டு திருடர்களையும் கொள்ளைக்காரர்களையும் அடக்கி வந்தனர். எந்தப் பீலருக்கும் பயப்படாத கொள்ளைக்காரர்கள் தொண்டர்களுடைய பொலில் படைக்கு ஆட்கி ஒடுங்கிக் கிடந்தனர்.

ஐர்ஷ் பொலிலார் மக்களைத் திருடரிடமிருந்து பாதுகாக்கும் கடமையை கைவிட்டதோடு நிற்கவில்லை. தொண்டர் படையினர் களவு முதலான குற்றங்களைச் செய்தவர்களைக் கைது செய்தால் பொலிலார் அக்குற்றவாளிகளை விடுதலை செய்து விட்டு, அவர்களைப் பிடித்த தொண்டர்களையே தண்டித்துச் சிறையில் போட்டு வந்தனர். அக்காலத்தும் பத்திரிகைகளில் இது சம்பந்தமான செய்திகள் அடிக்கடி வெளிவந்து கொண்டிருந்தன. மீத்தலுகாவில் ஒரு முன்னாள் பிரிட்டிஷ் சிப்பாய் பயங்கரமான ஒரு கொலையைச் செய்து விட்டான். பொலிலார் அவனைக் கைது செய்து விசாரணையில்லாமலேயே விடுதலை செய்து விட்டார். தொண்டர்கள் கையில் அவன் திக்கிவிட்டாமல் தேசத்தை

விட்டு வெளியேறி விடுமபடியும் அவர்கள் புத்தி சொல்லியும் அனுபவராம்! ஆனால் அந்த ஆங்கில சிப்பாய் பொலிலாரிடமிருந்து விடுதலைபடைக்க ஐந்து நிமிஷத்திற்குள் தொண்டர்களால் கைது செய்யப்பட்டு மரணதண்டனை விதிக்கப்பட்டான்!

அதே சமயத்தில்தான் இங்கிலாந்திலிருந்து அயர்லாந்தை அடக்குவதற்காகப் 'பிளாக் அன்டு டான்ஸ்' பட்டாளத்தார் அனுப்பப்பட்டனர். அவர்களுக்கு இந்த விசித்திரமான பெயர் எப்படி வந்தது என்பதே ஒரு விசித்திரந்தான்! 'பிளாக் அன்டு டான்ஸ்' பட்டாளத்தார் எமதுதர்களுக்கு நிர்வாகவர்கள். 1920 ஆம் ஆண்டு ஆரம்பத்தில் பல ஐர்ஷ்காரர்கள் பொலில் படைவீடுகளுக்கு விடுதலைபடைதல் அவர்களுக்குப் பதிலாக ஆங்கிலேயரைச் சேர்த்து அனுப்பப்பட்டனர். கயார் கிரீஸ்ல்ட் என்பவர் ஆங்கில அரசாங்கத்திற்கு யோசனை கொண்டு கிரீஸ்ல்டின் தீவிரமும் ஆயிரக்கணக்கான புதியபட்டாளங்களைக் கொண்டு அயர்லாந்தில் சர்க்கமுடியாத கொடுமைகளைச் செய்து அடக்கி விடவேண்டும் என்பதே பதிய பட்டாளத்தில் சேர அயர்லாந்தில் ஆள் கிடைக்கவில்லை. இங்கிலாந்திலும் யோக்கியமானவர்கள் அதில் சேர விருப்பமில்லை. அதனால் பிழைப்பில்லாமல் தீண்டாமைக் கொண்டிருந்த பல பழைய ஆங்கில சிப்பாய்களையும், தாழ்ந்த வகுப்பினரையும் கிரீஸ்ல்ட் பட்டாளமாகச் சேர்த்தார். அந்தப்பட்டாளத்தில் பெரும்பாலும் சுற்றவாசிகளும், கேடிகளும், பலமுறை சிறை சென்றவர்களும் நிறைந்திருந்தனர். அவர்கள் அயர்லாந்திற்கு வந்தபோது அரசாங்கத்தாரால் அவர்கள் எல்லோருக்கும் ஒரே விதமான உடைகள் கொடுக்கமுடியவில்லை. பொலிலாருக்குக் கறுப்பு உடைகள் கொடுப்பது வழக்கம். புதிதாய் வந்தவர்களுக்குக் கறுப்பு உடைகள் கொடுக்க வழியில்லாமையால் சர்க்கார் கைவசமிருந்த சில கறுப்பு உடைகளையும், சில நிறமான உடைகளையும் கலந்து கொடுத்துவந்தனர். இதனால் புதிதாக வந்தவர்களின் பலர் பலவிதமான உடை அணிய நேர்ந்தது. சிலர் கறுப்புத் தொப்பிகளையும் கறுப்புக் காற்சட்டைகளையும், கபிலச் சட்டைகளையும் அணிந்திருந்தனர். சட்டை ஒரு நிறம், குல்லா ஒரு நிறம், காற்சட்டை வேறு நிறம்! இவ்வாறு கறுப்பும் கபிலமும் கலந்த ஆபாசமான பழைய உடைகளை அணிந்திருந்த பட்டாளத்தாரைக் கண்டவுடன், ஐர்ஷ் மக்கள் நகைத்து ஏளனம் செய்தார்கள். வேடிக்கையான புனை பெயர்கள் வைப்பதில் ஐர்ஷ்காரர்கள் மிகவும் சாமத்தியசாலிகளாதலால் புதியபட்டாளத்திற்கு 'பிளாக் அன்டு டான்ஸ்' என்று பெயர் வைத்தனர். ('பிளாக் அன்டு டான்ஸ்' என்றால்

கறுப்பும் கபிலமும் கலந்தது என்பது பொருள்). அயர்லாந்தி-
தாள்லாங்கைச் சுற்றியுள்ள ஜில்லாவில் கறுப்பும் கபிலமும் கலந்த
நிறத்தடங் சில வேட்டை நாய்ஞாண்டு. அந்த நாய்-ள் 'பிளாக்
அன் டான்ஸ்' என்று அழைக்கப்பட்டு வந்தன. மக்கள் அந்த
நாய்ளின் பெயரைய புதிய பட்டாளத்திற்கும் சூட்டினார்கள்.
புதிய பட்டாளத்தார் வெறிபிடித்த நாய்ளிலும் கோடா நடந்து
கொண்டதால், அவர்களுக்குச் சூட்டிய பெயர் பல வழிகளிலும்
பொருத்தமானதுதான்.

இனி பொலிஸ் படைவீடுகள் தாக்கப்பட்டதைக் கவனிப்
போம். முதல் முதலாகக் கால்ட்டி மலைகளின் தென்பாகத்தி-
லுள்ள அரக்லன் என்னுமிடத்தில் படைவீடுகள் தாக்கப்பட்டு
அங்கேயிருந்த பொலிஸார் தொண்டர்களால் பிடித்துக் கொள்
ளப்பட்டனர். அந்த போராட்டத்தைத் தலைமை வகித்து நடந்-
தியவர் ஜேனரல் லியாம் லிஞ்ச் (அவர் மூன்று மணித்தியா-
லங்களுக்குப் பின்னால் உள்நாட்டுக் கலகத்தில் கொலைப்பட்ட
லீரர்களுள் ஒருவர்.) லியாம் லிஞ்ச் பிறவியிலேயே தளகர்த்தா.
ஒரு பெரிய பட்டாளத்தை அணிவகுத்து நிறுத்தவும், அடக்க-
வும், சாமர்த்தியமாய் நடத்தவும் அவர் வகலமையுடையவர்.
அவரும் லீலி மோய்ஸன் என்ற மற்றொரு தளகர்த்தாவும் சேர்-
ந்து கொண்டு பிரிட்டிஷார் தலைக்குப்படி அற்புதமான போராட்-
டங்கள் செய்திருக்கிறார்கள்.

லியாம் லிஞ்ச் ஆறு அடி உயரமும், கம்பீரமான தோற்-
தமும் உடையவர். அவருடைய கண்களில் காணப்பட்ட ஒளியே
அவர் போர் வீரர் என்று அறிவுறுத்தியது அவர் குழந்தையை
போல் திறந்த வெள்ளைச் சிந்தையுடையவர் ஆனால் போரா-
டத்தில் காணும் அஞ்சுப்படியாக எதிரிகளைக் கலக்குவார்.
ஜிஷ் தேசியப்படையின் ஒரு பெரும் பிரிவுக்கு அவரே தலை-
வராக இருந்தார். 1919ஆம் ஆண்டு முதல் அவர் பிரிட்டிஷா-
ரைப் பல இடங்களில் தாக்கியுள்ளார். அரக்லன் வீடுகளைப்
பிடித்ததும் அவருடைய சாமர்த்தியமேயாகும்.

அரக்லனைத் தாக்கியதற்குப் பின்னால் மைக்கேல், பிரென்னை
'கிளேட்' என்ற இடத்தில் படைவீடுகளைத் தாக்கி, அங்கிருந்த
ஆயுதங்களை யெக்லாம் அபகரித்துக் கொண்டார். அங்கு கொன்ஸ்-
டபிள் பக்லி என்பவன் முதலில் தொண்டர்களை எதிர்த்து நின்று,
பின்னால் கீழ்ப்படிந்து விட்டான். (அவன் பிற்காலத்தில் நடந்த

உள்நாட்டுக் கலகத்திக்கு கோரி என்னுமிடத்தில் கைதியாகிருந்த
பொழுது கொல்லப்பட்டான்) தொண்டர்கள் அடுத்தபடியாக
ஏப்ரல் 28ஆம் திசதி பல்லி லண்டன்ஸ் படைவீடுகளை முற்றுகை
யிட்டும் பிடித்துக்கொண்டனர். அவ்விடத்தில் மூன்று பொலி-
ஸாருக்குப் படுகாயம் ஏற்பட்டது. படைவீடுகள் முற்றிலும்
எரித்துத் தரைமட்டமாக்கப்பட்டன. அங்கிருந்த பொலிஸார்
சசல ஆயுதங்களையும் தொண்டர்கள் தலைவராய் நின்ற ஸீன்
டலோனிடம் சமர்ப்பித்துவிட்டுச் சரணாகதியடைந்தனர்.

தான்பிரீனும் திப்பெரரித் தொண்டர்படையை அழைத்துக்
கொண்டு மூன்று இடங்களில் படைவீடுகளைத் தாக்கினான். முத-
லாவது கிவனுக்குப் பணிந்தவை டிரங்கன் படைவீடுகள். அங்கு
போராட்டம் நடந்தது ஜூன் 4ஆம் திதியில்.

டிரங்கனைத் நடந்த போராட்டம் முடிவடைய வெகுநேரம்
பிடித்தது அதில் கலந்துகொண்ட தொண்டர்படை அதிகாரிகள்
தான்பிரீன், ஸீன் டிரீவி, ஸீம்ஸ் ராபின்ஸன், எர்லீ ஓ மர்லி,
ஸீன்ஹோகன் ஆகியார். விடியும்வரை இருபக்கத்தார்க்கும்
அருஞ்சமர் நடந்தது. காலை இளஞ்சூரியின் கிரணங்கள் விசிய
பிளையும் சவ்விடத்தில் தொண்டர்ஞாடைய துப்பாக்கிக் குண்ட்
ஞாடும் வெடி குண்ட்ஞாடும் சடசடவென்று வெடிப்பது நிற்கவில்லை.
சிறிது நேரத்தில் பகைவர்கள் கடுவதைத் திடீரென்று நிறுத்தி
விட்டனர். ஒரு நிமிஷத்திற்குப் பின்பு ஒருமுடியிலிருந்த ஜன்-
னல் வழியாகப் பொலிஸார் சூழல் ஊதினார்கள். அதைக் கேட்-
டுத் தொண்டர்களை அவர்களை வெளியே வந்து நிற்கும்படி உத்-
தரவு போட்டார்கள். அவ்வாறே அவர்கள் வெளியே வந்து
நின்று தங்கள் ஆயுதங்களைச் சமர்ப்பித்தனர். தொண்டர்கள்
அவர்களைக் கைதுசெய்துகொண்டு மற்றபட்டாளங்கள் வெளி-
யிலிருந்து உதவிக்கு ஒருபுள்ளல், ஸீரவாக ஊர்விட்டு வெளி-
யேறி விட்டனர். ஊருக்கு வெளியே சென்றதும் அவர்கள் தங்க
ளுடைய கைதிகளை மன்னித்து விடுதலை செய்தார்கள்! அக்-
கைதிக் கூட்டத்தில் ஆறு கொன்ஸ்டபிள்களும் இரண்டு சார்ஜன்-
டுகளும் இருந்தனர். தொண்டர்களில் ஒருவருக்குக் கூடக் காய
மில்லை.

அதே இரவில் கப்பர் ஓயிட் படை வீடுகளும் வேறு தொண்ட-
ர்ளால் தாக்கப்பட்டன. ஆனால் அங்கு பொலிஸார் பணிய
வில்லை.

பத்திரிகைளில் இவ்விஷயங்களைப் பற்றி உண்மையான விவ-
ரங்களை வெளிவருவதேயில்லை. தொண்டர்கள் வெளியந்து தாங்

கள் செய்த வீரச் செயல்களை வெளியிடக் குழந்தை பகிரவமாயில்லை. போராட்டத்தில் தப்பிப்பிழைத்த பொலிசாரே தங்களுக்குத் தெரிந்த விஷயங்களை வெளியிட்டு வந்தனர். அவர்கள் தங்கள் இலாகாவுக்குக் கேவலம் ஏற்படாதவாறு, விருத்தாந்தங்களைத் திரித்தும், மாற்றியும், புதிதாய்ச் சிருஷ்டி செய்தும் கூறி வந்தார்கள். தாக்கிய தொண்டர்கள் 30 பேர் என்றால் பொலிஸார் 300க்கு மேற்பட்டவர் வந்திருந்ததாக கூறுவர். ஏனென்றால் 30 பேருக்கு அவர்கள் தேற்றனர் என்பது கேவலமல்லவா! மேலதிகாரிகள் இதைக் கேட்டு அவர்களைக் கண்டிக்கவும் கூடும். சில பத்திரிகை நிருபர்களுக்கு உண்மைச் செய்திகள் கிடைப்பிலும் அவர்கள் சர்க்காருக்குக் கேவலத்தையுண்டாக்கும் விடயங்களை வெளியிட அஞ்சினர். வெளியிட்டால் நள்ளிரவில் 'பிளாக் அண்டு டான்' படையினர் அவர்களை வாட்டி வருத்துவர். அதனால் அவர்கள் செய்தி எழுதுகையில் தொண்டரில் எவரும் காயமடையாமலிருக்கும் பொழுது 'பல தொண்டர்கள் காயமடைந்தனர்; சிலர் இறந்து விழ்ந்தனர்!' என்று குறிப்பிடுவது வழக்கம். ஆனால் உண்மையிலேயே சில தொண்டர்கள் இறந்திருக்கும் பொழுது, அவர்களுக்கு அவ்விஷயமே தெரியாது போய் விடும்!

அடுத்தாற் போல் தான்பிரீன் கூட்டத்தார் தாக்கிய இடம் ஹால்வி போர்டு. அது திப்பெரரித் தாலுகாவின் வடமேற்குப் பக்கத்திலுள்ளது. அங்கிருந்த பொலிஸாரும் தொண்டர்களிடம் சரணாகதியடைந்து, ஆயுதங்களைப் பறி கொடுத்தனர். அங்கு அந்த போராட்டத்தில் தலைமை வகித்தவர்கள் டிரங்கனில் தலைமை வகித்த தொண்டர்படை அதிகாரிகளையாவர்.

ரீயர் கிராஸ் என்னுமிடம் அடுத்தாற் போல் தாக்கப்பட்டது. அங்கு போராட்டம் மிக உக்கிரமாக நடைபெற்றது. முடிவில் தொண்டர்கள் பொலிஸாரை குறியடிக்காமலே திரும்ப நேர்ந்தது. இந்தப் போராட்டத்திற்குப் பல இடங்களிலிருந்து தொண்டர்கள் உதவிக்கு வந்திருந்தனர். என் டிரீனியும், தான்பிரீனும் தலைமை வகித்து நின்றார்கள். பொலிஸாரும் உயிரை வெறுத்துத் தீவிரமாக போராடினார்கள், அவர்கள் எறிந்த வெடிகுண்டுகளின் சில்லுகள் ஓமல்வி, ஜிம் கோர்மன், டிரீவி, தான்பிரீன் முதலியோரைச் சிறிது காயப்படுத்தின. தொண்டர்கள் படை வீடுகளைத் தீ வைத்து எரித்தார்கள். பல பகைவர்கள் தீயில் வெந்தனர். இருவர் கடப்பட்டு இறந்தனர்.

மே மாதம் 27-ஆம் திகதி கிள்மல்லக் படை வீடுகள் தாக்கப்பட்டன. அந்தப் போராட்டம் மிகவும் புகழ் பெற்றது. தான்

பிரீன் அதில் சலந்து கொள்ளவில்லை. என் மலோன் தொண்டர்களைத் தலைமை வகித்து நடத்தினார் அப்போராட்டம். ஓரவு 12 மணிக்கு ஆரம்பமாகி காலை 7 மணி வரை நடந்தது. கிள்மல்லக் படை வீடுகள் மிகப் பெரியனவாய், உறுதியான கட்டிடங்களாக நகரின் நடுமத்தியில் இருந்தன. தொண்டர்கள் ஒரு பெரிய சாப்பாட்டு விடுதியையும் வேறுபல வீடுகளையும் அமர்த்திக் கொண்டு அவற்றில் தங்கியிருந்து போராட்ட நேரத்தின்போது வெளியே சென்றனர். முதலில் படை வீடுகளின் மேல் ஒரு குழாய் மூலம் பெற்றோரைச் சொரிந்தனர். தீ வைத்தவுடன் அவ்வீடுகள் எரிந்து தரைமட்டமாயின போராட்டத்தில் ஸ்கர்வி என்ற ஒரு தொண்டன் குண்டுபட்டு இறந்தான். பகைவர்களில் காயமடைந்தவர் அறுவர்; இறந்தவர் இருவர். இறந்துபோன ஒரு பீலர்களின் கதை மிகப் பரிதாபமானது. அவர்கள் முதலிலேயே தொண்டர்களுக்குப் பணிந்து விடவேண்டுமென்று சொன்னதற்காக மற்றப் பொலிஸார் அவர்களை ஒரு அறைக்குள் தள்ளிப் பூட்டிவிட்டனர். இந்த அறை தீப்பற்றி எரியும் பொழுது அந்த இருவரும் தப்பிச் செல்ல வழியின்றி எரிந்து சாம்பராயினர். பொலிஸாருக்கு தலைமை வகித்த நின்ற சார்ஜண்டு பின்னாலே அரசாங்கத்தால் ஜில்லா 'இன்ஸ்பெக்டர்' வேலைக்கு உயர்த்தப்பட்டார். சில மாதங்களில் தொண்டர்கள் அவரையும் வானுவகத்திற்கு அனுப்பி விட்டனர்.

கடுத்த பெரும் போராட்டம் ஊலாவில் நடந்தது. அன்று தான் சர்க்கார் படையின் பிரீமோடியர் ஜெனரல்களால் ஒரு வரான லூ என் தொண்டர்களால் சிறை வைக்கப்பட்டிருந்த இடத்திலிருந்து தப்பி ஓடினார்.

பட்டார். விசும் விஞ்ச ஊகாணைப் பிடித்து வைத்துக் கொண்டு தங்களுடைய அன் ராண பாரிட்டனை விடுதலை செய் தால்தான் அவரை விடுதலை செய்வமுடியும் என்று சர்க்காருக்கு அறிவிக்கலாம் என்று கருதியிருந்தார்.

விஞ்ச தம்முடைய கைதிகளை மூவரையும் அழைத்துக்கொண்டு செல்லும் பொழுது அவர்கள் அரபி பாஷையில் ஏதோ பேசிக் கொண்டிருந்தனர். அவர்கள் விஞ்சையும் அவருடைய தொண்டர்களையும் திடீரென்று எதிர்த்துப் போராடித் தப்பிவிடவேண்டுமென்ற இரகசியமாகப் பேசிக் கொண்டனர். சில நிமிஷங்களுக்குள் அவர்கள் பேசியடியே தொண்டர்கள் மீது பாய்ந்தனர். இரு கட்சியாருக்கும் போராட்டம் முற்றியது. கலனல் டான் போர்லுக்குக் காயம் பட்டது. தொண்டர்களோ வெற்றி பெற்றனர். அதன்மேல் விஞ்ச காயமடைந்த கலனையும், டிரெல்லையும் சௌரவமாக விடுதலை செய்து, பெர்மாயிலிருந்த பட்டாளப்படை வீடுகளுக்குப் போகும்படி அவர்களை ஒரு காரில அனுப்பி வைத்தார். லூகாஸை மட்டும் கைதியாக வைத்துக் கொண்டு பந்தோஸ்தான ஓடிடத்தில் அவரையடைத்து வைத்துப் படி அனுப்பினார். சூதாக்கிரமத்தாக்களை விடுதலை செய்துவிட்டு விஞ்சின் தாராள நினைதயை தொண்டர்களுடைய கண்ணியமும் விளங்குகின்றன. ஆனால் இந்த உதவிக்குப் பட்டாளத்தார் என்ன கைர்மாறு செய்தனர்? மறுநாள் இரவில் பெர்மாய் நகரையே தீவைத்து எரித்தனர்! விசும் விஞ்ச வெற்றியடைந்து விட்டார் என்ற கோபமே இத்தற்கெல்லாம் காரணம்.

17

ஜெனரல் லூகாஸ்

லூகாஸ் என்பவர் ஆங்கிலப்படையில் பிசிகேடியர் ஜெனரல் பதவியிலிருந்தார். கலனையும் வேறு இரண்டு தளர்த்துக்கொண்டும் புரட்சித்தலைவரான விசும் விஞ்ச 1920 ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் 26 ஆம் திகதி கைதுசெய்தார் அப்பொழுது லூகாஸ் கொள்ளுவில் தம்முடைய நண்பர்களுடன் தங்கியிருந்தார். திடீரென்று விஞ்ச தமது படையுடன் அங்கே சென்று அவர்களைப் பிடித்துக் கொண்டார். லூகாஸின் கலனல் டான் போர்டும், கலனல் டிரெல்லும் இருந்தனர். விஞ்ச அம்மூவரையும் அழைத்துக் கொண்டு சமீபத்தில் தயாராய்க் காத்திருந்த ஒரு மோட்டார் காருக்குச் சென்றார்.

ஜெனரல் லூகாஸ் கண்ணியமான போர் வீரர். அவர் தொண்டர்களிடம் ஐந்த வாரம் கைதியாயிருந்தார். தொண்டர்கள் அவரை மிக்க மரியாதையாக நடத்தி வந்து வேண்டிய உணவு உடை முதலிய சென்கரியங்களும் செய்து கொடுத்தனர். அவருடைய பந்தக்களுக்கு அடிக்கடி கடிதம் எழுதுவதற்கு வசதிகளை அளித்தனர். லூகாஸ் பின்னால் தப்பியோடிய காலத்திலும் தொண்டர்களுடைய உதவிகளை நன்றியுறிதலுடன் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்.

பாரிட்டன் என்ற ஐரிஷ் தேசாபிமானி ஒருவர் ஆங்கிலேயரின் சிறையிலிருந்தார். அரசாங்கத்தார் அவர்மீது ராஜத்துவேஷக் குற்றஞ் சாட்டியபத்து வருடத் தண்டனை விதித்தனர். சிறையில் கொலை, களவு செய்த குற்றவாளியைப்போல் அவரை மிகவும் தேவலமாக நடத்தி வந்தனர். அவரை விடுதலை செய்து வெளியே கொண்டுவருவதற்காகத்தான் லூகாஸ் கைது செய்யப்

கடைசியாக அவர் சிறை வைக்கப்பட்டிருந்த இடம் கீழ் விமெரிக்கிருந்த ஒரு வீடு. ஜூலை மாதம் முதல இரவு அவர் மிகவும் சாமர்த்தியமாக அங்கிருந்து தப்பி ஓடி விட்டார். இந்த விஷயம் முக்கியமான தொண்டர்களுக்குக் கெல்லாம் பத்திரிகையைப் பார்த்த பின்பு தெரிய வந்தது.

ஜூன் மாதம் 30ஆம் திகதி ஸீன்டிஸி, தான்பீரின் முதலாவது அவர்கள் விமெரிக் நகருக்கும் திப்பெரிக்கும் மத்தியிலுள்ள ரஸ்தாவில் ஆயுதபாளணிகளாகக் காத்துக் கொண்டிருந்தனர். அக்காலத்தில் தொண்டர்கள் சர்க்காருக்கு மிகுந்த தொந்தரவு கொடுத்து வந்தனர். ரயில்களையும் தபால்களைக் கொண்டு செல்லும் காரிகளையும் அவர்கள் மறித்து திறுத்தினார்கள். அவற்றிலிருந்து கடிதங்களையும், பட்டாளத்தாரின் இரகசிய தஸ்தாவேஜுகளையும் கையெறிவந்தனர். இதனால் அவர்களுக்கு எதிரிகளுடைய நடவடிக்கைகளை முண்கூட்டியே தெரிந்து கொள்ளச் சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது. ஆங்காங்கேயிருந்த ஒற்றர்களில் எவர்கள் மிகவும் ஆயோக்கியர்கள் என்பதை அறிந்து கொண்டு அவர்களைத் தண்டிப்பதற்கும் அரசாங்க கடிதங்கள் உபயோகமாயிருந்தன. சர்க்கார் தொண்டர்களுடைய தொலைப் போறுக்க மாரட்டாமல், தபால்களைக் கொண்டு செல்லும் காரிகளுடன் பட்டாளங்களையும் பாதுகாப்புக்காக அனுப்பிவர ஆரம்பித்தது. விமெரிக் வீதியில் இத்தகைய பட்டாளம் ஒன்று தபால் பாதுகாப்புக்காக வந்து கொண்டிருந்ததால் அதை எதிர்த்துப் போராடவே தொண்டர்கள் மேலே கூறிய முறையில் மறைவாகக் காத்துக் கொண்டு நின்றனர். அவர்கள் நிறை இடம் ஊலா கிராமத்திலிருந்து அரை மைல் தூரத்திலிருந்தது. அங்கிருந்து திப்பெரி ஆறு மைல்; விமெரிக் பதினாந்து மைல்; ஸேலோஹெட்பக் நான்கு மைல் இவ்விலங்களைச் சுற்றிலும் சமனெளிகள் இருந்தமையால் தப்பியோடுவதற்குப் போதிய சௌகரியங்கள் இருந்தன. ராணுவக்காரர்களே 10-30 மணிக்கு வரக்கூடும் என்று தொண்டர்கள் எதிர்பார்த்து, அதற்கு முன்னதாகவே சென்று ஒரு பெரியமரத்தை வெட்டி அதனால் ரஸ்தா வீதியை அடைத்து விட்டுப் புதர்களில் மறைந்திருந்தனர். ஊலாவில் ஒரு பீலர் படையும் அதற்கு இரண்டு மைலுக்கு அப்பால் விமெரிக் சந்திப்பில் ஒரு பீலர் படையும் இருந்தன. ஆதலால் எந்த நிமிஷத்தில் என்ன நேருமென்று தெரியாமலிருந்தது.

குறித்த நேரத்தில் பட்டாளத்தாருடைய கார் மிக வேகமாக ஓடிவந்தது. தொண்டர்கள் அதைக் குறிவைத்துச் சுட்டனர். உடனே காரக்குள்ளேயிருந்த சிப்பாய்கள் அனைவரும் கீழே குதித்து மறைவாக நின்று கொண்டு பதிலுக்குச் சுட ஆரம்பித்தனர். அவ்வரை அமைதியாயிருந்த அந்த நாட்டுப் புறத்தில் திடீரென்று குண்டுகள் இடி இடித்தது போல முழங்க ஆரம்பித்தன. முதல் நிமிடத்திலேயே குண்டு ஆங்கிலேயர்கள் குண்டு பட்டுத் தங்கள் துப்பாக்கிகளை எறிந்து விட்டுக் கீழே சாய்ந்து

மடிந்தனர். பட்டாளத்தார் தொண்டர்களுடைய குண்டு வந்த திசையைப் பார்த்துச் சுட்டுக்கொண்டேயிருந்தனர். தொண்டர்கள் மொத்தம் பத்துப் பேரேயிருந்தனர்; அவர்கள் ஒவ்வொருவரிடமும் பத்துமுறை கடுவதற்குத்தான் மருந்து இருந்தது அந்தநிலையில் திடீரென்று விமெரிக் பக்கத்திலிருந்த மற்றொரு ராணுவக் காரும் வந்து கொண்டிருந்ததை அவர்கள் கண்ணுற்றனர். இவ்வாறு ஏற்படுமென்று அவர்கள் எதிர்பார்க்கவேயில்லை. தற்செயலாக எதிரிகளுக்கு உதவியாட்கள் வந்துவிட்டனர்! தொண்டர்கள் திகைத்தனர். அவர்கள் பின்பாங்கி மெதுவாக வேறிடத்திற்குச் சென்றுவிடத் தீர்மானித்துப் புறப்பட்டனர்.

தொண்டர் மறையும் பொழுதும் சிப்பாய்களைப் பார்த்துச் சுட்டுக் கொண்டே பின்பாங்கி வந்தனர். அந்தநேரத்தில் சிப்பாய்களுக்கு உதவியாக ஊலாவிலிருந்தும் ஆறு பீலர்கள் வந்து கொண்டிருந்தனர். தொண்டர்களைடமுடைய போதிய குண்டுகளிருந்திருந்தால் அவர்கள் ஊலா பொலில் நிலையப் பக்கமாகச் சிவரை அனுப்பிச் சுடச்சொல்லியிருப்பார்கள். குண்டோசை கேட்டால் பீலர்களில் எவனும் சிப்பாய்களின் உதவிக்காக வெளியே வந்திருக்கமாட்டான். அதற்கும் வழியில்லாமற் போயிற்று. எனவே அவர்கள் யாருக்கும் காயப்படாமலும் உயிர் சேதமில்லாமலும் போராட்டத்தில் இருந்து விலகிச் சென்று மறைந்துவிட்டனர். எதிரிகளில் மூவர் இறந்தனர்; மற்றும் மூவர் காயமடைந்தனர்.

அங்கு போராடிய சிப்பாய்களுடன் ஜெனரல் லூகாஸும் நின்று கொண்டிருந்தார். இவ் விஷயம் தொண்டர்களுக்கு மறுநாள் காலைத்தான் தெரிய வந்தது. அவர் 19ஆம் தேதி இரவே தப்பியோடி பல வயல்களையும் மைதானங்களையும் தாண்டி தொண்டர்களுடைய கையில் சிக்காமல், மிக்க எச்சரிக்கையுடன் மறைவாக விமெரிக் வீதிக்கு வந்து சேர்ந்தார். அதன் வழியே நடந்து செல்லுகையில் தற்செயலாய் அங்கு வந்துகொண்டிருந்த ராணுவக்காரர் அவரைக் கண்டது. அதிலிருந்த சிப்பாய்கள் அவரைக் காலில் ஏற்றிக்கொண்டு வந்தனர்.

தொண்டர்கள் சண்டையின்போது அவரை அடையாளம் கண்டு பிடிக்கவில்லை. மறுநாள் பத்திரிகைகளில் 'ஜெனரல் மீண்டும் பிடிக்க ஓய்ந்தார்' என்று பெரிய எழுத்துக்களில் செய்தி வந்த பின்பே அவர்களுக்கு லூகாஸ் தப்பியோடிய விவரம் தெரிய வந்தது. அவர்கள் சிப்பாய்களை வழிமறித்துப் போராடச் செய்து

ருந்த போதினும் பத்திரிகைகள் ஊகாணை மீண்டும் பிடிக்கவே அவர்கள் போராடியதாகக் கற்பனை செய்து எழுதின.

ஊலாச் சண்டை நடந்து சில தினங்களுக்குப் பின்பு தான்பிரீன் டப்ளினுக்குச் சென்று பாக்ஷியிருந்த பல சிலலறையான வேலைகளை முடித்து விட்டான். ரீயர்கிராஸ் படை வீடுகளைத் தாக்கிய பொழுது அவனுடைய உடம்பில் தைத்திருந்த வெடி குண்டுகளின் சண்ணாடித துண்டுகளையும் ஆணிகளையும் எடுத்தெறிந்து உடம்பைக் குணப்படுத்திக் கொள்வதற்கு அவனுக்குத் தக்க சந்தர்ப்பம் கிடைத்ததால், அவன் அவை உபயோகித்துக் கொண்டான்.

மேற்சொன்ன சம்பவங்கள் நடந்தது 1930 ஆம் ஆண்டு இலை யூதிர் காலத்தில். அக்காலத்தில் தேசியப் போராட்டம் நானூக்கு நள் வலுத்து வந்தது. மக்கள் கடைசிவரை போராடியே தீரவேண்டும் என்று உறுதி கொண்டனர். 'பிளாக் அண்டு டான்' பட்டாளத்தாருடைய கொடுமைகள் சகிக்க முடியாமல் இருந்தன அவர்கள் வீடுகளையும், தெருக்களையும் பயிர்களையும் கொளுத்திப் பல உயிரினையும் வதைத்து வந்தார்கள். அரசியல்வாதிகளைக் கொத்துசெய்து கொண்டு போகும் பொழுது சுட்டுத்தள்ளி வந்தனர். நித்திரை செய்து கொண்டிருந்த மக்கள் துப்பாக்கிகளுக்குப் பவி உாகி வந்தனர். யாருக்கும் உயிரும், சொத்தும உரிமையாக இருக்க வில்லை. ஆதலால் மக்கள் ஒன்றும் செய்யாமல் வீடுகளிலிருந்து மடிவதைக் காட்டிலும் புட்டிப்படையிலே சேர்ந்து வீயரணம் அடைவது மேலென்று கருதினார்கள். அவர்கள் தொண்டர்களுக்கு உணவும் உடையும் கொடுத்ததோடு அவ சியமான செய்திகளையும் துப்புக்களையும் அறிந்து கூறி உதவி செய்து வந்தார்கள்.

ஆங்கிலப் பட்டாளத்தார் அயர்லாந்தில் எத்தனை கோடி பவுண் பெறுமானமுள்ள சொத்துக்களை அழித்தனர் என்பதையும் எத்தனை ஆயிரம் உயிர்களைப் பவிவாங்கினர் என்பதையும் பிற்காலச் சரிதிராசிரியர்களே கணக்கிட்டுக் கூற முடியும் இந்தக் கொடுமைகளைச் செய்தவந்த 'பிளாக் அண்டு டான்' பட்டாளத்தாரிற் பலர் பிக்ரூல தாங்கள் செய்த கொடுமைகளை மறக்க முடியாமற் பைத்தியம் பிடித்து அலைந்தனர், தற்கொலை செய்து கொண்டு மடிந்தனர் என்றால் ஐரிஷ் மக்கள் அந்தப் பாதகர்க ளிடம் எவ்வளவு துன்பப்பட்டிருப்பார்கள் என்பதை நாமே யூகித் துக் கொள்ளலாம்.

அதேசமயத்தில் தொண்டர் படையும் வலிமையடைந்து தீர மான பட்டாளமாகி விட்டது. அது ஐரிஷ் குடியரசும் படை என்ற பெயருக்குப் பொருத்தமாயிருந்தது. 1931 ஆம் ஆண்டு தான்பிரீன் டிரீஸியிடம் கூறியவாச்கு இரண்டு வருடங்களில் பவித்து விட் டது முதலில் போராட்டத்தை ஆரம்பித்துவிட்டால் அது பின் னால் நாடெங்கும் பரவிவிடும் என்று அவன் கூறியிருந்தான். அதன்படி தேசத்து வாலிபர்கள் சுதந்திரப் படையில் ஆயிரக்க ணக்காய்ச் சேர்ந்து வந்தனர். ஐரிஷ் மக்கள் எவ்வளவு துன்பப் பட்டாயினும் சுதந்திரம் பெற்றே தீரவேண்டும் என்று விரதம் பூண்டனர். அயர்லாந்தின் சுதந்திரத்தைக் கடைசிவரை நகக்கியே தீரவேண்டும் என்று இங்கிலாந்தும் கண்முடித்தளமாக வெறி கொண்ட செயல்களில் இறங்கி நின்றது.

நகைய எதிர்ப்புக்குப் 'பறக்குந் தொண்டர் படை' பெரிய உதவியாயிருக்கும் என்று தான்பிரீன் கருதினான்.

தொண்டர் படையில் அதுவரை சேர்ந்திருந்த வாலிபர்களிடம் பலர் தங்களுடைய சொந்த வேலைகளைப் பார்த்துக்கொண்டு இடையிடையேதான் தேசிய வேலைக்கு முன்வந்தனர். அவர்கள் முழுநேரத் தொண்டர்களாக இருக்கவில்லை. இதனால் முக்கியமான சந்தர்ப்பங்களில் மிகுந்த நஷ்டங்கள் ஏற்பட்டன. நாக்கிலாங்கில் ஸீன் ஹோகனை மீட்பதற்காக உதவிப்படை அனுப்பும் படி தான்பிரீன் திப்பெரரிக்குச் சொல்லியனுப்பி ஏமாந்து போனதன் காரணம் இதுவே. பாதிநேரம் வேலை செய்தவர்கள். திடீரென்று வெளிவந்து எந்தக் காரியத்திலும் கலந்து கொள்ள முடியாது. அவர்கள் பகல் முழுதும் சொந்தத் தொழில்களைப் பார்த்து விட்டு, இரவில் தான் தேச ஊழியத்திற்கு வரமுடிந்தது. மேலும் மறுநாள் காலை அவர்கள் தங்கள் விடுகளுக்குத் திரும்பிவிடுவார்கள். நல்ல யுத்த வீரர்களுக்கு வேண்டிய பயிற்சியை அவர்களுக்கு அளிக்கமுடியவில்லை. எல்லா விஷயங்களைப் பார்க்கிலும் ஒரு பெருங்குறை அவர்களிடமிருந்தது. அவர்கள் பெரும்பகுதியான நேரத்தை அமைதியான வாழ்க்கையிலே சழித்து வந்ததால், போரின் ஆவேசம் அவர்களிடம் அதிகம் காணப்படவில்லை. எப்போதும் போரில் ஈடுபட்டு, இரவும் பகலும் பாசறையையும் படைகளையும் பகைவர்களையும் பற்றி எண்ணிக்கொண்டிருப்பவர்களே வீராவேசத்துடன் இருக்க முடியும். ஆதலால் முழுநேரமும் தொண்டு செய்யக்கூடியவர்களை அதிகமாய்ச் சேர்த்துக் தக்க யுத்தப்பயிற்சி கொடுத்து திறமையுள்ள அதிகாரிகளை கீழ் கட்டுப்பாட்டிற்குப்படி செய்ய வேண்டும் என்று தான்பிரீன் தீர்மானித்தான். அதன்படி வாலிபர்களும் நூற்றுக்கணக்காக முன்வந்தனர்.

'பறக்குந் தொண்டர்' படையை ஏற்படுத்தியதால் திப்பெரரியிலும் காரக் பகுதியிலும் இருந்த வாலிப வீரர்கள் மிஷும் பிற்போக்காயிருந்த கில்கென்னி, வாட்டர் போர்டு, பகுதிகளிலே சென்று போராடுவதற்குச் சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டது. இந்த ஏற்பாட்டினால், தேசத்தில் ஒரு பகுதியில் ஊக்கமும் மற்றொரு பகுதியில் அயர்வும் ஏற்படாமல் எங்கும் ஆவேசத்தைப் பரப்ப வழி ஏற்பட்டது.

தான்பிரீன் டப்ளினிவிருந்த பொழுது டின்னி லேனி எனும் அவனுடைய ஆளுபிர்த தோழன் பலநாள் கூடவேயிருந்து உதவி செய்து வந்தான். லேனி தேசத்திற்கே உழைக்கவேண்டு

18

கொலைக்கூட்டத்தின் முயற்சிகள்

தலைநகரில் இருந்த தொண்டர் படைத் தலைமை அதிகாரிகளிடம் தான்பிரீன் ஒரு புதிய வேலைத்திட்டத்தைச் சமர்ப்பித்து அதை ஏற்றுக்கொள்ளும்படி வற்புறுத்தினான். அத்திட்டத்தின் படி 'பறக்கும் தொண்டர் படை' பென்று சில படைகளை நியமிக்க வேண்டும் என்பது அவன் நோக்கம். இத்தகைய படை ஒரேயிடத்தில் தங்காது. தேசம் முழுதும் சுற்றித்திரிந்து எங்கெங்கு அவசியம் ஏற்படுகின்றதோ அங்கெல்லாம் போரிடும். எல்லையற்ற கொடுமைகள் செய்யும் அதிகாரிகள் எந்த ஊரில் இருந்தாலும் அப்படை அவர்களைப் பழிவாங்கும். எந்த பிரதேசங்களில் தேசிய ஊக்கம் குறைகின்றதோ எங்கெல்லாம் அதிகாரிகள் அமைதியுடன் ஆளந்தமாய்க் காலம் கழிக்கிறார்களோ, அங்கெல்லாம் அப்படை சென்று உறங்குகின்ற மக்களையும் அதிகாரிகளையும் தட்டி எழுப்பிவிடும். அடிமை நாட்டில் அமைதி நிலையிருந்தால் ஆள்வோருக்குத்தான் செளகரியம். ஆதலால் விடுதலை வேட்கையுள்ள மக்கள் ஆட்சிமுறையை எப்பொழுதும் இடைவிடாது எதிர்த்துக்கொண்டே இருப்பார்கள். இத்

மென்று ஜெம்மெடுத்தவன். 1920 முதல் 1922 வரை அவன் பற்பல வீரச் செயல்களைச் செய்து பெரும் புழு பெற்றான். திப் பெரரித் பகுதியிலுள்ள கோட்டன் கார்டன் (தங்கத்தோட்டம்) என்பது அவனுடைய சொந்த ஊர். அவன் யிக்கே தோக்கட்டோடு, விளங்கிதோடு ஓட்டத்திலும், கால்பந்து விளையாட்டிலும் பெரிய குரனாயிருந்தான். அவனுடைய வீடு தான்பிரீனும்டைய வீட்டிலிருந்து அரைமைல் தூரத்திலிருந்தது. தான்பிரீனும் அவனும் சிவனஞ்சிறு வயதிலிருந்தே ஓடியிருந்த ஈருடலுமாகப் பழகி வந்தவர்கள். வயது வந்தபின் அவன் ஒரு பெரிய கட்டையில் வேலை பார்த்து வந்தான்.

1920 ஆம் ஆண்டு மே மாதம் கிம்மல்லக்கில் நடந்த போராட்டத்தில் அவன் கலந்து கொண்டான். அது முதல் அவன் மறைந்து வாழும்படி ஏற்பட்டது. அவன் செய்துவந்த வீரப் போராட்டங்களைக் கேட்டுப் 'பிளாக் அண்டூடான்' பட்டாளத்தார் அவனைப் பிடிக்க வேண்டுமென்று பகிரதப் பிரயத்தனம் செய்தனர். திப்பெரரியில் அவன் சிலநாள் தங்கியிருந்த வீட்டைக் கூட அவர்கள் கொழுத்திவிட்டனர்! பிரிட்டிஷாருடைய குண்டு களுக்கெல்லாம் வேலி தப்பிவிட்டான்! ஆனால் பின்னால் நடந்த உள்நாட்டுக் கலகத்தில் 1923 ஆம் ஆண்டு அவன் பிரீஸ்டேட் படைசனூடன் செய்த போராட்டத்தில் தன்நாட்டவர்களாலேயே உயிர் பறிக்கப்பட்டு மாண்டான்.)

டப்ளின் நகரிலே தான்பிரீன் நடமாடுவது மிகவும் அபாயகரமானதாயிருந்தது எங்கு பார்த்தாலும் இரகசியப் பொலிஸாரும் அவர்களிடம் கூலிக்கு மாரடிக்கும் ஒற்றர்களும், உளவாளிகளும் நிறைந்திருந்தனர். தொண்டர்களைப்பற்றி யார் என்ன தகவல் கொடுத்தாலும் ஏராளமான வெகுமதிகள் கொடுக்கப்படும் என்று விளம்பரப்படுத்தப்பட்டிருந்தது. இரகசியப் பொலிஸ் படை சீர்குலைந்திருந்ததால், அதைப் புணருத்தாரணம் செய்வதற்கு அதிகாரிகள் ஓய்வொழிவின்றி முயற்சித்து வந்தார்கள். பார்த்த இடமெல்லாம் காக்கி உடையணிந்த துருப்புக்களும், துப்பாக்கிகளும், ராணுவ வாரிகளும் கூட்டங் கூட்டமாகக் காணப்பட்டன. தெருக்களில் நடமாடுகிறவர்களெல்லாம் ஒரே நாளில் ஏழெட்டு முறை சோதனை போட்டார்கள். 'டிராய் வண்டிகளிலும், பஸ் வண்டிகளிலும் படைவீரர் திடீர் திடீரென்று புகுந்த பிரயாணிகளைத் தடைப்படுத்திச் சோதனையிட்டனர். பட்டாளத்தார் பற்பல வீடுகளைச் சுற்றிப் பலநாள் குழந்து நின்று, உள்ளேயிருந்துயரும் வெளியேயுமலும் வெளியேயிருந்து யாரும் உட்கொல்லாமலும்

தடுத்த வந்தார்கள். இவையெல்லாம் அத்தனை நகரிலே திசைநிதிச் சிங்களாகப் போய்விட்டன.

போது மக்களுடைய கடிதங்கள் தபாற் காரியாலயங்களிலே உடைத்துப் பார்க்கப்பட்டன. நிர்பராதிாளான மக்கள் டப்ளின் மாளிகைக்கு கொண்டு போகப்படட்டு, தொண்டர்களைப் பற்றிய தகவல்களைச் சொல்லுபபடி சித்திரவதைசெய்யப்பட்டனர். அங்கு இரகசியமாய் நடத்தப்பட்ட கொடுமைகளுக்கு அளவியிலை. சாப்பாட்டு விடுதிகளிலுள்ள வேலைக்காரர்களுக்கெல்லாம் சர்க்கார் ஷோம் கொடுத்துத் தொண்டர்கள் வந்தால் தகவல் கொடுக்கும்படி ஏற்பாடு செய்தனர். பட்டாளத்தாரும் அதிகாரிகளும் டெலிபோன் மூலம் சேசிக்கொள்வதைப் பிறர் அரியாமலிருப்பதற்கு ஓர் இரகசிய பரிபாஷையை அமைத்தக் கொண்டார்கள். இவ்வளவு நெருக்கடியில் மத்தியிலே தான்பிரீனும் இடைவிடாது ஒற்றரால் பின்பற்றப்பட்டான். அவனை தடுத்துப் பாக்கியையும் வீரத்தையுமே முனையாகக் கொண்டு சுற்றி வந்தான். ஆபத்து வேளைகளில் அவனுடைய வலதுகை துப்பாக்கியைப் பற்றிய வண்ணமாகவேயிருந்தன.

கடைசியாக ஒருநாள் அவன் பகைவர்களின் கூட்டத்தில் அப்பப்பட்டுக் கொள்ள நேர்ந்தது. ஒரு வெள்ளிசெழமை ஸூட்டில் அவன் ஹென்றி செரு முனையிலுள்ள நெக்ஸன் தூண் பக்கத்தில் நின்று கொண்டிருந்தான். அவன் அன்றிரவு கரோலன் என்பவருடைய வீட்டுக்குச் செல்வதற்காக டிராய் வண்டியை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். அவ்விட்டிரயகொண்டிராய்கும் வயிட்டிறாலுக்கும் மத்தியிலிருந்தது. வயிட்டிறாலுக்குச் செல்லக் கூடிய டிராய் வண்டி அப்பக்கத்தில் வந்த பெழுது அவன் உடனே அதில் பாய்ந்து மேல் தளத்திலேறி உட்கார்ந்து கொண்டான் அவனைத் தொடர்ந்து வேறு ஐந்து பேர்கள் அவ்வண்டியிலேறி வருவதையும் அவன் கண்டான்.

அவர்களில் இருவர் சர்க்காருடைய கொலைக்கூட்டத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்ற அவன் தெரிந்து கொண்டான். இக்கொலைக்கூட்டத்தார் ஜெனரல் ரியூட் என்பவரால் நிபயிக்கப்பட்டவர்கள். அவர்களுக்கு 'உதவிப் படையினர்' என்று பெயர். ரியூட்ரே அப்படையினருக்குத் தலைவர். அப்படையினர் செய்துவந்த அட்டகாசங்களுக்கு அளவேயில்லை. அவர்கள் கொலைக்கு அஞ்சாதவர்கள். தெருக்களில் எந்தப் புரட்சிகளாரைக் கண்டாலும் சந்தேகப்படத்தக்க நபர்களைக் கண்டாலும், உடனே கண்ட ஆடத்திலேயே சுட்டுக்கொலை வேண்டிமென்று அவர்களுக்கு உத்தரவு. அவர்கள் கொலைகள் செய்ததாக வழக்

கூகி ஏற்படாமல் பாதுகாப்பதாகவும், அதிகாரிகள் கூறியிருந்தார்கள். இந்த இரகசியப் படை அமைக்கப்பட்டிருந்த விஷயம் பீலர்களுக்கும் பட்டாளங்களுக்கும் கூடத் தெரியாது. ஆனால் தொண்டர்களுக்கு அப்பாடையைப் பற்றியும் அப்பாடையிலுள்ள வர்களில் யார் யார் எத்தனை கொலைகளையும் கொடுமையையும் செய்தனர் என்பதைப் பற்றியும் வெகு நன்றியுடைய தெரிந்திருந்தது. முக்கியமான கொலைகாரர்களுடைய புகைப்படங்களையும் சிரமப்பட்டுச் சம்பாதித்துத் தொண்டர் படைத் தலைமைக் காரியாலயத்தார் எல்லாத் தொண்டர் படைகளுக்கும் அனுப்பியிருந்தனர்.

டிராம் வண்டியில் ஏறிய ஐயரையும் தான்பிரீன் கவனித்துப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தான். அவர்களில் இருவர் அவன் அருகில் வந்து பக்கத்திற்கு ஒருவரை ஒரு பக்கத்திலும் உட்கார்ந்து கொண்டனர். ஒருவன் அவர்களுக்கு முன்னால் சென்று நின்று கொண்டிருந்தான். மற்றும் இருவர் முன்பக்கம் சென்று வண்டியின் முன்பின் நின்று கொண்டனர். கொலைக்கு அஞ்சாத பாதகர்கள் தனக்கு இருபக்கத்திலும் அமர்ந்திருந்ததால், எத்த நிமிஷத்தில் என்ன அபாயம் நேருமோ என்று தான்பிரீன் யிசையும் எச்சரிக்கையாகக் கவனித்துக் கொண்டிருந்தான். கொலைக் காரர்கள் தன்னைக் கண்டு வந்தார்களா, அன்றித் தாங்களாகவே வேறு வேலைகளுக்காக வந்தார்களா என்பது புலனாகவில்லை. ஆனால் இருவர் அவன் பக்கத்தில் வந்து உட்காரக் காரணம் என்ன? பூவ்வாறு அவனுக்குப் பல யோசனைகள் தோன்றின. என்ன நேர்த்தாலும் அவன் போராட்டத்திற்குத் தயாராயிருந்தான். உயிரோடு பகைவர்கள் கையிலே சிக்காமல் அருப்போராட்டம் செய்து எதிரிகளில் பலரைச் சுட்டுக்கொன்ற பின்பே தன் உயிரை விடவேண்டும் என்று அவன் வெகு காலத்திற்கு முன்பே தீர்மானித்திருந்தான்.

மணி 11க்கு மேலாகிவிட்டது. கேர்பியூ உத்தரவு 12 மணி முதல் ஆரம்பம். டிராம் வண்டி பார்வன் ஸ்கூயர் பக்கம் சென்றது. அப்பொழுது இரண்டு பக்கத்திலும் இருந்த கொலைகளும் சட்டைப் பைக்குள் கைவிட்டு எதையோ எடுக்க முயன்றனர். தான்பிரீனுக்கு விஷயம் நன்றாக விளங்கிவிட்டது. உடனே அவன் தன் றிவோல்வரையும் சரேலென்று உருவிக் கையில் பிடித்துக் கொண்டான். அவனுடைய நோக்கமும் பகைவர்களுக்குப் புகூயிற்று. மேற்கொண்டு அங்கு தங்கினால் உயிருக்கு அபாயம் நேரும் என்று தெரிந்துகொண்டு வண்டியின் உட்புறத்திலிருந்த

மூன்று கொலைகளும், திடீரென்று எழுந்து ஒருவர்மேல் ஒருவர் விழுந்து வெளியே குதித்து ஓடினர். தான்பிரீன் அவர்களைத் தொடர்ந்து சென்றான். ஆனால் அந்த இடத்தில் கடுவது அபாயம் என்று கருதினான். அவன் சுட்டிருந்தால், வண்டியிலுள்ள வர்கள் கலவரமடைந்திருப்பார்கள். குண்டுகளின் ஓசை கேட்டுப் பக்கத்தில் எங்கேனும் நிற்கும் பீலர்களும் பட்டாளத்தாரும் அங்கு வந்து கூடியிருப்பார்கள். அதனால் தான்பிரீனுடைய உயிருக்கே ஆபத்து வந்தாலும், தெருவும் பல மக்கள் நடமாடக் கூடிய தெருவாயிருந்தது. தான்பிரீன் தெருவில் குதித்து, செயின்ட் ஜோசப் மாளிகைக்குப் பக்கம் அருகேயிருந்த ஒரு தெருவுக்கு விரைந்து சென்றான். அவன் செல்லதைக்கண்ட கொலைஞர் மூவரும் வேறொரு தெருவின் வழியாகச் சென்று, அவனைத் தெருவின் மறுபுறத்தில் மறித்துக்கொள்ளலாம் என்று கருதி ஓடினர். தான்பிரீன் அவர்களுடைய சூழ்ச்சியையறிந்து, அத்தெருவின் வழியே செல்லாமல் திரும்பி வந்து, தெருவில் அப்பொழுதுதான் வந்து நின்ற உயிட்டம் ஹாலுக்குச் செல்லும் டிராம் வண்டியில் ஏறி உட்கார்ந்து கொண்டான்.

அப்பொழுதுதான் அவனுக்கு முன்னடந்த நிகழ்ச்சிகளைப் பற்றிச் சிந்திக்கச் சிறிது அவகாசம் ஏற்பட்டது. மூன்று பகைவர்களும் ஓரம் பொழுது வண்டியிலிருந்த மற்ற இருகொலைகளும் ஏன் அவர்களுக்கு உதவிக்கு வராமல் இருந்துவிட்டனடி என்பது புலனாகவில்லை. தங்கள் உயிருக்கே அபாயம் நேரும் பொழுது, அவர்கள் தோழர்கள் என்றும் வேண்டியவர்கள் என்றும் கவனித்து உதவிசெய்ய வருவது வழக்கமில்லைப் போலும்! கூலிக்கு மாரடிக்கும் ஒற்றர்களுக்குப் பொறுப்பேது? ஒழுக்கமேது?

அந்த ஐயலில் ஒருவன், பின்னால் தான்பிரீனும் தோழர்களும் டிராம் கொண்டராவில் இருந்ததை எப்படியோ அறிந்து பின் தொடர்ந்தான். அவன் அன்றிரவே தான்பிரீனுக்குப் பின்னால் வேறொரு டிராம் வண்டியிலேறிச் சென்று புலன் விசாரிக்க வங்கூடும். தான்பிரீன் மறுநாள் காலை யில் டிரீவியிடம் தனக்குநேர்ந்த வம்பத்தைப்பற்றிச் சொல்லும்பொழுது அவன், "உன்காலம் நெருங்கிவிட்டது போலிருக்கிறது: நீ இனிமேல் வெகுநாள் தப்பியிருக்க முடியாது! என்று வேடிக்கையாகக் கூறினான். ஆனால் பின்னர் இருவரும் அவ்விசயத்தைக் குறித்துத் தீர்க்கமாக ஆராய்ச்சி செய்தனர். அன்றுமுதல் கெளரிய செல்லதானால் இருவரும் சேர்ந்து செல்லவேண்டும் என்று தீர்மானித்துக்கொண்டனர். அன்று சனிக் கிழமை. இருவரும் காலைவேளையே பிட்டுஜரால்லு அம்மையின் வீட

டுக்குச் சென்று பகல்முழுதும் படுத்தறங்கி ஓய்வெடுத்துக் கொண்டனர். அந்த அம்மையும் திப்பெரரியைச் சேர்ந்தவளாதலால் அவர்களை அன்புடன் ஆதரித்தாள்.

மறுநாள் அவர்கள் அரைமைல் தூரத்திலிருந்த கெயிலிக்கு தேசப்பயிற்சிச் சங்கத்தின் தலைமைக் காரியாலயத்திற்குச் சென்று பொழுதைப் போக்கினர். அங்கிருந்த நண்பர்களுடன் அவர்கள் சீட்டு விளையாடவும் சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது. பந்தயப் பணம் அதிகமாயில்லாததால் தான்பிரீன் பண்பவைத்து விளையாடுவதில் சலிப்படையவில்லை. சீட்டாட்டத்திலுங்கூட அதிர்ஷ்டம் அவன் பக்கத்திலிருந்தது. அவன் கையில் கொஞ்சம் பணம் சேரவும் இது ஒரு வழியாயிற்று. அச்சமயத்தில் அவனுக்குப் பிற்கால வேலைகளைப்பற்றி மனதில் முடிவான திட்டம் எதுவுமில்லை. தலைமைக் காரியாலயத்தார் அவனையும் அவன் நண்பர்களையும், சில போலியான காரணங்களைச் சொல்லி, டப்ளிளிலேயே பலநாள் தாம திக்கும்படி செய்தனர். தலைவர்கள் முன்னால் நின்று வழிகாட்டத் தயாராயிருக்கவில்லை; மற்றவர்கள் சுயேச்சையாக வேலைசெய்யவும், வழிவிடவில்லை. டின்னி லேனி தான்பிரீனை எதிர்த்துத் திப்பெரரியில் தான், தலைமைக் காரியாலயத்தார் பொறுப்பேற்க அஞ்சினதோடு, தான்பிரீனை விரைவாக ஊருக்கு அனுப்பத் தயாராயினால், ஆனால் தொண்டர்கள் அடிக்கடி பயிற்சி செய்து வந்ததால், அதிக னைரியத்தையும் பயிற்சியையும் பெற்றுவந்தனர். அவர்களுடைய குடியரசுப் படை நாளொரு மேனியும் பொழுதொரு வண்ணமுமாய் வளர்ந்து வந்தது. சுடச்சுட ஒளிநுட்பொன்போல், துன்பங்களை அனுபவித்து, அனுபவித்து அப்படை மிக்க வல்லமையுடையதாகிவிட்டது.

11 ஆம் திகதி மாலை தான்பிரீன் டிரீனியை அழைத்துக் கொண்டு சினிமா ஒன்றைப் பார்க்கச் சென்றான். அதுபொழுது போக்காயிருக்கும் என்று அவன் கருதினான். கொட்டகையில் டிரம் கொண்டராவைச் சேர்ந்த பிளெமிங் குமாரிகள் இருவரையும் இம்மன் ஒபிரியனுடைய மனைவியையும் சந்தித்தான். அவர்கள் அவனையும் டிரீனியையும் கண்டு திடுக்கிட்டுப்போயினர். இருவரையும் பிடிப்பதற்குத் தேசம் முழுவதும் பட்டாளங்களும் பீலர்களும் இரவு பகலாய் அலைந்து தேடிக்கொண்டிருக்கும் பொழுது அவர்கள் தலைநகரத்தில் பக்லாயிரம் மக்கள் கூடியுள்ள கொட்டகையில் வந்து நின்றது பெரும் வியப்பாகவே தோன்றியது. அவர்களை எந்தச் சிப்பாய் கண்டாலும் சுட்டுத்தள்ளும்படி சர்க்கார் உத்தரவு போட்டிருந்தது. தான்பிரீன் அந்தப் பெண்களோடு

குடும்ப நலன்கள்பற்றிப் பேசிக்கொண்டிருந்தான். காட்சிமுடிந்த பின்பு எல்லோரும் சேர்ந்து வெளியேறினர்.

கொட்டகை வாயிலில் ஒற்றை ஒருவன் நின்றுகொண்டு வெளியே போகிறவர்களைக் கவனமாய்ப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். அவனைப் பார்த்தவுடன் அவன் யாரென்பது தாபிரீனுக்குப் புலனாகிவிட்டது. சில தினங்களுக்கு முன்னால் டிராம் வண்டியில் அவன் பக்கத்தில் உட்கார்ந்த இருவரில் அவன் ஒருவன் அவன் தான்பிரீன் எப்பொழுது வருவான் என்று எதிர்பார்த்துக்கொண்டே நின்றான். அந்த இடத்திலேயே அவனை சுட்டுத் தள்ளிவிடலாமா என்று தான்பிரீன் யோசனை செய்தான். ஒரு வேளை அவனுக்கு உதவியாக வேறு ஒற்றர்களை அங்கு வந்திருக்கலாம் என்பதாலும் பொது மக்கள் அண்மையில் இருந்ததாலும் அவன் துப்பாக்கியை வெளியே எடுக்காமல் ஒன்றும் அறியாதவன் போல் அப்பெண்களுடன் போய்விட்டான்.

அவர்கள் ஐவரும் டிரம் கொண்டராவுக்குச் செல்லும் ஒரு டிராம் வண்டியில் ஏறிக்கொண்டனர். தான்பிரீன் மட்டும் கடைசியாக ஏறினான். பெண்களில் ஒருத்தி அவனைப் பார்த்து 'அதோ, ஒரு நண்பன் தொடர்ந்து வருகிறான்!' என்று மெதுவாகக் கூறினான். தான்பிரீன் திரும்பிப்பார்ச்சுகையில் பழைய சாக்கன்தான் அவனைத் தொடர்ந்து வந்து வண்டியிலேற முயன்று கொண்டிருந்தான். ஆனால் தான்பிரீன் காட்ச்டைப் பையிலிருந்த றிவோக்வரில் கை போட்டுக்கொண்டிருந்த நிலையைக் கண்டு அவன் மெதுவாகப் பின்வாங்கி நகர ஆரம்பித்தான். நகர்ந்து கூட்டத்தோடு கூட்டமாய் மறைந்து விட்டான். அந்த இடத்திலேயே தான்பிரீன் அவனைச் சுட்டிருந்தால், பின்னால் அவனால் இடைபுறு நேர்ந்திராது. ஆனால் பெண்களின் மத்தியிலே நின்று போராடினால் எதிரியின் குண்டுகள் அவர்களையும் காயப்படுத்தும் என்றெண்ணி அவன் அந்த நேரத்தில் ஒற்றை உயிரோடு விட்டுவிட்டான்.

அப்பொழுது உயிர் தப்பிய அந்தக் கயவனை அன்றிரவு தான்பிரீன் டிரம் கொண்டராவில் தங்கியிருந்த இடத்தில் சிப்பாய்கள் சென்று தாக்குவதற்குக் காணாமலானான்.

0

றிக் கொண்டிருந்தனர். அதற்கு வெகுநேரத்திற்கு முன்பே தெருக்களில் ஜனநடமாட்டம் நின்று போய்விட்டது.

தான்பிரீன் அப்பொழுதும் கரோனனுடைய வீட்டுக்கு இரவு 11 மணிக்கு முன்பே போய்விடுவது வழக்கம். ஆனால் இந்தத் தடவை அங்கு சேரும்பொழுது மணி 11.30 ஆகிவிட்டது. வீட்டில் வெளிச்சமொன்றும் காணப்படாமையால் வீட்டிலுள்ளவர்கள் உறங்கிவிட்டனர் என்று தெரிந்தது. தான்பிரீனும், டிரீனியும் சந்தடி செய்யாமல் மெதுவாகக் கதவைத் திறந்து உள்ளே புகுந்தனர். அவர்கள் எந்த நேரமும் தங்குவதற்காக மேல்மாடியின் பின்புறத்தில் நாற்றுக்கூட்டத்தின் பக்கம் ஓர் அறையில் படுக்கை முதலானவை போடப்பட்டிருந்தன. அவர்கள் வீட்டிலுள்ளவரீவரும் அறியாமலே அங்கே சென்று படுத்துக்கொண்டனர்.

இரண்டு பேர்களும் ஒரே படுக்கையில் படுத்துக் கண்ணீர் முடிக்கொண்டு உறங்க முயன்றனர். ஆனால் உறக்கம் வரவில்லை. பிற்கால வேலைத்திட்டத்தைப் பற்றியும், திப்பெரிக்குத் திரும்ப வேண்டியதைப் பற்றியும், பேச ஆரம்பித்தனர். கொஞ்ச நேரத்திற்குப் பின்னால் பேச்சுச் சுகங்கிவிட்டது.

இதன் பின்னால் இருவரும் சிறிது கண்ணயர்ந்தனர். சில நிமிஷங்கள் சழிவதற்கு முன்னால் இருவரும் திடீரென்று விழித்தெழுந்து படுக்கையில் உட்கார்ந்தனர். வெளியே தெருவில் சிப்பாய்கள் பலர் "பூட்ஸ்" காலுடன் அணிவகுத்து நடக்கும் சப்தம் கேட்டது. பின் பக்கத்து யன்னல் வழியாக அவர்கள் இருந்த அறைக்குள் ஒரு மின்சார விளக்கைக் காட்டியதனாலேயே அவ்வெளிச்சம் தெரிந்தது. அப்பொழுது ஒரு மணி இருக்கும்.

முன் கதவில் ஏதோ கண்ணாடி 'சடசட'வென்று உடைந்தது! ஒரு கதவு திறக்கப்பட்டது. படிகளின் வழியே சிப்பாய்கள் ஏறிவந்த காலோசையும் கேட்டது!

உடனே தான்பிரீனும் டிரீனியும் படுக்கையிலிருந்து ஏககாலத்தில் துள்ளி எழுந்தனர். இருவரும் றிவோல்வர்களைக் கையில் எடுத்துக் கொண்டார்கள். தான்பிரீன் இரண்டு கைகளிலும் இரண்டு றிவோல்வர்களைப் பிடித்துக் கொண்டான். அவர்களுடைய அறைக் கதவை யாரோ வெளியில் தட்டிக் கொண்டிருந்த சப்தம் கேட்டது. தான்பிரீன் வாய் திறக்கவேயில்லை. டிரீனி அண்டையில் நின்று அவன் வலக்கையைப் பற்றிக் குலுக்கிவிட்டு, 'வந்தனம்

டிர் கொண்டரா சண்டை

அன்றிரவு 11 மணிக்குத் தான்பிரீனும், டிரீனியும் படுக்கையில் இடம்பத்தாருடைய வீட்டிலிருந்து புறப்பட்டனர். வாயில் வழியாகச் சென்றால் பொலீஸ் ஒற்றர்கள் ஒரு வேளை கவனித்து விடக்கூடும் என்று அவர்கள் கொலைப்புறமாகவே வெளியேறினர். சந்திரனின் ஒளி மிகப் பிரகாசமாயிருந்தது. அருகேயிருந்த ஒரு தோட்டத்திற்குள் சென்று அவர்கள் மேற்கொண்டு எங்கு போகலாம் என்பதைப் பற்றி யோசித்தனர். திருமதி பிட்டு ஜெரால்டின் வீடும், கரோவன் என்ற நண்பருடைய வீடுமே அவர்கள் அன்றிரவு தங்குவதற்கு ஏற்ற இடங்கள். முடிவாகக் கரோனனுடைய வீட்டை நோக்கியே அவர்கள் புறப்பட்டனர். வழியில் டோல்கா நதியின் மேல் கட்டப்பட்டிருந்த ஒரு பாலத்தைக் கடக்க வேண்டியிருந்தது. அப்பாலத்தின் மேல் செல்லும் பொழுது அவர்கள் வெகுதூரத்தில் ராணுவ ஸ்தலிகள் ஓடிக் கொண்டிருந்த ஒசையைச் செவியுற்றனர். அப்பொழுது 'கேர்பியூ' உத்தரவு அமுலில் இருந்ததால் 12 மணிக்கு மேல் யாராவது தெருவில் வருகிறார்களா என்று பார்ப்பதற்கு ராணுவத்தாரி சுற்றி

அன்பா! இனி மேலுலகில் சந்தித்துக் கொள்வோம்! என்று கூறினான்.

அந்த நிமிஷத்தில் வெளிக்கதவின் வழியாக இரண்டு குண்டுகள் சரேலென்று உள்ளே பாய்ந்தன. உள்ளிருந்தவர்களும் உடனே கூட ஆரம்பித்தனர். அறைக்குள்ளே குண்டுகளின் ஒளியைத்தவிர வேறு வெளிச்சமில்லை. வெளியே ஓர் ஆங்கிலேயன் தன் பாஷையில் 'ரியான் எங்கேயிருக்கிறான்? ரியான் எங்கேயிருக்கிறான்?' என்று கூவினான்.

எல்லாப் பக்கங்களிலும் குண்டுகள் பாய்ந்து கொண்டிருந்தன. அறைக் கதவு சிறிது திறந்திருந்தது தான்பிரீன் கதவை நோக்கிச் சென்றான். அவனது வலது கைப் பெருவிரலிலே ஒரு குண்டுபட்டு இரத்தம் பெருகிக் கொண்டிருந்தது. ஆனால் அவன் வலியைச் சிறிதும் உணரவில்லை. வெளியே யாரோ ஒருவன் கழுக்கிவிழுந்த ஓசை கேட்டது. அந்நேரத்தில் டிரீனியின் றிவோல்வரில் ஏதோ கோணாறு ஏற்பட்டுச் சுடமுடியாது போயிற்று. தான்பிரீன் அவனைப் பின்புறத்து யன்னலைக் கவனித்துக் கொள்ளும்படி கூறிவிட்டு வாயிற்கதவைத் தாண்டி வெளியேற முயன்றான். அப்பொழுது ஒரு குண்டு உள்ளே வந்து உடைகள் வைத்திருந்த இடத்தில் பாய்ந்தது. மாடிப்படியிலிருந்து சுடும் ஓசை திடீரென்று சிறிது நேரம் நின்றுவிட்டது. சிப்பாய்கள் மடமடவென்று கீழே இறங்கிக் கொண்டிருந்தனர். ஆனால் அறையின் பின்புறத்தில் குண்டுகள் வெடித்த வண்ணமாயிருந்தன.

தான்பிரீன் அறைக்கு வெளியே சென்று மாடிப் படிக்களை உற்று நோக்கினான். கீழிருந்து ஆறு சிப்பாய்கள் மின்சார விளக்குகளை ஏந்திக் கொண்டு மீண்டும் மேலே போராடா வந்து கொண்டிருந்தனர். அவர்களுடைய விளக்கொளியில் தான்பிரீனுடைய உருவம் வெகு தெளிவாய்த் தெரிந்தது. அவன் பகைவர்கள் தன்னை எளிதில் குறிவைத்தக் கொன்றுவிடுவார்கள் என்பதையறிந்து விரைவாக அவர்களை நோக்கிக் குண்டுக்கு மேல் குண்டாகப் பொழிந்து கொண்டிருந்தான். வீட்டைச் சுற்றிப்பட்டாளத்தார் நின்ற விஷயமும், அவன் அவர்கள் அனைவரையும் தப்பிச் செல்வது எளிதல்ல என்பதும் அவனுக்கு நன்றாய்த் தெரியும். ஆயினும் அவன் அஞ்சவில்லை. மரணம் நிச்சயம் என்று தோன்றிய போதிலும், எதிரிகளில் எத்தனை பேரை வதைக்க முடியுமோ அத்தனை பேரையும் தீர்த்து விட்டுத்தான் மடிய வேண்டும் என்று அவன் வீராவேசம் கொண்டு நின்றான்.

அவன் படிக்கட்டை நோக்கிச் சுட்டுக்கொண்ட சென்ற பொழுது சிப்பாய்கள் கீழிறங்கி ஓட முயன்றனர். சிலர் கீழ் வீட்டிலுள்ள அறைகளுக்குள் பதுங்கிக் கொண்டனர்; மற்றும் சிலர் ஒருவர்மேலொருவர் விழுந்துகொண்டு தெருவுக்கு ஓடிச் சென்றனர். தான்பிரீனுடைய குண்டுசொக்கேற்ற பகைவன் எவனையும் காணாமல். பின்புறத்தில் மட்டுமே இடையிடையே ஒரு குண்டோசையும் காயப்பட்டவருடைய புலம்பலும் கேட்டன.

முன்னால் வேறு சிப்பாய்களைக் காணாமையால் தான்பிரீன் அவசரமாக அறையை நோக்கித் திரும்பினான். அறையின் வாயிற்படியில் இரண்டு பட்டாள அதிகாரிகள் சேத்துக்கிடந்தனர். ஒரு சிப்பாய் குற்றுயிராயிருந்தான். தான்பிரீன் அவர்களை மிதித்துக் கொண்டு செல்ல வேண்டியிருந்தது. அவர்களை வழியைவிட்டு வெளியே இழுத்துத் தள்ளிவிட்டு அவன் உள்ளே சென்று கதவைத் தாழிட்டுக் கொண்டான். முதலில் அறையை விட்டு வெளியே சென்றபோது அவன் இந்தப் பிரதேசங்களைப் பார்க்கவில்லை. அதற்குக் காரணம் சண்டையின் வேகத்திலே அவனுக்குக் கெதுவும் நன்றாய்ப் புலப்படவில்லை.

சிறிதும் ஓய்திருக்க முடியவில்லை. ஏனென்றால் பட்டாளத்தார் நூற்றுக்கணக்காய் வந்திருந்ததால் மீண்டும் ஒரு முறை வந்து தாக்குவார்கள் என்று அவன் எதிர்பார்த்து யன்னலறையில் சென்றான். பின்புறத்திலிருந்து மின்சார விளக்கின் வெளிச்சம் அறைக்குள் வீசியதும் கண்ணாடிச் சதவுகளை உடைத்துக் கொண்டு பல குண்டுகள் ஜன்னல் வழியாக உள்ளே பாய்ந்தன. அவற்றில் சில அவனுடைய பல அங்கங்களிலும் காயப்படுத்திக்கொண்டு சென்றன.

யன்னலின் கீழ்ப்பாகம் திறந்து கிடந்தது. அதைக் கண்டவுடன் தான்பிரீன் டிரீனி அதன் வழியாகத் தப்பியோடியிருக்க வேண்டுமென்று யூகித்து அதன் வழியாக வெளியேறி, நூற்றுக் கூடத்தின் கூரையின்மேல் குதித்தான் அங்கிருந்து பார்த்தபொழுது வீட்டைச்சுற்றி எண்ணிறந்த உருக்குத் தொப்பிகள் அவன் கண்ணாளுக்குப் புலப்பட்டன. ராணுவத்தாரீ யாலரும் நூற்றுக் கூடத்தின் கூரையை நோக்கிச் சுட ஆரம்பித்தனர். தான்பிரீனுடைய நிலைமை அபாயகரமாயிற்று. எந்த நிமிஷத்திலும் குண்டு பட்டுக்கீழே சுருண்டு விழக்கூடிய நிலையில் அவனது பாக்கிசுக்குக்குறியாய்க் கூரையின் மேல் தனியாக உட்கார்ந்திருந்தான். கூரையை விட்டுக் கீழே இறங்கினால் துப்பாக்கிக் காட்டைத்

தாண்டாமல் வெளியேற முடியாது. அந்நிலையே அவன் இடது கையிலே துப்பாக்கியைப் பிடித்துக் கொண்டு கூரை ஓட்டைப் பார்த்துச் சுட்டான். கூரையில் ஒரு பெரிய துவாரஞ் செய்து கொண்டு அதன் வழியே உட்புகுந்து உத்திரக் கட்டையைப் பிடித்துக் கொங்கிக் கொண்டிருந்தான் அத்துடன் இடையிடையே வெளியே தலைநீட்டி எதிரிகளை நோக்கிச் சுட்டதையும் அவன் நிறுத்தவில்லை. அவன் சுட்டத்திற்குள் மறைந்திருந்ததால் எதிரிகளின் குண்டுகள் அவனைப் பாதிக்க முடியவில்லை. சிறிது நேரத்தில் திடீரென்று சகல பட்டாளத்தாரும் அவ்விடத்தை விட்டு மறைந்து போயினர்.

பகைவர்களைக் காணாமையால் அவன் மெதுவாக மீண்டும் கூரைமேலேறி அங்கிருந்து தரையின் மீது குதித்தான்.

அச்சமயத்திலேலாம் அவனுடைய ஞாபகம் முழுவதும் லீன் டிரீவியைப் பற்றித்தான். அந்த உயிர்த்தோழன், எங்கே யிருந்தான், என்ன செய்தான் என்ற ஒரு விசயமும் புலப்பட வில்லை. அவனுடைய அறிகுறிகளே தென்படவில்லை. 'டிரீவி! டிரீவி!' என்று அவன் பன்முறை கூவியபார்த்தான். பதிவிலை எங்கேனும் பகைவர்கள் மறைந்திருந்து தண்ணீர் சுட்டு விடாமல் இருப்பதற்காக அவன் தரையின்மேல் படுத்திக் கொண்டு, 'தோழா! எங்கு சென்றாய்? என்று வினவினான். பதில் சொல் வார் யாருமில்லை. அவன் மனம் அணவிகடப்பட்ட மெழுகுபோல் வருந்திற்று.

கீழே கவிழ்ந்து கிடக்கும் பொழுதுதான் தேகத்தின் பலவீனம் அவனுக்கு நன்றாய்த் தெரிய வந்தது. உச்சந்தலை முதல் உள்ளங்கால்வரை பற்பல புண்களிலிருந்தும் இரத்தம் பெருகிக் கொண்டிருந்தது. குறைந்தது ஆறு இடங்களிலாவது குண்டுகள் தைத்திருந்தன. அவனுடைய தொப்பியும், மேற்சட்டையும், பூட்ஸுகளும் அறைகளுள்ளே கிடந்தன. உறங்கிக் கொண்டிருந்தவன் திடீரென்று எழுந்து போராட நேர்ந்ததால், அவசரத்தில் அவற்றை எடுத்துக் கொள்ள முடியவில்லை. போதிய ஆடையில்லாமையால், அவன் வாலையில் துன்புற நேர்ந்தது. ஆனால் அங்கு தாமதித்திருப்பது அபாயம் என்பதையுணர்ந்து மெய் வருத்தத்தையும் மெனுவையும் பொருட்படுத்தாது எப்படியாவது தப்பிவிடலாம் என்று அவன் தைரியங்கொண்டு எழுந்தான்.

தப்பிச்செல்வதற்கு வழி தேடிக்கொண்டிருக்கையில் பல வெடி குண்டுகள் நாற்றுக் கூடத்திற்குப் பக்கத்தில் வெடித்தன. அவன் தைரியத்தைச் கைவிடாமல் மெதுவாகச் சென்று அருகேயிருந்த தாழ்ந்த தோட்டச் சுவரைக் கண்ணுற்றான். அறிஞர் கரோலன் ஆதியிலேயே அந்தச் சுவரைக் கட்டி வைத்திருந்தார். அது ஆபத்திற்கு உபயோகமாயிருந்தது. நாற்றுக் கூடத்திற்கு அருகே தோட்டத்தில் இரண்டு படை வீரருடைய பிரதேங்களைத் தான் பிரீன் கண்டான். அவற்றிலிருந்து டிரீவி அந்தப் பாதையில் வழியாகவே சென்றிருக்கவேண்டும் என்று தீர்மானித்தான். ஆனால் டிரீவி அங்கே தப்பியிருந்தாலும் தோட்டத்தின் மத்தியிலே கொல்லப்பட்டிருந்தால் கூடும் என்றும் அவன் சந்தேகித்தான்.

அவன் சுவரின் அடியில் சென்றவுடன் சுவருக்கு மறுபக்கத்திலிருந்து ஒரு சிப்பாய் மெதுவாகத் தலை நீட்டினான். சிப்பாய் துப்பாக்கியை அவனுக்கு நோராக வைத்துக்கொண்டு குறிபார்த்து, 'யாரது? நில் அங்கே!' என்று உத்தரவிட்டுச் சுட்டான். அந்தக் குண்டு குறிதவறிப்போய் விட்டது. உடனே தான்பிரீனும் பதிலுக்குச் சுட்டுவிட்டுச் சுவரிலேறி மறுபுறம் குதித்தபோது அந்தச் சிப்பாய் கீழே கருண்டு கிடத்ததைக் கண்டான்.

வேறொரு சிப்பாய்க் கூட்டத்தார் அப்பால் நின்று கொண்டு அவனைக் குறிபார்த்துச் சுட்டனர். அவன் தன் துப்பாக்கியை அவர்களுக்கு நேராகப் பிடித்துப் பல குண்டுகளை மழையாகப் பொழிந்துகொண்டே, அடுத்த தோட்டத்திலிருந்த மற்றொரு சுவரையும் தாண்டி வெளியே தெருவில் குதித்தான். அவன் குதித்ததுதான் தாமதம் எங்கிருந்தோ ஒரு ராணுவக் கார் வேகமாய் வந்து அவன் அண்டையில் நின்றது. அதிலிருந்தவர்களும் அவனைப் பார்த்துச் சுட ஆரம்பித்தனர். தான்பிரீன் உய்ரை வெறுத்து நின்றதால், காரிலுள்ளவர்கள் நன்றாய்க் குறிபார்க்கு முன்பே எதிர்த்துச் சுடலானான். காரிலிருந்த ஒரு சிப்பாய் குண்டு பட்டுச் சாய்ந்தான். தான்பிரீன் வெகு வேகமாய் ஓடிப் பலகலரின் குண்டுகள் தன்னுடம்பில் பாயாதவாறு தப்பி மறைந்து கொண்டான். குண்டுகள் நாலா பக்கத்திலும் பறந்து கொண்டிருந்தனவேயன்றி அவன் மேல் படவில்லை; சுவர்களிலும் மரங்களிலும் பாய்ந்துகொண்டிருந்தன. தான்பிரீன் தான் நின்ற தெரு கரோலனுடைய வீட்டுக்கும் டிரம்கொண்டரா பாலத்திற்குமிடையேயுள்ளது என்று கண்டான். அவ்வழியே, சென்றால் ஆங்காங்கே நிறுத்தப்பட்டிருந்த பட்டாளத்தாருடைய கையில் சிக்கும்படி நேரும் என்பதை உணர்ந்து, வலது பக்கமாய்த் திரும்பினான்.

பிச் சென்றான். சிறிது தூரத்தில் செய்கிட்ட பட்டிக் கலாசாலை யிருந்தது. அதன் முன்புறத்தில் சுமார் 18 அடி உயரமுள்ள பெரிய சுவர் உண்டு. அவன் அந்தச் சுவரைத் தாண்டுகையில்தான், சிப்பாய்களின் வலையில் அகப்படாமல் தப்பி விடலாமென்று ஆவலுடன் எண்ணப்பட்டான். ஆனால் பிறர் உதவியில்லாமல் அந்தச் சுவரை எப்படித் தாண்டுவது! அவன் கால்களில் பூட் ஸூசனும் இல்லை. வலது கால் பெருவிரலோ குண்டுபட்டு ஓடிந்து வேதனை கொடுத்து வந்தது. இவற்றோடு உடம்பு முழுவதும் குண்டு பட்ட புண்கள்! ஆனால், உயிருக்காகப் போராடுகிற ஒரு மனிதனுக்கு எங்கிருந்தோ தைரியமும் வலிமையும் வந்து விடும்! எப்படியோ அவன் ஒரே மூச்சில் அச்சவரிவேறி அப்பால் குதித்து விட்டான். இது பெரிய வீந்தைதான். தான்பிரீன் பிற்காலத்தில் பட்டிக் கலாசாலைப் பக்கம் செல்லும்பொழுது எல்லாம் அந்தப் பெரிய சுவரைத் தான் தாண்டியது உண்மைதானா என்று ஆச்ச ரியப்படுவது வழக்கம். கலாசாலைக்குள்ளே சென்றதும், அவனுக்குக் கொஞ்சம் மன அமைதி ஏற்பட்டது. ஆயினும் அந்த இட மும் கரோலனுடைய வீட்டுக்குப் பக்கத்திலேயே இருந்ததால் சிப்பாய்கள் எந்த நேரத்திலும் அங்கு வந்து விடக்கூடும் என் பதையறிந்து அவன் மெதுவாகச் சந்தடி செய்யாமல் ஊர்ந்து சென்றான்.

அவன் நடந்து செல்லும்பொழுது இடையே டோல்கா நதி ஓடுகிட்டது. தங்குவதற்கு அப்பக்கத்தில் வேறு இடமில் லாததால், அவன் ஆற்றைக் கடந்து செல்லவேண்டியிருந்தது. எப்படியும் பட்டாளத்தாரி நின்ற இடத்திலிருந்து வெகுதூரம் தள்ளிச்சென்று விட வேண்டியிருந்தது. விதி மார்க்கமாய்ச் சென்றால், ஆற்றைத் தாண்டப் பாலம் இருக்கும். ஆனால் விதி யில் பட்டாளத்தாரும் இருப்பார்கள் அல்லவா? எவ்வளவு குளிராயிருந்தாலும் நதியில் விழுந்து நீந்தி அக்கரை செல்லவேண்டுமென்று தான்பிரீன் துணிந்தான். ஆற்றில் குதித்து விட்டான். நீந்துகையில் கால்களில் குண்டுகளால் துணக்கப்பட் டிருந்த துவாரங்களில் ஒரு பக்கமாய்த் தண்ணீர் புகுந்து மறு பக்கத்தால் வெளியே சென்றது. அத்தனைக் கொடுத்துன்பத்தி லும் அவனுக்குத் தண்ணீருடைய தன்மை அதிகமாய்த் தெரிய வில்லை. இத்தகைய சந்தர்ப்பத்தில் நெருப்புச் சுடாது, நீரும் குளிராது. இயற்கை உணர்ச்சியே அற்றுப் போய்விடுமல்லவா! மனத்திலே ஒரு பெரும் உணர்ச்சி குடி கொண்டிருக்கும் பொழுது, அற்பமான துன்பங்களும் இன்பங்களும் ஒருவனைப் பாதிக்க

மாட்டா. எனவே கைகளையும் கால்களையும் அடித்துக் கொண்டு தான்பிரீன் எப்படியோ அக்கரை சேர்ந்தான்.

ஆற்றின் மறுகரையில் சமீபத்தில் சில வீடுகளிருந்தன. அவையிருந்த இடம் மரங்களடர்ந்த 'பொட்டனிக் அன்னியூ' என்று அவன் தெரிந்து கொண்டான். அவன் தின்றது வீடுகளின் பின்புறத்தில். மேற்கொண்டு அவனால் நடக்கமுடியவில்லை. அவ னுடைய உடம்பிலிருந்து இரத்தம் வழிந்த வண்ணமாயிருந்தது. மேற்கொண்டு வெளியே கங்கினால் வெறுங் களைப்பினாலேயே ஓற ந்து விழநேரும். ஆகலால் ஏதாவது ஒரு வீட்டிற்குச் சென்று இளைப்பாற வேண்டுமென்று அவன் விருப்பமுடன்.

யாதொரு யோசனையுமில்லாமல், அவன் திடீரன்று சென்று ஒரு வீட்டின் கொல்லைக் கதவைத் தட்டினான். அன்றிரவு அவன் எந்த விட்டைத் தட்டியிருந்தாலும், அவன்பாடு அன்றோடு தீர்ந்து போயிருக்கும். எந்தத் தெய்வமோ வழிகாட்டியது என்று சொல் லும்படியாக, அவன் அந்த வீட்டின் கதவைத் தட்டினால் அந்த நே ரத்தில் (காலை 3 அல்லது 4 மணிக்கு) தலைவிரி கோலமாய், உடம் பெல்லாம் இரத்தம் பெருகி, உடையெல்லாம் நனைந்து, அவன் நின்றுகொண்டிருந்த நிலையை யார் கண்டாலும் திடுக்கிட்டிப் போயிருப்பார்.

ஒரு முறை தட்டியதில் ஒருவரும் ஏனென்று கேளாததால், அவன் மீண்டும் தட்டினான். ஒரு மனிதர் வந்து கதவைத் திறந்து எதிரே நின்றுகொண்டிருந்த உருவத்தைக் கண்டார். தான்பிரீன் மெய்மறந்த நிலையில், வாய் குழறிக்கொண்டே, தனக்குத் தங்க இடம் வேண்டுமென்று வேண்டினான். அவ்வீட்டுக்காரர் அவனை யாரென்றும், எவ்வாறு காயமுற்றான் என்றும் கேட்க வில்லை. 'உள்ளே வாருங்கள்! எங்களால் என்ன உதவி செய்ய முடியுமோ அதைச் செய்யக் காத்திருக்கிறோம்!' என்று வரவேற்று உள்ளே அழைத்தார்.

அவரும் அவர் மனைவியும் தான்பிரீனைப் படுக்கையில் படுக்க வைத்தி, உடனே அருகே வசித்துக்கொண்டிருந்த லாங் என்ற தாதிப் பெண்ணை அழைத்துவந்தனர். அவர்கள் அவனுடைய புண்களுக்கு மருந்திட்டு, உற்சாகமளிக்கவும் பாணமொன்றையும் குடிக்கக் கொடுத்தனர். அந்தப் பாணம் தாதிப் பெண்ணால் வெளியிலிருந்து வாங்கிக் கொண்டுவரப்பட்டது.

தான்பிரீனை ஆதரித்து வீடு கொடுத்து உதவிய கனவான் பிரெட் ஹோம்ஸ் என்பவர். அவருக்குப் புரட்டையில் அபிமான

பில்காததோடு ஆகிலேயரிடமே அனுதாபமுண்டு. ஆயினும், அவரும் அவர் பத்தினியும் தான்பிரீணத் தங்கள் சொந்தப் பிள்ளையைப் போலும், சகோதரனைப்போலும் பாவித்துச் சிகிச்சை செய்து வந்தனர். தான்பிரீண் தனக்குக் காயங்கள் எப்படியேற்பட்டன என்பதைச் சொல்லாமலிருப்பினும், அவர்கள் வேண்டிய உபசாரம் செய்து அவன் உயிரைக் காப்பாற்றினர்.

நன்றாக விடிந்த பிறகுதான் தான்பிரீண் அவர்களிடம் தான் யாரென்பதைக் கூறினான். ஹோம்ஸ் அவனைத் தேற்றி நன்றாகக் குணமடையும்வரை தாங்கள் பாதுகாப்பதாயும், பின்னால் வேறு பந்தோபஸ்தான இடத்திற்கு அனுப்பி, வேண்டிய உதவி செய்வதாயும் வாக்களித்தனர்.

மறுநாள் தோழர்கள் தான்பிரீணை ஒரு காரில் வைத்து, மேட்டர் ஆஸ்பத்திரிக்கு அழைத்துச் சென்றனர். வழியில், சார்லஸ் தெருவில் டிரீவி அவனைக் கண்டு உயிர்தப்பிவந்த விபரத்தைச் சொன்னான்.

வைத்தியசாலையில் டாக்டர்கள் தான்பிரீனுக்கு மிகுந்த அன்புடன் சிகிச்சை செய்து வந்தனர். ஆனால் அங்கு அடிக்கடி பட்டாளத்தாருடைய சோதனை நடந்து வந்தது. இப்படி அக்டோபர் மாதம் 14ம் திகதி வெடிகுண்டினால் காயடைந்த ஒரு பையனைத் தேடி ஒரு சோதனை நடந்தது. அதனால் நேர்ந்த விபரத்தை அடுத்த அத்தியாயத்தில் காண்போம்.

0

20

பிரீவும் பிரிவாற்றாமையும்

தான்பிரீண் மேட்டர் ஆஸ்பத்திரியில் படுத்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுது, அவனுடைய உயிர்த் தோழன் ஸீன் டிரீவி சிறிது கூடச் சோம்பியிருக்கவில்லை. ஆஸ்பத்திரியில் கிடந்த தன்னுடைய நண்பனுக்கு எவ்வித ஆபத்தும் நேராமலிருக்க வேண்டுமென்று அவன் கண்ணில் எண்ணெயூற்றிக்கொண்டு கவனித்து வந்தான். பீலர்களோ, பட்டாளத்தார்களோ ஆஸ்பத்திரிப்பக்கம் சென்றால் உடனே சென்று அவர்களை எதிர்த்து போராடவேண்டும் என்பது அவன் தீர்மானம். அக்டோபர் 14ம் திகதி வியாழக்கிழமை மாலையில் அவன் எதிர்பார்த்திருந்த சோதனை நடந்தது. அவன் அதை மூன்கட்டியே அறிந்து உடனே வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்ய முற்பட்டான்.

அவன் நேராகத் தொண்டர்களுடைய தலைமைக் காரியாலயத்திற்குச் சென்று தன்னுடன் ஓர் உதவிப்படை அனுப்பவேண்டும் என்று கேட்டான். அவர்கள் அவ்வேண்டுகோளுக்கு இசைந்தனர். டிரீவி பல நண்பர்களை அழைத்துக்கொண்டு மற்றும் சில முக்கியஸ்தர்களையும் கூப்பிடுவற்காக வெளிப்பட்டான். தான்பிரீணைக் காக்க வேண்டுமென்ற ஆவலினால் அவன் தன்னை அறவே மறந்து விட்டான். டம்லின் நகரத் தெருக்களில் பகலில் தாரா

எமாய் நடந்து சென்றான். ஒற்றர்களோ தொண்டர்களில் எவன் தெருவில் வருவான் என்று வேட்டை நாய் போல் காத்துக் கொண்டிருந்தனர். அவர்களில் சிலர் டிரீஸியைப் பின்தொடர்ந்து கவனித்து வந்தனர். அவன் அவர்களைக் கவனிக்கவேயில்லை. அவ சரமாக நடந்து கொண்டிருந்தான்.

அவன் சகல ஏற்பாடுகளையும் செய்து விட்டுக் கடைசியாக டாஃபட் தெருவிலிருந்த ஒரு ஜவுளிக் கடைக்குச் சென்றான். அங்கு சில முக்கியமான தகவல்கள் கொடுக்கவேண்டியிருந்தது. அந்தக் கடை புரட்சிக்கட்சித் தலைவர்களான டாம் ஹண்டர், பீடர் கிளான்ஸி ஆகிய இருவராலும் நடத்தப்பட்டு வந்தது. அவர்கள் ஜவுளிக் கடை என்று பெயருக்கு வைத்துக்கொண்டிருந்தார்கள் தவிர அவ்விடத்தில் தான் குடியரசுப்படை சம்பந்தமான பல வேலைகளும் செய்து வந்தனர். சுருங்கச் சொன்னால், அந்தக் கடையே தொண்டர்களுடைய 'சதியாலோசனை மணி மண்டபம்' என்று கூறலாம். பீலர்களும் அதையறியாமலில்லை. அவர்கள் இரகசியமாய்ப் பல நாட்களாக அதைக் கவனித்துக் கொண்டு வந்தனர். எனவே அங்கு செல்லும் தொண்டர்கள் அங்கு அதிக நேரம் தாமதிப்பதில்லை.

டிரீஸி கடைக்குச் சென்ற சமயத்தில் அங்கு டப்ளின் நகரம் புரட்சிப் பட்டாளத்தின் தலைவர்கள் சிலர் ஓர் அவசரக் கூட்டத்தை நடத்திக்கொண்டிருந்தனர். அவன் உள்ளே புகுந்து, கதவண்டையில் நின்று சில தகவல்களைப் பேசிக்கொண்டிருந்தான்.

அதற்குள் பட்டாளத்தார் கடைப்பக்கம் நெருங்கி விட்டனர். கடைமுகப்பில் நின்று கொண்டிருந்த டிரீஸியே பகைவரின் வருகையை முதன் முதல் தெரிந்து கொண்டவன். வேறு இரண்டு மூன்று பேர்கள் கடைக்குள்ளிருந்து துணிந்து வெளியே ஓடினார்கள்.

ராணுவ வாகனங்கள் கடை வாசலில் வந்து நின்றன. அச்சமயத்தில் கடைக்குள்ளிருந்த ஒருவன் வெளியே ஓடினான்; ஒரு சிப்பாய் வாகனத்திலிருந்து கீழே குதித்து அவனை வழிமறிக்கச் சென்றான். அப்பொழுது ஒரு ராணுவ ஒற்றன் முன்வந்து, 'அவனை விட்டுவிடு' நமக்கு வேண்டியவன் அதோ நிற்கிறான்!' என்று டிரீஸியைச் சுட்டிக்காட்டினான். டிரீஸி அப்பொழுது கடைக்கு வெளியிலிருந்த தன்னுடைய சைக்கிளில் காலை வைத்து ஏறிக் கொண்டிருந்தான். உடனே அந்த ஒற்றன் அவன் மேலே பாய்ந்

தான். டிரீஸியா பணிந்து கொடுப்பவன்? இருப்பிலிருந்த றிவோல் வரை உருவிக்கொண்டு, பகைவனைத் தாக்கலானான். உடம்பு முழுதும் சல்லடைக் கண்ணாடித் தூண்க்கப்பட்டு வரை அவன் பணிய மாட்டான் என்பது சிப்பாய்களுக்கு எப்படித் தெரியும்? ஆனால் அவன் போராட்டத்திற்கு கயாராயில்லாதபொழுது, எதிர்பாராத நிலையில் பகைவர்கள் அவனைச் சூழ்ந்து நின்றனர்.

வாகனங்களிலிருந்த ராணுவ வீரர்கள் அவைவரும் தங்களுடைய துப்பாக்கிகளை டிரீஸியை நோக்கிப் பீடித்துக் கொண்டு சுட ஆரம்பித்தனர். அவர்களுடைய ஒற்றன் டிரீஸியுடன் போராடிக் கொண்டிருந்ததால் அவன் மேலும் குண்டுகள் படக்கூடும் என்பதை அவர்கள் பொருட்படுத்தவேயில்லை. ஒரு மனிதனை எதிர்ப்பதற்கு எத்தனை சிப்பாய்கள்! எத்தனை இயந்திரத்துப்பாக்கிகள்! டிரீஸியைச் சுற்றி நெருப்பு மழை பொழிந்தது. அவன் உடலெல்லாம் குண்டுகள் பாய்ந்தன. கடைசிவரை பகைவரை நோக்கிச் சுட்டுக்கொண்டே, அந்த உத்தம வீரன் உயிர் துறந்து பெற்றோடுகிற புண்ணிய பூமியின் மடியிலே சாய்ந்தான்! அவனுடன் அவ்வழியாகச் சென்ற மூவர்களும் ராணுவத்தாருடைய குண்டுகளுக்கு இரையாயினர். டிரீஸியுடன் போராடிய ஒற்றனும் படுகாயமடைந்து கீழே வீழ்ந்துகிடந்தான்.

தேசத்திற்கு இதயத்தையும், தொண்டிற்குக் கைகளையும் அர்ப்பணம் செய்த டிரீஸியின் வாழ்க்கை இவ்வாறு முடிந்தது. தோழனுடைய உயிரைப் பாதுகாக்க அவன் தன் ஆருயிரையே பலிகொடுத்தான்! மாணிக்கையில் தங்கி, அறுகவையுண்டிகளை உண்டு, கோழிமீனாயும், அடிமைகளாயும், அந்நியருடைய கொடுங்கோலுக்குப் பணிந்து வாழும் மனிதர்களின் நடுவிலே, பெற்று வளர்த்த தாயின் மானத்தை அந்நியர் குலைத்துக் கொண்டிருக்கும் பொழுது வீரத்திருமகன் சுகத்தையும் போகத்தையும் விரும்புவானா? அவன் படுக்கும் மெக்ஸிய பஞ்சனை கல் லறையின் கீழுள்ள சுவக்குழி; அவன் உண்ணும் கவையுள்ள உண்டி நஞ்சினும் கொடியது! என் அவை ஒன்றையும் விரும்பாது விட்டையும் வாசலையும் விட்டு, உற்றாரையும் பெற்றாரையும் துறந்து, பகையில் தங்கிய இடத்தில் இரவில் தங்காது அலைந்து, பகைவருடன் பற்பல இடங்களில் வீரப் போராட்டங்கள் செய்து, கடைசியாக டப்ளின் கடைத்தெருவில் பகைவருடைய குண்டுகளை நெஞ்சிலே தாங்கி, வீர மரணமடைந்தான்!

அவன் வாழ்விலும் வீரன், சாவினும் வீரன், அவனைப்பார்க்கிலும், ராணுவ அறிவும் போர்த்தந்திரங்களும் தெரிந்தவன்

அயர்லாந்தில் கிடையாது. 28 வயது நிரம்ப முன்னரே, அவன் இறந்துவிழ நேரிலும், அந்த வாழ்க்கையில் அவனுடைய அபாரத் திறமைகளை வெளிக்காட்டி விட்டான். பொதுவாக ஐரிஷ் தொண்டர்கள் பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்தோடு செய்துவந்த கெரில் லாச் சண்டை வல்லமை மிக்க தலைவர்களால் மிகத் திறமையோடு நடத்தப்பட்டது என்பதை உணர்த்தார் அனைவரும் ஒப்புக்கொள்வர். இத்தலைவர்களிலே சிறந்தவன் டிரீவி. அவன் கூரிய யுத்திகளை வைத்துக்கொண்டே மற்றத்தளபத்தாக்கள் அற்புதப் போராட்டங்கள் செய்து பெரும் புகழ் படைத்தனர்.

டால்பட் தெருவில் நடந்த போராட்டத்தைக் குறித்து தான் பிரீனுக்குப் பல நாட்கள் வரை ஒன்றுமே தெரியாது. அவன் குருட்டு நம்பிக்கை கொள்பவனல்லன்; அவனிடம் கற்பனா சக்தியும் அதிகமில்லை. அப்படியிருந்தும் 13 ம் திகதி வியாழக்கிழமை மாலை, அவன் தனது கட்டிலின் பக்கத்திலே டிரீவியின் உருவம் வந்து நின்றதாகக் கண்டான். இதைக் கேட்டவர்கள் அது கனவு என்றும், மனைவி கற்பம் என்றும் சமாதானம் கூறிவிட்டவாம். ஆனால் அவனுக்குத் தான் கண்ட காட்சியை என்றும் மறக்க முடியவில்லை.

அன்று மாலை மைக்கேல் காலின்ஸ் தான்பிரீனக் காணச் சென்றான். உடனேயே தான்பிரீன், 'டிரீவி எங்கே?' என்று முதலாவதாகக் கேட்டான். உள்ளதைச் சொன்னால் அவனுடைய புண்கள் ஆறுவதற்கு இடையூறியிருக்குமென்றும், அவனுடைய மனம் முறிந்து போகும் என்றும் கருதி, 'அவன் நாட்டுப்புறத் துக்குப் பேர்யிருக்கிறான்,' என்று காலின்ஸை கூறினான்.

பத்து நாட்களுக்குப் பின்புதான் தான்பிரீனுக்கு முழுவிரும் தெரியும். பிரிட்டிஷார் டிரீவியின் பிரேதத்தைக் கப்பல் தெரு விடிகூறிய படை வீடுகளுக்குக் கொண்டுபோய்ப் பரிசோதனை செய்து விட்டு, அதை அவனுடைய நண்பர்களிடம் கொடுத்தனர். பிரேதம் டிரீவியின் சொந்த ஊரான திப்பெரிக்குக் கொண்டு போகப் பட்டு, ராஜாக்களும் கண்டு பொருமைப்படக்கூடிய முறையில் கௌரவிக்கப்பட்டது திப்பெரி வாசிகளில் எவனுக்கும் அவ்விதமான மரியாதைகள் செய்யப்பட்டதில்லை. பல மைல் நீளமுள்ள பெரிய ஊர்வலத்துடன் பிரேதம் கல்லறைக்கு எடுத்துச் செல்லப் பட்டது. டிரீவியின் இறந்த உடலைக்கண்டும் அஞ்சுவது போல், பிரிட்டிஷாருடைய துருப்புக்கள் ஆயுதம்தாங்கி வழிமுழுதும் நின்று கொண்டிருந்தன. அகறையதினம் தென் திப்பெரிப்

பிரதேசம் முழுதும் துக்கதினமாகக் கொண்டாடப்பட்டது. அன்று அழுது கண்ணீர் பெருக்காத ஜனங்களேயில்லை. டிரீவியின் சமாதிகில் பீக்கின் என்னுமிடத்தில் இருக்கிறது. அது பிற்காலத்தில் ஐரிஷ் ஜனங்கள் யாத்திரை செல்லும் புனித ஸ்தலமாகி விட்டது!

மேட்டர் ஆஸ்பத்திரியில் வைத்தியர்களும் தாழிகளும் தான் பிரீனுக்குச் செய்துவந்த உபசாரத்திற்கு அளவேயில்லை. அக்காலத்தில் குண்டுபட்டுக் காயமடைந்தவர்கள் ஆஸ்பத்திரிசன்களுக்குக் கொண்டு வரப்பட்டால், உடனே வைத்தியர்கள் டப்ளின் மாளிகைக்குத் தகவல்கொடுக்க வேண்டுமென்று சர்க்கார் உத்தரவு பிறப்பித்திருந்தனர் இந்த உத்தரவின் மூலம் தான்பிரீன் போன்ற நார்களைப் பிடித்துவிடலாமென்று அவர்கள் மனப்பால் குடித்து வந்தனர். ஆனால் வைத்தியர்கள் தங்களுடைய அரசியல் கொள்கை எப்படியிருந்தபோதிலும், சர்க்காருடைய உத்தரவை நிறைவேற்றுவதில்லை. அது அவர்களுடைய பெருந்தகைமையே.

அடுத்த வெள்ளிக்கிழமையன்று தான்பிரீன் மேட்டர் ஆஸ்பத்திரியிலிருந்து வெளியேறினான். சில நண்பர்கள் அவனை நகரின் தென்பகுதியிலிருந்து வேரூரு வைத்தியப் பெண்ணினுடைய வீட்டுக்குக் கொண்டுபோனார்கள். ஏனெனில் ஆஸ்பத்திரியில் மேற்கொண்டு தங்குவது அபாயமாய்ப் போய்விட்டது. புதிய வீட்டில் அவன் குணமடைந்து சிலநாட்களில் எழுந்து பக்கத்தில் நடமாடக்கூடிய வலிமையும் பெற்றான். அவனை வேறிடத்திற்கு அழைத்துப்போகவேண்டிய அடையாளமேற்பட்டது. பாரி ஆய்மையின் வீட்டில் அவனுடைய சிகிச்சைக்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டன. இரண்டு மூன்று தினங்களில் அந்தத் தெருவையும் பட்டாளத்தார் சேரனை இட்டனர்.

12 ஆம் திகதி ஆங்கிலேயருக்கும் அயர்லாந்திற்கும் சமாதானம் ஏற்படுவதற்கு ஒருமாதத்திற்கு முன்னர், அத்திருமணம் நிறைவேறியது.

தான்பிரீன் 1919 செப்டம்பரில் பிரிகிட் மிலான் என்னும் மாதினால் சிகிச்சை செய்யப்பட்டு வந்த விஷயம் முன்னரே கூறப்பட்டிருக்கிறது. அம் மாதே அவனுடைய மனைவியான அவளுடைய கவனத்தினாலும் ஆதரவினாலும் அவள் முன்னால் விரைவாகக் குணமடைய முடிந்தது. பிரிகிடும் அவளது சகோதரி ஆன்ஸீயும் அவளைத் தங்கள் குடும்பத்தானாலேயே கருதி உபசரித்து வந்ததை அவள் என்றும் மறந்ததில்லை. அவள் மலோன் குடும்பத்தாரைக் கண்டமுதல், நாளுக்கு நாள் அவர்களுடைய நேசப்பான்மை வளர்ந்து வந்து, கடைசியாக அக்கூடும்பத்தைச் சேர்ந்த கட்டிளங்கன்னியை அவனை மணந்துகொள்ளவும் நேர்ந்தது. 1920 லேயே தான்பிரீனும் பிரிகிடும் மணந்து கொள்வதென்று முன்கூட்டி உறுதி செய்து கொண்டிருந்தனர்.

21

திருமணம்

தான்பிரீன் நிலையாக ஓரீட்டத்திலே தங்கியிருக்க முடியவில்லை. அடிக்கடி இடம் மாற்றிக்கொண்டேயிருந்தான். ஏனெனில், ஸ்கொட்லாந்து ஆயிரக்கணக்கான புதிய சிப்பாய்களை அயர்லாந்துக்கு அனுப்பிக் கொண்டேயிருந்தது. இங்கிலாந்திலுள்ள சிறைச் சாலைகளில்லாம் காவியாகி, அவைகளிலிருந்து சேடிகளும் தார்த்தர்களும் அயர்லாந்தின் மீது அவிழ்த்துவிட்டனர். அந்தக் கொலைக்காரர்கள் எத்தனை உயிரைப் பழிவாங்கினாலும், எத்தனை உணர்களைக் கொண்டையடித்தாலும், தீவைத்து எரித்தாலும் கேள்வி கேட்பதில்லை என்று அதிகாரிகள் அவர்களுக்கு உறுதிமொழி கொடுத்திருந்தனர்.

இத்காரும் தான்பிரீன் தனிமையாகவே வாழ்ந்து வந்தான். தேசத்தில் புரட்சிப்போர் கொழுந்து விட்டெரிந்து கொண்டிருந்தது அவனுடைய உயிருக்கு எந்தநேரம் ஆபத்து என்பது தெரியாமலிருந்தது. அவனுடைய தலையைக் கொய்து சர்க்காரிடம் கொடுப்பவர்களுக்குக் கை நிறையப் பொற்குவியல் கிடைத்திருக்கும். நானும் நானும் நன்கு அறியும்படி அவன் கலகக்காரருடைய தலைவன் என்று விளம்பரப்படுத்தப்பட்டிருந்தது. அந்தநிலையில் அவன் திருமணம் செய்துகொண்டான். 1921, ஜூன் மாதம்

டிசம்பர் மாதம் கொண்டரா சண்டைக்குப்பின்னால் தான்பிரீன் காயமடைந்து சிடைக்கையில் பிரிகிட் அடிக்கடி சென்று அவனைப் பார்த்து வந்தான். தான்பிரீனை மணந்து கொள்வதில் எத்தனை கஷ்டங்கள் இருந்தன என்பதைப் பிரிகிட் அறியாதவளல்ல. அவள் எந்த நிமிஷம் பகைவரால் சுடப்படுவாள் என்பது நிச்சயமில்லை. அவனுடைய அன்புக்குப் பாத்திரமான மனைவி என்ற காரணத்தால் பிரிகிட்டையும் பட்டாளத்தார் இரவு பகல் எந்த நேரத்திலும் கொடுத்துன்பங்களுக்கு ஆளாக்குவார்கள். அக்காலத்தில் அவனுடன் நட்பாயிருப்பதே குற்றம். அதிலும் மனைவியாயிருப்பது எவ்வளவு பெரிய குற்றம்! ஒற்றர்கள் பிரிகிட்டின் வீட்டை நிறைத்தபொழுதெல்லாம் சோதனை போடுவார்கள். 'உன் கணவன் எங்கே?' என்று கேட்டு அவளைச் சித்திரவதை செய்வார்கள். இத்தனை துன்பங்களும் அவளுக்கு வெகு நன்றாய்த் தெரிந்திருந்தும், அவள் எதையும் பொருட்படுத்தாது, அந்த வீரசிங்கத்தையே காதுவித்து மணந்து கொள்ள இசைந்தாள். தான்பிரீனும் அவளை மணந்து கொள்வதால் தேசியப் பேரரசாட்டத்தில் தனக்கு அதிக உரிமையாகும் என்று கருதினான்.

திருமணத்தன்று தொண்டர்கள் அணிவகுத்து நின்ற காட்சி ஒரு பெரிய மன்னரைக் கௌரவிப்பது போலிருந்தது. கல்யாணத்திற்கு முதல் நாள் இரவு என் ஹோகன், டின்னி லேஸி முதலிய தோழர்கள் தான்பிரீனுடன் ஒரு கூடாரத்தில் தங்கியிருந்தனர். இரவுமுழுதும் அவர்கள் உறங்காது தங்கள் தோழனைக்

கேலி செய்வதும், அவனுக்கு உபதேசங்கள் செய்வதுமாகக் காலக் கழித்தனர். பகைவர்களுடைய குண்டுகளுக்கெல்லாம் தப்பிய தான்பிரீன் தோழர்களுடைய தாக்குதலுக்குத் தப்பமுடியாமல் தவித்துக்கொண்டிருந்தான்!

திருமணத்தில் நண்பர் யாவருக்கும் பெரிய விருந்தளிக்கப் பட்டது. அன்று முழுதும் எங்கும் ஆண்களும் பெண்களும் ஆணத் தமாய்ப்பாடவும் ஆடலுமாகியிருந்தனர். இரவில் எல்லோரும் நடனம் செய்தனர். பட்டாளத்தார் வந்துவடாமல் வெளியிடக் களிலே காத்துக்கொண்டிருந்த தொண்டர்கள் இடைவீதியே வேறு தொண்டர்களைத் தங்கள் இடங்களில் வைத்துவிட்டு வந்து, தாங்களும் கல்யாண விமரிசைகளில் கலந்துகொண்டனர். ஆனால் பையன்கள் நடனமாடும் பொழுதும் துப்பாக்கிகளை மட்டும் மறக்கவில்லை! அவை பக்கத்து ஜன்னல்களில் தயாராயிருந்தன. கூத்திலும் பாட்டிலுங்கூட அவர்கள் போருக்குத் தயாராகவேயிருந்தனர்.

திருமணத்திற்குப் பிறகு தான்பிரீன் தம்பதிகள் பல அன்பர்களுடைய விருந்தினர்களாக அநேக ஊர்களில் தங்கிவந்தனர். சென்ற இடங்களிலெல்லாம் அவர்களுக்குக் கிடைத்த பாதுகாப்புக்கும் உபசாரத்திற்கும் அளவில்லை. அவர்களை வாழ்த்தாத நண்பரேயில்லை; வியந்து போற்றாத ஜனங்களேயில்லை.

22

சமாதானம்

1921-ஆம் வருடம் ஜூன் மாதம் ஆரம்பத்திலேயே சில ஜரிஷ் தலைவர்கள் இங்கிலாந்தோடு சமாதானம் செய்துகொள்ள முயற்சித்த செய்தி வெளிவந்தது. ஜூலை மாதம் 1ஆம் திகதி முதல் சமாதானம் அமுலுக்கு வரவேண்டுமென்று உடன்படிக்கையும் செய்யப்பட்டது.

தொண்டர்கள் இந்தச் சமாதானத்தில் கொஞ்சம் ஓய்வு கிடைக்கும் என்றும், பின்னர் மீண்டும் சண்டையை ஆரம்பிக்கலாம் என்றும் எண்ணியிருந்தனர். அவர்களிடம் வெடிமருந்து அதிகமாயில்லை. குண்டுகளும் குறைவு. ஓய்வுக்காலத்தில் வெளி நாடுகளிலிருந்து வெடிமருந்தை ஏராளமாய் வரவழைத்துக் கொள்ளலாம் என்று அவர்கள் தீர்மானித்தனர். சமாதானம் பின்னால் தேசத்தைப் பிளவுபடுத்திப் பெருந்த அவமானத்தை விளைவிக்குமென்ற விஷயம் அவர்களுக்குத் தெரியாமற்போய் விட்டது. சமாதானக் காலத்தில் தான்பிரீன் தென்பகுளியிருந்த குடியரசுப் படையின் 'குவார்ட்டர் மாஸ்டர்' பதவியில் இருந்தான். ஆனால், பின்னால் அப்பதவியை ராஜினாமா செய்துவிட்டான். அக்காலத்தில்தான் அயர்லாந்து முழுதும் சிதறிக்கிடந்த குடியரசுப் படையின் பிரிவுகள் பெருஞ்சேனைகளாக ஒன்று சேர்க்கப்பட்டன.

சமாதானக் காலத்தில் தான்பிரீனும் மற்றத் தொண்டர்
களும் நகரங்களில் சுலேச்சையாக நடமாட முடிந்தது. சென்ற
இடமெல்லாம் ஜனங்கள் அவர்களை வரவேற்று, 'சுதந்திர வீரர்
கள்' என்று பாராட்டிப் புகழ்ந்தனர். இரண்டு வருஷங்களுக்கு
முன்னால் அவர்களைக் 'கொலைகாரர்கள்' என்று கூறிவந்த ஜனங்
களே, பின்னால் அவர்களைப் போற்றிப்பரவ நேர்ந்தது!

செப்டம்பர் மாதம் முடிவில் அவன் டப்ளினுக்குச் சென்று
தங்கியிருந்தபோது, அங்கிருந்த தொண்டர்மடைத் தலைவர்கள்
அவனுக்கு ஒரு தங்கக் கடிக்காரமுடி, சங்கிவியும் பரிசளித்து அவ
னைப் பாராட்டிப் புகழ்ந்தனர்.

சமாதான உடன்படிக்கை கையெழுத்தாவற்குச் சில தினங்
ளுக்கு முன்னால் தான்பிரீன் டப்ளினை விட்டுத் தென்பாகத்திற்
குச் சென்றான். தொண்டர்களைமெல்லாம் ஒன்று சேர்த்துப்
போலீச் சமாதானத்தை எதிர்த்து நிற்கும்படி செய்தவிட்டால்,
தலைவர்கள் அவர்களுக்கு விரோதமாக நடக்கமாட்டார்கள் என்று
அவன் நம்பியிருந்தான். தொண்டர்களே அரசியல் வாதிக்குக்
வழிகாட்ட வேண்டியிருந்தது.

தான்பிரீன் டிசம்பர் 7ஆம் திசதி மீண்டும் டப்ளினுக்குச்
சென்று வியாட் லீஞ்சு, ஸீன் ஹோகன் முதலிய நண்பர்களைக்
கண்டு, சமாதானத்தைத் தொலைத்து, உடனே சண்டையை
மறுபடி தொடர்ந்து நடத்தவேண்டுமென்று வற்புறுத்தினான்.
குடியரசுப் படையில் பிளவு ஏற்படாமலும், நாட்டுமக்கள் சோம்
பலில் ஆழ்ந்து விடாமலும் இருக்க வேண்டுமானால், போர் நடத்
துவதே உத்தமம் என்பதை விளக்கினான். பிரிட்டிஷாருடன் எவ்
விதமான சமாதானம் செய்யப்பட்டாலும், ஜனங்கள் அதை
ஏற்றுச் கொண்டுவிடுவார்கள் என்பது அவனுக்குத் தெரியும்.
ஏனெனில், மக்கள் போராட்டத்தினால் பெரும் நஷ்டங்கள்டைந்து
களைப்புற்றிருந்தனர். ஆதலால் சமாதான உடன்படிக்கையை
ஏற்றுக்கொண்டு, அதன்படி புதிய தோதலை நடத்தி, அதன்
மூலம் ஜனங்களுடைய அபிப்பிராயத்தைத் தெரிந்துகொள்வது
சரியான முறையன்று என்று அவன் வாதாடினான். தலைவர்கள்
யாவரும் அவனுடைய நோக்கத்தை ஆதரிக்க மறுத்துவிட்டனர்.
பழைய நண்பர்கள் பலரும் அவனை இவ்விஷயத்தில் கைவிட்ட
னர்.

அவன் தன் முயற்சி தோல்வியுற்றதன்மேல் அயர்லாந்தை
விட்டு வெளியேறி, அந்நிய நாடுகளுக்குச் செல்லவேண்டும்

என்று தீர்மானித்தான். அங்னும் ஸீன் ஹோகனும் லண்டனில்
இருந்த இந்தியத் தலைவர்களை இது சம்பந்தமாய்க் கலந்து பேசிய
பொழுது அவர்கள், 'ஐரிஷ்காரர்களாகிய நீங்கள் உங்கள் நாட்
டுப் போராட்டத்தையே முடிக்காமல் இடையில் நிறுத்திவிட்ட
பொழுது, நீங்கள் இந்தியாவுக்கு வந்து என்ன செய்துவிடமுடி
யும்?' என்று கேட்டார்கள். இதனால் தான்பிரீன் இந்தியாவுக்கு
வரவேண்டாம் என்று கருதி, அமெரிக்காவுக்கப் புறப்பட ஏற்
பாடு செய்தான். இடையில், அவனுடைய உயிர்த்தோழன் ஸீமஸ்
ராபின்ஸனுக்கு டப்ளிளில் திருமணம் நடந்தது, தான்பிரீன்
கூடவே இருந்து அதை நடத்திவைத்தான்.

அவன் அயர்லாந்தை விட்டுப் புறப்படுவதற்குமுன்னால் குடி
யரசுப்படையின் முக்கியமான அதிகாரிகளைக் கண்டு, மீண்டும்
போரை ஆரம்பிப்பதின் அவசியத்தை வற்புறுத்திக் கூறி, அதை
ஆதரிக்கும்படி வேண்டினான். அவர்கள் அதற்கு ஒப்புக்கொண்டி
ருந்தால், அவன் அயர்லாந்தை விட்டுவெளியேற வேண்டியிராது.

தான்பிரீன் நாட்டைவிட்டுப் புறப்படும்பொழுது, அதுவரை
தானும் நண்பர்களும் செய்துவந்த அரும்பெரும் முயற்சிகள் வீணா
க்கப்பட்டதையும், அவர்களுடைய தியாகமெல்லாம் தேசத்தை
இரண்டு பிரிவுகளாக வெட்டுவதற்கு உபயோகிக்கப்பட்டதையும்,
அந்நிய அரசனுக்கு 'ராஜ விசுவாசமாக' இருப்பதாகப் பிரமா
ணம் செய்ய வேண்டிய கட்டுப்பாடுடைய சுதந்திரமே கிடைத்
திருப்பதையும் எண்ணி மனம் வருந்தினான்.

ஸீன் ஹோகன் முன்கூட்டியே லண்டனுக்குச் சென்று அவ
னுடன் சேர்ந்து கொண்டான். அதுவரை அவன் தேசத்தை
விட்டு வெளியேறி எந்த அந்நிய நாட்டையும் கண்டதில்லை.
லண்டன் நகரின் புதுமைகள் அவன் தாய்நாட்டைப் பற்றிக்
கொண்டிருந்த மனக்கவலையைக் கொஞ்சம் மறப்பதற்கு உதவி
செய்தன. அந்நகரில் அவன் இரண்டு வாரம் தங்கியிருந்து, ஆங்
காங்கிருந்த விசேஷங்களைக் கண்ணுற்று வந்தான்.

அங்கிருந்து நேராக அமெரிக்க ஐக்கிய மாகாணத்திற்குச்
செல்லமுடியாதென்பதை அறிந்து அங்னும் ஹோகனும் முதலில்
கனடாவுக்குப்போய், அங்கிருந்து ஐக்கிய மாகாணத்திற்குள்
றுழைந்துவிடவேண்டும் என்று தீர்மானித்தனர். அவர்களிடம்
போதிய பணமில்லை. கனடாவுக்குள் இறங்குவதற்கு அனுமதிச்
சீட்டுக்களுமில்லை. பின்னால் ஏகோ தந்திரம் செய்த அவர்கள்
அனுமதிச்சீட்டுக்களைப் பெற்றுக்கொண்டு புறப்பட்டு விட்டனர்.

மூன்று வாரம் கப்பலில் பிரயாணம் செய்து அவர்கள் செளக் கியமாகக் கண்டாயைடைந்தனர். அங்கிருந்து ஐக்கிய மாகாணத்திற்குப் போய், சிக்காகோ நகரையடைந்தனர். அங்கு தான் பிரினுடைய இரு சகோதரர்களான ஜான், பாட் என்பவர்களும் சகோதரியான மேரியும் அவர்களைச் சந்தித்தனர். அவர்கள் பல வருஷங்களாக அமெரிக்காவிலேயே தங்கியிருந்தவர்கள் வெகு தொலைவிலிருந்த அந்த அந்நிய நாட்டிலும், தான்பிரீன் தம் பந்தக்களின் மத்தியிலே வாழ நேர்ந்ததால், தான் அயர்லாந்திலேயே இருந்ததாக எண்ணிக்கொண்டான் வேறு பல ஐரிஷ் நண்பர்களும் அவனைக் கண்டு மிகுந்த உபசாரம் செய்தனர். நாசுலாங்கலே அவனுடன் போராடிய ஓ'பிரியன் அவனைக் கண்டு பேசினார். அமெரிக்காவில் பல ஐரிஷ்காரர்கள் ஏராளமான மூல தனங்களைப் போட்டுப் பெரிய தொழிற்சாலைகளை நடத்திக்கொண்டிருப்பதைக் காணத் தான்பிரீன் முகிழ்ச்சியடைந்தான்.

பிறகு அவன் பிலடல்பியா, கலிபோர்னியா முதலிய நகரங்களைப் பார்வையிட்டான். அக்காலத்தில் அவனுக்கு அயர்லாந்தில் நடந்து வந்த விஷயங்களைக் குறித்து அடிக்கடி தெரிந்து கொள்ளச் சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டது. உடன்படிக்கைக்குப் பிறகு அயர்லாந்தின் நிலைமையைக் குறித்து அமெரிக்கப் பத்திரிகைகள் விரிவான செய்திகளை வெளியிட்டு வந்தன. அவற்றிலிருந்து தொண்டர்கள் இரு பிரிவாகப் பிரிந்து ஒருவரையொருவர் பகைத்துக் கொண்டிருந்தனர் என்பது தெளிவாய்த் தெரிந்தது. ஒவ்வொருநாளும் அவர்களுக்குள் மனஸ்தாபம் பெருகிக்கொண்டே வந்தது. அயர்லாந்திலுள்ள பிளவு அமெரிக்காவிலிருந்த ஐரிஷ்காரர்களுக்குள்ளும் பரவி விட்டது. அவர்களும் இருபிரிவாகப் பிரிந்து நின்றனர்.

மார்ச் மாதம் ஆரம்பத்தில் விமெரிக் நகரில் தொண்டர்கள் இரு பிரிவாகப் பிரிந்து சண்டைக்குத் தயாராயிருந்ததாகச் செய்திகள் வெளிவந்தன. ஒரு பிரிவினர் உடன்படிக்கையை ஆதரித்து, மற்றப் பிரிவினர் எதிர்த்தும் நின்றனர். அவர்களுக்குள் சண்டை ஆரம்பித்து விட்டால், தேசம் முழுதும் உடனே உள்நாட்டுக் கலகம் பரவிவிடும் விமெரிக் நகரத் தொண்டர்கள் ஒரு சிறு சமாதானம் செய்துகொண்டு தான்பிரீனை உடனே புறப்பட்டு வரும்படி கம்பியிலொத் தந்திமூலம் ஒரு செய்தி அனுப்பியிருந்தனர்.

தான்பிரீன் அப்பொழுது கலிபோர்னியாவில் இருந்தான். இரண்டு தினங்களில் அவன் அங்கிருந்து சிக்காகோவுக்கும்

பிலடல்பியாவுக்கும் சென்று, பழைய நண்பர்களிடம் விடைபெற்றுக் கொண்டு, ஹோகனுடன் நியூயோர்க் நகரையடைந்தான். அங்கிருந்து கப்பலேறவது எளிதென்று அவர்கள் கருதியிருந்தனர். போதுமான பணமும் அனுமதிச் சீட்டுக்களும் இல்லாமையால், அவர்கள் அமெரிக்காவுக்கு வரும்பொழுது ஏற்பட்ட கஷ்டம் அங்கிருந்து புறப்படும் பொழுதும் ஏற்பட்டது.

தான்பிரீனும் ஹோசனும் பின்னும் பல ஏமாற்றங்களடைந்து, கடைசியாக மிகுந்த முயற்சியின்மேல் ஒரு கப்பலில் ஏறிக் கொண்டு அயர்லாந்திலுள்ள கோப் நகரை நோக்கிப் புறப்பட்டனர்.

ஏப்பிரல் மாத ஆரம்பத்தில் அவர்கள் கோப் நகரை அடைந்தனர். அங்கு ஒரு நண்பர் அவர்களைச் சந்தித்து வரவேற்று, தான்பிரீனுடைய மனைவி ஓர் ஆண் மனைப் பெற்றிருப்பதாயும், தாயும் குழந்தையும் அவன் வரவை ஆவலுடன் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்ததாயும் அறிவித்தார்!

0

தொண்டர்களும் உடனே வேற்றுமைகளை ஏற்றது ஐக்கியப்படவேண்டும் என்பதும், தலைவர்கள் யாவரும், பொதுமக்களும், யுத்த வீரர்களும் தேசத்தின் நிலைமையை உணர்ந்து தங்கள் வலிமையைத் தொலைக்கக்கூடிய எந்தக் காரியத்தையும் செய்யக்கூடாது என்பதும் உடன்படிக்கையில் வற்புறுத்தப்பட்டிருந்தன.

23

முடிவுரை

இந்தச் சமாதான உடன்படிக்கை நெடுநாள் அழுவில் இல்லாமற் போயிற்று. குடியரசுப் படையைச் சேர்ந்த சில அதிகாரிகள் அதைக் கண்டித்து அறிக்கைகளை வெளியிட்டனர். அதற்குக் காரணமாயிருந்த தான்பிரீனும் பலமாய்க் கண்டிக்கப்பட்டான். அரசியல் தலைவர்களுக்குள்ளும் ராணுவத் தலைவர்களுக்குள்ளும் நிரந்தரமான சமாதானம் ஏற்பட வழியில்லாது போயிற்று. ஆயினும் இருகட்சித்தலைவர்களிலும் முக்கியஸ்தராய் விளங்கிய டி.எஸ்.ராவும் மைக்கேல் கொனின்ஸும் பதினாய் நடக்கவேண்டியிருந்த பொதுத் தேர்தலில் இருகட்சிகளையும் ஒன்று சேர்த்து ஒரே லிஸ்பீன் கட்சியின் சார்பாகப் பிரதிநிதிகளை நியமிக்க வேண்டுமென்று ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டனர். ஆனால், அந்த ஒப்பந்தமும் சிதைந்து போயிற்று. கிழக்குத் தீபகற்பம் அங்கத்தினர் ஸ்தானம் காலியாயிருந்ததால், அதற்கு எந்தக் கட்சி அங்கத்தினரை அபேட்சகராக நியமிக்கலாம் என்பதைப் பற்றிப் பலத்த விவாதம் ஏற்பட்டதால் இப்படி நேர்ந்தது.

தான்பிரீன் டப்ளின் நகருக்குச் சென்றபொழுது வீர அயர்லாந்து பிளவுபட்டுக் கிடந்ததைக் கண்டான். பழைய குடியரசுப் படை இரண்டு பிரிவாகப் பிரிந்து, 'பிரீஸ்டேட் படை', 'குடியரசுப் படை' என்ற இரண்டு பெயர்களுடன் விளங்கியது. பிரீட்டிஷ் துருப்புக்களால் காலி செய்யப்பட்ட படை வீடுகளை எல்லாம் இரு படைகளும் பிடித்துக்கொண்டன. தேசம் முழுதும் இரு படைகளும் ஒன்றுக்கொன்று முரண்பட்ட நிலையில் போராடத் தயாராய் நின்றன.

பேலும் விவசாயிகளும் தொழிலாளர்களும் குடியரசுக் கட்சியையும் பிரீஸ்டேட் கட்சியையும் எதிர்த்துத் தங்களுடைய பிரதிநிதிகளைச் சுயேச்சையாக நிறுத்த முற்பட்டனர்.

தான்பிரீன் இரு கட்சியாரிடமும் சென்று அடிக்கடி சமாதானப்படுத்த முயன்றான். அவர்களை அழைத்துக் கூட்டங்கள் நடத்தினான். அவனுடைய நன்முயற்சிபால் இரு கட்சித் தலைவர்களிலும் சிலர் ஒன்றுகூடி விவாதம் செய்து, கடைசியில் ஒரு சமாதான உடன்படிக்கை செய்துகொண்டனர். அந்த உடன்படிக்கையின் விவரம் முழுதும் மே 1ஆம் திகதிப் பத்திரிகைகளில் வெளியிடப்பட்டது. தொண்டர்களுக்குள் பிளவு ஏற்பட்டுக் கலகம் நேருமானால், அதனால் அயர்லாந்து பல நூற்றாண்டுகள் தலை தூக்கமுடியாதபடி பெரும் நரிடமடையும் என்பதும், எல்லாத்

உள்நாட்டுக் கலகம் ஏற்படாமல் தடுப்பதற்குத் தான்பிரீன் தன்மூல் இடன்றளவு முயற்சிசெய்து பார்த்தான். அவன் முயற்சிசென் பயனற்றுப் போயின. சகோதரர்களுக்குள்ளேயே பூசல் ன்னைந்தது. ஒருவரையொருவர் சுட்டுக் கள்ளமுற்பட்டனர். கொடிய கலகம் மூண்டுவிட்டதால், தான்பிரீன் குடியரசுப் படையுடன் சேர்ந்து கொள்வதைத் தவிர வேறு வழியில்லாமற் போயிற்று. டி.என். லேஸி, லியாம் லிஞ்ச் முதலிய பல வீரர்கள் கலகத்தில் குண்டு பட்டு மடிந்தனர். தோழர்களை இழக்க நேர்ந்ததைக் குறித்துத் தான்பிரீன் வருந்தினான்.

1923ஆம் ஆண்டு லியாம் லிஞ்சின் மரணத்திற்கும் பின்னால் நைர் பள்ளத்தாக்கில் நடக்கக்கூடிய ஒரு சமாதானக் கூட்டத்திற்குத் தான்பிரீன் சென்றான். இடைவழியில் பிரீஸ்டேட்

பட்டாளத்தார் அவனையும் அவனுடன் சென்ற நண்பர்களையும் பார்த்துச் சட ஆரம்பித்தனர். அப்பொழுது அவர்கள் பல திசைகளைப் பார்த்து ஒடிவரையறந்துகொள்ள நேர்ந்தது. தான்பிரீன் இரண்டு நாள் காட்டுப்புறத்தில் சுற்றித்திரிந்து, பின்னால் பூமிக்குள் தோண்டப்பட்டிருந்த ஒரு பாசறைக்குள் பதுங்கியிருந்தான். களைப்பு மிகுதியால் அவன் அங்கே விழுந்து உறங்கிவிட்டான். சிறிது நேரத்தில் பிரீஸ்டேட் பட்டாளத்தார் அங்கு சென்று அவனைக் கிடைசென்று குழிந்துகொண்டு கைதுசெய்தனர். அவன் விழித்துப் பார்க்கையில் நாலு புறத்திலும் பட்டாளத்தார் சூப்பாக்கிக் கொண்டு தன்னை நோக்கிப் பிடித்திருந்ததைக் கண்டு திடுக்கிட்டுப் போனான். ஐந்து வருஷகாலம் வல்லமை மிக்க பிரீட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியத்தை எதிர்த்து, எந்த நோத்திலும் பகைவர்களுடைய கையில் சிக்காமல் சாமர்த்தியத்துடன் தப்பிவந்த தான்பிரீன், தன் நாட்டுச் சகோதரர்களுடைய கையில் எளிதாக அகப்பட்டு விட்டான்! அவன் அளவற்ற துக்கமடைந்து பரிதவித்த போதிலும், எதிரிகள் முன்பு தைரியத்தைக் கைவிடாதது போல் பாவனைசெய்து கொண்டான்.

பிறகு, அவன் கால்பல்விக்குக் கொண்டு போகப்பட்டு, அங்கிருந்து திப்பெரரிக்குக் கொண்டு போகப்பட்டான். திப்பெரரியிலிருந்த பிரீஸ்டேட் அதிகாரிகள் அவனை விமெரிக் சிறைச்சாலைக்கு அனுப்பிவைத்தனர். அங்கு அவன் இரண்டுமாதம் வைக்கப்பட்டிருந்தான். அந்தச் சிறையில் அவன் முன்னால் ஆண்டுவன் போராட்டத்தில் காயப்படுத்திய லோர்ட் பிரெஞ்சினுடைய கார்டிரைவரைக் காண நேர்ந்தது. அந்த டிரைவர் விமெரிக் சிறையில் ஓர் உத்தியோகஸ்தனாயிருந்தான்.

விமெரிக்விழித்து தான்பிரீன் மென்ண்ட்ஜாய் சிறைக்கு மாற்றப்பட்டான். அங்கே ஒரு வசதியுமில்லை. எனவே அவன் உண்ணாவிரதம் இருக்க நேர்ந்தது. 12 நாள் உண்ணாவிரதமும், 6 நாள் (நீரே பருகாமல்) தாகந்தணிவா விரதமும் இருந்த பிறகு, அவன் விடுதலை செய்யப்பட்டான்!

அவன் சிறையிலிருந்த பொழுது திப்பெரரி வாசிகள் அவன் பால் நன்றி செலுத்தி, அவனையே தங்களுடைய குடியரசுக் கட்சியின் பிரதிநிதியாகத் தேர்ந்தெடுத்தனர்.

சமாதான உடன்படிக்கைப்படி பிரீட்டிஷ் பார்லிமென்டால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட சுதந்திர ஐரிஷ் ஆட்சி 1922ஆம் ஆண்டு ஜூன்

வரி மாதம் 15ஆம் திகதி ஏற்படுத்தப்பட்டது. அதன்படி அயர்லாந்துக்கு பிரிட்டிஷ் உறவு இருந்துவந்தபோதிலும், ஐரிஷ் பார்லிமென்டான் 'டெயிச் ஐர்'னின் தலைவர் இமன் டி வலரா நாளடைவில் அந்த உறவு இல்லாமல் செய்துவிட்டார். அத்துடன் குடியேற்ற நாடு குடியரசாகிவிட்டது! ஆயினும் தொண்டர் பகையினருக்குள் இடையில் ஏற்பட்ட பூசக்களால் என்றும் மறக்கமுடியாத பல கஷ்டங்கள் அயர்லாந்துக்கு ஏற்பட்டன. டப்ளினில் தொண்டர் படைத் தலைமையில் நின்று, எண்ணற்ற வீரத்தியாகங்கள் செய்து போராடிய கைக்கேல் கொலீஸ் தன்னுடைய பழைய நண்பர்கள் கையாலேயே மடிய நேர்ந்தது! நண்பரை நண்பரே வதைத்தனர். சொத்துக்கள் நெருப்புகு இரையாயின. எதிரிகள் கொக்கரித்துக் கொண்டிருந்தனர்!

ஆனால் ஐரிஷ் தலைவர்கள் அரசாங்கத்தை அமைத்ததோடு நினைமல், வெகு வேகமாக முற்போசகான திட்டங்களைக் கையாண்டதால் நிலைமையை மாற்றமுடிந்தது.

ஐரிஷ் தலைவர்களில் முதலாவதாக டி வலராவைக் குறிப்பிடவேண்டும். அவர் கல்வி கேள்விகளிற் சிறந்தவர். 1913 லேயே அவர் சுதந்திரப் பட்டாளத்தில் சேர்ந்தவர். 1916 ஆம் வருடம் நடந்த ஈஸ்டர் சண்டையில் அவரும் தலைமைவகித்து போராடினார். அவருக்கு மரணதண்டனை விதிக்கப்பட்டது. ஆனால் 1917ஆம் ஆண்டு நடந்த சமாதான உடன்படிக்கையின்படி அவர் ஜூன் மாதம் 15ஆம் திகதி விடுதலை செய்யப்பெற்றார். அடுத்தவருடம் டப்ளினில் கூடிய குடியரசுச் சட்ட சபைக்கு அவரே தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். மறுபடி அவரை அரசாங்கத்தார் கைதுசெய்து விடுவதில் சிறையில் அடைந்தனர். அங்கிருந்து அவர் தப்பி வெளிவந்து, அமெரிக்கா சென்று அயர்லாந்துக்கு அரும்பெரும் வேலைகள் செய்தார். கடைசிச் சுதந்திரப் போருக்கு வேண்டிய பணத்தையும் அங்கேயே தட்டிக் கொண்டார். பின்னால், தாய்நாடு திரும்பி, சுதந்திர நாட்டிற்காக அல்லும் பகலுமாக உழைத்து வந்தார். அவருடைய ஆசைக்களவுகள் ஒவ்வொன்றாகப் பளித்துவிட்டன. பின்னால் பிரிட்டிஷார் சூழ்ச்சியால், அல்ஸ்டர் மாகாணம் வேறு, அயர்லாந்து வேறு என்று அயர்லாந்து இரண்டு துண்டுகளாக வெட்டப்பட்டதை மட்டும் அவரால் மாற்றவே முடியவில்லை! அல்ஸ்டர் தான் அயர்லாந்தின் பாகிஸ்தான்.

ஆர்தர் கிரிபித் என்ற அரசியல் ஞானியையும் அயர்லாந்தின் விடுதலைப் போரின் வீரச் சரித்திரத்தில் குறிப்பிடவேண்டிய

யது அவசியம். அவர் நடத்திய பத்திரிகைகளும், எழுதிய நூல்களும் மக்களுக்கு வீரத்தை ஊட்டின. தாய்மொழியாகிய 'கெயிலிக்' மொழியின் மீது மட்டற்ற அன்பை வளர்த்தன. 1983ஆம் ஆண்டு ஓஸ்ட் 13ஆம் திகதி அவர் தமது காரியாலயத்திற்குச் சென்றுகொண்டிருந்தபோது, வழியில் கணப்பினால் இறந்து விழுந்தவிட்டார். அருடைய கருமையான உழைப்பே அவரைக் கொன்றுவிட்டது.

இளம் சிங்கம் மைக்கேல் கொலின்ஸையும் அயர்லாந்து ஒரு நானூட் மறக்காது. சிரித்த முகமும், செவ்விய உள்ளமும், கொண்டவன். 'பயம்' என்பது அவனைக் கண்டு பயப்படும். ஊர்முழுதும் அவனைப் பிடிக்கப் பொலிஸ்காரர்களும், பட்டாளத்தார் களும் திரியும்பொழுது, அவன் பெரிய வீதிகளின் முனையில் நின்று தொண்டர்ளுக்கு வேலைத்திட்டம் வகுத்துக்கொண்டிருப்பான். அவனைப் பிடித்துக்கொடுப்பவருக்கு 10,000 பவுன் பரிசளிப்பதாக அதிகாரிகள் கூவிப்பார்த்தார்கள். கடைசிவரை அந்தப் பதினாயிரம் பவுளை வாங்க அயர்லாந்தில் ஆள் கிடைக்கவே யில்லை.

இத்தகைய தலைவர்களின் பெருமையாலும் தான்பிரீன், ஸீன் டிரீனி, லியாம் லிஞ்சர், ஹோகன், மார்ட்டின் ஸாயேஜ் போன்ற பல்லாயிரம் வீரக் தொண்டர்களின் தியாகத்தாலும் அயர்லாந்து விடுதலை பெற்றது. உலக சரித்திரத்தில் ஒரு பொன் ஏட்டில் எழுதவேண்டிய சரித்திரம். 43 வட்சம் ஐரிஷ் மக்கள் ராட்சத வலிமையுள்ள ஓர் ஏகாதிபத்தியத்தை எதிர்த்து வென்றது விசித்திரமேயாகும்!

சுதந்திர ஜோதியில் அடிமை இரண்டும், அறியாமை இருளும் அதன்றை! ஒவ்வொருநாளும் ஒரு முன்னேற்றம், பற்பல சீர்திருக்கங்கள்! ஐரிஷ் மக்கள் மற்ற நாட்டவரைப்போல், தலை நிமிர்ந்து மிடுக்குடன் வாழுகிறார்கள்!

வாழ்க் சுதந்திரம்! வாழ்க வையகம்!

சுதந்திரம்

சுதந்திரத்தின் சுடரை ஏற்றி
வருவதற்காக கனத்த
இருளில் அவன் சென்றான்
திரும்பி வருவேன்
எனக்காகக் காத்திருங்கள் என்ருன்

எங்கே சென்றான்?
சோகத்தில் கறுத்த
பனைக் கோடுகளுக்குள்—
தத்தளிக்கும் கருநீலக்
கடல் வெளியினூடே—
எத்தனை தடைகளை
அவன் தகர்த்திருப்பான்?
கருமையான முனைகளில்
எப்படிப் போரிட்டான்?

தெரியவில்லை.

தெரிவதெல்லாம்
சுதந்திரத்தை மீட்டு வருவதாகத்
தந்த உறுதிமொழிகள்...
காத்திருக்கச் சொன்ன நம்பிக்கைகள்...

அவனுக்காகச் சில காலம்
காத்திருப்பேன்.
பிறகு, அவனும் வரவில்லையெனில்
நானே போவேன்.
நானும் திரும்பாவிட்டால்
எனது பையன்களும் போவார்கள்.

---கனிக் கங்கோபாத்தாய
எழுதிய வங்காளக் கவிதையைத் தழுவினது.

இளங்கோவின்

ஒரு

கவிதை:

எம் மக்களின், இளைஞர்களின்
இறந்த உடல்களின் மீதும்,
சாம்பல் மேடுகளின் மீதும்,
ஏறி நின்று
உயர்த்திய கரங்களில்
துப்பாக்கிகளை ஏந்தியபடி,
ஒங்கிய குரல்கள்
விண்ணதிர ஒலிக்க
உனது முகத்திலறைந்து கூறுகின்றோம்:

“இங்கு எமக்கொரு வாழ்வுண்டு;
எங்கள் இருப்பை
அங்கீகரிக்க மறுக்கும்
எவ்வொருக்கும்
நாங்கள் எதிரிகளே!”

உனது

இரத்தமொழுது கரங்கள்
வாழ்வுக்காக மரணிப்பதைத் தவிர
வேறெதனையும்
எமக்கு உணர்த்தவில்லை.

